

BESCHOUWINGEN OVER DE GOD VAN ISRAËL

IN EEN REEKS BRIEVEN AAN EEN VRIEND

DOOR

WILLIAM HUNTINGTON

BEDIENAAR DES WOORDS

Met een inleidend woord van de weleerwaarde heer

DS. P. VAN DIJKE

Voorbericht van de vertaler

Dat de boeken van wijlen de nu zalige W. HUNTINGTON, door het volk van God ook in Nederland met graagte en stichting gelezen worden, zullen allen mij toegeven, die hier meer of minder mee bekend zijn.

Het is dan ook hunnenthalve, dat ik mijn geringe taalkennis, in tussenuurtjes heb geweid, om het volgende uit de Engelse taal in de onze over te zetten en in druk te doen verschijnen.

Ik mag niet ontveinzen, dat het mij een aangename en hartverkwikkende bezigheid geweest is, om dezelfde taal waarin onze zalige Huntington de boodschap van zijn Koning den volke bracht, te bepeinzen; waardoor het eigendommelijke van die Godsgezant te meer uitkwam, ja, hoorde ik hem als het ware ook tot mijn hart spreken, door dezelfde Geest, waardoor alle kinderen Koninkrijks, 't zij de zwakken of de meer bevestigden worden geleid, "*in het midden van de padenrechts*". Spr. 8:20.

De goede hand Gods, die mij op een gans ongedachte wijze een oorspronkelijk exemplaar in handen deed komen, zij daarvoor eerstens mijn innige dank gebracht.

Het was toch een gans ongedachten weg, n. l. een Engels predikant, dien ik voor enige jaren ontmoette, sprak mij over de zalige Huntington en zijn dienstwerk, ook over zijn nagelaten geschriften, waarvan velen mij reeds bekend waren. Doch zijn Eerw. noemde, als het voornaamste: "*De God van Israël*". Op mijn verzoek beloofde zijn Eerw., wanneer hij een exemplaar in handen kon krijgen, het mij te zullen zenden.

Verleden jaar was ik zo gelukkig het te ontvangen en zette ik mij terstond aan het vertalen, vooral met het doel mijn huisgenoten en vrienden zulks te laten lezen.

Toen hier een gedeelte van gereed was, gaf ik het ter inzage aan sommigen, bevoorrecht met de geest der onderscheiding en verzocht hun beoordeeling over het werk, dat ik vreesde mijn krachten te zullen overtreffen. Hun oordeel was gunstig, en tevens, dat naar hun bescheiden mening, hiermee de kerk van God door de genade van de Geest, veel nut kon worden gedaan, wanneer het in druk gegeven werd; waarop ik niet aarzelde het werk voort te zetten.

Verskillende moeilijkheden werden gelukkig overwonnen, en dewijl het mij meermalen voorkwam, dat enige uitdrukking niet woordelijk in onze taal kon worden overgezet, zo moest nog al eens om licht worden gevraagd, teneinde zuiver bij de bedoeling en mening van de Geest te blijven; doch in alles werd duidelijk de medewerkende hulp ondervonden, zodat ook hiervoor de Heere zij gedankt en geprezen.

Verder moet ik nog aanmerken dat, waar er in het Engelse werk een tekst opgegeven is, ik mij bij de overzetting nauwkeurig aan onze Statenvertaling heb gehouden; omdat die toch algemeen het beste wordt gekeurd, de Engelse enigszins afwijkt; en ook Gods volk die altijd wel het liefst zal lezen en daar ook door banden aan gebonden is, welke dood en graf verduren. Die de geschiedenis kent, weet toch onder welke omstandigheden, en in welk tijdperk van ons bloeiend verleden deze uitgave der Heilige Schrift is bewerkt.

Vervolgens vraag ik de taalkenners verschoning wanneer enige taalfouten mochten worden ontdekt. Het was toch vooral mijn doel, niet zo zeer om een onberispelijk vertaalwerk te leveren maar wel, om het arme volk van God ten dienste te zijn; en dezen, ik houd mij overtuigd, zullen wel alles overzien, en om de schors de pit nooit verwerpen, omdat daarin hun zielenspijs verborgen ligt.

Over het werk zelf zal ik niet uitweiden, dit behoeft mijn aanprijzing of uitlegging niet; tot het eerste heeft mijn gering talent geen gewicht en tot het laatste gevoel ik mij niet in staat.

Ik zelf heb toch, slechts als een kind in de genade, aan deze volle borsten mogen zuigen en daarvan dan ook maar een weinig kunnen smaken, dat wel versterkend was, maar mij ook de bewustheid gaf, dat mijn krachten te gering waren, om van dit werk verslag uit te brengen.

Tenslotte nog één opmerking, n. 1. ik hoop welgedaan te hebben, met een korte inhoud van de behandelde stukken aan het werk te hebben toegevoegd. En nu, de Heere doe er mee naar Zijn ondoorgrondelijke Raad en make het voorspoedig; het volk Gods worde er door getroost en gesterkt, door de verlichtende genade van de Heilige Geest, om de liefde des Zoons, Gode tot eer. Is de innige begeerte en bede van de vertaler.

MIDDELBURG, Maart 1880.

A. B. CRUCQ.

PS.

Abraham Bourgon Crucq. Abraham, werd geboren te Middelburg. Hij was een Zoon van Abraham Crucq en Johanna van der Weele. Van beroep stuurman. Abraham trouwde op woensdag 7-1-1857 te Middelburg met Amelina Barbera Ball, 27 jaar, geb. te Zoutelande. Crucq vertaalde rond 1880 de bekende brieven van William Huntington: *Beschouwingen over de God van Israël*. In 1881 was hij klaar met een 2^e boek van Huntington: Briefwisseling tussen Noctua aurita en Philomela. Uit vergelijking met de Engelse editie blijkt dat de vertaler zijn werk prima heeft gedaan.

Crucq was ouderling in de Nederduitse Gereformeerde Kerken. (In later tijd de Gereformeerde Kerken.) Deze kerken ontstonden tijdens de Doleantie door de actie van ds. P. J. W. Klarhamer, een vurig en oprecht predikant te Middelburg. Op 20 juni 1888 vond er een bespreking plaats tussen ds. D. Janse en ouderling Jac. Corré van de Ledeboeriaanse gemeenten en tussen ds. Klarhamer en oud. Crucq. Er werd in broederlijke sfeer onderhandeld, maar de verschillen bleken te groot om te verenigen.

INLEIDING.

"De verborgene dingen zijn voor de Heere onzen God, en de geopenbaarde voor ons en voor onze kinderen tot in eeuwigheid, om te doen alle de woorden dezer wet", Deut. 29: 29. Doch wat is de grootste verborgenheid, die geheel Gode toebehoort? Immers de Drieëenheid Gods, één Goddelijk Wezen en drie Personen. Voor zulk een verborgenheid moeten alle verstandelijke opvattingen worden opgeschort; nochtans, er worden vele verstandelijke onderzoekingen naar deze verborgenheid onder de mensen gevonden, daaruit komen weder vele dwalingen voort, en eindelijk volgt een verloochening van de verborgenheid zelve.

Nu zal men wellicht vragen: Wordt er dan niets gekend van deze verborgenheid? Ja, ten eerste in Gods Woord en ten tweede inwendig door God de Heilige Geest in het hart van de mens, wanneer God hem wederbaart, want zonder dat zal niemand God zien; en dat is geheel en alleen een werk van een Drieëinig God, zonder des mensen toedoen; want de Vader trekt, de Zoon verlost door zijn bloed en God de Heilige Geest verzegelt en past toe. Zie Joh. 6: 44, 69.

Van deze stukken zal de lezer in deze brieven van de nu zalige Huntington, een klaar en zuiver onderricht ontvangen, overeenkomstig Gods getuigenis en wel waardig en nuttig gelezen te worden, dewijl er zovele afwijkingen op het godsdienstig gebied van deze zuivere leidingen van de Geest overal gevonden worden; ofschoon de Heere in Zijn Woord verklaart: "*Zo velen er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods*", Romeinen 8:4.

Het zal dus nodig zijn, dat wij, die menen hoop op het eeuwige leven te hebben, eens nauw onderzoeken, of wij door Gods Geest geleid worden, of door onze verstandelijke voorkomingen.

Het laatste wordt toch in onze dagen zoveel voor het eerste genomen, dit wordt duidelijk in enige voorstellingen, die men heden ten dage algemeen hoort, en dat wel:

1e. In het stellen van een voorwerpelijke leer des geloofs. Vraagt iemand: *Is die dan niet nodig?* O ja, maar dit mag niet aan een menselijke wil of kracht worden toegeschreven, want het geloof is een gave Gods, dus niemand bezit die gave, dan die ze van God ontvangt, en die ontvangen hebbende, zo heeft hij nog de kracht en zalving van de Geest nodig, om het in, oefening door daden voor God uit te drukken; ook voor ons zelf, dat wij het ware geloof bezitten in de overwinning der wereld en al het eigen, dat in de mens aanwezig is, volgens het getuigenis van Johannes.

2e. Omdat het inlassen van het menselijk werk in het genadewerk, voortkomende uit het werkverbond, waarin wij allen geboren, en ook van nature uit werkzaam zijn tot de zaligheid, ons zo zeer bezig houdt; zo hebben alle mensen nodig door Gods genade daaruit genomen te worden, en is het daarom nodig de leer der genade in alles, bij het behandelen der leerstukken, op de voorgrond te stellen, teneinde daardoor bevindelijk in het genadeverbond overgebracht te worden, met uitsluiting van al ons eigen werk en de wereld en met insluiting bij en in een Drieëinig God voor tijd en eeuwigheid. Dit geschiedt bijzonder door de werking van God de Heilige Geest, Wiens persoonlijk bestaan en Goddelijke werken vooral in deze brieven wordt aangetoond en de lezer worden aanbevolen om tot een zuivere kennis van God en Zijn genade te komen, hetwelk in onze dagen zo veelvuldig ontbreekt. Want godsdienstige kennis en een zedelijk leven daaruit voortkomende is geen geestelijke kennis van Christus en Zijn genade, want de arme mens anders niets bezittende, is veel te goed in zichzelf om met Christus over Zijn zaligheid te handelen; neen, eerst zichzelf wat verbeteren, door het nalaten van zonden en het betrachten van goede werken en dan Christus gebruiken voor hetgene niet goed aan ons is, voor en aan ons goed te maken. Zo'n mens staat geheel buiten het Evangelie en is nog onder het werkverbond en gaat met zijn godsdienst eeuwig verloren. Hetwelk het lot van vele arme zielen zal zijn, omdat de arme mens in zulken staat van godsdienst, het licht van de Geest mist om het leven van de dood te onderscheiden, namelijk de geestelijke dood, waarin wij allen van nature zijn, door onze val in en met Adam, in het moedwillig verwerpen van Gods beeld en het aandoen van het beeld van de duivel, waardoor wij enkel

duisternis geworden zijn, en wij nu ook in ons zelf het licht van de duisternis niet meer kunnen onderscheiden. Zodat de mens nu ook zeer goed het licht voor de duisternis en de duisternis voor het licht kan aanmerken. Hetwelk helaas, bij veel arme zielen het geval is, die door God de Heilige Geest niet verlicht zijn geworden en door de Zoon der gerechtigheid niet beschenen zijn.

Nu zal wellicht iemand vragen of denken: Wie is er dan binnen de perken van het Evangelie? Dezen, die door Gods Geest, met de Tollenaar in de tempel hebben leren bidden: "O God, wees mij zondaar genadig", Luc. 18:13, en die door de Geest des geloofs gegeven is te geloven, dat hij voor eeuwig verloren is in zichzelf.

Aldus wordt het duidelijk dat niemand buiten de Geest des geloofs gelooft. Hoewel hij dat verstandelijk weet, nochtans niet gelooft en bijgevolg geen Zaligmaker noch Verlosser nodig heeft, zoals een arm verloren zondaar; dus dan ook geen "arme van geest" is, aan welke het Koninkrijk der Hemelen door Christus beloofd wordt, Matth. 5: 3. Dezulken zijn de zonden door Gods Geest tot zonden gemaakt voor God, waarin en waardoor hij in en met zichzelf verloren gaat voor de Heere; dus dan ook de verlossing geheel buiten zijn toedoen, van Christus moet en zal ontvangen ten eeuwigen leven.

Gelukkig de arme zondaar, die aldus zuiver door Gods Geest tot zulk een bevindelijke kennis van zichzelf en de Zaligmaker gebracht wordt. Die alléén dragen het teken van Gods eeuwige liefde in zich, want dat is de baarmoeder, waaruit de behouden zondaar moet gebaard zijn ten eeuwigen leven.

Het is dus noodzakelijk voor een ieder die hoopt op het eeuwige leven, te onderzoeken of hij uit de baarmoeder van Gods eeuwige liefde tot de hope der zaligheid is gekomen, en zodoende alle werk uit het werkverbond heeft buiten geworpen; ook alle beschouwende geloofswerkingen des verstands, als hoofdzaak tot de zaligheid, door de Geest heeft verworpen.

Men zal mogelijk zeggen: "Het is een Evangelisch bevel" in Christus te geloven; en dat is ook waar, maar om tot de volbrenging van dat bevel te komen, moet men de volbrenging uit Christus halen, *anders staat men weer buiten het Evangelie*; want er gelden voor God geen godsdienstige daden, dan alléén die uit en door Christus gedaan worden en die door Zijn rechtvaardigend en heilig bloed volmaakt met ons voor de Vader gesteld worden. Daarom zegt de Heere Jezus: "Eng is de poort en nauw is de weg die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die door dezelve ingaan", omdat er zovelen, schijnbaar op die weg, zonder Christus wandelen.

Alle deze Personele werkingen ter zaligheid zal de lezer opgelost vinden in deze hem aangeboden brieven. De Heere geve u te lezen en te onderzoeken tot nut uwer zielen, is de hartelijke wens en bede, van uw toegenegene in Christus, tot en over allen, die Hem toebehoren.

P. VAN DIJKE.

KORTE INHOUD VAN DE BRIEVEN.

- 1e BRIEF. Handelt over God de Heilige Geest in Zijn Personele eigenschappen en bestaan
- 2e BRIEF. God de Heilige Geest in Zijn werkingen en daden
- 3e BRIEF. God de Heilige Geest in Zijn Goddelijke eigenschappen en volkomenheden
- 4e BRIEF. God de Heilige Geest is een onderscheiden Persoon. Ook worden de drie Personen in de Drieëenheid beschouwd, en deze werkzaam in de verlossing der uitverkorenen
- 5e BRIEF. Het vorige vervolgd en toegelicht in de toepassing der beloften
- 6e BRIEF. Meerdere bewijzen voor de Heilige Drieëenheid, vooral de tweede Persoon de Zoon, God van alle eeuwigheid, tegenover verschillende ketterijen bewezen en staande gehouden
- 7e BRIEF. God de Zoon in Zijn Ambten en volkomenheden. Het Hoofd van het Genadeverbond, en het enige Fondament der zaligheid
- 8e BRIEF. De zalvende en zaligende ondervinding der gelovigen, betrekkelijk het voorgaande, door de inwoning van de Heilige Geest.
- 9e BRIEF. Het inwendig onderwijs van de Heilige Geest.
Bekering en rechtvaardigmaking; bevattende de zaligende en ondervindende kennis der gezegende Drieëenheid;
en de heerlijke vrijheid der kinderen Gods
- 10e BRIEF De gemeenschap van de Heilige Geest in de opwekking en voortgaande verlichting en versterking der gelovigen; verklaard in § 1-§ 6
- 11e BRIEF. § 7. De Heilige Geest getuigt van Christus.
§ 8. De Heilige Geest past de beloften toe.
§ 9. De verborgene dingen van God worden ons bekend gemaakt door de Heilige Geest.
§ 10. De Heilige Geest tot een getuigenis gegeven
- 12e BRIEF. § 11. De Heilige Geest tot hulp en bijstand er ware aanbidders Gods
- 13e BRIEF. § 12. De hulp en ondersteuning van de Geest tegen de Satan.
§ 13. Onze vruchtbaarheid, de inwoning en het werk van de Heilige Geest toegeëigend.
- 14e BRIEF. § 14. De uitspraak in de rechtvaardigmaking van de Heilige Geest
- 15e BRIEF. § 15. De doding der zonde door de Heilige Geest
- 16e BRIEF. § 16. De verzegeling van de Heilige Geest.
- 17e BRIEF. § 17. De Heilige Geest als een Onderpand onzer erfenis
- 18e BRIEF. § 18. De bedelingen en invloeden van de Heilige Geest
- 19e BRIEF. § 19. De gehoorzaamheid aan de Heilige Geest

EERSTE BRIEF

Aan de Eerwaarden heer J. JENKINS, Lewes, Sussex.
Cricklewood.

Waarde zoon in het geloof van onze Heere Jezus Christus, genade en vrede zij u vermenigvuldigd.

Reeds sedert enigen tijd heb ik het voornemen gehad u enige mededelingen te doen mijner jongste ervaringen, dewijl ik toch nu slechts enkele weken geleden veel werd gekoesterd en onderschraagd door de *Heilige Geest der belofte*, door Wiens invloed, hulp en krachtige tussenkomst aan de troon der Genade, ik zeer waakzaam en nauwlettend was; en, wat hier echter tegenover stond, zo was ik tevens enkel verwondering over de traagheid, dodigheid en onvruchtbaarheid, beide in kracht en uitdrukking, wanneer Zijn gevoelige invloeden mij werden onthouden. Zijn Goddelijke Persoonlijkheid en Zijn goedertierenste invloeden en werkingen, waren vele dagen mijn overdenkingen, zowel des daags als des nachts; en gedurende deze tijd, waren deze zaken de voornaamste onderwerpen mijner bediening; en, had ik dezelve toen beschreven, zo twijfel ik niet of u zou er de gezegende uitwerking van ondervonden hebben. Maar thans is het niet zo met mij, mijn harp hangt aan de wilgen; en, wat gevoelige genietingen aangaat, de Trooster, die mijn ziel kan vertroosten, schijnt ver van mij te zijn. Och, wat is alle godsdienst zonder het werk van de Heilige Geest? een ledige schaduw en vermoëning des vleses.

Ik overdacht veel Zijn Goddelijke persoonlijkheid en was verwonderd, hoe enig levend mens, die de Heilige Schrift leest, ooit de onbeschaamdheid hebben kon te ontkennen, dat Hij een Goddelijk Persoon is. Maar de wereld kent Hem niet. *"Ik zal u de Trooster zenden Dien de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet, noch kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij woont in u en zal in u zijn"*. Hij wordt daarom door alle gelovigen gekend en dezulken, die Hem kennen, zullen Hem prijzen en verheerlijken, eerbiedigen en aanbidden. En wij weten dat allen, die hiervan ontbloot zijn, vreemdelingen zijn van Zijn werk, zinnelijke mensen, die niets dan natuurlijke wetenschap bezitten. Hierom hebben sommigen gezegd, dat de Heilige Geest niets meer is dan een hoedanigheid of eigenschap van God, anderen alléén een invloed; anderen niet meer dan een Naam; openlijk bekennde, dat er maar één persoon is in de Godheid, maar een meervoudigheid in namen; zoals Simon de tovenaer dit beleed, dat hij zelve was God de Vader in Samaria, het Woord in Judea, en de Geest in andere delen van de wereld. Zekerlijk moet dat monster van een mens de vader of aanvoerder van alle kettters zijn. Doch wij weten dat geen nieuwsgierig onderzoeker, geen bespiegelend gebed, geen vermete le indringing de goedkeuring Gods zal ontmoeten. *"God wederstaat de hovaardigen"*. Maar o, hoe veilig, hoe zoet, hoe heerlijk, hoe voldoende, hoe vernederend en verzachtend zijn de zoete invloeden, werkingen, ontdekkingen en mededelingen van de Heilige Geest op de zielen van de kinderen Gods!

Verschillende zaken worden er bedoeld door het woord Geest (Engels: Spirit) in de Heilige Schrift; zoals wind, de geest der dieren, de zielen der mensen, en engelen, beide goede en kwade. Maar de Heilige Geest (Engels: Ghost) is van alle deze onderscheiden, omdat Die nadrukkelijk God genoemd wordt, en dat niet in een figuurlijke of oneigenlijke, maar in een volstrekte zin: "tot de kennis der verborgenheid Gods, en des Vaders en van Christus", Kol. 2:2. In welke plaats de Heilige Geest (Ghost) het eerst voorkomt in de Heilige Drieëenheid, en onderscheiden wordt van de Vader en van Christus. En voorzeker, indien Hij niet wezenlijk God was, in alle voornemens en oogmerken, zo zou bij nooit de Apostel hebben ingegeven Hem als God te noemen en te plaatsen vóór de Vader. De *kerk* wordt ook genoemd: de tempel van de Heilige Geest, "zoals God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen en in hen wandelen". Geen Geest, hoegenaamd, die in het gehele woord Gods genoemd wordt, wordt ooit geteld met de Personen der Heilige Drieëenheid, of gelijk gesteld met de Vader en

de Zoon, behalve de Heilige Geest, (Ghost). Noch is ook de kerk het eigendom, de tempel of de woning van niemand, dan van God alléén; en, dewijl de kerk genoemd wordt de tempel van de Heilige Geest, zo moet de Heilige Geest God zijn. Een Geest (Ghost) is een geest. De Heilige Geest (Ghost) en de Heilige Geest (Spirit) is één en dezelfde in het oorspronkelijke, zoals de geleerden zeggen. Wat ik nu in mijn gemoed heb, om mijn waarde broeder te schrijven, betreft dit gewichtig onderwerp; en hoe zwak en onvolmaakt ik mij ook moge uitdrukken, zo mag ik zeggen, dat ik volkomen overtuigd ben door eigen ondervinding, dat het geheel veilig is, en steeds tot voldoening en bevestiging voor de uitverkorenen Gods zal zijn, welke wedergeboren en vernieuwd zijn door de Heilige Geest, om te geloven zoals ik; dewijl het tegendeel geheel en al gevaarlijk, zo niet verwoestend is. Ik bedoel, dat de Heilige Geest gekend moet worden een Goddelijk Persoon te zijn, door al degenen, die geheiligd zijn en die in hope verlost zijn. Zij moeten de verborgenheid van God, van de Vader en van Christus kennen; want wij zijn in de Naam van deze Drie gedoopt, en daarom moeten wij in ons allerheiligst geloof deze grootste verborgenheid aller verborgenheden kennen.

Een *persoon*, volgens de verklaring die de geleerden daaraan geven, is een op zichzelfstaand wezen, een verstandig uitvoerder, hij is enkelvoudig en bestaat, leeft, spreekt, verstaat, handelt en werkt; en zulk één is de Heilige Geest. Ook is er geen enkel onderscheiden persoonlijk merkteken of de Heilige Schrift past die op Hem toe; zoals: Ik, Mij, Hem, Hij, Zijn, U, als bijv.: "Zondert Mij af Barnabas en Saulus tot het werk waartoe Ik ze geroepen heb" En "wanneer Hij gekomen zal zijn, Hij zal U in alle de waarheid leiden". En weder, "Ik zal U een Trooster zenden, dien de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet, noch kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij ulieden en zal in U zijn". En weder, "Is dan de Geest des Heeren verkort? Zijn dat Zijn werken?" En weder, "Waar zal ik henen gaan voor Uwen Geest, of waar zoude ik henen vlieden voor Uw aangezicht? zo ik opvoere ten Hemel, Gij zijt daar". Ik ben verzekerd, dat deze persoonlijke merktekenen niet op een naam kunnen worden toegepast, of op een hoedanigheid in God, of op enigen invloed van Hem, of op een voorval, of op een vluchtige indruk; veel minder nog op iets dat niet in wezen is. Het is waar, dat persoonlijke hoedanigheden en persoonlijke daden soms aan levenloze voorwerpen worden toegeschreven; zoals, "de bomen gingen om zich een koning te kiezen en zeiden tot de wijnstok en de olijfboom: wees gij koning over ons, welke weigerden; en het doornenbos wilde, dat zij onder Zijn schaduw zouden komen". De rode zee wordt ook voorgesteld als ziende en vluchtende. "De vloed lichtten hunne handen op omhoog en de heuvelen huppelden als lammeren." Evenwel we hebben geen stem van deze alle, alleenlijk ternauwernood een stom teken; zij hebben alle iemand nodig om voor zich te spreken. Jotham spreekt voor de bomen en het doornenbos, Habakuk spreekt voor de beweging der zee en David van de daden der kleine heuvelen. Maar de Heilige Geest heeft niemand nodig om voor Hem te spreken, Hij kan van Zichzelf en voor Zichzelf spreken. Hij sprak in Adam, aan alle schepselen namen gevende. Hij sprak tot Filippus: "Ga en voeg u bij dezen wagen". Hij sprak tot Petrus "De Geest zeide tot hem: Zie, drie mannen zoeken u; sta op, daarom kom af en ga met hen, niet twijfelende". De Geest zegt: "Zondert Mij af Barnabas en Saulus". "Zalig zijn ze, die in de Heere sterven: ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun arbeid en hun werken volgen met hen". De Heilige Geest spreekt niet alléén, maar allen die ooit iets goeds hebben gesproken, zijn onderwezen om door Hem te spreken; Hij brengt hun de zaken onder de aandacht, legt hun de woorden in de mond en leert ze, hoe die uit te spreken. "Alzo spreken wij, niet met woorden der menselijke wijsheid, maar met woorden die de Heilige Geest leert", 1 Korinthe 2:13. De Geest legde een woord in Bileams mond, en beval hem zo en zo te spreken; en de apostelen spraken zoals de Geest hun gaf te spreken. Hij spreekt niet alléén tot de heiligen, en in hen, maar Hij onderwijst ons enigermate om onderscheid te maken tussen dezulken, welke Hij leerde te spreken, en dezulken, die hun eigen geest volgen, en van een gezicht spreken uit hun eigen hart, en niet uit des Heeren mond. En wat is dat blijkbaar in allen, welke schrijven of spreken over Goddelijke dingen zonder onderwijzing van de Geest! Welke treffende dwalingen, zichzelf weersprekende, onbestaanbaarheid, verwarring en raadsverduistering komen hier te

voorschijn! In plaats van ruw oppervlakten glad te maken, maken zij de gladste plaatsen ruw, en de rechtste dingen gebogen; en, in plaats van door de deur te gaan en de struikelblokken weg te nemen, de weg ophogende, zo tasten zij als de blinden naar de wand, maken dat velen over de wet struikelen en verwoesten de weg onzer paden. En, indien soms enigen van dezulken nog al gezond in de letter schijnen, eigenlijk de diepere bedoelingen van de tekst, de zalving der zaken, of de heerlijke ondervinding der heilige schrijvers, die er in verborgen ligt, wordt nooit opgedolven of te voorschijn gebracht. Maar een donkere samenstelling over de woorden gelegd, en de plaats meer verduisterd achtergelaten, dan toen de werkman begon. Er is niets in uw oren dan gezwollen woorden en ledige klanken en niets in uw ziel dan magerheid en armoede. In plaats van de bomen der gerechtigheid te bewateren, of de ingewanden der Heilige te verkwikken, zo halen deze wolken zonder regen al de hemelse dauw op of verdrogen de ziel, zelfs indien zij vroeger is verkwikt geworden. Zulke werklieden verdonkeren en benevelen het werk van de Geest, werpen een nevel over de schitterendste ondervindingen, omsluiten het meest verwijde hart, en zetten dezulken in de gevangenis, die de Heere waarlijk heeft vrijgemaakt. Dit weet ik bij smartelijke ervaring. En het kan ook niet anders; want de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die van de Geest Gods zijn, hij kan ze niet verstaan, omdat ze Geestelijk onderscheiden worden.

Zo ook persoonlijke eigenschappen, of zulke eigenschappen en zaken welke personen worden toegeschreven, worden ook de Heilige Geest toegekend, zoals wil, macht, mening, oordeel, wijsheid, verstand, kennis, liefde, blijdschap, bedroeven, smart aan doen, etc. Bijvoorbeeld: "dit alles werkt één en dezelfde Geest, delende een iegelijk in t bijzonder gelijkerwijs Hij wil." Kracht van tekenen en wonderheden door de kracht van de Geest Gods "En (God) die de harten doorzoekt, weet welke de mening des Geestes zij. En, de Heere der Heirscharen zal zijn tot een Geest des oordeels, dien die ten oordeel zit. Op Hem zal rusten de Geest der Wijsheid en des Verstands, de Geest des Raads en der Sterkte, de Geest der Kennis en der vreze des Heeren." En weder: "En ik bidde u door onzen Heere Jezus Christus, en door de liefde des Geestes." En weder: "Gij hebt het woord aangenomen met blijdschap des Heiligen Geestes. Bedroeft den Geest Gods niet, door welchen gij verzegeld zijt. Maar zij zijn wederspanning geworden, en zij hebben Zijnen Heiligen Geest smarten aangedaan, daarom is Hij hen in een vijand verkeerd en streed tegen hen." Ik kan niet inzien, hoe al deze genoemde zaken aan iets dan aan een persoon kunnen worden toegeschreven. Dezelve op een hoedanigheid, een voorval en naam, of een wezenloze zaak toe te passen, is ten hoogste ongerijmd.

Ook heb ik dikwijls gedacht, dat, indien aan de mensen dezelfde vrijheden werden veroorloofd in koopmanschap, in iemands uiterste wil, aanspraken en eigendomsbrieven etc., zoals sommigen zich aanmatigen betrekkelijk het Woord Gods, zo waren er wijze advocaten en rechters genoeg om iedere landeigenaar in ons land al Zijn bezittingen te betwisten, ja zelfs Zijn eigene Persoonlijkheid en Bestaan. Want het is maar te bewijzen, dat er zulk een man niet is, niet zulk een persoon; dat het slechts een naam is; en al de genoemde persoonlijke eigenschappen, in een figuurlijken of een allegorische zin moeten verstaan worden; of dat het alléén de adem uit eens mensen mond betekent, een voorval, of een vluchtige uitgang uitvloeiende met de gesprokene woorden. Sta een wijze advocaat of rechter toe, op deze wijze te werk te gaan, en we zouden spoedig de grootste grondeigenaars in de straten zien bedelen. Nu, mijn waarde Broeder! ik moet thans dit onderwerp laten rusten, onderwerpende dit mijn geschrijf aan uw overweging. En wanneer uw gedachten iets stotends mochten vinden, of uw gehoor kwetsen zo er iets onaangenaams klinkt, of zich schijnt te weerspreken, of onverstaanbaar voorkomt; of alledaags, laag, onwaardig of het verheven onderwerp onbetamelijk; teken dat aan, en geef mij vrijelijk uw gedachten, zij zullen vriendelijk ontvangen worden door hem die zich in onvergelykbare liefde tekent,

De Uw in Christus Jezus!

W. HUNTINGTON

TWEEDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, Lewes, Sussex.

Zeer geliefde in den Heere!

Daar ik nu enige vrije tijd heb, wens ik mijn vorig onderwerp op te vatten. Toen ik mijn vorige begon, was mijn gemoed donker en mijn hart koud. Veel werk en vele predikbeurten in de Kersttijd hadden mijn vroegere zoete overdenkingen ver van mij gebannen, zodat, toen ik ze aan het papier wilde vertrouwen, zo moest ik dezelve van verre halen en alles opnieuw verzamelen. Doch, ik was niet zeer lang aan het werk, of zij kwamen terug en ik gevoelde mij zeer gelukkig bij de terugkomst mijner aangename bezoekers. Ik eindigde mijn vorige, nadat ik enige gedachten aangaande de Personele eigenschappen, welke de schriften der Waarheid de Heilige Geest toeschrijven, had in het midden gebracht; thans wens ik enige werkingen en daden welke de Heilige Schrift de Geest toeschrijft te vermelden, welke Personele werkingen en daden zijn zoals niemand dan wezenlijke personen kunnen verrichten.

Niets dan personen kunnen *getuigen* voor de waarheid van enige verbintenis, verbond of overeenkomst, noch kunnen als een getuige in zulke gevallen worden toegelaten of tot enige daad, of tot enige proeve hoe dan ook. "Want drie zijn er die getuigen in de hemel, de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en drie zijn er die getuigenis geven op aarde, de Geest, het water en het bloed. En wij zijn getuigen van deze dingen, zegt de Apostel, en ook de Heilige Geest welken God gegeven heeft dengenen die hem gehoorzaam zijn", Hand. 5:32. De Geest draagt getuigenis van de waarheid van het Woord en Hij geeft getuigenis aan het woord Zijner genade, en van de waarheid van hun lastbrief dengenen, welke Hij zendt om het te prediken. Hij brengt de gerechtigheid van Christus tot in de ziel, "wij zijn gerechtvaardigd in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest onzes Gods". En Hij draagt getuigenis van onze rechtvaardiging en wederaanneming. "Hij die gelooft, heeft de getuigenis in hemzelf". Ja zelfs in het gerechtshof van het geweten van een gelovige is Zijn getuigenis zo machtig en dadelijk, dat geen wet, duivel noch zonde, welke voorgesteld worden als tot de hemel te roepen, neen het geweten zelve wordt niet toegelaten te spreken. En deze getuigenis is waarheid en is geen leugen en wij moeten in haar blijven. Ik weet dat Jacob te Bethel een teken oprichtte en dat Laban en Jacob op de berg Gileads een hoop stenen verzamelden en die getuigen noemden, maar dit diende slechts om het bedriegelijk geheugen van mensen te helpen die zo geneigd zijn te vergeten, zoals Jacob deed toen de Heere hem zeide op te staan en naar Bethel te gaan, waar hij het teken met olie overgoot.

Macht en *waardigheid*, *bekwaammaking*, *toerusting* en *iemand in een bediening inhuldigen*, zijn persoonlijke werken. "Gij zult macht ontvangen nadat de Heilige Geest op u gekomen is. De een wordt het woord der wijsheid gegeven, een ander des geloofs, aan een ander velerlei talen, aan een ander uitlegging der talen en alle deze werkt één en dezelfde Geest". "Hebt acht op uzelf en op de kudde over dewelke de Heilige Geest u tot opziens gesteld heeft", Hand. 20:28. En, als zij de Heere dienden en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk waartoe ik ze geroepen heb". "Zij dan van de Heilige Geest uitgezonden zijnde, vertrokken Hand. 13:2 en 4. "En de Heilige Geest verbood hun het woord in Azië te prediken. En zij beproefden het in Bithynië, maar de Geest liet het hun niet toe".

In één woord: indien spreken, onderwijzen, leiden, mensen met genade begiftigen, gaven en bekwaamheden tot het werk der bediening, hen met wijsheid en kennis voorzien, hen verschillende talen doen spreken, tot opziener stellen, gelasten wat te zeggen, volvaardigheid des gemoeds gevende, bekwaamheid tot spreken, hen zeggende waar te gaan, en verbiedende óf hier óf daar te gaan waar Hij geen werk voor hen te doen had, althans niet op die tijd; indien dit geen persoonlijke

werken en daden zijn, wat zijn het dan? Ik geloof, er zijn mensen in de wereld welke het Goddelijke wezen ontkennen. "De dwaas zegt in zijn hart: er is geen God". Dezen moet men laten tot zij door de tormenten der verdoemden overtuigd worden. Maar ik geloof dat er zeer weinigen zijn, welke belijden de Bijbel te geloven, of zij zullen toestaan dat er één Goddelijk persoon in de Godheid is, welke gewoonlijk God de Vader genoemd wordt, ofschoon velen nog niet zullen toestaan dat de Verlosser een Persoon is, alhoewel Hij de eniggeboren Zoon is, de Zoon van de Vader in waarheid en liefde; nog veel minder zullen zij een Goddelijke Persoonlijkheid aan de Heilige Geest toeschrijven, ofschoon de Schriften dezelfde persoonlijke hoedanigheden, eigenschappen, werkingen en daden, aan de Zoon en aan de Geest toekennen, zowel als aan God de Vader. Daarom, indien de Vader een Persoon is, zo is de Zoon en de Geest dat ook.

Het *werk der schepping* wordt de Heilige Geest zowel als de Zoon en de Vader toegeschreven: "De Geest Gods zweefde op de wateren". Hij was werkzaam in die verwarden chaos, en bracht dien in schone orde. "Door Zijnen Geest heeft Hij de hemelen versierd; Zijn hand heeft de langwemelende slang geschapen", Job 26:13. "Door het Woord des Heeren zijn de hemelen gemaakt, en door de Geest Zijns monds al hun heir", Palm 33:6. Hier wordt de schepping der hemelen aan het wezenlijke Woord en aan de Heilige Geest toegeschreven: "Gij zendt uwen Geest uit, zij zijn geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat des aardrijks", Ps. 104:30. Hier is het werk der Schepping de Geest toegeschreven, en Hij is het die iedere lente het gelaat van het aardrijk vernieuwt.

Het *scheppen van de mens* wordt ook aan de Heilige Geest toegeschreven: "de Geest Gods heeft mij gemaakt en de adem des Almachtigen heeft mij levend gemaakt", Job 33:4.

De Heilige Geest was ook geen ledig toeschouwer toen de Christus verscheen tot onze zaligheid. Het was de Heilige Geest die over de maagd Maria kwam bij hare *ontvangenis en de menselijke natuur*, welke Christus aannam, vormde en die bewaarde voor alle vlek of stip der oorspronkelijke zonde; en die toen op Hem rustte met al Zijn volheid van gaven en genade. Hij paste het woord toe dat de Zaligmaker sprak, en ontwikkelde Zijn macht in de wonderen die Hij verrichtte, en zulken, die óf Zijn woorden óf Zijn tracht vloekten, lasterden de Heilige Geest.

Het was door de *eeuwigen Geest dat Hij zich Gode offerde*, en het was dezelfde Geest die het lichaam onzes Heeren deed opstaan in het graf. Hij was naar het vlees gestorven, maar levend gemaakt door de Geest. En door Zijn grote macht gaven de apostelen getuigenis van de wederopstanding van de Heere Jezus; daarom staat er, dat: "Hij bewezen is te zijn de Zone Gods, naar de Geest der Heiligmaking uit de opstanding der doden", Rom. 1:4

Dat, wat de heiligen *voor de hemel toebereidt*, komt grotelijks van de Heilige Geest. Hij toch past het woord toe en maakt het werkzaam; het woord komt met macht en in de Heilige Geest; Hij overtuigt van zonde, en het is de Geest die de doden zondaar levend maakt; en, als een Geest van verlichtende kennis in hem van Christus getuigenis geeft, het geloof in hem werkt, hem wederbaart en vernieuwt; des Heeren gerechtigheid en vrede neemt en die de zondaar vertoont; het leven en de kracht der heersende genade in hem werkt, en het koninkrijk Gods in het hart opricht, hetwelk bestaat in macht, in gerechtigheid, in vrede en blijdschap in de Heilige Geest. De wet des geloofs in de Zaligmaker, welken de eilanden waren wachtende, *is toegepast* en verwezenlijkt door de Heilige Geest die onze laatste Wetgever is "De wet des Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods". Hij draagt *getuigenis van onze aanneming* en bekrachtigt ons om die ons toe te eigenen, brengt de eerste vruchten der heerlijkheid in onze harten voort, welke de eerste vruchten van de Geest genoemd worden; en dit is de zekerheid en het onderpand van de toekomstige erfenis. Hij verzegelt ons tot de dag der verlossing, vernieuwt ons, of herstelt het verloren beeld Gods in ons en heiligt ons, voortgaande te heiligen en te vernieuwen het

werk, dat Hij in ons gewrocht heeft, maakt Hij ons de erfenis met de heiligen in het licht deelachtig: "Opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd zijnde door den Heilige Geest".

Zonden tegen de Heilige Geest in Zijn werk en openbaringen, staan bijzonderlijk aangetekend en worden hooglijk afgekeurd, zelfs in de heiligen, en gestraft met zonderlinge strengheid in stouten en vermetelen. De Israëlieten in de woestijn vertoornden Zijn Heilige Geest, tot Hij hun een vijand werd en hen bestreed. Sommige der jong bekeerde heidenen bedroefden Hem; er waren onder hen vele zieken en zwakken en velen sliepen, door hun onbehoorlijk gedrag aan de tafel des Heren. *De Heilige Geest*, zegt Christus, *zal Mij verheerlijken*. En de Geest is bedroefd, wanneer de Heere onteerd wordt. Ananias en Saffira kwamen overeen in zonde, verzochten de Geest des Heren, en Satan verleidde hunne harten om de Heilige Geest te liegen. "Gij hebt de mensen niet gelogen maar Gode", zeide Petrus, Hand. 5. Daarom, de Heilige Geest is God. En zij beiden werden ter plaatse hierom gedood. Grote en onnoemelijke zonden tegen de Heere in Zijn wet, zoals in Manasse en anderen, zijn vergeven en vele lasterlijke woorden en gedragingen tegen de Zoon des mensen zijn kwijtgescholden, zoals in Paulus te zien is. Maar denzulken, die de Geest der Genade boosaardig verachten, die gewillig en hardnekkig Zijn werkingen en voornemens in de zielen van Gods volk tegenstaan, die Zijn macht zien en toch zich verzetten, haten en er tegen strijden, en die beiden de Werkmeester en het werk bespotten en vloeken, is nooit, noch zal ooit vergeven worden, want "de zonden tegen de Heilige Geest zal de mensen niet vergeven worden", Mattheüs 12:31. En kan enig mens met zijn verstand geloven of beproeven te bevestigen, dat de alwijze God, de Rechter der gansche aarde, die rijk is in genade en overvloeiende in goedheid en waarheid, de mens zou uitsluiten van alle mogelijkheid van vergiffenis en hem veroordelen tot een eeuwige verdoemenis, voor het zondigen tegen een naam, een voorval, een hoedanigheid, een eigenschap, volmaaktheid of een macht in God, welke zich voorbijgaande kan vertonen en als een daad aan de mens openbaar wordt? Voorzeker, zondigen tegen God de Vader, is te zondigen tegen alle de geopenbaarde volkomenheden en eigenschappen Zijner natuur en dat moet een meer verfoeilijke misdaad zijn, dan te zondigen tegen een enkele hoedanigheid in Hem. En toch zijn alle zonden en Godslasteringen, tegen Hem onder de wet begaan, de mensen vergeven, (Mattheüs 12: 31) maar de lastering tegen de Geest, werd en zal ook nooit vergeven worden. En waarom deze zonde tot de dood nadrukkelijk de grote overtreding genoemd wordt, kan ik niet begrijpen, indien de Heilige Geest, tegen Wie ze is bedreven, niet de Grote Majestueuze God zelve is. *De bedeling des Evangelies*, voornamelijk in de toepassing, is Hem verbleven; hierom wordt het genoemd, de bediening van de Geest, die de vorige bediening in heerlijkheid overtreft, 2 Korinthe 3:8. Hij is de Oorsprong en Werkmeester van alle weldaden Gods door Christus in mensen, en van al de roem en prijs, die God door mensen moge toevloeien; en is ook vooral betrokken in de eerste opstanding, de opstanding der rechtvaardigen. "De doden zullen horen de stemme des Zoons Gods", en de Geest die hierbij gepaard gaat zal allen levend maken zoals geschreven is: "Indien de Geest desgenen die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levendig maken door Zijnen Geest die in u woont", Rom. 8:11.

Ik moet mijn waarde broeder vergeving vragen voor deze lange brief. Mijn pen liep voort, en, terwijl ik diep in het onderwerp werd ingeleid, had ik mijzelf geheel vergeten. Overweeg deze stukken aandachtelijk en zend mij uw gedachten dienaangaande. Ik heb ze geschreven zoals ik ze zie liggen, en die geloof; en zo te zien en te geloven is naar mijn mening veilig te wandelen in de wegen Gods.

Steeds de uwe.

W. HUNTINGTON

DERDE BRIEF

Aan de Eerwaarden J. JENKINS, Lewes, Sussex.

Zeer geliefde in de Heere Jezus, volkomen vrede, en op zulken tijd.

Indien ik mijn geliefde broeder met mijn opstellen over het aangename onderwerp niet vermoeid heb, zo wil ik het weder opvatten en vervolgen.

Dat de Heilige Geest een eigenlijk Persoon is, heb ik getracht door de Schrift te bewijzen, en dat Hij een Goddelijk persoon is, blijkt even duidelijk, omdat Hij persoonlijk bestaat en leven heeft in Hemzelf. "Want gelijk de Vader heeft het leven in Hemzelf, alzo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Hemzelf", Joh. 5:26. En alzo heeft ook de Geest het leven in Hemzelf. Dit wordt duidelijk in Zijn Scheppingswerk.

"De Geest Gods heeft mij gemaakt en de adem des Almachtigen heeft mij levendig gemaakt", Job. 33:4. *Hij maakte Adam levend*, bezielde en begiftigde hem met een leven van liefde. Welke macht, buiten een Goddelijk Persoon die het leven heeft in Hemzelf, kon een levende ziel in Adam scheppen, en hem leven, gerechtigheid en ware heiligheid mededelen? *Hij is de Werkmeester van natuurlijk en geestelijk leven*: "De Geest is het die levendig maakt", Joh. 6:63. En, dewijl Hij geestelijk leven geeft, zo onderhoudt Hij het ook, hierom wordt Hij genoemd: "een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven", Joh. 4:14. En al de uitverkorenen Gods die van nature dood zijn in zonden en misdaden, en kinderen des toorns, dezen maakt de Heilige Geest levendig", Ezech. 37:14. "Ik zal Mijnen Geest in u geven en gij zult leven". Daarom zegt onze Zaligmaker: Indien iemand dorst, hij kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit Zijnen buik vloeien. En dit zeide Hij van de Geest, denwelken ontvangen zouden die in Hem geloven. Want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was", Joh. 7:38 en 39.

Het was de Geest Die *het lichaam van de Zaligmaker in het graf levend maakte*. "Die wel is gedood in het vlees, maar levendig gemaakt door de Geest, 1 Petr. 3:18. Daarom wordt de Geest nadrukkelijk leven genoemd; en Hij zal ten laatste dage alle levend maken die in de Heere stierven. "En indien Christus in u woont, zo is het lichaam wel dood om der zonden wil, maar de Geest is leven om der gerechtigheid wil. Ik heb gezaaid en gij hebt gemaaid, en hij die maait ontvangt loon en verzamelt vrucht ten eeuwigen leven; opdat beiden, hij die zaait en die maait zich zouden verheugen". De Geest is een bron van levend water en zal springen tot in het eeuwige leven. Dat is de heerlijke oogst der belofte, het tegenwoordige is de zaaitijd, waarin het gezegende koren (dat wij reeds in hope mogen genieten) gezaaid wordt; "maar die in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven maaien, Gal. 6:8. Indien daarom de Geest geen Persoon is, ja geen Goddelijk Persoon, die het eeuwige leven in Hemzelf heeft, zo kunnen wij nooit het eeuwige leven van Hem oogsten door onderwerping in geestelijke gehoorzaamheid aan Hem.

Ik zeg *geestelijke* gehoorzaamheid, omdat getuigd wordt, dat wij in nieuweid des Geest dienen en niet in de oudheid der letter, welke alléén in lichamelijke oefening bestaat. Zo wordt ook van ons gezegd: God in de Geest te dienen en in nieuweid des levens te wandelen.

Vervolgens *de Namen*, die in de striktste zin Gode eigen zijn, worden door de Schrift de Heilige Geest gegeven. Zoals Jehovah, welke een onmededeelbare naam Gods is: "Gij alléén met Uwen Naam, zijt de Heere Jehovah, de Allerhoogste over de ganse aarde", Psalm 83:19.

Hij, dien de kinderen Israëls verzochten, vertoornden en weerstreefden, was Jehovah. En Jesaja schrijft dit de Heilige Geest toe, "maar zij zijn wederspanning geworden en zij hebben Zijnen Heilige

Geest smarten aangedaan, daarom is Hij haar in een vijand verkeerd, Hij zelfs heeft tegen haar gestreden", Jesaja 63:10.

Ook de Apostel schrijft het Hem toe: "Daarom gelijk de Heilige Geest zegt: Heden indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet, gelijk het geschied is in de verbittering, ten dage der verzoeking in de woestijn, alwaar mij uw Vaders verzocht hebben; zij hebben Mij beproefd en hebben Mijn werken gezien veertig jaren lang. Daarom was Ik vertoornd over dat geslacht, en sprak: Altijd dwalen zij mei het harte en zij hebben Mijn wegen niet gekend, zo heb Ik dan gezworen in mijn toorn, indien zij in Mijn rust zullen ingaan", Hebr. 3: 7-11. Jesaja en de schrijver van de brief aan de Hebreëen, beschrijft deze verzoeking en opstand der Israëlieten, als bedreven tegen de Heilige Geest; daarom moet de Heilige Geest Jehovah zijn; en alzo is er geschreven: "En hij noemde de naam dier plaats Massa en Meriba, om de twist der kinderen Israëls en omdat zij de Heere (Jehovah) verzocht hadden, zeggende, is de Heere in het midden van ons of niet?" Exod. 17:7. Het is daarom duidelijk dat de Heilige Geest Jehovah is, Wiens onmededeelbare Naam de allerhoogsten God eigen is.

De Heilige Geest wordt ook God genoemd, niet in een figuurlijken, maar in een eigenlijken zin. "En weet gij niet dat gij Gods tempel zijt en de Geest Gods in ulieden woont?" 1 Cor 3:16. Datgene, wat niet wezenlijk God is, kon de Geest van God niet zijn, daarom is de Heilige Geest God. De Geest van Jehovah is Jehovah de Geest; de Geest Gods is God de Geest. Deze regel kunnen wij opmerken in de brief aan de Korinthen. "Doch, zo wanneer het tot de Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen. De Heere nu is de Geest, en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid", 2 Kor. 3:16, 17. De Geest des Heeren is de Heere de Geest. Hieruit mogen wij veiliglijk besluiten dat de Heilige Geest is Jehovah, God en de Heere.

En om de Goddelijke gelijkheid der aanbedelijke Personen in de Godheid te tonen, zo wordt ieder dezer Personen soms eerst genoemd of geplaatst. Soms wordt Christus eerst genoemd. "De genade des Heeren Jezus Christus, de liefde Gods, en de gemeenschap des Heilige Geest zij met u allen. Amen", 2 Kor. 13:13.

Soms staat de Heilige Geest eerst vermeld: "Opdat hare harten vertroost mogen worden en zij tezamen gevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid Gods en des Vaders en Christi", Kol. 2:2.

Soms staat God de Vader eerst. "Want drie zijn er die getuigen in de hemel, de Vader, het Woord en de Heilige Geest en deze Drie zijn Eén, 1 Joh. 5:7.

Welnu, terwijl deze laatste orde niet altijd gehouden wordt, zo bewijst het dat de één niet is vóór of ná de ander, en dat de één niet groter of minder is dan de ander. En ook, "daar is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest; en daar is verscheidenheid der bedieningen en het is dezelfde Heere, en daar is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God die alles in allen werkt", 1 Kor. 12:4-6.

Hier neemt de Heilige Geest de naam aan van Geest, Heere en God, en daarom moet Hij zijn de Geest, de Heere en God.

Soms wordt de Heilige Geest als God aanbeden. "Maar de Heere is getrouw, die u zal versterken en bewaren van de boze. En wij vertrouwen van u in de Heere, dat gij hetgene wij u bevelen ook doet en doen zult. Doch de Heere richte uw harten tot de liefde Gods en tot de lijdzaamheid Christi", 2 Thes. 3:3-5.

De Heere die getrouw is, die de kerk Gods versterkt en van de boze bewaart, en waarin de Apostel Paulus zijn vertrouwen stelt, is de Heilige Geest; en Hij wordt aanbeden, opdat Hij de harten der gelovigen in de liefde Gods en in een lijdzaam wachten op Christus moge bewaren.

De Heilige Geest wordt aanbeden als een Goddelijk Persoon om zielen in de liefde Gods te leiden, deze is een ander Persoon en in het lijdzaam wachten op Christus, dewelke ook een ander Persoon is en dat onderscheiden van de beide vorigen.

Dat de Heilige Geest waarlijk en wezenlijk God is, blijkt duidelijk uit de Schriften, welke Hem Goddelijke hoedanigheden en volmaaktheden toeschrijven, zoals *Eeuwigheid*. "Door den Eeuwigen Geest offerde Hij hemzelf Gode", Hebr. 9: 14.

Zo ook *Alwetendheid*: "Want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods. Want wie van de mensen weet hetgene des mensen is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand hetgeen Gods is, dan de Geest Gods", 1 Kor. 2: 10, 11.

Almacht wordt Hem toegeschreven: "De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen", Luc. 1: 35. Hij wordt genoemd de Geest des raads en der sterkte, Jesaja 11:2 en de Geest der kracht en der gematigdheid, 2 Tim. 1:7. Hoe kan Hij de Geest der sterkte, de Geest der kracht en de Geest van de Allerhoogste genoemd worden, indien Hij de Almachtige God niet is? Niets kan de kracht van de Allerhoogste zijn, dan de Almacht zelve en wat Almachtig is, is God.

Alomtegenwoordigheid: "Waar zou ik henen gaan voor Uwen Geest en waar zou ik henen vlieden voor Uw aangezicht? zo ik opvoere ten hemel, Gij zijt daar, of bedde ik mij in de hel, ziet, Gij zijt daar. Nam ik vleugelen des dageraads, woonde ik aan het uiterste der zee, ook daar zou Uw hand mij geleiden en Uw rechterhand zoude mij houden". Psalm 139:7, 10. Hier is de Heilige Geest in Zijn tegenwoordigheid, en met Zijn hand in alle plaatsen; daarom moet Hij alomtegenwoordig zijn en de onmetelijkheid Zelf, ziende dat men zich van Hem niet kan verwijderen, noch in de hemel, noch op de aarde, in de zee of in de hel.

Zo ook *Heiligheid*. Hij wordt verklaard te zijn: "de Zoon van God naar de Geest der heiligmaking uit de opstanding der doden" Rom. 1:4. Indien Hij is de Geest der heiligmaking, zo moet Hij heiligheid in Hemzelf hebben, zoals Hij heeft, ja Hij is de Werkmeester der Heiligheid in al de heiligen, want zij zijn geheiligd door de Heilige Geest die in hen woont. "Weet gij niet dat uw lichamen tempelen des Heiligen Geestes zijn? Gij zijt de tempel des levendigen Gods, gelijkerwijs God gezegd heeft: "Ik zal in haar wonen en Ik zal onder haar wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mij een volk zijn. 2 Kor. 6: 16.

Hij wordt genoemd de Geest der *Waarheid*, en de *Waarheid* zelve, welke de heiligen in alle waarheid leidt.

Zo ook de Geest der *Wijsheid*; en indien Hij de Geest der waarheid, ja de waarheid zelve is, zo moet Hij Goddelijke waarheid en Goddelijke wijsheid zijn of Hij kan de Geest der waarheid en wijsheid niet zijn.

Alle deze zaken aandachtig beschouwd, zijn voldoende om te bewijzen, dat de Heilige Geest een persoon is, ja een Goddelijk persoon en daarom waarlijk en eigenlijk God.

Ik moet sluiten, terwijl ik mijn waarde broeder veel van des Heeren tegenwoordigheid toewens in dit Nieuwjaar. En wanneer het u welgaat, gedenk

W. HUNTINGTON.

VIERDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, Lewes, Sussex.

Geliefde!

Sedert ik mijn laatste afzond is mijn hoofd en hart weder ontvangende en voortbrengende geweest in zover dat ik denk nu meer olie in mijn kruik te hebben, dan toen ik begon. *"Mijn hoorn is verhoogd, gelijk de hoorn eens eenhoorns en ik ben met verse olie overgoten."*

Ik wil daarom vervolgen en aantonen dat de Heilige Geest een onderscheiden Persoon is. Hij wordt gezegd van de Vader uit te gaan. *"Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, dien Ik u zenden zal van de Vader, namelijk de Geest der waarheid, die van de Vader uitgaat, die zal van Mij getuigen"*, Joh. 15:26. Indien Hij uitgaat van de Vader, zo moet Hij onderscheiden zijn van Die van Wie Hij uitgaat, en weder: *"Het is u nut dat Ik wegga, want indien Ik niet wegga, zo, zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik henenga zo zal Ik Hem tot u zenden"*, Joh. 16:7. Hier nu gaat de Geest uit zowel van de Vader als van de Zoon: "Ik zal Hem zenden".

De Geest, welke gezonden wordt, is een verschillend Persoon van Degenen Die zendt. Hij wordt ook een Ander genoemd. *"Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een anderen Trooster geven"*.

God wordt genoemd de Vader van alle genade en de God van alle Vertrouwing, de Verlosser wordt genoemd de Vertrouwing Israëls, Die de goede oude Simeon verwachtte te aanschouwen en Christus, nu bereid Zijn kudde te verlaten, belooft hen een andere Trooster te zullen zenden die altijd bij hen zou wonen, en, indien Hij een andere Trooster is, zo moet Hij onderscheiden zijn beide van de Vader en van de Zoon, anders kan Hij geen andere wezen, maar moet dezelfde zijn.

Ik geloof dat God de Vader nooit enig werk wrocht, van hetwelk de Zoon of de Geest waren uitgesloten. *"Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, de Zoon kan niets van Hemzelf doen, tenzij Hij de Vader dat ziet doen, Want zo wat die doet, hetzelve doet ook de Zoon desgelijks"*, Joh. 5: 19. zo deed Hij ook nimmer enig werk waarvan de Geest uitgesloten was. Hunne verschillende Persoonlijkheid straalt uit al Hunn Goddelijke werken en in ieder werk blijken Zij gezamenlijk betrokken te zijn.

In de verborgen raad des vredes, in het besluit der verkiezing en in het verbond der genade, dat van eeuwigheid gemaakt is, waren Zij gezamenlijk betrokken. Daar was de Vader verkiezende, de Zoon nam op Zich de verkorenen te verlossen en de Geest om de gekozenen te heiligen, en te doen gehoorzamen. *"Den uitverkorenen naar de voorkennis Gods des Vaders, in de heiligmaking des Geestes, tot gehoorzaamheid en besprenging des bloeds van Christus"*, 1 Petrus 1:2.

Dit alles zal meer helder worden in het volgende, alwaar u een vermelding vindt van het verbond en van de Heilige Drieëenheid tezamen. *"Mij aangaande, dit is Mijn verbond met hen, zegt de Heere, mijn Geest die op u is en Mijn woorden die Ik in uwen mond gelegd heb, die zullen van uwen mond niet wijken, noch van de mond uws zaads, noch van de mond van het zaad uws zaads, zegt de Heere, van nu aan tot in eeuwigheid toe"*, Jesaja 59: 21.

Hier is de Vader en de Zoon overeenstemmende omtrent het verbond: "Ik heb een verbond gemaakt met Mijn uitverkorene". De Zoon neemt op Zich mens te worden; het zal een verbond zijn door offerande. Hij onderneemt het om onzentwil en voor ons op Zich; de belofte van eeuwig leven en de Heilige Geest zullen op Hem komen; dit onderneemt de Heilige Geest te bewerken en deze zullen op Hem blijven; de bron van alle bezieling, tot de zaligheid zal bereid zijn.

De Geest past de zegeningen van het kruis toe en roept vrijheid uit aan de uitverkorenen. *"Door het bloed uws verbonds heb Ik uw gebondenen uit de kuil, daar geen water in is, uitgelaten"*, Zach. 9:11. Zij worden Christus gebonden (gevangen) genoemd, omdat zij Hem gegeven zijn om vrij te maken, te heiligen en te behouden.

In het werk der schepping komen de onderscheiden persoonlijkheid en werkingen der Goddelijke Drieëenheid helder aan het licht. Daar toch schept God de Vader, alles door Christus Jezus, Ef. 3: 9, en zweeft de Geest Gods op de wateren, Gen. 1:2, brengende de verwarde chaos in deszelfs tegenwoordige heerlijke vorm en orde. "*Door het Woord des Heeren zijn de hemelen gemaakt, en door de Geest zijns monds al hun heir*", Psalm 33:6. Hier is de Heere en het wezenlijke Woord hetwelk bij God en God was, de wereld scheppende, en de Geest Zijns monds dat is de Heilige Geest, gelijkelijk in het werk betrokken, want "door de Geest heeft Hij de hemelen versierd". Job 26:13.

Het moet ook niet vreemd geacht worden dat de Heilige Geest met *adem* en *wind* vergeleken wordt, ziende, zoals zeker geleerde opmerkt, dat de generatie de onderscheidene wijze van, het bestaan van de Zoon in het Goddelijke Wezen uitdrukt, zo kan ook *ademing* de onderscheiden wijze van het bestaan van de Geest daarin uitdrukken en mogelijk is het de enige reden, waarom Hij dezen naam draagt. En omdat Hij de *adem des Almachtigen* genoemd wordt en Christus op de apostelen blies en tot hen zeide: "Ontvangt den Heiligen Geest", zo is de uitgang van de Heilige Geest hierdoor heerlijk voortgegaan.

Er werd door de Goddelijke Personen raad gehouden omtrent de schepping van de mensen. "Laat Ons" zegt de Vader tot de Zoon "mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis", en de Heilige Geest blies in hem, formeerde zijn ziel en maakte hem levend. "Alzo schiep God de mens naar Zijn beeld, naar den beelde Gods schiep Hij hem" In deze woorden: "Laat Ons mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis", komen de Personen in het meervoudig getal voor, maar in de laatste tekst: "Alzo schiep God de mens naar Zijn beeld" is de eenheid van het Goddelijk Wezen behouden; de eerste vermelding is in het meervoudig getal en de laatste in het enkelvoudige.

Het blijkt, dat in de regering der wereld de Drieëenheid evenzo betrokken is. Dit merken wij op in de gezichten van de koning van Babylon, Dan. 4: 13: "Ik zag verder in de gezichten mijns hoofds op mijn leger en ziet een wachter, namelijk een heilige kwam af van de hemel". Dit is in het enkelvoudig getal. "Deze zaak (zegt Daniël), is in het besluit der wachters, en deze begeerte is in het woord der Heiligen, opdat de levendigen bekennen, dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der mensen en geeft ze aan wien Hij wil", Daniël 4:17.

Ik weet dat velen van oordeel zijn, dat deze wachters engelen zijn, doch dat kan niet zijn, want het besluit wordt genaamd: het besluit der wachters en de begeerte in de woorden der Heiligen; maar engelen zijn niet in des Heeren raad, ook zijn zij niet werkzaam in het maken van Gods besluiten. "Wie heeft de Geest des Heeren bestierd en wie heeft Hem als Zijn raadsman onderwezen? met wien heeft Hij raad gehouden, die Hem verstand zoude geven?" Jesaja 40:13, 14. Wat nu het besluit der wachters en der Heiligen genoemd wordt, is door de profeet verklaard, Dan. 4:24: "Dit is een besluit der Allerhoogsten, hetwelk over mijn heer de koning komen zal". En ofschoon de engelen heilige schepselen zijn, zo kunnen toch drie van hen niet uitsluitend de Heiligen genoemd worden, want er zijn twintigduizend heilige engelen en er zijn heilige zielen in de hemel en heilige zielen op aarde. Maar de Heere God in drie Personen is de bron van heiligheid. Wij behoeven ons ook niet te verwonderen, dat de Drieëenheid Wachters genoemd wordt, ziende dat God de Vader, Zoon en Heilige Geest wacht houdt over alle heiligen. "Hij, die u bewaart, zal niet sluimeren. Zie, de Bewaarder Israëls zal niet slapen noch sluimeren", Psalm 121:3, 4. En indien de Heere de stad Sion niet bewaart, zijn alle andere wachters ijdel.

Alzo werkt de Heilige Drieëenheid verenigd en Hun onderscheiden Persoonlijkheid wordt in Hun heerlijke werken gezien, en zo zal het verder blijken in ieder gedeelte van het werk der verlossing.

Zoals in de zending en lastgeving van Christus: "Van dien tijd af dat het geschied is, ben Ik dáár: en nu, de Heere Heere en Zijn Geest heeft Mij gezonden", Jesaja 48:16. Hier nu is Christus die Mij die

gezonden is en de Heere God en Zijn Geest die Hem zenden. Indien hier een Drieëenheid van namen bedoeld werd en niet van personen, zoals zeker wijs man opmerkt, zo zou het in deze woorden voorkomen: En nu, Ik Mijzelf en Mijzelf hebben Mijzelf gezonden. Deze profetie heeft Zijn vervulling gehad bij de doop van Christus, juist toen Hij Zijn openbare bediening aanvaardde. Christus was op de aarde, de Heilige Geest daalde op Hem neder in lichamelijke gedaante eener duif, en een stem kwam van de hemel, zeggende: "*Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen*". Deze zijn de Heere God en Zijn Geest, Christus uitzendende, en gevende hun getuigenis zowel van Zijn Zoonschap als van Zijn verordining.

De verlossing wordt ook aan de drie Personen toegeschreven, welke er gelijkelijk in betrokken zijn. De Vader spreekt aldus: "*Maar over het huis Juda zal Ik Mij ontfermen en zal te verlossen door de Heere hunnen God, en Ik zal ze niet verlossen door boog, noch door zwaard, noch door krijg, door paarden, noch door ruiteren*", Hosea 1:7. Aldus geeft de Vader getuigenis van Zijn eniggeboren Zoon en zegt ons, dat Hij is de Heere God door Wie Hij ons verlost en wij geloven Hem, niet twijfelende, of de Heere is een getrouw Getuige en moet een beter oordeler zijn van Zijn eigen Zoon en wat Hij is, dan al de Arianen en Socinianen in de wereld. God de Vader verlost ons door de Heere onzen God en die is de Zoon; hierom, wordt Hij genaamd Jezus, opdat Hij zijn volk zalig zal maken van hunne zonden. Zo is ook de Heilige Geest van het werk der verlossing niet uitgesloten, want de Vader, Die ons zegt het huis van Juda genadig te zullen zijn, zegt ons ook, hoe deze genade tot ons zal komen en wel door de Heilige Geest. "*Maar naar Zijn barmhartigheid heeft Hij ons zalig gemaakt door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes*", Titus 3:5

Alzo zijn de drie Goddelijke personen in onze zaligmaking werkzaam. Hierom lezen we ook van fonteinen, meer dan één waarin de zaligheid te vinden is. "*En gijlieden zult water scheppen met, vreugde, uit de fonteinen des heils*", Jesaja 12:3.

En weder, een ledige naam kan niet schrijven of getuigenis geven. Want hoe komt een verdichte naam voor in een gerechtshof, wanneer er niemand gevonden wordt welke die naam draagt of er door vernoemd wordt? "*Want Drie zijn er die getuigen in de hemel, de Vader, het Woord en de Heilige Geest, en Deze Drie zijn één*", 1 Joh. 5: 7 en 8. En dit is geen Drieëenheid van namen, geschikt om een verbond te maken, zoals sommigen veronderstellen, want een naam kan noch Vader noch Zoon zijn.

Zo ook, indien er slechts één persoon in de Drieëenheid is, zo kan er geen Zoon noch Vader zijn; die één ontkent, ontkent beiden. Deze is de Antichrist die de Vader en de Zoon loochent. Een iegelijk die de Zoon loochent heeft ook de Vader niet", 1 Joh. 2:22, 23.

Daarom kunnen niemand dan personen getuigenis geven, maar de personen in de Heilige Drieëenheid geven getuigenis, en het getuigenis dat Zij geven is van het Zoonschap van Christus en hun onderscheiden getuigenis staat in de Heilige Schrift.

Het getuigenis *van de Vader*, tweemaal geschreven, is dit: Luc. 3:22: "*Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik mijn welbehagen*". En weder Matth. 17:5: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelke Ik Mijn welbehagen heb: hoort Hem".

Het getuigenis des Heeren *van Zichzelf* is aldus aangetekend. Zegt gijlieden tot Mij, Die de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert God, omdat Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon? Indien Ik niet doe de werken Mijns Vaders, zo geloof Mij niet", Joh. 10: 36, 37. De boze Joden noemden dit "eene Gods'lastering", hiervoor werd Christus veroordeeld, en dit heeft Hij nimmer ontkend, maar verzegelde het met Zijn bloed.

Het getuigenis van de *Heilige Geest* is in dezelfde waarheid. Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen Apostel, afgezonderd tot het Evangelie Gods(hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn Profeten in de heilige Schriften), van Zijnen Zoon, die geworden is uit den zede Davids naar den vleese, die krachtiglijk bewezen is te zijn de Zone Gods naar de Geest der heiligmaking uit de opstanding der doden", Romeinen 1: 1-4. Dit is het getuigenis door de Geest

gegeven, dat Christus de Zone Gods is, niet in naam, want er is geen kracht in een ledige naam, want Hij is de Zone Gods met macht bedeed, de Almachtige: de Eerste en de Laatste, de Almachtige", Openb. 1: 8. En dit wordt verklaard of bevestigd in Zijn eigen opstanding uit de doden. "Breek dezen tempel af en in drie dagen zal Ik, denzelve weder opbouwen". Dit is het getuigenis en getuigt door de Geest der heiligmaking.

Welnu, dit *drievoudig getuigenis* gegeven door de Vader, Zoon en Geest, is van het Zoonschap van Christus en is door de apostel Johannes duidelijk gemeld: "Want drie zijn er die getuigen in de hemel en drie zijn er die getuigen op aarde. Indien wij het getuigenis der mensen aannemen, het getuigenis Gods is meerder; want dit is het getuigenis Gods, hetwelk Hij van Zijnen Zoon getuigd heeft. Die in de Zoon gelooft, heeft het getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft het getuigenis, dat God getuigd heeft van Zijnen Zoon", 1 Joh. 5: 7-10 Alzo het getuigenis Gods, hetwelk Hij getuigd heeft en zich grondt op een gegeven getuigenis, wordt genoemd de betuiging en het getuigenis hetwelk God gaf van Zijn Zoon.

De gevolgtrekkingen, die voor de hand liggen zijn deze:

1e. Dat niemand dan dezulken, die in de eniggeboren Zone Gods geloven, het getuigenis van de Geest in zichzelf hebben. 2e. Dat al dezulken die ons zeggen dat Christus alleen een naam betekent of een bloot schepsel, ongelovigen zijn; zij geloven het getuigenis niet, dat God gaf van Zijnen Zoon. En 3e, de schande die op dezulken ligt, is, dat zij God tot een leugenaar maken, dit is het ergste van alles; en zulke leugenaars zijn al onze Arianen en Socinianen en daarom is hun getuigenis niets waard.

Alzo geven de Heilige Drie getuigenis, zoals een *drieheid* in namen niet doen kan; want, zoals ik vroeger reeds opmerkte, indien een verdichte naam in een gerechtshof voorkomt, zo kan men daarmede niets doen, omdat het niets dan een naam is; en de een of andere moet die hebben geschreven, want de Heilige Drieëenheid heeft niemand nodig om voor Zich te schrijven (tenzij dan in een gewillige neerbuiging naar onze zwakheid) want zij kunnen allen voor Zichzelf schrijven.

Aldus spreekt God de Vader: "Maar dit is het verbond dat Ik na die dagen met de huize Israëls maken zal, spreekt de Heere, Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn", Jer. 31:33.

En God de Zoon belooft het volgende te schrijven op allen die overwinnen: "Die overwint, Ik zal Hem maken tot een pilaar in de tempel mijns Gods en hij zal niet meer daar uitgaan; en Ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods, en de naam der stad mijns Gods, namelijk des nieuwe Jeruzalems, die uit de hemel van mijnen God, afdaalt en ook Mijn nieuwe naam", Openb 3: 12.

En het handschrift van de Heiligen Geest getuigt aldus: "Als die openbaar zijt geworden dat gij een brief van Christus zijt, en door onzen dienst bereid, die geschreven is niet met inkt, maar door de Geest des levendigen Gods, niet in stenen tafelen, maar in vleses tafelen des harten", 2 Kor. 3:3.

De wet welke God in de verborgene plaats geeft, is Zijn eeuwigdurende liefde "in onze harten uit te storten (de liefde is de vervulling der wet)" door de Heilige Geest, die ons is gegeven. Zijn, wet in ons gemoed schrijvende, is in ons de overtuiging Zijns Geest, tevens in ons werkende de wet des geloofs. "De Heere zal Jafeth overreden, (Eng. vert.) en hij zal in Sems tenten wonen".

Datgene, wat Habakuk gelast werd op tafelen te schrijven opdat de voorbijgaanden het mochten lezen, schrijft God op de vleses tafelen onzes harten, ons rechtvaardigende en ons schenkende, geloof en leven; en hierdoor spreekt het gezicht in ons geweten: "De rechtvaardige zal door zijn geloof leven". Christus schrijft op ons de naam Zijns Gods, dat is, Hij geeft ons een ondervinding van die heerlijken Verbondsnaam welke de Heere voor Mozes uitriep: "De Heere, de Heere God, genadig en barmhartig, traag tot toorn, overvloedig in goedheid en waarheid; vergevende de ongerechtigheid, overtreding en zonden". De vergeving geschiedt door het bloed van Christus; genade, goedheid en goedertierenheid, dit alles komt tezamen wanneer God Zijn geliefde Zoon in ons openbaart.

De naam der stad Gods op ons te schrijven, is ons te geven een heerlijke genieting van vrede, welke vrucht en uitwerksel is van toegerekende gerechtigheid; en ons met de tegenwoordigheid Gods te zegenen. De stad wordt genoemd *Jehovah Schamma*: De Heere is aldaar, of: de stad van des Heeren tegenwoordigheid. De Heere belooft eeuwig in Sion te wonen, daar is de plaats Zijner ruste, en Hij heeft ze begeerd.

Des Heeren nieuwe naam schijnt te zijn die naam op Zijn kleed en op Zijn dijen geschreven, en dat is: "Koning der Koningen en Heere der Heren" ; welke naam in vervulling zal komen, door de verwoesting van de antichrist, Zijn grote macht gebruikende en regerende, wanneer alle koninkrijken dezer aarde, de Zijnen zullen zijn en dan zal Hij Zijn kinderen tot prinsen maken over de gehele aarde. Dit grootste van alle koninkrijken, groter dan Babylon, Griekenland of Rome, zal gegeven worden aan de Heilige der hoge plaatsen, welke het zullen nemen en bezitten van eeuwigheid tot in eeuwigheid, dan zullen de heiligen koningen zijn en over hun onderdrukkers gebieden.

Hen tot pilaren te maken, is hen door genade doen schitteren, hen oprecht makende in het versieren hunner belijdenis. En waar deze zaken gevonden, worden, door de Heilige Geest geschreven in de vleses tafelen van de harten, de som en inhoud van het Nieuwe Testament, hetzij in de Evangelieën of in de brieven der apostelen, zo worden zij ondervindelijk gekend in de zielen van Gods uitverkorenen, welke hen maken een pilaar en grond der waarheid, gekend en gelezen van alle mensen, getuigenis gevende van de waarheid in de gewetens van alle heiligen en zondaars, hypocrieten en ketters. En zulke levende brieven dragen een zegel zoals alle brieven moeten hebben, hebbende het grootzegel van de hemel op hun zielen, hierdoor worden zij van des Heeren verborgen schatten, verzegeld zijnde tot de dag der verlossing, dat is de opstanding uit de graven. Van deze zaken geeft de Heilige Drieëenheid getuigenis, en deze zaken zijn in het gemoed en de harten geschreven van allen die geloven; en deze inschrijvingen zijn zo verbijsterend voor de wijzen en voorzichtigen onder ons, als het handschrift, tegen de muur van Belsazars paleis voor de wijze lieden van Babylon was. Echter, boodschappers van zulke tijdingen en uitleggers om die te verklaren zijn schaars. "Is er dan bij hem een gezant, een uitlegger, één uit duizend om de mens, zijn rechten plicht te verkondigen, zo zal Hij hem genadig zijn", Job 33: 23. En ik denk, dat indien ieder bijeengekomen duizendtal van één belijdenis, in deze natie, één oprecht boodschapper had om zulke goede tijdingen voort te brengen, en met Goddelijke wijsheid bedauwd, om dit aan zondaars in welker harten het geschreven is te verklaren; Oud Engeland zou een der gelukkigste landen ter wereld zijn.

Zeer Geliefde! vergeef de verbazende lengte van dezen brief; het is gedeeltelijk laat in de nacht geschreven, en het overige vroeg in de morgen. Wanneer het water beroerd wordt en ik in kan stappen, ben ik (zoals Petrus op de berg) geneigd mijzelf te vergeten, doch hoop u steeds voor de Troon te gedenken; en hij die zulken vriend heeft, moet zich vriendelijk houden.

Voor altijd de uwe.

W. HUNTINGTON. S. S.

VIJFDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, Lewes, Sussex.

Mededienstknecht en medestrijder!

Genade en vrede zij met u, zowel in de wapenrusting als in het veld.

"Raad in het harte", zegt de wijze man (of liever de wijsheid zelve) is als diepe wateren, en de woorden der wijsheid een vloeiende beek". Dit getuigenis is waarheid, want voor ik de laatste uit de hand legde had ik er weder twee in het hart, en daarom moet ik spreken of schrijven, opdat ik mij verlichte. Ik toonde in mijn laatsten aan, hoe ieder der Personen in de volheerlijke Drieëenheid gezamenlijk betrokken waren in de behoudenis van Gods uitverkorenen; en handelde een weinig over hunne samenwerking in ieder gedeelte van hetzelfde. Dit zal ons verder duidelijk worden in die toepassing der beloften. "De woorden der wijzen zijn gelijk prikkelen en gelijk nagelen diep ingeslagen van de meesters der verzamelingen, die gegeven zijn van de enigen Herder", Pred. 12:11. In de "meesters der verzamelingen" komen de Personen in het meervoudig getal voor, maar in de "enigen Herder" is de enigheid Gods vertoond. Wanneer men hier tegen wilde aanvoeren dat door de "meesters der verzamelingen" de Joodse geleerden bedoeld zijn, zo antwoord ik, dat zij geen predikers van Gods Woord waren, zij hebben in geen hunner overleveringen daarop gedoeld. Evenmin kan het de Apostelen of gewone bedienaren des Evangelies bedoelen, want zij durven zich de titel van Meester" niet aanmatigen: Gij zult niet Rabbi genoemd worden want één is uw Meester n.l. Christus", Matth. 23: 8. Ook is het niet in de macht van enig mens het Woord Gods toe te passen. Om het Woord Gods diep in te drijven als een nagel wordt macht vereist, en de uitnemendheid der macht is van de Heere, niet de onze. Indien de meest welsprekende redenaar in de wereld, door het geluid ener sierlijke uitspraak, dit werk wilde ondernemen en de hartstochten der mensen tot in het uiterste in beweging zetten, al wat men hiervan zou kunnen zeggen, zou zijn, dat men het alléén in woorden had ontvangen; maar wanneer het woord komt "met kracht in de Heilige Geest en in vele verzekerdheid" dan is de nagel vast ingeslagen, en is geen mens noch duivel in staat dezelve uit te trekken. God de Vader noem zichzelf een Heere (Eng. vert. meester). "Indien ik, een Heere ben, waar is Mijn vreze"? Mal. 1:6. "Noem niemand Meester, want één is uw Meester, namelijk Christus". En alzo hij die door de Geest geleerd wordt, zaait in de Geest en wordt door de Geest geleid, hij leert, gehoorzaamt en volgt zijn meester. Welnu, deze "woorden der wijzen" worden prikkelen genoemd die steken, en nagelen die vast zijn ingedreven zij worden door de enigen Herder gegeven, namelijk God: "De Heere is mijn Herder, mij zal niets ontbreken; want wij zijn het volk Zijner weide en de schapen Zijner hand".

En weder. Wij zijn gedoopt in de naam der drie Goddelijke personen: Gaat dan henen, onderwijst alle de volkeren, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes ", Matth. 28:19. En wanneer wij met de Heilige Geest en met vuur gedoopt worden, wordt de liefde Gods in de harten uitgestort, en gaat de Zon der gerechtigheid op met genezing in hare stralen, en schijnt als de Zon in hare volle kracht; wanneer de Heilige Geest de brandende kool van het altaar neemt, of leven en liefde bij het woord voegt en op onze tong legt, ons zeggende, dat onze ongerechtigheid is weggenomen, en onze zonden zijn uitgedelgd en dat we het nu moeten belijden en uitroepen. Deze doop maakt een prediker tot een vlammend vuur, een brandend en schijnend licht, en verenigt arme zielen met Vader, Zoon en Heilige Geest en geeft hun een aandeel in de liefde van deze Drie. Maar behalve de doop van de Heilige Geest, zo volgt een andere, en dat is de vurige beproeving. Wij lezen van de Geest des oordeels en de Geest der uitbranding, want God houdt zijn vuur in Sion en zijn smeltoven te Jeruzalem, opdat Zijn ware kerk niet door onkruid of kaf, stroo of stoppels moge overstroomd worden. Het gouden of zilveren vat zal het vuur doorstaan,

maar de vaten van hout of aarde zullen verteerd worden; de eerste, door het verliezen van hun schuim verschijnen glinsterend en beter door het vuur; de laatste, als een dwaas in een mortier gestampt, tienmaal erger. Dit heilgeheim was en zal steeds zijn met de uitverkorenen Gods, want alzo is er geschreven: "Met het Woord, in hetwelk Ik met ulieden een verbond gemaakt heb, als gij uit Egypte uittrokt en Mijn Geest, staande in het midden van u: vreest niet. Want alzó zegt de Heere der heirscharen: Nog ééns, een weinig tijds zal het zijn, en Ik zal de hemelen en de aarde, en de zee en het droge doen beven; ja, Ik zal al de heidenen doen beven, en zij zullen komen tot de Wens aller heidenen", Hag. 2: 6-7. Hier is God de Vader sprekende en het verbond makende, en het wezenlijk Woord, dat is het verbondshoofd en het verbond zelve, omdat het verbond met Hem is, met Hem gemaakt is, door Hem bevestigd is en alle zegeningen van hetzelfde in Hem zijn. De heerlijke verkondiging van de Naam des Heeren, is niet anders, dan de genade en zegeningen Gods in Christus Jezus, getoond in het verbond der genade en deze Mijn naam, zegt God, is in Hem; in de Engel, die voor Zijn aangezicht gaat. Daarom zijn zij gelast "Hem te gehoorzamen en Hem niet tegen te staan, want Hij zal uw overtredingen niet vergeven". Wanneer Mozes Christus de rots noemt, wiens werk volkomen is, en Hem hun voorstelt als hun toevlucht, hun leven en de lengte hunner dagen; en hen zegt niet in hun hart te zeggen: "Wie zal in de hemel opklimmen, of wie zal in de afgrond nederdalen?" om het Woord hen te brengen. Dit alles wordt in het Nieuwe Testament op Christus toegepast, en zijn de dingen van het Nieuwe Verbond, welke de Geest op de uitverkorenen Gods toepast. Hier is de God der Geesten sprekende, en van het Woord (Christus) wordt gesproken en de Wens aller heidenen genoemd en het verbond met Hem; en de Geest steeds met hen blijvende; want, alhoewel Israëls dikwijls nationale weldaden werden onthouden, en nationale ellenden werden toegebracht, toch waren de uitverkorenen nimmer van hun God verlaten.

Daarenboven, de Heilige Drieëenheid moet worden aangemerkt in alle onze smekingen of toenaderingen tot God: "*Want door Hem hebben wij beide de toegang door een Geest tot den Vader*". Hier is het de Vader, tot Wie wij nadering en toegang vinden, terwijl de zekerheid onze zonden weggenomen heeft en een gebroken wet uit de weg geruimd, en verschijnende als onze Vredemaker en Middelaar door Wien wij met deze toegang verwaardigd worden, en hier is een Geest, onder wiens invloed als een Geest der genade en gebeden wij toenaderen. Dit is de verse en levende weg, welke Christus heeft ingewijd, en Hij zegt ons, dat niemand tot de Vader kan komen dan door Hem, en hij die door dezen nieuw weg en rechte poort niet ingaat, maar op een andere wijze inklimt, deze is een dief en rover; en zulke dieven en rovers zijn de Arianen, Socinianen en Papisten, de eersten staan geen Middelaar toe, de anderen hebben er honderd. Dit heilgeheim, mijn waarde en geliefde! moeten wij behouden, er aan vastklemmen, en er in blijven, hetwelk zo klaar in het woord Gods geopenbaard is. "*Want hetgeen gijlieden van den beginne gehoord hebt, dat blijve in u. Indien in u blijft dat gij van den beginne gehoord hebt, zo zult gij ook in de Zoon en in de Vader blijven. En de zalving die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u; maar gelijk dezelve zalving u leert van alle dingen, zo is zij ook waarachtig en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd heeft, zo zult gij in Hem blijven*". 1 Joh. 2:24 en 27 Hieruit mogen wij besluiten, dat wie ook de leer van Christus niet heeft, God niet heeft, maar hij die de leer van Christus heeft en de liefde der waarheid ontvangt of de liefde Gods, hetwelk ons beloofd is in het woord der waarheid; en hij nu die waarheid ontvangt in de liefde geloofd er in, houdt het vast, belijdt het, en blijft er in; ja hij zal blijven in de Zoon en in de Vader; zo ook zal hij blijven in de zalving, welke is de waarheid, en is geen leugen.

Maar ik moet af breken, en naar onze poorten gaan, waar oude en nieuw dingen zijn, welke opgelegd zijn voor de geliefden van de Koning, opdat het bescheiden deel ter bekwaamer tijd aan de huisgenoten moge worden toegediend. Vaarwel!

De uwe in Hem.

W. HUNTINGTON. S. S.

ZESDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, Lewes, Sussex.

Geliefde in de Heere!

Ik heb de uwen ontvangen en ben blijde, dat de onderwerpen door u worden goedgekeurd, zoals mijn gemoed nog steeds werkzaam is in dit heerlijk heilgeheim.

Ik besloot mijn laatsten met ons wonen in de Zoon en in de Vader, zo ook in de zalving; dit is waarheid en geen leugen. Ik zal voortgaan en deze beginnen met de Apostolische Zegenbede: "De genade van onzen Heere Jezus Christus, en de liefde Gods en de gemeenschap des Heiligen Geestes zij met ons", deze is van dezelfde inhoud.

Nu van al deze duidelijke plaatsen der Schriften welke ik heb aangehaald, komen drie verschillende Personen voor in één God en niet meer. Niet één kan worden uitgelaten en of niet één kan worden bijgevoegd. Maar de tegenstanders der Drieëenheid werpen tegen dat het uitdrukkelijke woord Drieëenheid niet in de Bijbel genoemd wordt; maar het is niet het woord, hetwelk zij haten en waartegen zij strijden, maar wel de leer.

Wij weten dat twee één paar of tweevoud is, drie is een drievoud en vier een viervoud; en Drie zijn er die getuigen in de hemel, en niet meer, en deze Drie zijn EEN, niet drie namen en één persoon, maar drie onderscheiden personen in EEN onverdeeld wezen. Zo ook stoten zij op het woord voldoening, door het offer van Christus, omdat het woord zelve niet vermeld wordt. Maar de zaak zelve wordt in de Bijbel gevonden.

De Heere wordt, Lucas 7:41, een schuldheer genoemd, en arme zondaars zijn schuldenaars, om de gehele wet te vervullen, op straffe van een eeuwige dood; "en hij die in één overtreedt is schuldig aan alle", en indien hij in deze staat sterft, zo moet hij in de gevangenis of in de hel; want indien wij in onze zonden sterven, waar Christus is kunnen wij niet komen, en kunnen daarom niet uit de gevangenis komen tot de laatste penning betaald is, en in het gevangenhuis zittende, geen schulden kunnende betalen, zo kan er geen hoop zijn daaruit verlost te worden. Hieraan zijn alle mensen blootgesteld en worden er mede bedreigd, terwijl zij in hun zonden leven. In deze staat vond Christus ons, toen Hij onze natuur aannam, en werd uit een vrouw geboren en onder de wet, welke wet Hij gehoorzaamde, en Zijn gehoorzaamheid is op onze rekening gesteld ter rechtvaardigheid. Hij nam onze zonden op Zich, droeg die in Zijn lichaam op het hout, en werd een vloek voor ons en stierf in onze plaats. De Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen en verloste ons alzo van de vloek en volbracht alzo alle gerechtigheid, waarmede onze schuldheer wel voldaan is, en door het bloed Zijns verbonds haalt Hij Zijn uitverkorene gevangenen uit de put en verklaart Zich getrouw en rechtvaardig, vergevende onze zonden, ons reinigende van alle ongerechtigheid. En dit is tot wezenlijke voldoening der zonden, want de schuldheer heeft er al zijn welbehagen in en zal men welbehagen hebben in de betaling dan is men er ook door voldaan. En, terwijl deze zaken ondervonden worden, zo behouden wij de woorden, die dat behoorlijk uitdrukken, en het behaagt de Heere, door de dwaasheid der prediking dezer dingen zalig te maken die er in geloven. En aan de anders zijde vinden wij velerlei zaken, welke onze tegenstanders voortbrengen, welke ons evenzo kwalijk in het oor klinken als de woorden Persoon, Drieëenheid en voldoening dat doen in de hunne.

Sommigen zeggen ons, dat Christus slechts een werktuig was in de schepping of wel een scheppend werktuig. Niets kan erger in de oren klinken van een ware liefhebber van Christus dan dit; het is beneden het natuurlijk oordeel. Wij weten, dat gereedschappen door werktuigkundigen en bouwers gebruikt worden, om zaken gereed te maken en te bereiden, waartoe de kunstenaar of bouwheer die bestemt. Maar iemand nu te vertellen dat zulke werktuigen deze machine gemaakt en dit gebouw

opgericht hebben, en nu voorts het eigendom is der gereedschappen, die bij het werk gebruikt zijn, en ter eer en verheerlijking van dezelve, gelijk op razernij. Zo ook, te spreken over een scheppend werktuig, of een werktuig dat scheppende kracht bezit om alle zaken uit niets te maken, zijn dingen, die niemand in zijn verstand kan dulden. *"Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten: alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen: en Hij is vóór alle dingen en alle dingen bestaan tezamen door Hem"*, Coll. 1: 16 en 17.

Hier wordt Hij verklaard te zijn vóór alle dingen, en dus lang vóór dit scheppend werktuig uitgevonden of voortgebracht kon zijn. "Alle dingen waren door Hem en tot Hem geschapen", geschapen door Zijn eigen macht en tot Zijn eer en heerlijkheid, "en door Hem bestaan alle dingen", of wel worden door Hem bewaard in hun bestaan.

Welnu, deze heerlijke Schepper kan geen werktuig zijn, maar moet God zijn en hiervan geeft de Vader getuigenis: "Maar tot de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God! is in alle eeuwigheid; de scepter uws Koninkrijks is een rechte, scepter; Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad en ongerechtigheid gehaat: daarom heeft U, o God! Uw God gezalft met olie der vreugde boven Uw medegenoten." En: Gij, Heere, hebt in de beginne de aarde gegrond, en de hemelen zijn werken Uwer handen; dezelve zullen vergaan, maar Gij blijft altijd; en zij zullen alle als een kleed verouden, en als een dekkleed zult Gij ze inéénrollen, en zij zullen veranderd worden; maar Gij zijt dezelfde, en Uw jaren zullen niet ophouden" Hebr. 1:8-12.

In de aangehaalde woorden noemt God de Vader de Goddelijke Schepper van hemel en aarde: God en Heere; en zegt ons, dat de hemelen het werk Zijner handen zijn: Hij toch moet het best over Zijn eigen Zoon kunnen oordelen. Sommigen zeggen ons, dat Christus een menselijke ziel had vóórbestaande van eeuwigheid en dat God hiermede raad hield, en hierdoor de wereld schiep. Maar "Christus is voor alle dingen", welke dit ding (zie boven) niet kan zijn; veel minder kan het genoemd worden: de metgezel van de God der Geesten, en waarlijk, het moet nadrukkelijk een roof geacht worden, dat zulk bedoeld ding zich Gode evengeliek maakt, zoals Christus deed, zelfs toen Hij zichzelf vernietigde en de gestaltenis eens dienstknechts aannam", Fil. 2:6.

Sommigen spreken van Christus als een afgezondene macht, en een ondergeschikte van God en een God door bediening; maar dit is meer dan één God maken, want indien één de opperste is, en de ander ondergeschikt, zo moeten er twee zijn; verschillend in wezen, heerlijkheid, macht en majesteit. En om, wat het ook zij onder de oneindige Godheid, met enige Goddelijke eer te aanbidden of te vereren, is vuile afgodendienst. Hoe het ook zij, deze ijdele ingebeelde onderscheiding tussen de Vader en de Zoon vindt hare plaats niet in de bijbel. De God der Geesten noemt Christus zijn metgezel, Zach. 13: 7

En Christus behoefde het geenn roof te achten met God de Vader evengeliek te zijn, Fil. 2:6. Christus zegt: "Ik en de Vader zijn één. En dat zij allen de Zoon eren gelijk zij de Vader eren". En indien Hij waarlijk en wezenlijk God is, gelijk de Vader, één met Hem, altijd in Hem, zo kan het geen afgodendienst zijn Hem te aanbidden, want alle engelen Gods zijn gelast, de Eerstgeborenen te aanbidden, zelfs in Zijn menswording; zoals zij allen zulks deden bij Zijn geboorte, Hebr. 1: 6.

En Sion wordt dezelfde last gegeven; en de ware reden voor dit gebod is, omdat Hij God is. "Dewijl Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem neder", Psalm 45:12, en wij weten, dat "de Heere onze God is een éénig Heere", Deut. 6: 4. En wij mogen ook geen andere goden hebben: "Den Heere uwen God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen", Matth. 4: 10. En hij die dit eerste en grootste gebod gehoorzaamt, moet verre uit zijn gemoed verbannen alle de vervalste versierselen der Arianen en Socinianen; want deze zijn niet beter dan het beeld, dat de koning Nebucadnezar had opgericht.

Velen zulke vreemde denkbeelden verwekt of scheidt de satan in de ijdele verbeelding der mensen, en dat zijn uitvinders van kwade zaken, en die zetten hun struikelblokken van ongerechtigheid in hunne harten; en de Heere verstrikt hun in hunne arglistigheid, door hen toe te laten dat, wat geen

God is, te vereren; en dat is afgoderij en een beeld van ijverzucht, hetwelk het zuivere Evangelie zou nedergeworpen hebben, indien het ooit met kracht op hunne harten gekomen was. "Want de wapenen onzes krijgs zijn niet vleselijk, maar krachtig door God tot nederwerping der sterkten; dewijl wij de overleggingen ternederwerpen, en alle hoogte die zich verheft tegen de kennis Gods, en alle gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus", 2 Kor. 10: 4 en 5.

Ook ben ik zeker, dat dezulken, die de eeuwigheid van Christus loochenen en toch spreken van het vóór-bestaan ener menselijke ziel, wartaal spreken. Geen menselijke ziel kan Gods metgezel zijn, noch Gode evengelijk, noch één met Hem, noch één in Hem; veel minder kan zulk schepsel, hetwelk beneden een engel is, de eniggeboren Zone Gods zijn, of de Zoon des Vaders in waarheid en liefde.

Maar wat Christus aangaat, "alle dingen zijn door Hem geschapen en Hij is vóór alle dingen", Col. 1: 16 en 17. En indien Hij vóór alle dingen is, dan moet Hij ook zijn vóór deze menselijke ziel geschapen was, en indien alle dingen door Hem geschapen werden, dan moest Hij ook deze ziel scheppen en bijgevolg zichzelf scheppen. Maar dit verschijnsel is niet de Christus Gods; dit is niet de verborgenheid Gods onder de heidenen, hetwelk Hem behaagd heeft in ons te openbaren, de hoop der heerlijkheid. Wij moeten onze hoop niet stellen in een schepsel, maar wij moeten hoop op God hebben. Christus is de waarachtige en getrouw Getuige, en het getuigenis, dat Hij getuigt van zichzelf, is waar, en dit getuigt Hij van zichzelf: "Ik ben de Alpha en Omega, de eerste en de laatste, zegt de Heere, Die is, en Die was, en Die komen zal, de Almachtige", Openb. 1: 8.

De vijanden van het volheerlijk geheim der Drieëenheid hebben een Drieëenheid zowel als wij; zij stemmen toe dat er drie in God zijn, zodat, indien wij in dit stuk dwalen, zij ook alleen staan zij toe drie namen en één persoon, zij komen ook niet overeen wie de persoon is. Sommige Sabellianen houden het er voor dat Christus de persoon is, dat de Vader en de Geest alleen namen zijn. Sommigen, die men Arianen en Socinianen noemt, zeggen, de Vader is de persoon, en de Zoon en de Geest zijn slechts namen; alzo, de een ontkent de Vader, en de andere ontkent de Zoon, middelerwijl hebben zij geen God.

Dit, hoe het ook zij, moet waarheid zijn, dat wat ook de Vader is, de Zoon dat ook is; alzo verstonden de Joden de belijdenis van de Zaligmaker betrekkelijk zijn eigen Zoonschap, en legden Hem dit ten laste, dat Hij zich namelijk Gode evengelijk maakte. "Daarom zochten, de Joden temeer Hem te doden, omdat Hij niet alleen de Sabbat brak, maar zeide dat God zijn Vader was, zichzelf Gode evengelijk makende", hetwelk de Zaligmaker nooit heeft ontkend, maar bevestigd. "De Zoon kan niets van zichzelf doen (en hoe kan Hij, dewijl de Vader en de Zoon één zijn?) tenzij Hij de Vader dat ziet doen; want zo wat Die doet, hetzelfde doet ook de Zoon desgelijks", Joh. 5:19. Hierom is het klaar en duidelijk, dat de Zoon met de Vader evengelijk is; en wanneer dat zo is, dan moet Hij met Hem van dezelfde natuur zijn. Alzo, indien de Zoon alléén een Zoon bij name is, zo moet de Vader dat ook zijn; indien Christus alléén een Zoon is door bediening, of in een figuurlijken zin, dan moet de Vader dat ook zijn; en, indien Christus niet meer is dan een menselijke ziel, dat is slechts een schepsel, dan moet de Vader, dat ook zijn. Want Christus wordt verklaard te zijn: "de eniggeboren Zone Gods", Joh. 3: 16. Geboren en niet geschapen.

Hij is ook geen Zoon door bediening, zoals een overheidspersoon is; noch door schepping zoals Engelen en mensen zijn; maar "de Zoon des Vaders in waarheid en liefde", 2 Joh 3. Daarom, wat ook de Zoon is, alzo is de Vader; want Christus is de Zoon des Vaders in waarheid en liefde; en, dewijl de Vader God is, alzo Christus: het afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid", Hebr. 1:3. "De waarachtige God en het eeuwige leven", 1 Joh. 3:20. "En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is gezien van de Engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid", 1 Tim 3:16.

En, indien al de Arianen en Socinianen in de wereld tezamen kwamen zouden zij nooit het bovenstaande, noch het volgende op een menselijke ziel kunnen toepassen, hoe ook verheven of

onderscheiden. "Dat gij dit gebod houdt, onbevlekt en onberispelijk, tot op de verschijning onzes Heeren Jezus Christus; welke te Zijner tijd vertonen zal de zalige en, alleen machtige Heere, de Koning der Koningen, en Heere der Heren, die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont, denwelke geen mens gezien heeft, noch zien kan; welken zij ere en eeuwige kracht. Amen", 1 Tim. 6: 14-16.

Laten al de vijanden van de Zone Gods bewijzen, dat een ledige naam of een voorbestaande menselijke ziel, of een halve god, of een god door bediening, of een scheppend instrument, of een ondergeschikte god, laat hen, zeg ik, uit deze lijst denkbeeldige waardigheden kiezen welke zij ook believe, en laten zij bewijzen dat van de apostels beschrijvingen toepasselijk zijn op hunne schijngoden, namelijk, dat hun voorbestaande menselijke ziel is "de zalige en alleen machtige Heere"; dat dit schepsel is "de Koning der Koningen"; dat deze menselijke ziel "alléén onsterfelijkheid" heeft; dat het "een ontoegankelijk licht bewoont, dewelke geen mens gezien heeft, noch zien kan"; en dat "eer en eeuwige kracht, amen", daaraan kunnen worden toegeschreven. "Hij voedt zich met as, het bedrogen hart heeft hem terzijde afgeleid; zodat hij zijn ziel niet redden kan, noch zeggen, is er niet een leugen in mijn rechterhand?" Jesaja 44:20.

Door de menswording van Christus komt ook geen vierde Persoon in de Drieëenheid. De menselijke natuur van Christus is geen persoon; het wordt "wat nieuws" genoemd, Jer. 31:20, en Luc. 1:35 "dat Heilige", maar geen persoon; want de menselijke natuur van Christus had nooit persoonlijk bestaan, of bestond nooit persoonlijk alléén of van zichzelf, maar zij bestond in vereniging met de Goddelijken persoon van de Zone Gods; en deze vereniging had plaats alvorens de menselijke natuur was bereid of gevormd. Het Woord werd vlees".

Sommigen vertellen ons, dat Christus van eeuwigheid een "menselijke gedaante" aannam; maar hoe Hij een menselijke gedaante kon aannemen, terwijl er geen menselijke wezens waren, is iets Wat ik niet kan begrijpen; er kan geen vorm of gedaante van iets wezen dat nooit bestond, evenmin als de Zoon van eeuwigheid een schaduw zou kunnen voortbrengen, wanneer de Zoon geen aanzijn had.

Ik lees, dat Christus in de gestaltenis Gods zijnde, geenn roof geacht heeft Gode evengelijk te zijn, Fil. 2:6. En deze vorm (gestaltenis) bedoelt geen uitwendige gedaante; want wie heeft Gods stem gehoord, of Zijn gedaante gezien? Maar de mening is, dat Hij in de hoogste graad alle Goddelijke volkomenheden bezit, welke het Goddelijk wezen bijzonderlijk eigen zijn; zijnde het afschijnsel van des Vaders heerlijkheid en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid.

Wat nu sommige arme, blinde, vermeteelen zielen tot deze dwaling vervoerde, is, dat de Zaligmaker door Abraham en Jozua in menselijke gedaante gezien werd; naar dezelfde regel mogen zij bewijzen, dat Hij de natuur en gedaante der Engelen van alle eeuwigheid heeft aangenomen, want Hij verscheen als een Engel Gods aan Mozes, aan Jacob en aan Manoach. Maar de waarheid is, dat Christus noch Engel noch mens is; - Hij is geen Engel, omdat Hij is de schepper is der Engelen; - Hij maakt zijn Engelen geesten, en zijn dienaars een vlam des vuurs. Ook is Hij geen mens, want als zodanig had Hij nooit persoonlijke zelfstandigheid of bestaan. Maar zij zeggen ons ook, dat de menselijke ziel van Christus en de gedaante van een menselijk lichaam, hetwelk Hij van eeuwigheid aannam, (hetwelk zij de "verheerlijkten mens" noemen) in hetwelke Hij aan de aartsvaderen verscheen, een gedeelte, onzer natuur was; zodat, toen Hij in het vlees verscheen, nam Hij slechts een menselijk lichaam aan, niet een redelijke ziel; en dit bewijzen zij uit deze woorden: "want waarlijk Hij nam de natuur der Engelen niet aan".

"Menselijke zielen" zeggen zij, "zijn engelachtig, maar Hij nam de natuur der engelen niet aan". Maar, indien hierin enig bewijs kan gelegen zijn, dan zullen we nooit weten wat de schrift bedoelt; er is een onderscheid tussen een ontelbaar getal engelen, en de geesten der volmaakt rechtvaardigen. Ook worden de zielen der mensen nimmer engelen genoemd, ofschoon de bedienaren des evangelies dit wel zijn; doch dit ziet alléén op hunne bediening, niet op hunne natuur; want beiden engelen en predikers zijn dienaars van de erfgenamen der zaligheid; maar predikers zijn alléén engelen door bediening, niet door natuur.

Het kan ook uit de woorden van Christus niet bewezen worden, wanneer Hij zegt: "Zij trouwen niet, noch worden ten huwelijk uitgegeven, maar zij zijn als engelen Gods in de hemel"; want dit heeft alleen betrekking op hun verheerlijkten staat, en deze woorden dienden alleen om de Sadduceeën de mond te stoppen, welke vraagden: "Wiens vrouw van de zeven, de vrouw zou zijn in de opstanding?" De Zaligmaker doet hun verstaan, dat het huwelijk alleen dit leven eigen is, tot het voortbrengen van kinderen; maar in de toekomstige wereld zou er niet meer van gevonden worden, dan onder de engelen. Er zal ook een groot verschil zijn tussen engelen en heiligen: de eersten zijn des Heeren dienstknechten, de laatsten des Heeren bruid. "Uw Maker is uw Man, de God der Geesten is Zijn naam". Dit werd nooit van engelen gezegd. Men zou verwonderd zijn (was het niet dat de duivel zulk een macht en heersappij over de mensheid heeft), hoe enig mens zulke dingen durft stellen in volkomen tegenspraak met van des Heeren woord. Want indien deze menselijk lichamelijke gedaante en de menselijke ziel van Christus van eeuwigheid was, en Hij bij Zijn menswording alléén het lichaam aangenomen had, hoe kan dan de schrift waarheid zijn, Hebr. 2:17, waarom "Hij in alles de broederen moest gelijk worden", wanneer er toch nooit enig broeder Hem gelijk gemaakt was? En indien dit Hem betaamde, indien het moest zijn, het had zo geweest, het vergaat de mens slecht die zulk een onderscheidt maakt.

Ook kon Adam (in die betrekking) geen voorbeeld wezen van Hem die stond te komen, want Adam kwam op dezen weg niet tot aanzijn. Adam, het beeld Christi, werd naar ziel en lichaam opeens geschapen, en al de broederen Christi komen met lichaam en ziel in de wereld, en zij worden allen onder de wet en onder de vloek geboren, naar hun natuurlijke geboorte kinderen des toorns zijnde als al de anderen; en de zwaarste vloek der wet is over de ziel gelijkelijk uitgesproken: "de ziel die zondigt zal sterven". Welnu, Christus onze Borg, moet Zijn broederen gelijk gemaakt worden, en dit is geschied. Hij was geboren uit een vrouw en kwam onder de wet om dezulken, die onder de wet waren, te verlossen, door Zijn ziel voor de zonde op te offeren, en daarna zag Hij de arbeid Zijner ziel en was voldaan. Maar, indien Zijn menselijke ziel van eeuwigheid bestond, zo was zij niet gekomen onder de wet en kon daaraan niet onderworpen zijn, door de deugd van Zijn opgenomen Borgtocht om de vloek en toorn des Heeren voor ons te dragen. Zij, die de wet ondergaan, hetzij dat zij lijden als borg of als schuldenaar, moeten onder de wet komen en daaraan onderworpen gemaakt worden. De mensen hebben lichamen en zielen, en beide zijn onder de wet en beide hebben gezondigd. En Hij die ze verlost moet van dezelfde natuur met hen zijn, en hun verwant zijn, of de instelling Gods zal het niet toelaten. Hij, die verlost, moet een broeder of nabestaande zijn, Lev. 25: 48, 49.

Christus is beide Broeder en Losser, maar een menselijk lichaam is noch een broeder noch een verwant, het is maar een halve broeder en wel de slechtste helft; ja, een dode broeder, want het lichaam zonder de geest is dood, Joh. 2: 26. De waarheid is, dat Christus de natuur der engelen niet aannam om gevallen engelen te verlossen; maar Hij nam het zaad Abrahams aan, de gehele menselijke natuur, lichaam en ziel, en dit is duidelijk uit de wasdom van beide, want, "Jezus nam toe in wijsheid en in grootte, en in genade bij God en de mensen", Luc. 2:52. Zijn ziel nam toe in wijsheid en Zijn lichaam in gestalte; maar indien Zijn ziel van eeuwigheid bestaan had, zo moest Zijn wijsheid en verstand volkomen en geheel rijp geweest zijn, vóór de wereld bestond en daarom onbekwaam voor zulk een toenemen. O mijn broeder, mijn pen heeft wonder snel en met dubbele letteren geschreven. Ik vrees dat ik u arm zal maken, tenzij dat uw geloof meer toeneme dan tot hiertoe geschiedde. Ik heb de uwen ontvangen en zeg er u dank voor, en zal u steeds verzoeken, uw aanmerkingen niet te weerhouden; hiermede toch zult ge zeer verplichten,

Uw toegenegen vriend en broeder in Christus Jezus,

W. HUNTINGTON

ZEVENDE BRIEF.

Aan de Eerw. J. JENKINS; in het nieuw Vicariaat nabij het Dekenhuis, Lewes, Sussex.

Metgezel in arbeid!

Uit de inhoud van uwen laatsten bemerk ik dat uw vlagen van ongeloof weder gekomen zijn. Ik had gehoopt dat u reeds verre van deze ziekte waart hersteld, maar algemene en ons eigene ongesteldheden worden niet gemakkelijk met de wortel uitgeroeid. "In de bediening zijt gij zonder leven, in lichamelijke ziekte genaderd aan het graf, en in omstandigheden bijna bankroet". U moet mij waarlijk houden, voor een van Salomons eenvoudigen, indien ik dit alles geloven kan, terwijl u er zelve geen enkel woord van gelooft.

Ik zal met mijn vorig onderwerp voortgaan en de duivel niet toelaten om al mijn tijd te gebruiken, om datgene te bewijzen, wat hij zelve weet dat leugens zijn van Zijn eigene vinding. De verdoemelijke ketterij, welke de Godheid van onzen Heere en Zaligmaker loochent, is, naar het mij voorkomt, om alle waardigheid van Zijn ambten weg te nemen; het maakt ook het grote werk, dat Hij op zich nam en volbracht, zonder verdienste en krachteloos, want geen bloot schepsel kan voor zichzelf verdienen, veel minder nog voor een ander. Zijn Goddelijke natuur drukt een oneindige waardigheid op alle Zijn ambten, en dit doet het ook op Zijn machtige werken. Zijn Koninklijk ambt is hiermede bevestigd. "Maar tot de Zoon zegt Hij, uw troon o God, is van alle eeuwigheid; de scepter uws Koninkrijks is een rechte scepter". Welk koninkrijk in macht bevestigd is en wordt altijd genoemd het Koninkrijk Gods. "Men noemt Zijn Naam: Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst. Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op de troon Davids en in Zijn koninkrijk, om dat te bevestigen en dat te sterken met gerichte en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe; de ijver des Heeren der Heirscharen zal zulks doen", Jesaja 9 :5, 6.

Hierom wordt Hij genoemd de Koning Sions en Koning der ere. De verdienste en waardigheid van Zijn priesterlijk ambt houdt dezelfde gang. Hoe kon een mens stervende voldoen voor al de overtredingen onder het eerste testament bedreven, en al de zonden van Gods uitverkorenen onder het tweede? Zovelen als er gezegd worden te ontvangen de belofte der eeuwige erfenis, Hebr. 9:15. Hierdoor is het bevestigd, dat door Zijn enige offerande Hij allen volmaakt heeft die geheiligd zijn. De waardigheid van Zijn ambt en de verdienste Zijner offerande ontstaat uit Zijn Goddelijk Zoonschap. "Want de wet stelt tot hogepriesters mensen die zwakheid hebben, maar het woord der eedzwering die naar de wet is (gevolgd, stelt) de Zoon, die in der eeuwigheid geheiligd is", Hebr. 7: 28. Zijn profetisch ambt en de volkomenheid van hetzelfde, ontstaat uit het fundament van Zijn eigene Goddelijkheid. "De Heere is van Sinaï gekomen en is haarlieden opgegaan van Seïr, Hij is blinkende verschenen van 't gebergte Paran, en is aangekomen met tienduizenden der Heilige; tot Zijn rechterhand was een vurige wet aan hen. Immers bemint Hij de volken, alle Zijn Heilige zijn in Uw hand, zij zullen in het midden tussen uw voeten gezet worden, een ieder zal ontvangen van uw woorden", Deut. 33: 2, 3. Aan de voeten van dezen Goddelijken Profeet zat Maria en ontving Zijn woorden, terwijl Martha gekweld was met veel dienens. In deze tekst wordt Maria geprezen en wordt gezegd dat zij het goede deel gekozen had dat niet van haar zal worden weggenomen. Zij was een discipelin aan des Heeren voeten opgevoed; en, dewijl al Gods kinderen van de Heere geleerd zijn, zo was Maria één van dit gezin, van welke noch het woord des levens dat zij ontving kon worden weggenomen, noch hare aanneming in Gods familie; zij was een erfgenaam der belofte en een kind Gods.

En wie, dan de eniggeboren Zoon, kon de raad Gods en het verbond openbaren en bekend maken, Zijn toegenegen oogmerk en belofte, Zijn tedere barmhartigheid, lieflijke vriendelijkheid, meedogendheid en deernis, welke slechts duister bekend waren onder de vorige bedeling. En dat God liefde is (1 Joh. 4:8) was niet bekend, tenminste niet vermeld onder het eerste testament. "Alle dingen zijn Mij overgegeven van mijn Vader, en niemand kent de Zoon dan de Vader, noch iemand kent de Vader dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren" Matth. 11:27. Zijn ambt als Middelaar kon ons niet nuttig zijn, indien Hij niet de Immanuël was, de God met ons; de vredebreuk door de zonde ontstaan tussen God en de mens was oneindig, dit getuigen de Heilige Schriften. "Is niet uw boosheid groot? en uw ongerechtigheden geen einde?" Job 22:5. Onze zonden heeft scheiding gemaakt tussen ons en onzen God. En waarlijk, Mozes werd bij wijlen vergund in de bres te staan, doch dit was uit de waardigheid van zijn ambt en bediening, in hetwelke hij de Zaligmaker verpersoonlijkte, zodat hij toegelaten werd tussen beiden te komen; en, ofschoon hem bij tijden gelukte de vrede Israëls te verlengen toch kwam ten laatste altijd het oordeel over hen, Num. 14:20, "Ik heb ze vergeven naar uw woord". Maar (vers 22), "Zij hebben Mij nu tienmaal verzocht", (vers 23) "Zo zij het land zien zullen". Geen gebed van Mozes, Noach, Daniël of Job, kan ons van zonde reinigen, de wet vervullen of de Goddelijke gerechtigheid voldoen. Hij die in deze bres kan staan en op beide Zijn hand kan leggen, moet Gode evangelijk zijn, Phil. 2: 6, en de mens gelijk, Psalm 45:7; anders zullen genade en waarheid nooit elkander ontmoeten, noch gerechtigheid en vrede elkander kussen. Maar Christus was de machtige God als kind geboren, en de vorst des levens, ofschoon gekruisigd, Hand. 3: 15, de Heilige, die geen verderving heeft gezien, liggende in het graf, Psalm 16: 10. Het was de waarheid die uit de aarde sproot bij Zijn opstanding, toen de gerechtigheid van de hemel neerzag met volkomen welbehagen, Psalm 85: 12. Hij was God geopenbaard in het vlees, en is opgenomen in heerlijkheid, 1 Tim. 3: 16. En de God der Geesten en de Koning der eere ingaande in heerlijkheid, Psalm 24:9, 10.

En wij hebben geen beter bewijs voor al het genoemde dan ziende dat "gebondenen uit de kuil daar geen water in is, worden uitgelaten, door het bloed zijns Verbonds", Zach. 9:11. En ik ben verzekerd dat Zijn voorspraak bij de Vader, indien Hij niet meer dan een schepsel was, nooit genoeg zou kunnen zijn om wet, gerechtigheid, satan en het geweten te bevredigen; maar dewijl Hij is de Wonderlijke Raad en de Sterke God, zo kan Hij het doen, en gezegend zij Zijn dierbare Naam, wij weten dat Hij het gedaan heeft en nog doen zal. Zijn beminnelijke hoedanigheid van Man rust op dezelfde Goddelijke grondslag. "Uw maker is uw man, de God der Geesten is Zijn naam, Hij zal de Heere der ganse aarde genoemd worden". Zijn deugd van Vader heeft diezelfde grond, "den tweeden Adam, de levendmakenden Geest, de Heere des Hemels", daarom wordt Hij genoemd de machtige God, de eeuwige Vader, de Vredevorst. En de volkomenheid van een Zaligmaker moet noodwendig dezelfde grond hebben. "God heeft hulpe besteld bij een Held". Want hoe kan een schepsel behouden? " 's Mensen heil is ijdelheid, Psalm 108:13." Te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: "En vreest niet, o Sion! en laat uw handen niet slap worden. De Heere uw God is in het midden van u, een held die verlossen zal; Hij zal over u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijn liefde. Hij zal zich over u verheugen met gejuich", Zef. 3: 16, 17. De kracht in Zijn bloed ontspringt uit dezelfde Goddelijke bron want ofschoon Hij alléén in het vlees ter dood gebracht werd, toch leed Zijn menselijke natuur in vereniging met Zijn Goddelijke persoonlijkheid. "Zo hebt dan acht op uzelf en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opziensers gesteld heeft om de gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed", Hand. 20: 28. De kracht en heerlijkheid Zijner eeuwige gerechtigheid, komt van Zijn Goddelijkheid en hoogwaardigheid. "Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode evangelijk te zijn, maar heeft

zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is de mensen gelijk geworden, en in gedaante gevonden als een mens heeft Hij zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja de dood des kruises", Fil. 2: 6-8. Hieruit ontspringt de roem en de kracht Zijner gehoorzaamheid. "En door Zijn gehoorzaamheid zal Hij velen rechtvaardig maken; ja in de Heere zal gezegend zijn en zich beroemen al het zaad Israëls, want Hij heeft een eeuwige gerechtigheid aangebracht, welke dien naam draagt door des Zaligmakers Goddelijke natuur. "Ik schaam mij het evangelie van Christus niet, want daarin wordt de rechtvaardigheid Gods geopenbaard uit geloof tot geloof", Rom. 1:16, 17. "En dit is de Naam waarmede men Hem noemen zal, de Heere onze gerechtigheid".

Als Hoofd over al hetgene de kerk aanbelangt, welke troost kon er toch afvloeien, indien men aanneemt dat Christus alléén een mens was? Deze troost is voorgesteld aan duizenden ingewortelde tegenstrevers, geestelijk en lichamelijk; en voortdurend drijvende op de golven en baren van moeite en verdriet, en toch geacht als drek en uitvaagsel en ook als zodanig behandeld, terwijl Christus, het Hoofd, opgevaren is verre boven alle hemelen, en bijgevolg op een oneindige afstand van zijn geliefde, indien hij niet meer dan mens is. Generlei troost kan haar toevloeien dan uit Zijn oneindigheid, en alomtegenwoordigheid. "Zie Ik ben met u tot aan de voleinding der wereld", hetwelk, als mens, in het afgetrokken beschouwd, onmogelijk zou zijn.

Als een Heelmeester is Hij de weg Gods op aarde, en het heil onder alle heidenen, Psalm 67:3. Hij droeg onze zonden en nam onze ellende op zich, Hij sterkt het gebroken hart en hergeeft onze gezondheid, hetwelk niet kan geschieden dan door ons te reinigen van alle onze schuld en onreinheid, afgoden en dode werken, verkeerde inbeeldingen van God en een dode vorm van godsdienstigheid; in dit alles komt de troost voort uit, Zijn Godheid. "Is 't dat gij met ernst naar de stemme des Heeren uws Gods horen zult en doen wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn geboden, en houdt alle Zijn inzettingen, zo zal Ik der krankheden geen op u leggen die Ik op Egypteland gelegd heb, want Ik ben de Heere uw Heelmeester", Exod. 15: 26. Als het Verbonds-Hoofd. "Toen hebt Gij in een gezicht gesproken van Uwen Heilige, en gezegd, Ik heb hulpe besteld bij een held. Ik heb een verkorene uit de volke verhoogd. Ook zal Ik hem ten eerstgeboren Zoon stellen, ten hoogste over de koningen der aarde. Ik zal hem mijn goedertierenheid in eeuwigheid houden en Mijn verbond zal hem vast blijven. En ik zal zijn zaad in eeuwigheid zetten en Zijnen troon als de dagen der hemelen", Psalm 89: 20, 28-30

Dit verbond is een koninklijk verbond; de Heere is Koning en de uitverkorenen zijn onderdanen. Een huwelijksverbond in hetwelk de God der geesten de Bruidegom is en de uitverkorenen de bruid, en Hij komt met hen in eeuwige ondertrouw. "Ja, Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid en in gericht en in goedertierenheid en in barmhartigheden, en Ik zal u Mij ondertrouwen in geloof, en gij zult de Heere kennen", Hos. 2: 18, 19. Het is een verbond van een eeuwigdurend priesterschap, in hetwelke de Zone Gods Hogepriester is, en God de Heilige Geest Zijn zalving en heiliging is; en Hij is door God de Vader tot dit ambt verordineerd voor Zijn uitverkorenen, om voor hen verzoening te doen, om hen te volmaken en hun Voorspreker te zijn, tot zij allen in een staat van heiligheid en gelukzaligheid gebracht zijn, in het heilige der Heiligen eeuwig in de hemelen, waar onze Hogepriester vóór ons is ingegaan.

De vertroosting uit dit alles komt voort uit Zijn Wezen; niet zoals Mozes, die een getrouw dienstknecht was, maar van Christus, de Zoon zijnde over zijn eigen huis, wiens huis wij zijn; en de Zoon over dit zijn eigen huis is God. "Want een ieder huis wordt van iemand gebouwd; maar die dit alles gebouwd heeft, is God", Hebr. 3:4. Als een voorwerp van berusting en vertrouwen - generlei vertroosting kan ons toekomen, indien Hij slechts een schepsel was; dit is er zo verre af,

dat het in de hoogsten graad gevaarlijk is, om als zodanig in Hem te vertrouwen. "Zo zegt de Heere: Vervloekt is de man die op eenen mens vertrouwt, en vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van de Heere afwijkt; want hij zal zijn als de heide in de wildernis, die het niet gevoelt wanneer het goede komt, maar blijft in dorre plaatsen in de woestijn, in zout en onbewoond land," Jeremia 17:5, 6.

Dit is het jammerlijk geval en de staat van al dezulken, die de Godheid van Christus ontkennen, en toch op Hem, zijnde niet meer dan een mens, vertrouwen. Maar er is geen vloek op hen die in de eniggeboren Zone Gods vertrouwen. "Ik toch heb mijn Koning gezalfd over Sion, de berg mijner heiligheid. Ik zal van het besluit verhalen: de Heere heeft tot mij gezegd: Gij zijt mijn Zoon, heden heb Ik u gegeneerd. Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk, laat u tuchtigen, gij richters der aarde. Dient de Heere met vreeze, en verheugt u met beving. Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne en gij op de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zoude ontbranden. Welgelukzalig zijn allen die op Hem betrouwen", Psalm 2:6-17, 9-12.

Hier is geen vloek over hen, die in de Zone Gods de Koning Sions vertrouwen, maar een eeuwige zegening, en gene reï zegen kan over dezulken komen, die op Christus vertrouwen, indien hij geen God is; maar Hij is de waarachtige en wezenlijke God, en daarom zij, die in Hem vertrouwen zijn dubbel gezegend. "Gezegend daarentegen is de man die op de Heere vertrouwt, en wiens vertrouwen de Heere is; want hij zal zijn als een boom die aan het water geplant is, en Zijn wortelen uitschiet aan een rivier, en gevoelt het niet wanneer een hitte komt, maar zijn loof blijft groen, en in een jaar van droogte zorgt hij niet en houdt niet op van vrucht te dragen", Jeremia 17:7, 8.

Vervolgens, als een voorwerp van der Heilige liefde. "Die vader of moeder, vrouw of kinderen liefheeft boven Mij, is mijns niet waardig". En voeg hierbij: "Indien iemand tot Mij komt en niet haat Zijnen vader en moeder, ja zelfs zijn eigen leven, hij kan mijn discipel niet zijn". Voorzeker, indien Christus geen God is, dan heeft Hij ons ijverig liefgehad, maar niet betamelijk, want het gebod is: de Heere onzen God met ons gehele hart lief te hebben, en met onze gehele ziel, gemoed en alle krachten. En dewijl Christus deze liefde van alle de Heilige vordert, zo moet Hij God zijn en dat is Hij ook, daarom kunnen wij Hem nimmer genoeg liefhebben. En dezulken, die de Zone Gods innig liefhebben, God de Vader heeft daarin Zijn welbehagen. Die Mij liefheeft zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal mijzelf aan hem openbaren", Joh. 14: 21. En Hij voegt er bij: "want de Vader zelf heeft u lief, dewijl gij Mij liefgehad hebt, en hebt geloofd dat Ik van God ben uitgegaan", Johannes 16: 27

Hij is ook een Voorwerp van gebed. Bijna ieder beweldadigde, hetzij in lichamelijke genezing of bijzondere genade, aanbaden Hem in de dagen Zijns vleses voordat zij iets ontvingen; en gebed is een stuk of deel van Goddelijk eerbewijs, ja, zij eerden Hem met Goddelijke aanbidding, zoals één van de tien melaatsen die gereinigd werden, welke terugkwam om Gode de eer te geven; ook de vrouw met de vloed des bloeds en de Syro-Fenytische; ja, ook al de apostelen op de Olijf berg, toen Hij opgenomen werd in de Hemel, aanbaden Hem. En al het hemelse heirleger aanbad toen de Eerstgeborene in de wereld kwam. En Stefanus, de evangelische diaken, zond Hem de volgende verzuchting op toen hij de adem uitblies. "En zij stenigden Stefanus, aanroepende en zeggende, Heere Jezus ontvang mijn geest, en vallende op de knieën riep hij met grote stem: Heere reken haar deze zonde niet toe. En als hij dat gezegd had ontsliep hij", Hand. 7:59 en 60. Maar het moet ons niet verwonderen dat Stefanus zijn laatste gebed tot Christus opzond; Stefanus kende Hem en had de geest der smeking in zich, en de geest getuigt altijd van Christus, en verheerlijkt Hem ook. "Hij zal mij verheerlijken". En bovendien, Stefanus had een gezicht op de Zaligmaker; hij zag de hemelen geopend en Jezus, staande aan de rechterhand Gods. En wij

weten dat, indien Christus geen God is Hij niet toegelaten kon worden aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen", Hebr. 1:3. Daarom is het duidelijk, dat allen die de Zaligmaker vernederen tot een bloot schepsel, Hem niet kennen, neen zij kennen Hem niet noch hebben Hem ooit gezien. Doch alle gelovigen zien Hem, ofschoon niet in die wonderlijke mate als Stefanus. Nog een kleine tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar gij zult Mij zien, want Ik leef en gij zult leven", Joh. 14:19.

Als een grondzuil of fundament. Welke veiligheid toch kan een stervend zondaar verwachten, indien hij zijn staat voor de eeuwigheid op iets minder waagt dan op God? Een vleesen arm en alle menselijke werken zijn slechts zandgronden, welke geen stand houden, wanneer de vuurproef, het stervensuur, en de dag des gerichtts die komt te beproeven. Maar Christus is een uitverkoren, kostelijke, beproefde steen en een zeker fundament, doch niet als enkel mens. Want wie is God behalve de Heere? en wie is een Rotssteen behalve onze God? 2 Sam. 22:92. Hij die hier zijn ziel waagt is veilig, want de poorten der hel zullen nooit vermogen, noch tegen het fundament noch tegen het gebouw. "Een iegelijk dan, die deze Mijn woorden hoort en dezelve doet, dien zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft, en daar is slagregen neergevallen en de waterstromen zijn gekomen en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangevallen en het is niet gevallen, want het was op de steenrots gegrond", Matth. 7:24 en 25.

In al het genoemde, mijn teder geliefde Broeder! heb ik, in zo ver God mij bekwaamheid gegeven heeft, getracht de weg op te hogen, in tegenstelling met dezulken, die duisternis en verwoesting over de weg onzer paden brengen. Doch wij hebben de belofte dat sommigen zullen worden verwekt en verlicht, en helers der breuk genoemd zullen worden, en vernieuwers der paden om daarin te wonen; en dit zijn de goede oude paden naar welke de rechtvaardigen zullen vragen en daarin zullen wandelen, en waarin zij ook rust voor hunne zielen zullen vinden, Jer. 6:16. Want waarlijk, nooit is er meer tegenstand betoond tegen de Godheid van de Zoon Gods en de macht van de Heilige Geest dan in onze dagen. "Want indien de fondamenteen worden verwoest, wat zal de rechtvaardige doen? De boze kan zich verheugen over de breuke Sions. Verwoest het, verwoest het tot de fondamenteen toe. Maar wat zal de rechtvaardige doen? Christus is de Heere onze gerechtigheid, "en Hij is een Rotssteen wiens werk volkomen is; want alle Zijn wegen zijn gerichte, God is waarheid en is geen onrecht, rechtvaardig en recht is Hij", Deut. 32:4 Deze fondamenteen aan te randen is Sion te beroven van hare versierselen en verschansingen, en haar te stellen als een hutje in de wijngaard, als een nachthutje in de komkommerhof, als een belegerde stad", Jesaja 1:8.

Niet lang geleden had een zeer driest, stoutmoedig, vermetel man de onbeschaamdheid in het openbaar te verklaren: "dat Christus niet meer God was dan hij zelve was; zo verre (zeide hij) was hij er af God te zijn dat hij niet eens de tijd van Jeruzalems verwoesting wist". Doelende op het volgende, hetwelk hij dacht een volledig bewijs te zijn. "Maar van dien dag en die ure weet niemand noch de engelen die in de hemel zijn, noch de Zoon, dan de Vader", Mark. 13:32. Wij weten dat Christus naar Zijn menselijke natuur niet alwetend was, als mens "nam Hij toe in wijsheid en in grootte". Het verwondert mij dat dit arme kind van de duivel niet een weinig verder ging om te bewijzen dat hij ook blind was; de schriften zouden hem dit aangewezen hebben overeenkomstig het licht dat in hem is, want zijn licht is duisternis. "Wie is er blind dan mijn knecht? en doof gelijk mijn bode dien Ik zende? wie is blind gelijk de volmaakte? en blind gelijk de knecht des Heeren? Gij ziet wel vele dingen, maar gij bewaart ze niet; ofschoon hij de oren opendoet, zo hoort hij toch niet. De Heere had lust aan hem om Zijner gerechtigheid wil;

Hij maakte hem groot door de wet en Hij maakte hem heerlijk", Jesaja 42:19-21. Ofschoon de mens Hem blind moge noemen, toch was Hij de volmaakte, ziende vele dingen. Wie is doof gelijk mijn bode? de oren openende, maar gij hoort niet. Ofschoon Hij blind was, toch zag Hij vele dingen, en ofschoon Hij doof was, toch opende Hij de oren van anderen.

En één van de vele dingen, die de volmaakte bode Gods zag, was de dag van Jeruzalems verwoesting en dit verklaarde Hij acht of negenhonderd jaar vóór het geschiedde. "Ik heb de pers alléén getreden. en daar was niemand van de volken met Mij; en Ik heb ze getreden in mijn toorn, en heb ze vertrapt in mijn grimmigheid; en haar kracht is gesprengd op mijn klederen, en al mijn gewaad heb Ik bezoedeld. Want de dag der wrake was in mijn hart; en het jaar mijner verlost was gekomen". Jesaja 63: 3, 4. De dag der wrake, die in Zijn hart was, was de dag van Jeruzalems verwoesting: en die op de velden zijn, dat ze in dezelve niet komen; want deze zijn de dagen der wrake", Luc. 2 1: 22. Het jaar van Zijn verlost was niet het jaar waarin Christus stierf, toen Hij Zijn uitverkorenen verlost van dood en hel, maar de tijd van de verlossing der Heiligen van Joodse verdrukking. "Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog, en heft uw hoofden opwaarts omdat uw verlossing nabij is", Lucas 21:28. Christus verlost zijn volk van het bedrog en het geweld der mensen, zowel als van de wrake Gods; "en hun bloed zal dierbaar zijn in Zijn ogen", Psalm 72: 14. Alzo ondervonden het de Joden, toen al het rechtvaardige bloed, vanaf het bloed van Abel tot Zacharias, van dat geslacht werd geëist.

Van de uitgang des woords om Jeruzalem te bouwen en van dien tijd tot op Messias de Vorst, en tot het uitroeien van de Messias, en het volk door de Romeinse vorst, dat komen zou te Jeruzalem om de stad en het heiligdom te verwoesten, tezamen met de zeven jaren vrede met vele volken, welken de Romeinen sloten, gedurende de tijd, dat zij de Joden zouden beoorlogden, tot het besluit van Gods gramschap over de verwoeste werd uitgestort, was volkomen door de Engel Gabriël aan Daniël voorgezgd, Dan. 9: 25, 28. En deze gehele zaak was aan Daniël bekend gemaakt door een man in linnen gekleed, wie niemand anders was dan de Hogepriester onzer belijdenis. "En ik hoorde tussen Ulaï eens mensen stem, die riep en zeide: Geef dezen het gezicht te kennen", Dan. 8: 16. Hieruit blijkt het, dat ofschoon Hij als mens dezen droevige dag niet kende, toch wist Hij die als God en was hooglijk beledigd over de wrede behandeling Hem aangedaan, en hunne lastering tegen Zijnen Heilige Geest, want Christus volvoerde dit vreselijk oordeel aan hen, dewijl God al het oordeel de Zoon heeft overgegeven en alle macht in hemelen op aarde.

En, Hij openbaarde het nadrukkelijk zoals Hij voorgezgd had te zullen doen. "Zelfs de man mijns vredes, op welken ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft de verzenen grotelijks tegen mij verheven. Maar gij, o Heere! zijt mij genadig, en richt mij op en ik zal het hun vergelden", Psalm 41:9, 10. En Hij heeft hen vergolden, want Hij was het, die het Romeinse leger monsterde en tegen hen aanvoerde, en de verschijning daarvan was het teken van de Zoon van de mensen in de hemel toen alle geslachten der aarde weenden. Matth. 24:30. De Joden hadden Hem reeds lang een teken gevraagd van de hemel, en Hij gaf het hun. De verwoesting en ellende der Joden zou komen als de Messias uitgeroeid zou worden, en hunne verwoesting en ondergang was een zeker teken, dat Jezus de Messias was, en ofschoon de blinde Joden het niet zagen, de kinderen des lichts zagen het wel.

Mijn waarde en beminde Broeder! dezen zijn de mensen die arbeiden aan het fundament Sions, dat hun een steen des aanstoets en een rots der ergernis is, en al te dikwijls gelukt het hun, tot de fondamenteen bijna geheel verborgen zijn, doch dan doet de Heere anderen op- en voortkomen. "En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenteen van

geslacht tot geslacht verwoest zult gij oprichten; en gij zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder opmaakt om te bewonen". Jesaja 58:12. Alzo brengen sommigen tot licht en anderen bedelven, sommigen werpen neder, en anderen bouwen op. Die met Mij niet is, die is tegen Mij, en die met Mij niet vergadert, die verstrooit".

Mede jukdrager, in waarheid, vaarwel.

Genade en vrede zij vermenigvuldigd.

Alzo bidt de uwe in het pad van tegenheden,

W. HUNTINGTON. S. S.

ACHTSTE BRIEF.

Aan de Eerw. J. JENKINS, in het nieuw Vicariaat, Lewes, Sussex.

Waarde geliefde en gewenste, mijn blijdschap en de kroon mijner verheuging!

Boven alle dingen wens ik, dat gij in uw werk voorspoedig moogt zijn, en dat uw gezondheid u tot werken in staat stelt, terwijl ik weet, dat zwaar werk en een bouwvallige tabernakel ons bezwaarlijk doen voortgaan; maar onze God heeft beloofd, dat onze kracht zal zijn naar het werk. Ik zal nu mijn vorig onderwerp weder hervatten, dewijl ik ondervind dat u het in geen opzicht moede zijt. En hetgeen ik mij voorgesteld heb, mijn waarde Broeder te zenden, is iets van de zalvende ondervinding, die de gelovigen genieten van die heerlijke verborgenheid, waarover ik u heb geschreven. Ik toonde u in een vorig schrijven aan, dat indien onze harten ooit enige versterking hadden genoten, indien zij ooit in liefde waren verbonden, en indien wij ooit zullen komen tot een volle verzekering des verstands, het moet zijn door een nederige *"kennis der verborgenheid Gods en des Vaders en van Christus, in Dewelke alle de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn"*, Coll. 2: 2, 3. Deze verborgenheid moet niet alléén gekend worden of toegestemd als een geopenbaarde waarheid, maar het moet door het geloof omhelsd worden en gehouden worden, en aan vast gekleefd; dewijl vele hevige en onvermoeide aanvallen, zowel door duivels als ketters daarop zullen aanstormen, en, indien wij onvast of niet wel gefundeerd zijn in de grondstukken, al het overige zal niet op Zijn plaats blijven. Het gebouw kan niet volkomen in het verband zijn overeenkomstig het bestek van een wijze bouwmeester, tenzij dan dat de heerlijke eigenaar van het gebouw volstrekt gekend zij, want het is een verborgen gebouw, gegrond in het geloof en in elkander gevoegd in de liefde en in wijsheid, kennis en kracht opgetrokken, niet door menselijk vermogen, noch door de kracht van de vrije wil, "doch door Mijn Geest, zegt de Heere der Heirscharen".

Neem des apostels uitspraak. "Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods; gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste hoeksteen op welken het gehele gebouw bekwaamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een Heilige tempel in de Heere. Op welken ook gij medegebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest", Ef. 2:19-22. De Apostel zegt ons, dat de levende stenen, de verkoren bouwstof van dit gebouw, Gods kinderen en vrijgeboren medeburgers zijn en dat Christus de uiterste Hoeksteen is die alle Heilige verenigt, Joden en heidenen, zowel de heiligen van vóór als ná de zondvloed te samen; en dat het gebouw opwast tot een heilige tempel in de Heere, een woonstede Gods in de Geest. Indien God de Zoon uit ons geloof genomen wordt dan is er geen fundament, en indien God de Vader of de Heilige Geest uitgelaten wordt, waar is de inwoner? Het is "een woonstede Gods in de Geest". Christus is het naaste Voorwerp des geloofs, als onze Middelaar. "Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij", want door Christus geloven wij in God, welke Hem opgewekt heeft uit de doden, 1 Petrus 1: 21. En de belofte van de Geest ontvangen wij door het geloof. Hier is de verborgenheid; het geloof grijpt Jezus aan en door Hem geloven wij in God de Vader, en op ons geloof ontvangen wij de Geest door geloof en worden door Hem verzegeld. Dit is het fundament, de grondslag en de kracht, waarop het geloof staat of rust; alle gebouw is ijdel zonder dit.

"Bouwt gij uzelf op uw allerheiligst geloof, biddende in de Heilige Geest. Bewaart uzelf in de liefde Gods, verwachtende de barmhartigheid onzes Heeren Jezus Christus ten eeuwigen leven", Judas 20:20, 21. De allerheiligste Drieëenheid is het geheim waarop het geloof rust, en wij staan

door het geloof, of rusten op het machtige vertrouwen dat de arm des Heeren in ons openbaart. Daarom de vermaning "houdende de verborgenheid des geloofs in een reine consciëntie, Tim. 3-9. Dit wordt genoemd uzelf opbouwende op uw allerheiligst geloof. Het geloof is de gift des Vaders aan ons door Christus, dit vloeit af van Zijn volheid, en door het werk van de Geest wordt het in ons gewrocht en daarom een vrucht van de Geest genoemd; en dit is de basis, namelijk: de Heilige Drieëenheid. Liefde is de band der vereniging, of het grote cement dat samenhecht en opbouwt; de liefde sticht of richt het gebouw op. Daarom lezen wij van de liefde Gods jegens ons, in de schenking van de Zoon; en van de liefde van de Zoon door Zijn leven voor ons af te leggen; en zo ook van de liefde van God de Heilige Geest.

"En ik bid u broeders, door onzen Heere Jezus Christus, en door de liefde des Geestes", Rom. 15: 30. De liefde van de Drie-enige God jegens ons, is de band der vereniging, welke, wanneer het geloof die bemerkt en geniet, de ziel leidt tot de meest gezegende vrijheid en gemeenzame omgang met de Vader, Zoon en Geest, zoals gij leest: "en allen te verlichten, dat ze mogen verstaan welke de gemeenschap der verborgenheid zij". Ef. 3:9. Wij kunnen met niets gemeenschap hebben dan met personen; er is geen gemeenschap met namen. Deze dingen heb ik u geschreven, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben en deze onze gemeenschap ook zij met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus", 1 Joh. 1: 3. En gij leest van de "troost der liefde" en des "gemeenschap des Geest", Fil. 2: 1. Daarom is de grondslag van Goddelijk leven, God de Vader, Zoon en Geest. Het geloof grijpt dit aan, en door een volkomen overtuiging rust het gemoed daarop; liefde is de vastsnoerende band, die de ziel aan God verbindt. "Die lief heeft, blijft in God en God in hem", dat is, hij verblijft in de Drieëenheid; hij verblijft in de Zoon, en in de Vader. En er wordt bijgevoegd: "gelijk dezelfde zalving u geleerd heeft, zo zult gij in Hem blijven". Lees 1 Johannes 2: 27. Hier is ons inzijn en inblijven in de Vader, Zoon en Geest, en gemeenschap is het gewrocht dezer vereniging. De rechte gemeenschap onder mensen bestaat in een gezelschap, wezenlijke vrienden welke elkander in liefde ontmoeten. "God was in Christus de wereld met zichzelf verzoenende. Wij dan vijanden zijnde, zijn verzoend met God door de dood Zijns Zoons". En God de Heilige Geest past het woord der verzoening toe. "Ik heet u niet meer dienstknechten, want de dienstknecht weet niet wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd, want al wat Ik van mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt", Joh. 15: 15.

Personen, welke in bondgenootschap zijn, komen dikwijls bij elkander en onderhandelen tezamen. Alzo gelovigen, door hunne belijdenissen, gebeden, verheerlijkingen en dankzeggingen, bezoeken gedurig hun God, en in hunne besluitende korte lofzeggingen spreken zij de drie Goddelijke Personen onderscheidenlijk aan, en hierdoor klimmen wij op in geloof en liefde tot de Almachtige. En wat aanbelangt de gevoelige genietingen van des Heeren tegenwoordigheid, zo buigt de Heilige Drieëenheid dikwijls neder om ons te bezoeken. zo iemand Mij lief heeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken" Johannes 14:23. Ook de Heilige Geest komt also neder. "Ik zal u de Trooster zenden, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid". Alzo komt de heilige en gezegende Drieëenheid neder; bezoekt en maakt woning in gelovige zielen.

Personen, welke wezenlijk verenigd en in bondgenootschap staan, zijn elkander tot troost en delen in elkanders vreugde. "En ik zal de Vader bidden, en Hij zal u eenen anderen Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid", Joh. 14: 16. Christus zegt niet: "Ik zelf zal Mijzelf bidden, dat Ik Mijzelf zende", hetgeen de rechte wijze van uitdrukking dezer zaak zoude zijn, indien er slechts één persoon in de Drieëenheid was, maar: "Ik zal de Vader bidden". Hier is Christus biddende op aarde; de Vader in de hemel, die aanbeden wordt; en een andere Trooster, van hun beiden onderscheiden, waarom gebeden wordt. De Vader troost ons, door

Zijn geliefden Zoon in ons te openbaren, en door onze aanneming in de Geliefde, en vertoont zich, zijnde met ons welvoldaan in Zijn gerechtigheid. "En te dienzelven dage zult gij zeggen: Ik dank U, Heere, dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar Uw toorn is afgekeerd en Gij troost mij", Jesaja 12: 1. De Zaligmaker troost ons door het woord des eeuwigen levens tot onze harten te spreken. "Mijn schapen horen mijn stem, en Ik ken dezelve en zij volgen Mij, en Ik geef hun het eeuwige leven, en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit mijn hand rukken", Joh. 10: 27, 28. "Dit is mijn troost in mijn ellende, want Uw toezegging heeft mij levendig gemaakt", Psalm 119:50. De Heilige Geest troost ons, door ons de beloften toe te passen en die met kracht te vergezellen; het Woord komt met kracht en in de Heilige Geest, en in vele verzekerdheid; welker kracht vrede, vreugde en blijdschap des harten aanbrengt; hetwelk de zuivere melk des Woords genoemd wordt, want alzo is er geschreven: "Verblijdt u met Jeruzalem en verheugt u over haar, alle hare liefhebbers: weest vrolijk over haar met vreugde, gij allen die over haar zijt treurig geweest; opdat gij moogt zuigen en verzadigd worden van de borsten harer vertroosting, opdat gij moogt uitzuigen en u verlustigen met de glans harer heerlijkheid. Want alzó zegt de Heere: Zie, Ik zal de vrede over haar uitstrekken als een rivier en de heerlijkheid der heidenen als een overlopende beek: dan zult gijlieden zuigen, gij zult op de zijden gedragen worden, en op de knieën zeer vriendelijk getroeteld worden. Als een die Zijn moeder troost, alzó zal Ik u troosten: ja, gij zult te Jeruzalem getroost worden", Jesaja 66: 10-13. Deze vreugde, vertroosting, liefde en vrede worden in het Nieuw Testament de vruchten des Geest genoemd. Gal. 5:22.

Personen, welke in een waar bondgenootschap zijn getreden, hebben een groot vertrouwen in elkander, en weten veel van elkanders inborst; en alzo is het met God en Zijn heiligen. In der heiligen duisterste uren geloven zij zonder enige twijfel de waarheid Gods en de waarheid van het gehele Woord; of zij er troost uit hebben of niet, zij weten dat het waarheid is, en dat God, de auteur er van, waarheid is, dewijl God waarheid is, zo maakt Hij Zijn kinderen gezond in de waarheid, ja, beminnaars en ernstige strijders voor de waarheid en gezworen vijanden van alle valse leerstellingen. "Want Hij zeide: zij zijn immers Mijn volk, kinderen die niet liegen zullen? Alzo is Hij hun geworden tot een Heiland", Jesaja 63: 8. Zij weten veel van elkanders gemoed; en zo is het met God en Zijn uitverkorenen; zij zijn bekend gemaakt met de verborgen besluiten der genade van God de Vader, van Zijnen Raad, en zijn Verbond, van zijn welbehagen des Besluits, en der beloften in Christus Jezus vóór de aanvang der wereld. Christus verloor ons uit de wereld en openbaarde zichzelf aan ons, met al zijn volbrachte werk, en zaligende weldaden; terwijl de Heilige Geest de zaken uit het Zijne neemt, en ons vertoont en in onze harten kenbaar maakt en ons op een verborgene wijze verzegelt tot de dag der verlossing. Personen in een bondgenootschap houden dikwijls tezamen feest en maaltijd. De Vader bereidt ons een feest van vettigheid, "van vet vol merg, van reine wijnen die gezuiverd zijn", Jesaja 25:6. Welk heerlijk feest is het offer van Christus, eenmaal (als slachtoffer) voor ons allen geofferd. Dit is het gemeste kalf voort te brengen om de teruggekomen verloren zonen te vergasten. De wijsheid zegt: "Zij heeft haar slachtvee geslacht, zij heeft haren wijn gemengd, ook heeft ze hare tafel toegericht. Komt, eet van mijn brood en drinkt van de wijn, dien ik gemengd heb", Spreuken 9: 2 en 5. En zodra gaat niet des stervenden zondaars gemoed en geweten te gast op Zijn zondendelgend bloed en levendgevend vlees, of het vuur van natuurlijke lusten, de vurige wraak van een gebroken wet en de vurige pijlen van de satan zijn allen uitgeblust en verstrooid, terwijl de Heilige Geest en Zijn genade invloedt en de ziel overschaduwet met de ontdekking van Christus als het einde der Wet tot rechtvaardigheid. "Ik heb groten lust in Zijn schaduw en zit er onder en Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet", Hoogl. 2: 3. En terwijl de Almachtige ons onthaalt, zo is Zijn genoeg en spijze uit de voldoening van Christus aangebracht voor de zonde en uit de vruchten van Zijn eigene

ingeplante genade. "Maar de Vader zeide tot Zijn dienstknechten: Brengt hier voort het beste kleed en doet het hem aan, en geeft een ring aan Zijn hand en schoenen aan de voeten, en brengt het gemeste kalf en slacht het, en laat ons eten en vrolijk zijn", Lucas 15: 22 en 23. En de Zaligmaker zegt: "Ik ben in mijn hof gekomen, o mijn zuster! o bruid! Ik heb mijn mirre geplukt met mijn specerij, Ik heb mijn honiggraten met mijn honig gegeten, Ik heb mijn wijn mitsgaders mijn, melk gedronken. Eet, vrienden, drinkt, en wordt dronken, o, liefsten!" Hooglied 5: 1.

Ook is de Heilige Geest er niet minder in betrokken, wanneer wij onder Zijnen invloed levendig zijn, oplettend op Zijn onderwijs en gehoorzaam aan Zijn voorschriften; zoals blijkt door de goedkeuring die Hij geeft, het getuigenis dat Hij geeft in onze harten, en door ons met meerdere genade te vervullen, terwijl wij Hem prijzen voor hetgeen wij ontvingen. Toen de apostelen gegrepen en voor de Joodse raad gebracht werden en bedreigd en gelast niet meer in de naam Jezus te leren, zo bekwaamde de Geest Gods hen, om met zulk een kracht te spreken dat de raad, zich verwonderde; en toen zij bij de anderen terug kwamen en hun verenigd gebed opzonden, zo schudde de Heilige Geest het huis, en vervulde hen allen opnieuw. "En als zij gebeden hadden, werd de plaats in welke zij vergaderd waren, bewogen, en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest, en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid", Handelingen 4:31. Want terwijl gezegd wordt, dat de Geest bedroefd wordt door de zonde van sommige mensen, en door anderen gekweld en tegengestaan, alzo verheugt Hij zich in sommigen; wordt door anderen geprezen, en versterkt hen tot verwondering van hun verbitterde vervolgers.

Toen Filippus de stem van de Geest gehoorzaamde, en zich bij de wagen van de Ethiopiër voegde, en hem Jezus verkondigde, zo nam de Geest des Heeren hem weg, en hij werd gevonden te Azóte, Hand. 8: 39, 40. Hij bekrachtigde, verzorgde en vervrijmoedigde Paulus voor de Romeinse landvoogd, zodat Felix beefde, terwijl Paulus onbevreesd was. Hij deed het aangezicht van Stefanus blinken als het aangezicht eens engels, toen Zijn vervolgers hunne tanden knarsten van angst en vertwijfeling; en Hij deed ook Paulus en Silas ter middernacht lofzangen Gode zingen in de kerker; Hij zond een aardbeving en schudde de kerker tot in de fondamenteën, opende de deuren en deed de ketenen van de misdadigers afvallen, om hen te doen weten dat Hij vrijheid uitroept aan de gevangenen: "Want waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid"; en dit ondervond de arme gevangene spoedig daarna, tot zijn verwondering. In al deze dingen is het gemakkelijk te zien, hoe de Heilige Geest wordt onderhouden, behaagd en verheugd, wanneer de mens Zijn voorschriften gehoorzaamt en zichzelf overgeeft om door Hem geleid te worden.

Personen in bondgenootschap zijn verenigd werkzaam; alzo is God en Zijn volk werkzaam in één zaak en verenigd betrokken in één belang. God is het deel Zijns volks en Jacob is het snoer van Gods erfenis. Hij die de heiligen aanraakt, raakt de oogappel Gods aan; en de Heilige haten, die God haten, en rekenen dezulken tot hunne vijanden; zij hebben lief die God liefhebben; en wanneer enige belijders hun de rug toekeren en God verlaten, zoals Judas deed bij de ware heiligen, zij verlaten dezulken altijd. Gods eigen eer is Zijn bedoeling in al Zijn werken; en in het verdedigen van Gods eer en heerlijkheid is zijn volk werkzaam. God zoekt een twist met de Filistijnen, en Simson zal het door strijd ten einde brengen, terwijl hij in het veld van eer sterft. God wil zijn volk wreken aan de Egyptenaars en Mozes mengt er de gehele natie in. De boze Joden richtten en veroordeelden de Zone Gods en de apostelen verkregen twaalf tronen om hen te oordelen en te verdoemen, en toen zij, het vonnis over hen hadden uitgesproken, voerde de Heere het uit. "Wanneer zij u dan in deze stad vervolgen, vliedt in de andere; want voorwaar zeg Ik u, gij zult uw reis door de steden Israëls niet geëindigd hebben, of de Zoon des mensen zal gekomen zijn", Matth. 10: 23. De wereld, het vlees en de duivel zijn de vijanden Gods en

hiertegen roepen, bidden en strijden de heiligen al hun dagen; en indien zij verslagen of overwonnen worden, het wordt genoemd geweld, gevangenschap of een roof, waardoor de Heere hooglijk beledigd wordt; en indien zij bovenmate gedrukt worden en zelfs aan hun leven wanhopen, en zevenmaal neergeworpen worden, en klagen: "Ik sterf alle dagen", of "om uwentwil worden wij de gansen dag gedood", toch heffen zij zich weder op en hervatten de strijd, en geven het nooit over, noch geven het op, tot zij sterven; want "gelijk Hij is, wij óók zijn in deze wereld", 1 Joh 4: 17. "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat wij mogen leven door Hem", én Christus beminde de kerk en gaf zichzelf voor haar. En de liefde van de Geest openbaart zich, wanneer Hij ons overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel, en door voor eeuwig woning bij ons te maken, toen wij de meest verachtelijke, vuile en verfoeilijke schepsels waren, en tot ieder goed werk ondeugende.

De Heiligen hebben alle soorten van pijnigingen moeten lijden, en iedere soort van dood die mensen of duivels konden uitvinden, ondergaan, eerder dan hun God te onteren, of hun volheerlijk loon te verliezen; daarom ijveren zij tot gelijkvormigheid aan Hem en bestrijden iedere lust en verderfenis die Zijnen Soevereinen wil wederstaat. Indien God dagvaart, willen zij niet ontschuldigen; indien Hij straft, zij nemen het aan; indien Hij doorzoekt, zij zijn onderworpen; indien Hij veroordeelt, willen zij niet vrijspreken; indien Hij met vuur straft, zij naderen het licht; indien Hij vertoornd is, zij vreezen en beven; indien Hij uitnodigt, zij komen; indien Hij kastijdt, zij onderwerpen zich; indien Hij aantrekt, zij volgen steeds; indien Hij fronst, dan vreezen zij; indien Hij gebiedt, dan gebieden zij; indien Hij verbiedt, zij verdragen; indien Hij zich verbergt, zo vertwijfelen zij; indien Hij dreigt, zij krimpen in; indien Hij aanlokt, krijgen zij ruimte; indien Hij weggegaan is, zijn zij jaloers; indien Hij toelaat, zij maken vrij; indien Zijn toorn brandt, zijn zij stom; indien Hij wederstaat, trekken zij terug; verbergt Hij zich, zij gaan zoeken; beweegt Zijn ingewand, zo zijn hunne ingewanden met ontferming aangedaan; indien Hij twist, zo geven zij acht; indien vriendelijkheid vloeit, hun geest versmelt; indien Hij vergeeft, zo kunnen zij 't niet vergeten; indien Hij met hen spreekt, zo branden hun harten; indien Hij omhelst, zo bezwijmen zij in liefde; indien Hij bindt, zo willen zij niet vrij zijn; indien Hij nederwerpt, zij willen niet opbouwen; indien Hij verwondt, niemand anders zal genezen; indien Hij oplegt, willen zij het niet afwerpen; indien Hij opsluit, niemand zal vrijmaken; indien Hij bedroeft, zij willen niet vertroost zijn; indien Hij insluit, zij willen niet doorbreken; indien Hij verlaat, zij willen niet gebeden zijn; indien Hij droefheid verwekt, zij willen van geen vrede horen; en indien Hij bestraft, willen zij niet vluchten; Hij spant Zijnen boog, zij ontbloten hunne borst. indien Hij vertoeft, zij verbeiden; indien Hij weigert, zij geven het niet op; wil Hij niet verlichten, zij blijven smeken; zegt Hij "ga heen, gij kwellende", sluit Hij de deur, zij kloppen te meerder. Het Goddelijke en wezenlijke Woord heeft onze natuur in God aangenomen, en er woont een Goddelijke natuur in al de heiligen, en noch door leven, noch door dood kan hierin scheiding gemaakt worden.

O mijn broeder! mijn mond is tot u geopend, mijn hart is verwijd, gij zijt niet nauw in mij, maar in uw eigene ingewanden. Wees nu tot een beloning (ik spreek als tot mijn geliefden zoon) ook zo verwijd. Vaarwel! Wees sterk in de genade die in Christus Jezus is, en verdraag de tucht als een goed krijgsknecht: de Kapitein heeft de wereld overwonnen, en de overwinning is uwe.

Altijd de uwe in Hem,

W. HUNTINGTON.

NEGENDE BRIEF.

Aan de Eerwaarden J. JENKINS

Mededienstknecht en medelijder, medegenoot in arbeid en verzoeking, genade en waarheid zij met u!

Ik ben blijde dat u toestemt, en dat het u enigszins helder, welluidend, bestaanbaar, onderrichtend of stichtend voorkomt. Ik zal daarom voorstellen om het weinigje dat nog op mijn hart ligt voort te brengen, of wel, hetgeen verder komen mocht, aangaande het verheven onderwerp.

De rede, of het duistere licht, der natuur, is een arme gids in deze verborgenheid. Licht in het hoofd, zonder liefde en eerbied des harten, heeft een neiging om zich te verheffen: "de kennis maakt opgeblazen, maar de liefde sticht", Een hoog oog, een stijve hals en een trots hart wil God niet dulden, maar Hij wil bij de nederige en verslagenen wonen, en wil zulken eigenen en erkennen die Hem eerbiedigen, liefhebben en vreezen. In Zijn licht zien wij het licht; en, onderwijsbaar en buigzaam zijnde, zo wil Hij ons met Zijn oog bewaken en door Zijn Geest geleiden; terwijl de inwendige zalving, dat is de verlichtende, vernieuwende, verzachtende en vernederende invloeden Zijner genade en van de Heilige Geest, welke de Heilige ondervinden, hen alle dingen zullen onderwijzen die zij nodig hebben, te weten, of wezenlijk tot de zaligheid behoren. Onze genoegzaamheid is van God die ons bekwame bedienaars van het Nieuw Testament kan maken, en, indien Hij ons niet zo bekwaam maakt als sommigen zijn, toch moeten wij dienen "als uit kracht die God verleent, opdat God in allen geprezen worde door Jezus Christus", 1 Petr. 4:11.

De inwoning van de Heilige Geest en onze zalvende ondervinding van Zijn Goddelijke indrukken en invloed, moeten alle onze inzichten, gevoelens en besluiten, betrekkelijk Goddelijke onderwerpen regelen. Wat ook het verstand ontdekt en het gemoed ontvangt, wordt altijd opgemaakt uit de ondervinding van Goddelijke kracht aan de ziel; zijnde het werk van de Geest op de ziel een nauwkeurig en onbedriegelijke afdruk, van het levendgemaakt gemoed en de wille Gods in de Schriften der waarheid, waarom de kerk genoemd wordt "een pilaar en vastigheid der waarheid", 1 Tim 3:15. De Geest is de schrijver der Schriften, beide van het Oude Testament en het Nieuwe. Het evangelie is de bediening van de Geest, 2 Kor. 3:8. En de Geest, Christus, in de profeten van het Oude Testament "getuigden te voren van het lijden dat op Christus komen zoude en de heerlijkheid daarna, volgende" 1 Petr. 1:11. En wij worden geleerd dat "het getuigenis Jezus is de Geest der profetie", Openb., 19:10.

Daarom, wat ook het verlicht verstand, ontdekt en het gemoed bemerkt of ontvangt, het wordt onmiddellijk opgemaakt uit de ondervinding van de Geest die inwendig onderwijst om te onderzoeken of het bestaanbaar is met de zalving die alle dingen onderwijst; en, indien het met de zalving overeenkomt en het de bekrachtiging van de Heilige Geest heeft, wordt het gemoed dadelijk tot het geschreven Woord geleid tot ondersteuning en bevestiging en de Geest past enig woord toe aan het gemoed, hetwelk het bewijst en bevestigt; en dit getuigenis Gods is groter dan het getuigenis van alle mensen in de wereld, maar, indien het met de zalving niet overeenkomt en indien het van de Geest bekrachtiging niet ontvangt, noch er komt geen woord om het te bevestigen, het wordt weg en uitgeworpen als in strijd met de zalving. "En gij hebt niet van node dat iemand u lere, maar gelijk dezelve zalving u leert", 1 Joh. 2:27. Daarom, wat ook het werk van de Geest en zijn onderwijs weerspreekt, moet verworpen worden.

Indien mijn waarde broeder dit inwendig onderwijs oplettend gadeslaat, zo zal hij de ganse dag er iets van ondervinden; en, zonder dit Goddelijk kompas is het ijdel om in de diepte van Goddelijke verborgenheden af te steken, en voornamelijk dat der Heilige Drie-eenheid. "Zult gij de onderzoekingen Gods vinden? Zult gij tot de volmaaktheid toe de Almachtige vinden? Langer dan de aarde is hare maat, en breder dan de zee", Job 11:7, 9. "De verborgen dingen zijn voor de Heere onzen God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen tot in eeuwigheid", Deut. 29:29. "En de Heere heeft beloofd dat Hij ons een harte zal geven om Hem te kennen, want Hij wil dengene vergeven, die Hij zal doen overblijven", Jer. 5:20. En weder: "want zij zullen Mij allen kennen, van de kleine onder haar tot de grote onder haar; want Ik zal hare ongerechtigheden genadig zijn, en hare zonden en hare overtredingen zal ik geenszins meer gedenken", Hebr. 8:11 en 12.

Ik werd in het heerlijk geheim der Heilige Drieëenheid ingeleid door het onderwijs van God in mijn eigen ziel. In de profeten is het geschreven: alle uw kinderen zullen van de Heere geleerd zijn", Jesaja 54: 13. Deze plaats haalt onze Heiland aan: "Daar is geschreven in de profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een iegelijk dan, die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij", Joh. 6: 45. En er is bijgevoegd: "niemand kan tot Mij komen tenzij dat de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke", Joh. 6:44. Welnu, van dit Goddelijk onderwijs is geen van Gods uitverkorenen uitgesloten, zij zullen allen van God geleerd zijn. En de Zaligmaker onderricht ons, dat, door God, hier God de Vader bedoeld wordt: en Hij voegt er bij: "Een iegelijk dan die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij". Hij moet het beide horen en leren van de Vader, vóór hij tot Christus komt, evenmin kan iemand tot Christus komen, tenzij dat de Vader hem trekke; en al dezulken zegt Christus "zal ik opwekken ten uitersten dage", Joh, 6: 44. Hieruit leren wij dat al de uitverkorenen door de Vader geleerd worden, en dat ieder der leerlingen Gods tot Christus komt, en zonder door de Vader getrokken te zijn, kunnen zij niet komen en zij die komen zullen onfeilbaar behouden zijn en opgewekt worden ten uitersten dage.

Maar toch, waar is van de Vaders onderwijs beschreven? Hoe leert Hij ons? En wat horen en leren wij van Hem? Dit wil ik trachten duidelijk te maken. "De Heere weet de gedachten des mensen dat ze ijdelheid zijn. Welgelukzalig is de man, o Heere, dien Gij tuchtigt en dien Gij leert uit uw wet. Om hem ruste te geven van de kwade dagen, tot dat de kuil voor de goddeloze gegraven wordt", Psalm 94:11-13. De schoolmeester nu, bij wie God ons in de leer doet, is de zedelijke wet, wat aangaat de ceremoniële wet, die was de heidenen nooit voorgeschreven. Uit deze wet worden wij onderwezen van God de Vader; en onze lessen worden voorafgegaan door Zijn tuchtigende roede. "Gezegend is de man, dien Gij tuchtigt en leert", en Christus zegt: Wij horen en leren van de Vader.

Twee dingen horen wij; eerstens de kastijdende roede. "De stem des Heeren roept tot de stad (want uw Naam ziet het wezen): Hoort de roede en wie ze besteld heeft", Micha 6: 9. Hier roept des Heeren stem tot de verkorenen, roepende de stad Sions; en hier is een roede die spreekt: "Hoort de roede". Welnu, dit is Wat de Heere zegt: Wij horen en leren van de Vader, en Hij leert ons uit Zijn wet.

Het tweede geluid, dat wij horen is des Heeren stem, die tot de stad roept; en deze stem wordt door Paulus genoemd: de stem der woorden; het is "donkerheid en duisternis en onweder; het geklank der bazuinen, de stem der woorden", Hebr. 12: 18 en 19. Een stem der woorden, geen levengevende kracht. En deze stem der woorden wordt genoemd: een dodende letter of de letter die doodt, welke, toen zij tot Paulus kwam, werd de zonde levend, en hij stierf. En wat kan ons doden dan de vloek of het vonnis van de bediening des doods, geschreven in stenen tafelen?

Daarom, de stem die wij horen is de vloek van een gebroken wet, die ons veroordeelt; de roede die wij horen is de wrake en toorn Gods, ons slaande, berispende en bestraffende. Dit is het dat wij horen, en de lessen die wij leren zijn het misdadige en vuile der zonden, de wrake Gods, en de vijandschap van onze eigene harten.

De volgende lessen die wij leren zijn de heiligheid, rechtvaardigheid en vreselijke majesteit Gods. Dit zijn de dingen, die wij horen en leren van de Vader; en "ieder die het gehoord en geleerd heeft van de Vader", zegt Christus, komt tot Mij". En nu, wat is het dat aan dezen gezegende mens beloofd is aldus getuchtigd en geleerd uit de wet? Wel, "God wil hem rust geven van de kwade dagen, totdat de kuil voor de goddeloze gegraven wordt". De zaak die beloofd wordt is *rust*; maar wie heeft rust van node? Geen, dan dezulken die werken en zwaar belast zijn. De arbeider is hij, die werkt onder de vloek en wrake Gods, om Gods gunst te herwinnen, en het leven te vinden in de werken der wet, en dit is zwaar werk. De last dien hij draagt, is de schuld waaraan hij gebonden is, en het bederf van zijn hart, hetwelk de wet ontdekt; en dit is een pijnlijke last, al te zwaar om door iemand gedragen te kunnen worden. En nu is er een stem in het woord tot zulke zielen die op Christus wijst: "Tot dewelken hij gezegd heeft: Dit is de rust, geeft de moeden rust, en dit is de verkwikking" Jesaja 28: 12. De Zaligmaker roept ook tot zulke zielen: "Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven". Maar geen uitnodigingen kunnen een arme ziel voldoen, die zichzelf reeds veroordeeld vindt. En daarom, "niemand kan tot gij komen", zegt Christus, "tenzij mijn Vader hem trekke". Evenwel, allen moeten tot Christus komen, die door God geleerd zijn, want de Geest Gods en de belofte des levens zijn beide in Hem en in Zijn handen zijn al de uitverkorenen gegeven, en aan Zijn voeten moeten zij gebracht worden, en zij moeten Zijn stem horen, en het woord uit Zijnen mond ontvangen, opdat zij mogen leven.

De vurige wet, komt ons eerst ten dode veroordelen, en de stem en het woord van de Zoon Gods daarna, om ons uit de dood op te wekken. "De Heere is van Sinaï gekomen, en is hunlieden opgegaan van Seïr, Hij is blinkende verschenen van het gebergte Paran, en is aangekomen met tienduizenden der Heilige; aan Zijn rechterhand was een vurige wet aan hen. Immers bemint Hij de volken; alle Zijn Heilige zijn in Uw hand; zij zullen in het midden tussen uw voeten gezet worden; een ieder zal ontvangen van uw woorden", Deuteronomium 33: 2, 3. Deze plaats toont ons dat allen die de Vader onderwijst uit de vurige wet, moeten komen tot Christus de groten Profeet, en aan Zijn voeten zitten om van Zijn woorden te ontvangen. Dit was het goede deel, dat Maria gekozen had, hetwelk niet van haar kon worden weggenomen. Hier zat Maria Magdalena en ontving de vergeving en hare grote liefde; en hier trekt God ons allen.

Doch hoe trekt Hij ons? 1^e door de stormen van Sinaï nu en dan te doen bedaren en de pijlen uit Zijn koker hare scherpheid te doen verliezen.

2e. Door onze ogen te leiden tot de beloften, bemoedigingen, nodigingen en de vriendelijke zielroerende woorden door de Heere Jezus gesproken.

3e. Door nu en dan een schijnsel van licht, een straal der hope te verwekken, en enige uitspruitende verwachtingen, waardoor wij in onze harten opspringen, terwijl we acht geven op de stem van Christus in het evangelie.

4e. De vreselijke plaatsen der Schrift, die ons doordrongen, geraken uit het gezicht, en niets dan Christus in Zijn vriendelijke handelingen jegens zondaren komen op de voorgrond; en terwijl ons aangezicht naar de Heere gewend is, wordt het gordijn trapsgewijze weggenomen. Hoe meer wij van Jezus zien, hoe zachter onze ziel wordt, en hoe meer onze harten smelten en hoe meer Christus in het Woord uitblinkt, hoe meer wij ons verwonderen, tot Zijn eigenlijke Naam openbaar wordt als een uitgestorte helende balsem; en als het ingewand met ontferming over

Hem aangedaan is, ontspringt het geloof in Hem; dan geeft de Heilige Geest getuigenis van Hem, en vertoont Hem aan het gezicht, tot de zielsvermogens vatbaar worden voor het licht Zijns aangezichts, en dan gaat het vertrouwen uit en omhelst Hem; dan neemt God ons aan "in de Geliefde", en schenkt ons "het licht der kennis der heerlijkheid van zichzelf, in het aangezicht van Jezus Christus", terwijl de Geest ons vervult met vreugde en vrede.

En hier vindt de ziel "rust van de kwade dagen, totdat de kuil voor de goddeloze gegraven wordt", dat is, zij zullen zeker en veilig rusten in Christus Jezus" terwijl de goddelozen hunne eigen maat vervullen; want het wordt gezegd, dat de goddelozen hun eigen put graven en vallen in hunne eigene verwoesting.

Dit is het, mijn waarde Broeder, wat de Apostel noemt "een komen tot God de Rechter over allen" en dan "tot Jezus de Middelaar des nieuwe Testaments, en tot het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel", Hebr. 12:23, 24. Dit is een zaligende en ondervindende kennis van de Heilige en gezegende Drieëenheid. Wij komen eerst tot God in een vurige wet; wanneer Hij ons tuchtigt en oordeelt, "opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden", 1 Kor. 11:32, en dan trekt Hij ons tot Christus en neemt ons aan in Hem, En in Jezus Christus vinden wij rust en van ons werk, en van onzen last, en tegelijkertijd komen wij in de heerlijke vrijheid der kinderen Gods. De Heilige Geest stort de liefde uit in onze harten, en deze werpt de toorn buiten, welke is een geest der slavernij tot vreze, en alle kwellingen, die het vergezellen; en is in ons werkzaam als een geest der liefde, der kracht en der gematigdheid. Dit is een ondervindelijke kennis van de Heilige Geest, en zoals niemand die ooit ondervindt dan de uitverkorenen Gods; en in dezen weg worden zij allen door God onderwezen; en de ondervinding van dit goede werk is hetgene de satan en al Zijn verspieders nooit kunnen verwoesten. Geen mens, aldus wijs gemaakt tot zaligheid, durfde ooit Zijn mond tegen de Heilige Drieëenheid open te doen; en een zot kan het niet, want deze wijsheid is te hoog voor hem. Dit is het komen tot God, de Springader des levenden waters", Jeremia 2: 13; en tot Christus, "de fonteynen des heils", Jesaja 12: 3; en tot de rivier, waarvan "de beekjes de stad Gods zullen verblijden", Psalm 46:4.

Dus, alzó zegt God: "Ik zal mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn", Jer. 31: 33. "En Ik", zegt de Zaligmaker, "zal op hem schrijven de naam mijns Gods, en de naam der stad mijns Gods, namelijk des nieuwe Jeruzalems, die uit de hemel van mijn God afdaalt, en ook mijn nieuwe naam", Openb. 3:12. En de Geest maakt ons tot levende brieven. "Als die openbaar zijt geworden dat gij een brief van Christus zijt, en door onzen dienst bereid, die geschreven is niet met inkt, maar door de Geest des levendigen Gods, niet in stenen tafelen, maar in vlezene tafelen des harten", 2 Kor. 3:3. De stem der liefde Gods, van de Vaders in het hart is: "Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid", Jer. 31: 3. De stem der voldoening van Christus in het geweten van de gelovige, is vergiffenis, vrede en verzoening met God. "En dit spreekt van betere dingen dan het bloed van Abel", Hebr. 12: 24. En de duidelijke stem van de Heilige Geest in de harten van alle gelovigen is: "Abba, Vader!", Gal 4:6.

Dit Goddelijk onderwijs, mijn waarde Broeder, gaat gepaard met een heilig recht op God, als onze God, en God wil dit eigenen en erkennen. Tot dezulken spreekt God: "Gij zult tot Mij roepen: Mijn Vader; en gij zult van achter Mij niet afkeren", Jer. 3: 19, hetwelk iets is, dat niemand doen kan in waarheid, zonder het getuigenis en de stem van de geest der aanneming, want deze is het die roept: Abba, Vader!"

Zulke zielen hebben alzo een recht op Jezus als hun eigendom, met een onfeilbaar getuigenis in hunne eigene zielen van de waarheid hiervan; hetwelk niemand in waarheid doen kan, zonder de

Geest Gods; Want "niemand kan zeggen Jezus de Heere te zijn (met toeëigening), dan door de Heilige Geest", 1 Kor. 12: 3. Hieruit is het duidelijk, dat de Geest Gods ons, als de verloren Zoon, doet opstaan en tot onzen Vader gaan; hetwelk, wanneer het door de Geest gesproken wordt, God eeuwig zal erkennen en eren, zoals Hij het in die gelijkenis deed: "Deze is Mijn zoon". En ofschoon bij tijden het ongeloof de overhand heeft; toch onderwerpt de Geest het al weder en weder, zoals Hij deed in Thomas: "Mijn Heere, en mijn God!"

Deze zuivere waarheden, mijn waarde Broeder, openbaren ganselijk deze verhevenste verborgenheid; en deze zaken hebben de kinderen Gods in hun eigen ondervinding; en deze bevinding is het, die hoop werkt. Dit is onderworpen te zijn aan de Goddelijke openbaring, en niet wijs te zijn boven hetgene geschreven is.

En wat ook ons in van des Heeren Woord duister toeschijnt, wij moeten de Heere bidden er licht over te willen geven, dat wij de bedoeling van de Geest daarin mogen verstaan; want het is in Zijn licht, dat wij licht zien. En "indien iemand wijsheid ontbreekt, dat hij God bidde, die mildelijk geeft en niet verwijt, en Hij zal ons leiden door Zijnen raad". Maar laat ons de vermetele indringingen, van hoogmoedige en onheilige mensen altijd schuwen, welke zo stout en vermetel zijn; want God zal zulken weerstaan, en zal hun voeten doen struikelen op de schemerende bergen, terwijl Hij de zachtmoedige in het recht zal leiden, de zachtmoedige zal Hij Zijnen weg leren.

Er worden dagelijks vreemde leringen tegen deze dingen in de stad verspreid en zulke mensen zullen van erger tot erger voortvaren, verleidende en wordende verleid; want indien de kracht der waarheid hen uit één toevlucht der leugenen drijft, drijft de duivel hen in een andere; en tot het uiterste verhard zijnde, kunnen zij woorden aannemen die men niet durft nazeggen, en redenen gebruiken, welke schandelijk zijn te volgen; maar de tijd zal komen dat God "den hoogmoed der stouten zal doen ophouden, en de hoovaardij der tirannen zal vernederen", Jesaja 13: 11.

Ik zal dezen langen brief sluiten met de drievuldige zegen van de hemel: "De genade van de Heere Jezus Christus, en de liefde Gods, en de gemeenschap van de Heilige Geest, zij met U", (2 Kor. 13: 13) en met allen, die onzen Heere Jezus Christus liefhebben, nu en eeuwiglijk.

Alzo bidt, waarde Broeder!

De Uw in de banden van onsterfelijke liefde!

W. HUNTINGTON.

TIENDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, Lewes, Sussex.

Aan de man Gods, groetenis.

Geliefde! toen ik mijn laatsten eindigde, dacht ik bijna geheel de schat te hebben uitgeput, van hetgeen omtrent dit onderwerp zou kunnen gezegd worden. Ik ging gisterenavond vermoeid naar bed, dewijl ik vijftien uren lang ingespannen aan het stuk bezig was geweest; en ik dacht, dat zowel de springbron mijns harten, als wel mijn lichamelijke krachten, beiden verteerd waren. Maar vóór ik de slaap kon vatten, ontsprong een andere wel uit dit onderwerp, en spoedig was mijn beker overvloeiende, hetwelk mij nog enigen tijd wakende hield; ook al mijn vermoeidheid en bezwaardheid kon er niet tegen opwegen, om mij in de gewesten der vergetelijkheid te geleiden. Het onderwerp van mijn beschouwing was gemeenschap; en hier opende zich een ander veld; en ingaande in de kleine voorlaan, zo werd het spoedig een wijde uitgestrektheid.

De eerste zaak die mij trof was de woorden Gods tot Mozes: *"Gij zult ook een verzoendeksel maken van louter goud; gij zult ook twee cherubs van goud maken, van dicht goud, zult gij ze maken, uit de beide einden van het verzoendeksel. En gij zult het verzoendeksel boven op de Ark zetten, nadat gij in de Ark de getuigenis, die Ik u geven zal, zult gelegd hebben. En aldaar zal Ik bij U komen, en Ik zal met u spreken van boven het verzoendeksel af"*, Exod. 25. Ik wist, dat het verzoendeksel de troon der genade betekende. "Een troon der heerlijkheid, een hoogheid van de eersten aan, is de plaats onzes heiligdoms", Jer. 17:12. De grote nederbuiging van God de Vader, die in de boven aangehaalde plaats doorschijnt, trof mij geweldig; ik beschouwde het verzoendeksel te zijn een voorbeeld van Christus, die onzen troon der genade is. Hij is "een Vader der inwoneren te Jeruzalem" en "Hij zal wezen tot een stoel der ere den huize Zijns Vaders", Jesaja 22:23.

De twee tafelen der getuigenis moesten in de Ark gelegd worden, zodat zij niet konden verschrikken of zulken zouden hinderen, die tot genade vluchten; dit leidde mij tot de woorden van Christus, die zegt: Ja, uw wet is in het midden mijns ingewands, Ik heb lust om Uw wil te doen, o mijn God!" Toen beschouwde ik de woorden van de Psalmist, welke zegt, dat "ofschoon de Heere hoog woont, Hij zeer laag ziet"; Hij vernedert zich om de dingen in de hemel en op aarde te zien, Psalm 113:6. Maar, hoeveel meer om mensen te ontmoeten en met hen gemeenschap te hebben. Wij arme zondaren moeten tot Christus Jezus gaan, die voor ons de gewisse weldadigheden Davids ontving, en in Wie al de volheid der genade woont, die vol van genade en waarheid is, opdat wij mogen vinden genade en kracht tot hulp in iedere nood. En hier belooft God ons te zullen ontmoeten, want Christus is de weg tot de Vader, "Gij ontmoet de vrolijke, en die gerechtigheid doet, dengene die Uwer gedenken op Uw wegen", Jesaja 64: 5.

Daarop beschouwde ik, wat de gezegende uitwerksels van deze gemeenschap mochten wezen, of wat aan de kinderen Israëls medegedeeld werd, wanneer God hen ontmoette in Zijn vertegenwoordiging boven het verzoendeksel, en wat zij Hem mede te delen hadden, zij gaven de Heere in den gebede hunne moeiten, zorgen, lasten, behoeften, vreezen, verzoeken, enz. te kennen; en zo ook de opsomming van Zijn gunsten met dankzeggingen, lofzeggingen, zegeningen, en dankbare vermelding van dien; dit waren zo enige van de dingen, die zij de Heere te zeggen hadden. En God belooft de volgende zegeningen hun

door de priesters te verkondigen: "De Heere zegene u en behoede u; de Heere doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig; de Heere verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede. Alzo zullen zij Mijn Naam op de kinderen Israëls leggen, en Ik zal ze zegenen, Num. 6: 24-27. Deze gehele snoer van zegeningen wordt nu in Christus gevonden; de zegen des eeuwigens levens is in Hem; wij zijn in Zijn hand, en worden in Zijn kracht door het geloof bewaard; de kennis der heerlijkheid Gods is in het aangezicht van Jezus Christus; uit zijn volheid wordt alle genade ontvangen; Hij is de Zoon der gerechtigheid, die opgaat en ons beschijnt; en Hij is onze vrede, die beide één gemaakt heeft, en de middenmuur des afscheidsels tussen Joden en Heidenen gebroken heeft.

Mijn geliefde broeder! deze waren mijn gedachten aangaande God onze hemelse Vader met ons sprekende van het verzoendeksel. Daarop zweefde mijn ziel tot het vrije en vriendelijke gesprek, hetwelk onze Heere Jezus Christus hield met Abraham, toen Hij hem zijn wil en verlangen mededeelde, aangaande de steden der vlakke, en hoe vrij Abraham tot de Zaligmaker de wensen Zijner ziel uitsprak; al hetwelk toegestaan werd zolang Abraham een vraag in zijn hart had, en toen Abraham ophield met vragen, hield de Heere op met vergunnen. "Toen ging de Heere weg als Hij geëindigd had tot Abraham te spreken, en Abraham keerde weder naar Zijn plaats", Gen. 18:34.

Daarop werd ik bepaald bij de twee discipelen gaande naar Emmaüs. "En het geschiedde, terwijl zij tezamen spraken en elkander ondervraagden, dat Jezus zelf bij hen kwam en met hen ging: en hunne ogen werden gehouden dat zij Hem niet kenden. En Hij zeide tot hen: Wat redenen zijn dit, die gij wandelende onder elkander verhandelt, en waarom ziet gij droevig? En de een, wiens naam was Kleopas, antwoordende, zeide tot Hem: Zijt gij alléén een vreemdeling te Jeruzalem, en weet niet de dingen die deze dagen daarin geschied zijn? En Hij zeide tot hen: Welke? En zij zeiden tot Hem: De dingen aangaande Jezus de Nazaréner, welke een profeet was, krachtig in werken en woorden, voor God en al het volk; en hoe onze Overpriesteren en Oversten denzelve overgeleverd hebben tot het oordeel des doods, en Hem gekruisigd hebben. En wij hoopten dat Hij was degene die Israël verlossen zoude; doch ook benevens dit alles is het heden de derde dag van dat deze dingen geschied zijn. Maar ook sommige vrouwen uit ons hebben ons ontsteld, die vroeg in de morgenstond aan het graf geweest zijn; en zijn lichaam niet vindende, kwamen zij en zeiden, dat zij ook een gezicht van Engelen gezien hadden, die zeggen dat hij leeft", Luc. 24 :15-23. Hier deelden zij de Heere Jezus hun bitter leed en smart mede, en dat de kruisiging van hun geliefden Heere de enige rede was van al hun ellende, en dat het verhaal der vrouwen van de Engelen, welke zeiden, dat hij nog leefde, hun een goede tijding was. Maar zij konden van deze dingen geen troost ontvangen, "want zij zagen hem niet".

Daarop begon Hij en opende hen de schriften aangaande zijn lijden; en, dewijl zij hiervan getuigen geweest waren, zo konden zij geestelijke dingen met geestelijke vergelijken, terwijl Hij de profetieën opende belangende de dingen Hem aangaande. En, nadat Hij zich aan hen bekend gemaakt had, verdween Hij uit hun gezicht. Nochtans, alles wat zij in deze wereld gewent hadden, was hun nu vergund. Zij zagen en wisten, dat hij leefde en zij zeiden tot elkander, was ons hart niet brandende in ons, als hij tot ons sprak op de weg, en als hij ons de schriften opende?" Luc. 24:32.

Daarna dacht ik aan hetgeen de apostel zegt, dat wij ook dezelfde gemeenschap hebben met de Heilige Geest. "De genade van onzen Heere Jezus Christus, en de liefde Gods, en

de gemeenschap des Heilige Geest, zij met u allen. Amen!", 2 Kor. 13:13. En in het onderwerp van de gemeenschap van de Heilige Geest, is mijn gemoed nu geleid. Wezenlijke gemeenschap is de gezegende vrucht van levendige vereniging. De Heere deelt geen geestelijke zegeningen mede aan hen die met duivelen in gemeenschap zijn, of met de onvruchtbare werken der duisternis, met ongerechtigheid, of met ontrouwen of kettters. "Maar, die de Heere aanhangt, is één geest met Hem". En uit deze vereniging ontstaat gemeenschap; en gemeenschap is niets anders dan geven en ontvangen, en zowel dadelijk als lijdelijk; dadelijk in het geven en besteden van goede dingen aan anderen; lijdelijk, is het ontvangen van goede dingen van anderen. Alzo zijn alle ware gelovigen verenigd, en in Christus ingeënt, als de rank in de wijnstok; en zonder voortdurende onderhouding van het leven, van de wijngaard tot de rank, kan de rank niet leven, en veel minder nog vruchtbaar zijn; zij moet verdorren en wegsterven. "Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkterwijs de rank en is verdord, en men (de boze) vergadert dezelve (in hun gezelschap), en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand". Geen schepsel kan op zichzelf staan; de engelen konden het niet, Adam kon het niet, Judas kon het niet, neen ook Petrus kon het niet; "maar wee de éne die gevallen is, want daar is geen tweede om hem op te helpen", Pred. 4: 10. Maar die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen".

Geen kapitaal is in onze handen nuttig, hoewel Elia een groot deel van de Geest had ontvangen; ofschoon David meende, dat zijn berg van voorspoed vast stond; hoe stoutmoedig en versterkt, zoals Petrus dacht dat hij was, toen hij beloofde om liever in de gevangenis of in de dood te gaan, alles zal spoedig verdorren zonder voortdurende onderhouding. Elia vluchtte voor zijn leven, voor het aangezicht van Izébel; de Heere verborg zijn aangezicht, en David was verschrikt; en Petrus viel voor het aangezicht van een dienstmaagd. Christus is de wortel zowel van David als van alle gelovigen. Zij zijn wilde olijftakken, in de goeden olijfbom ingeënt, en delen in de wortel en vetigheid van de olijfbom; en wij dragen de wortel niet, maar de wortel draagt ons. Rom. 11:18.

Het leven van alle bomen ligt in de wortel; Christus is ons leven; en wij moeten in de wortel leven, en de wortel in ons, of er zal geen vrucht zijn. Er zijn voortdurend mededelingen van de wortel aan de boom, en aan iedere tak van denzelve; laat deze mededeling gestremd zijn, of wel de vereniging afgesneden, of de gemeenschap verhinderd, en het zal aan de boom te zien zijn, zodra de zon erop schijnt. Niets minder, dan de levendige vereniging met de levenden wortel, en ogenblikkelijke mededelingen daar van, kan ons levend of vruchtbaar houden. "Te dien dage zal er een wijngaard van roden wijn zijn, zingt van denzelve bij beurte. Ik de Heere behoed dien, alle ogenblikken zal Ik hem bevochtigen; opdat de vijand hem niet bezoeke, zal Ik hem bewaren nacht en dag", Jesaja 27:2, 3.

Ogenblikkelijke ondersteuning en versterking, en niets anders, kan de sterkst gelovige staande houden, zonder dit zal alle vreugde, ja de grootste verheuging van de kinderen der mensen verdorren, Joel 1:12. Daarom tracht de Apostel zijn geliefden zoon Timothëus van het vertrouwen in Zijn eigen vertroostelijke gestalten af te brengen, hoe krachtig die ook zijn mogen, wetende dat zij van korten duur zijn, vluchtig en gedurig veranderende. "Mijn zoon wordt gesterkt in de genade die in Christus Jezus is", 2 Tim. 2:1. Hier is genade in al zijn volheid altijd dezelfde en onuitputtelijk; ook moet ons vertrouwen zijn in de bron, en niet in de uitvloeiingen; want zelfs voor tijdelijk onderhoud kan het niet baten om op het maalkoren te vertrouwen dat in huis is, noch op de schuur die met koren gevuld moet worden, noch zelfs op de Herfst die de schuur vult,

maar op de levenden God, die zaaiing en oogst belooft en die "ons alle dingen rijkelijk verleent om te genieten", 1 Tim. 6:17.

Maar nu, hoe worden deze ogenblikkelijke versterkingen van leven en kracht, genade en hulp ons medegedeeld? Ik antwoord, door de Heilige Geest Gods. Zoals geschreven is, "Want ik weet dat dit mij ter zaligheid gedijen zal door uw gebed, en toebrenging des Geestes van Jezus Christus" Fil. 1:19. En weder, "Maar wanneer die zal gekomen zijn, namelijk de geest der waarheid, hij zal u in al de waarheid leiden, want Hij zal van Hemzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen". "Die zal mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en u verkondigen", Joh. 16:13, en 14. Alle geestelijke en tijdelijke zegeningen, waarheden, beloften, genade en heerlijkheid, zijn ons verzekerd in een eeuwigdurend verbond, welk verbond bekrachtigd en bevestigd is in de dood van Christus, en daarom wordt Hij het Verbond genoemd, "en Ik zal u behoeden en Ik zal u geven tot een Verbond des volks, tot een Licht der heidenen", Jesaja 42:6. In Hem zijn alle barmhartigheden en zegeningen van het Verbond, en Hij is gesteld "een erfgenaam van alle dingen", Hebr. 1:2, en wij zijn "erfgenamen Gods en mede-erfgenamen van Christus", Rom. 8:17.

1. Het eerste werk van de Heilige Geest is, te overtuigen van zonde. *"Want indien ik niet weg ga zo zal de trooster tot u niet komen, maar indien ik henen ga zo zal Ik hem tot u zenden. En die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde"*, Joh. 16: 7, 8.

Soms zendt de Heilige Geest het woord met zulke kracht en schrikkelijke majesteit, om het geweten van een zondaar met een menigte verschrikkingen tegen hem te wapenen; hetwelk zelfs de tegenspreker de mond stopt en doet de prediker zelfs als een vervolger in het geweten openbaar worden; en toch, dit overtuigt hem niet, noch brengt hem nader tot licht, doch het maakt hem zo stil dat zulk een vijand gebracht wordt om in vrede te leven met een man wiens wegen de Heere behagen, Spr. 16:7. Maar, wanneer de Heilige Geest een uitverkoren vat van zonde komt te overtuigen, zo past hij de waarheid toe met zulk een doordringende kracht om de diepste schuilhoeken des harten te doorzoeken, hetwelk het geweten doet ontstellen en ontwakken; en dit wordt gevolgd door voortdurende berispingen en bestraffingen, en Hij geeft, met Goddelijk licht acht op al Zijn berispingen en bestraffingen, hetwelk des zondaars misdaden openbaart en ze alle voor zijn oog openlegt, zelfs Zijn geheime zonden en al Zijn werken der duisternis. "Want hetgeen heimelijk van hen geschied, is schandelijk ook te zeggen. Maar al deze dingen van het licht bestraft zijnde, worden openbaar. Want al dat openbaar maakt is licht", Eféze 5:12, 13.

Geen kaars ontdekte ooit de onreinheid in een kamer, noch de Zoon in Zijn volle kracht de stof en vezeltjes die er zweven, als de Heilige Geest de schuld en vuilte, het verderf en de misleiding van het menselijk hart ontdekt; zoals geschreven is, "En het zal geschieden te dien tijde, Ik zal Jeruzalem met lantaarnen doorzoeken, en Ik zal bezoeking doen over de mannen, die stijf geworden zijn op haren droesem", Zef. 1: 12. Daarom zeide onze Heere tot de discipelen dat men geen kaars ontsteekt om die onder een korenmaat te zetten, Matth. 5:15. En toen de Heilige Geest op de Apostelen kwam, werd Jeruzalem nadrukkelijk onderzocht; Hij overtuigde de Joden krachtig van hun ongeloof, van hunne vervolging, verwerping en kruisiging van Christus, en bracht het met zulke onfeilbare

bewijzen en feiten op hunne zielen, om hun het hart te verbreken, en dit deed hen uitroepen: "mannen broeders, wat moeten wij doen"?

En hier moet ik melding maken van een plaats in de Spreuken van Salomo welke een profetie is, zo nauwkeurig vervuld in de dagen der Apostelen als enige voorzegging in de bijbel; en ik ben verzekerd dat de woorden waarlijk door de Geest van Christus werden gesproken. "Keert u tot Mijn bestraffing, ziet, Ik zal Mijn geest ulieden overvloediglijk uitstorten, Ik zal Mijn woorden u bekend maken", Spr. 1:23. Dit werd hen door Petrus beloofd: "Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen". En zoals Salomo voorzegde, verwoesting kwam over de anderen. "En hebt allen Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild; zo zal Ik ook in ulieden verderf lachen, Ik zal spotten wanneer uw vreze komt. Wanneer uw vreze komt gelijk een verwoesting en uw verderf aankomt als een wervelwind.... dan zullen zij tot Mij roepen maar ik zal niet antwoorden", Spr. 1:25-27.

2. De Geest overtuigt niet alleen van zonde en geeft daarover een snijdende berisping en bestraffing, maar Hij past het Woord toe met kracht, en bindt het op het gemoed; zo niet dan zou het de uitverkorenen ontstolen worden, zoals dit met de verworpenen het geval is. "Dan komt de boze", en neemt het Woord weg, dat in hunne harten gezaaid was, "en het wordt onvruchtbaar". Maar de Geest paart een krachtige toepassing aan het Woord. Hierdoor geeft God getuigenis aan het woord Zijner genade.

3e. De Heilige Geest doet de overtuigingen en bestraffingen die Hij geeft, met leven gepaard gaan, en de levendige invloeden van de Geest doen de bestraffingen diep indalen, en deze maken des armen zondaars gewaarwordingen zo scherp en snijdend, dat hij dag noch nacht rusten kan; anders zouden zij handelen als Kaïn, zich vermaken met andere dingen, zoals hij deed toen hij een stad bouwde; of zoals Saul, die het bij de toveres te Endor zocht; of als de rijke jongeling in het Evangelie, die bedroefd henen gingen toch zijn wereldse bezittingen beminde. Doch alzo gaat het niet toe in een ziel die door de Heilige Geest overtuigd wordt; hij heeft geen noodzaak om Zijn overtuigingen af te schudden, terwijl hij van Christus afgaat, zoals de overtuigende beschuldigers der overspelige vrouw; neen, zijn grootste vrees is dat Zijn overtuigingen zullen overgaan, en dat hij zal overgegeven worden aan de lusten van zijn eigen hart; want, ten

4e. De Heilige Geest maakt zijn hart eerlijk. Hij ontvangt het woord in een eerlijk en goed hart, en daarom "komt hij tot het licht, opdat Zijn daden mogen openbaar worden dat zij in God gedaan zijn". Zijn taal is, doorzoek mij en beproef mij. Hij ontvangt de bestraffing Zijner zonden, en wil zijn mond in het stof steken indien er enige hoop mocht zijn; hij kust de roede en vreest de gedachte aan vleselijk gemak. Hij is een vijand van dezulken die hem willen pleisteren, of tot hem roepen, vrede, vrede, om Zijn wonden op het lichtste te helen. "Aan de hongerige ziel is alle bitter zoet". Hij wil liever werken onder de schuld der zonde en de wrake Gods, dan Zijn genade missen of de beloofde rust ontgaan. Hij ziet de bedrieglijkheid der zonde en de trouweloosheid van zijn hart, en de listigheid van de duivel, en beeft op het vonnis der wet en de gestrengheid van de Allerhoogste. "Die hem bestraft vindt meer gunst in Zijn ogen, dan die hem vleit met de lippen". "De wonden van een vriend zijn hem zoet, maar de kussen van een vijand zijn bedrieglijk". Aldus deelt de Heilige Geest macht, leven, eerlijkheid en oprechtheid mede, met de overtuigingen en bestraffingen welke Hij de uitverkorenen Gods toepast.

5e. Hij ondersteunt hen onder de last der zonde, die zij gevoelen en onder het gezicht daarvan, terwijl Hij hun die vertoont en schraagt hen onder de wrake en de vloek van een gebroken wet. Zij worden met "een kleine hulp geholpen". Door het vuur en door het water is Hij bij hen; want anders zou het eerste hunnen geest verdrogen, en het laatste hen in vertwijfeling doen verdrinken. En in al deze zaken gehoorzaamt de overtuigde zondaar Zijn Goddelijke Werkmeester, ofschoon bij niet weet Wie het is die hem geleidt. De boosheden, die de Heilige Geest hem ontdekt, belijdt hij; de bestraffingen, die Hij geeft, daaronder buigt Hij zich; de Geest leidt hem naar het Woord en hij onderzoekt dagelijks de Schriften. Waar hij het Woord hoort in kracht, en waar hij Zijn zaak hoort noemen, daar openbaart zich de prediker in zijn geweten; daar wenst hij te blijven, hoe onderzoekend en beproevend de prediking ook moge zijn; want waar hij gewond werd, aldaar verwacht hij Zijn genezing. Die uit God is, hoort de woorden Gods". "Wij zijn uit God", zegt Johannes, "en die uit God is, hoort ons; en die uit God niet is, hoort ons niet".

6e. Dezelfde Geest, die hem verlichtte en levendmakende genade schonk, zet hem aan het roepen tot God "doch over het huis Davids en de inwoners van Jeruzalem zal ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden", Zach. 12: 10. Het leven en gevoel, de heilige verlangens, de wensen, het dorsten, de smekingen, en het smartelijk roepen, dat in de overtuigden zondaar gevonden wordt, dit alles komt voort uit de kracht en werking van de Heilige Geest Gods: daarom zo vele dierbare beloften, die zulke arme zielen worden voorgehouden in het woord Gods. "Zal God Zijn uitverkorenen geen recht doen, die dag en nacht tot Hem roepen? De ellendige en nooddruftige zoeken water, maar daar is geen, hunne tong versmacht van dorst: Ik de Heere zal ze verhoren, Ik de God Israëls zal ze niet verlaten. Wacht op God, en Hij zal u de begeerte uws harten geven: vertrouwt op Hem en Hij zal het maken. Zij zullen komen die verloren gaan". "Om het kermen der nooddruftigen zal Ik nu opstaan, zegt de, Heere, Ik zal de moede verzadigen, Ik zal de bedroefde ziel vervullen, Ik zal water gieten op het dorstige en stroomen op het droge. Zalig zijn zij, die hongeren en dorsten. Zalig zijn de armen van geest". En weder: "Gij zult ganselijk niet wenen, gewisselijk zal Hij u genadig zijn op de stem uws geroeps: zo haast als Hij die horen zal, zal Hij u antwoorden" Jesaja 30:19. Al deze ingespannen verlangens en heilige verzuchtingen worden voortgebracht onder de levendmakende kracht van de Heilige Geest, zelfs vóór Hij ons vrijheid uitroept, of de vrucht der lippen schept", Jesaja 57: 19; of ons een deur geeft tot uiting, Hand. 2:4. "De Geest zelf bidt voor, ons met onuitsprekelijke verzuchtingen", Romeinen 8:26. En dit kan men zien aan de Apostelen zelf, vóór die wondervolle uitstorting van de Geest op hen, op de dag van het Pinksterfeest. De Apostelen hadden de kracht van de Geest gevoeld met het Woord gepaard gaande. "Hij sprak als machthebbende en niet als de schriftgeleerden, want Zijn woord is met kracht". Hij had hen van zonde overtuigd, zoals dit bleek uit hunne verschillende omstandigheden, door onzen Heere beschreven in Zijn eerste prediking op de berg, en uit de belijdenis van Petrus: "Heere, ga uit van mij, want ik ben, een zondig mens". Zij erkenden, dat Christus "de woorden des eeuwigen levens" had. Ja, en zij geloofden in Hem. "Vader, de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze ontvangen, en zij hebben waarlijk bekend, dat Ik van U ben uitgegaan, en hebben geloofd dat Gij Mij gezonden hebt", Joh. 17: 8. En zij beminden Hem ook, en bleven bij Hem; en beide geloof en liefde zijn vruchten van de Heilige Geest.

Maar, als een Geest van openbaring en kennis, als een onderscheiden Trooster, als een Geest der kracht en der gematigdheid, en met alle Zijn wondervolle gaven en genaden,

moesten zij nog door Hem gedoopt worden in dezen geheel wondervolle weg, niet vele dagen daarna. Daarom wordt er gezegd, dat "de Heilige Geest, nog niet gegeven was, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was". Alzo zouden zij op een wondervolle wijze kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over hen zou komen, om hen te vrijmoedigen en te bekwamen om het evangelie in alle talen te prediken, en tot bevestiging daarvan, wonderen te verrichten.

Ik moet wederom verschoning verzoeken aan mijn geliefden broeder, daar ik de perken van een brief zo heb overschreden; maar ik hoop een gelegenheid te hebben zoals ik had met de vorigen, door een of ander zwerver of landloper, die van zijn nest is afgedwaald. Voortteling, levendmaking, in barensnood zijnde, en voortbrengende, gaat onder ons steeds voort: "ook groent onze bedstede", Hooglied 1: 16.

De uwe in Christus Jezus,

W. HUNTINGTON.

ELFDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, Lewes, Sussex.

Wat, mijn zoon! en wat, o zoon mijns geloofs! en wat o zoon mijner geloften! Kinderen moeten niet opleggen voor de vaders, maar de vaders voor de kinderen; en ik wilde u gaarne een deel geven boven uw broederen; ja een dubbel aandeel; omdat gij arm en behoeftig zijt, kortzichtig, onderhavig aan de enkelziekte, aan ongelovigheid, en vele andere kwalen, die van de vader op de zoon zijn overgegaan; maar deze dingen nauwkeurig te bezien, ons daarover te kwellen en te bezwaren doet geen nut, wij willen ons vermaken en troosten met een beter onderwerp.

7e. De Heilige Geest getuigt van Christus: "Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, dien Ik u zenden zal van de Vader, namelijk de Geest der waarheid, die van de Vader uitgaat, die zal van Mij getuigen", Joh. 15:26. En dit doet de Heilige Geest door getuigenis te geven aan het woord Zijner genade; door de waarheid en wezenlijkheid des Woords te bewijzen aan het gevoelige geweten van de zondaar; door het te vergezellen met geloof, licht, klaarheid en volle verzekering; zodat Christus hun klaarlijk voorkomt als voor hen gekruisigd, Gal 3:1. De stem van Christus wordt gehoord en gevoeld, en Zijn alles onderworpen macht, wordt in de ziel ten toon gespreid. De Geest getuigt van Hem als de almachtige en eeuwige God door de heerlijke majesteit van Christus, welke de Geest ontdekt, en die in de ziel schijnt. "Maak u op, word verlicht, want uw licht komt, en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op;... doch over u zal de Heere opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden". Onder deze openbaring valt de ziel in diepe ootmoed vernederd voor Hem; erkent, eert, aanbidt en prijst Hem. De Geest getuigt van Hem als onze Hogepriester, en past de voldoening toe, met vergiffenis en vrede, zijnde hiervan de gezegende uitwerkselen.

Hij getuigt van Hem als *onze Geneesmeester*; en het bewijs hiervan is: onze zonden zijn alle vergeven, en al onze wonden geheeld en genezen. Hij getuigt van Hem als het einde der wet tot rechtvaardigheid, door Zijn gerechtigheid aan het hart toe te passen, en door de uitspraak der rechtvaardigmaking op het geweten; op welk oogenblik Christus, als onze Voorspreker al onze beschuldigers bevredigt, en als onze Middelaar, geeft Hij ons toegang tot God, en recht op Hem, en vrijmoedigheid tot Hem.

De Heilige Geest getuigt van Hem als *onze Koning*, en openbaart Hem als zodanig, en richt Zijn rijk in onze ziel op bij onze aanneming van Christus, hetwelk staat in kracht, in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest. Wanneer de zonde onttroont is, dan is het wapentuig en geschut van de duivel buiten geworpen, de dood is verslonden, het leven en de onverderfelijkheid is aan het licht gebracht, en de vreze van de dood en de schrik der verdoemenis zijn verstrooid; en alle onze verwarde twijfelingen, zorgen en duistere gedachten daaromtrent, in alle winden verspreid.

Aldus, mijn waarde Broeder, getuigt de Heilige Geest van Christus, en geeft onbedrieglijke bewijzen Zijner macht van tot het uiterste te redden; Hij verwezenlijkt Zijn zaligende weldaden, past Zijn verdiensten toe, roept Zijn almacht uit, Zijn milde en gezegende regering, de machtige heerschappij van Zijn scepter der gerechtigheid en de volheerlijke majesteit van Zijn Koninkrijk.

8e. De toepassing van al de beloften is het werk van de Heilige Geest. De belofte van leven en de geest des levens gaan altijd samen, want het is de krachtige toepassing van het Woord door de Geest waarin de belofte bestaat. "Het onvergankelijke zaad des Woords Gods, dat levendig is en voor eeuwig woning maakt". Al de beloften van Goddelijke vertroosting hebben hun onvervalste melk van Christus door de Heilige Geest; de een belofte brengt vrede aan, een andere blijdschap, een andere troost, een andere rust, juist zoals de Heilige Geest die doet invloeien, also ontlasten zij hun rijken inhoud; de hongerige ziel, die in geloof daaromtrent werkzaam is, zuigt er de zoetheid uit tot zij vervuld wordt met onuitsprekelijke vreugde en heerlijkheid. "Verblijd u met Jeruzalem en verheugt u over haar, alle hare liefhebbers; weest vrolijk over haar met vreugd, gij allen zijt treurig geweest. Opdat gij moogt zuigen en verzadigd worden van de borsten harer vertroosting, opdat gij moogt uitzuigen en u verlustigen met de glans harer heerlijkheid", Jesaja 66: 10, 11. Er is geen kracht in de overtuiging, versterking of bemoediging van het Woord zonder de werking van de Geest. Wanneer Hij het toepast, gaat geloof, leven en liefde daarmee gepaard; want "ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in de Heilige Geest, en in vele verzekerdheid, 1 Thes. 1:5.

En zeer verschillend zijn de bewegingen der ziel onder des Geestes invloed, wanneer Hij het woord toepast; soms een woord tot moedgeving om ons op de wacht en wachtende te houden, en om ons op te beuren onder beproevingen en kruizen; soms een woord van bestraffing hetwelk ons leidt tot zelfonderzoek, hetwelk ons ontzag inboezemt, en tot waakzaamheid. en bekering opwekt. Op een anderen tijd een zacht woord, dat het gebeente verbreekt, en ons doet wegsmelten onder een gevoel van onverdiende liefde en zelfverfoeiing, en ook dikwijls een woord van onderricht om het gemoed te verbeteren, en tot verstrooiing van enig vreemd denkbeeld, om het oordeel te onderrichten, en om meer overeenstemming en bestaانبare inzichten der zaken op de ziel te brengen. Ontelbaar zijn de wegen langs welke de Heilige Geest door het Woord werkt en hetzelfde toepast, doch het is altijd een toepassing op het rechte ogenblik; "hoe goed is een woord op Zijnen tijd?" Spr. 15:23. "Een rede op zijn pas gesproken, is als gouden appelen in zilveren gebeelde schalen", Spr. 25:11.

9e. De verborgene dingen van God, zoals zijn Raad en Verbonden, worden ons bekend gemaakt door de Heilige Geest, "want wie van de mensen weet hetgeen des mensen is, dan de geest des mensen die in hem is? also weet ook niemand hetgeen Gods is, dan de Geest Gods", 1 Kor. 2:11. Nadat de Heilige Geest ons van Christus getuigd heeft, zo leidt Hij ons terug tot Zijn grote onderneming en bepaling van eeuwigheid; Hij leidt ons op tot de eeuwige liefde Gods en tot Zijn volstreekte verkiezing van ons in Christus Jezus; tot zijn verborgen besluiten van verkiezing en verordineren; tot Zijn goede wil des besluits in Christus, en tot Zijn verbond met Christus opgericht vóór de grondlegging der wereld. "Want de afwijker is de Heere een gruwel, maar Zijn verborgenheid is met de oprechten", Spr. 3:32. "De verborgenheid des Heeren is voor degenen die Hem vreezen, en Zijn verbond om hun die bekend te maken," Psalm 25:14. De verborgenheid onzer vóórverordineren tot de aanneming tot kinderen door Christus Jezus, en van ons leven te geven in Hem, en van Zijn verordineren van ons hiertoe, eer de wereld was, wordt geopenbaard en bekend gemaakt aan de uitverkorenen Gods door Zijn Geest; en onze kennisneming dezer dingen, en ons belang hierin, is onze hoogste wijsheid. "Maar wij spreken de wijsheid Gods (bestaande) in verborgenheid, die bedekt was, welke God tevoren verordineerd heeft tot onzer heerlijkheid eer de wereld was. Welke niemand van

de oversten dezer wereld gekend heeft, want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben. Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklimmen, hetgeen God bereid heeft dien die Hem liefhebben. Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest. Want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods", 1 Kor. 2:7-10.

Ons geloof wordt genoemd "het geloof der uitverkorenen Gods", niet alleen omdat het een genade is in hun bijzonder eigen, maar omdat Gods verkiezing van ons een waarheid is aan het geloof geopenbaard, en een waarheid die het geloof vat en vasthoudt; want er kan niets bestaan dat onze roeping en verkiezing vast maakt, zonder dat men verzekerd zij, dat er zulk een leerstuk der verkiezing bestaat. Uit Gods verborgen raad en verbond ontspringt een groot deel onzer onuitsprekelijke vreugde. God vervult ons met blijdschap en vrede in het geloven, en voornamelijk gelovende onze verkiezing van God. "Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn; maar verblijdt u veel meer, dat uw namen geschreven zijn in de hemelen", Luc. 10:20. Indien deze dingen in ons geloof ontbreken, zo is ons geloof gebrekkig in een van de meest verhevende en bevestigende artikelen. Hij die gelooft in de liefde Gods tot hem, wordt geleid te geloven dat deze liefde zijn oorsprong had van eeuwigheid, (want er zijn in God geen nieuw daden); en van die oude vestiging zijn de uitgangen van Christus gedagtekend. "En gij Bethlehem Efratha, zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? uit u zal Mij voortkomen die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn vanouds, van de dagen der eeuwigheid", Micha 5:1.

In deze diepten leidt ons de Heilige Geest, en in een nederige berusting hiervan, en vervult ons met verwondering en verbazing hierover. Ook leidt Hij ons in de onderscheidende persoonlijke werkingen van de Heilige en gezegende Drieëenheid. Als een Geest der aanneming geeft Hij ons kracht en vrijmoedigheid tot een recht en aandeel in God, als onzen Verbonds-God en Vader. "Zo velen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; welke niet geboren zijn uit vlees en bloed, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God". Deze geboorte openbaart duidelijk ons Zoonschap: de liefde maakt ons woning bij God, "die God lief heeft woont in God, en God in hem". Geloof geeft ons woning in Christus "opdat Christus in uw harten moge wonen door het geloof". En van de Geest getuigenis bewijst onze aanneming de Geest roept, Abba, Vader!

Kracht ontvangende om zonen Gods te worden, is de Geest te ontvangen, en door de Geest de genade des geloofs, om ons te bekwamen, zoals ik vroeger opmerkte, met een heilige vrijmoedigheid ons Zoonschap te eisen voor God. "Ik zeide wel, hoe zal Ik u onder de kinderen zetten, en u geven het gewenste land, de sierlijke erfenis, der heirscharen der heidenen? maar Ik zeide: Gij zult tot Mij roepen: Mijn Vader; en gij zult van achter Mij niet afkeren", Jer. 3:19. Deze belofte bevestigt de Geest, en doet ons zeggen: *Mijn Vader*. Dit wordt openbaar in de verloren zoon. "Ik zal opstaan en tot mijn Vader gaan". Deze woorden werden gesproken onder de vervrijmoedigde en moedgevende invloed van de Geest der aanneming; en wat ook de Heilige Geest zegt of werkt, wordt altijd door God de Vader erkend en geëerd, en in de hemel bevestigd; zoals in de gelijkenis gezien wordt. Deze is mijn Zoon, zegt God, hij was dood, en is weder levend geworden, hij was verloren en is gevonden.

De Joden spraken dezelfde taal als de verloren zoon, zelf tot Christus. "Wij hebben een Vader, namelijk God". Maar dit werd noch erkend, noch geëerd; "want indien God uw Vader ware, (zegt Christus) zo zoudt gij Mij liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan, en kom van Hem. Want Ik ben ook van Mijzelf niet gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden. Gij zijt uit de vader de duivel, en wilt de begeerte uws vaders doen. Die was een mensenmoorder van de beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven, want geen waarheid is in hem", Joh 8:42, 44. Dus zien wij, dat generlei aanspraak op voorrechten door geboorte, neen, niet op een nationale aanneming, geen onverantwoordelijke, geen vermetele aanspraak op God wordt goedgekeurd of bevestigd.

10e. De Heilige Geest is ons tot een getuigenis gegeven. "Indien wij het getuigenis der mensen aannemen, (zoals velen doen en er in rusten), het getuigenis Gods is meerder". Die gelooft, heeft het getuigenis in zichzelf". En ik ben verzekerd, dat zonder het onfeilbaar getuigenis van de Heilige Geest, geen arm overtuigd, zelfveroordeeld en aan zichzelf wanhopend zondaar, ooit enig recht of aanspraak op de Almachtige zal kunnen oefenen. Een gevoelig zondaar, die de vijandschap van zijn gemoed en de opstand zijns harten gevoelt, die walgelijk is in eigen oog, en innerlijk overtuigd, dat hij een kind des toorns is, en een gewillige slaaf van de satan; en zo zoenen God zijn Vader zou noemen (zelfs terwijl de wrake Gods en ijverzucht tegen hem schijnt te ontbranden), hij zou denken zulks de snoodste vermetelheid te zijn, van een ellendeling als hij is, de grootste ontering en onwaardigheid, die de hemelse Majesteit zou kunnen worden gedaan. Hij zal zeggen "tot de groeve: Gij zijt mijn vader; en tot het gewormte: Mijn moeder". Job 17: 14. Maar om te denken, dat God ooit zulk één wil of kan erkennen en aannemen als Zijn kind, zou nooit ter wereld in zijn gemoed opgekomen zijn, indien de Heilige Geest het daar niet ingelegd had. En dat doet Hij op de volgende wijze:

Eerst brengt Hij al de beschuldigers en beschuldigingen des zondaars tot zwijgen en brengt de verwarde en verlegen ziel in een staat van de diepste stilte, rust, vrede en kalmte. Hier worden onze zonden, welke als de zonden van Sodom tot de hemel schenen te roepen, ook het geweten, met zijn snijdende beschuldigingen, de wet, met al deszelfs vloeken en onbepaalde eisen; gerechtigheid, met zijn roepen om wraak; satan, met al Zijn vervloekingen, vurige pijlen, beschuldigingen en vreselijke inwerpsels; tezamen met al onze hartskwellingen en hartsopwellingen, en die vreselijke plaatsen der heilige Schrift welke het vruchteloos roepen van Ezau beschrijven, de vertwijfelingen van Judas, de ellende van Kaïn, de verwoesting van Saul, en het vreselijke einde van Korach, Abiram en Dathan; worden alle gestild, ja tot de diepste stilte gebracht; de hevige storm der wrake bedaard en de beroerde zee houdt op met bruisen.

De arme zondaar staat verwonderd om te weten, wat van al Zijn beschuldigers gekomen is; hij ziet rond zich, en vindt dat al Zijn zonden, die in slagorde tegen hem opkwamen, alle Zijn geheime zonden, die in het licht van Gods aangezicht stonden, weggedaan zijn als een wolk; en Zijn overtredingen als een dikke wolk. Zover als het Oosten van het Westen verwijderd is, zover doet God onze overtredingen van ons. De straf en de vuilheid der zonde zijn alle weggewist, en ieder inwonend bederf is overheerd en uit het gezicht; zodat geen onrein gevogelte meer op het levende slachtoffer is overgebleven.

De Heilige Geest plaatst de gekruiste Christus voor het geloofsoog; terwijl de Geest, in de toepassing van het bloed der besprenging spreekt van vergiffenis, vrede verzoening en volkomen vriendschap. De zonde gereinigd zijnde, zo is er niets meer dat scheiding maakt, of tussen God en de ziel is geplaatst. De Heilige Geest stort de liefde Gods in het

hart uit; welke vrees en smart buiten drijft, twijfelingen en alle opwellingen des harten daarover; terwijl liefde het stenen hart versmelt, het stug gemoed vertedert, en de oproerige wil onderworpen en buigzaam maakt. Onuitsprekelijke liefde vloeit in, terwijl stroomen van vrome en Goddelijke droefheid uitvloeien. De goedertieren Vader van alle genade, en de God van alle vertroosting, begiftigt de ziel met de grootste vrijheid en gemeenzaamheid, en met nabijheid ter toenadering tot Hem.

De Heere betoont Zijn welbehagen in het aangezicht van Jezus, neemt de ziel aan en omhelst haar in Hem, terwijl het geloof met de volkomenste verzekering opspringt en voortgaat in volkomen oefening op de eeuwige liefde Gods, en op de volbrachte zaligheid van Jezus Christus, en is geheel overtuigd van haar eeuwige aandeel in beide; terwijl de Heilige Geest roept: "Abba, Vader!", op welk geroep beide wet en evangelie, de liefde Gods en het bloed van Christus, vergeldende gerechtigheid en een rein geweten, allen het innig *amen* uitspreken.

De Heilige Geest is met het getuigenis dat Hij geeft, de overtuigden zondaar in iedere stand Zijner ondervinding nabij, van zijn eerste ontwaken, totdat zijn overzetting in het Koninkrijk Gods plaats heeft, zodat de overtuigde zondaar, die tot het licht komt, die op God wacht, en naar hem wacht, het getuigenis van de Geest in zijn eigen hart heeft voor de waarheid van hetgeen hij gevoelt en wat hij zoekt. De Heilige Geest geeft getuigenis van de wezenlijkheid zijner behoeften; van het diepe gevoel, dat hij heeft van zijn zonden; van de eerlijkheid en oprechtheid zijner ziel; van zijn vurig geroep en ernstige zoekingen, van zijn wezenlijke smart over zijn zonden en zijn ernstige begeerte om er van verlost te zijn. Zulk een ziel kan noch God noch het geweten in het aangezicht zien, en zeggen: Ik ben noch opgewekt, noch levend gemaakt; het is bij mij niet ernstig, eerlijk noch oprecht. Ook durft hij niet zeggen: Ik heb noch honger noch dorst naar God, noch, dat hij niet werkt of zwaar beladen is. Ook durft hij niet zeggen, dat hij noch hoop noch verwachting heeft op betere dagen en betere tijdingen; evenmin durft hij te zeggen, dat er geen waarheid in hem is, noch dat God niets voor hem gedaan heeft; noch zou hij zijn staat (zo ellendig als die is) willen ruilen met de meest verzekerden farizeeër, noch met de meest begaafden belijder der wereld; noch zou hij van Zijn smartelijke gewaarwordingen, van de bestraffingen, de kastijdingen Gods, het bitter gevoel, dat hij heeft van Zijn zonden, noch de ondragelijke last daarvan, willen gescheiden zijn, voor al de schatten van Egypte, tenzij, dat hij er in de rechten weg van kon verlost worden, namelijk, door een toepassing van het voldoende bloed van Christus. Hij kan de stinkende gevoelens van een geveinsde in Sion ruiken, en de naaktheid en ledigheid van een letterprediker gevoelen; hij kan door de schapenvacht heen de wolf kennen, en kent de holle klank van gezwollen woorden.

Noch het onbegenadigde hart eener dwaze maagd, noch vermetelheid van dezulken, die van vrijheid spreken, ofschoon zij de dienstknechten der verderfenis zijn, zijn voor hem verborgen, ofschoon hij zelf in droefheid en ijzers gebonden is. Hij is zichzelf en anderen een vreemd schepsel. Hij spreekt een taal die weinigen verstaan; en het is een taal, die hij niet kan uitleggen. Hij is altijd doende, en handelt gedeeltelijk tot zijn eigen verwondering. Hij zuigt het zoete uit bitterheid, (Spr. 27:7) en kleeft de roede aan, die hem slaat. Hij leeft in droefheid, en in de schaduwen van de dood vindt hij het meeste leven. Hij krijgt gezondheid in zijn ziekte, en heling in zijn wonden, voldoening in zorgen, en leven in dood; geloof in gestrengheid; hoop in bezwaardheid, en verwachting in zelfvertwijfeling. Zijn last is meer dan bij dragen kan, en toch vreest hij de gedachte dezelve te verliezen. Hij is geheel ellendig en toch haat hij de rust. En, ofschoon zijn leven

in twijfel hangt, zo beeft hij op de gedachte van zekerheid. En datgene, waarvoor hij het meeste bang is, is dat, waar hij het meeste naar zoekt. Niemand werkt zo hard als hij, en niemand is zo groot vijand van werken. Zichzelf te verzekeren, is het enige waarin hij belang stelt, en toch haat hij zichzelf meer dan hij de duivel haat.

Geliefde vaarwel, wees welgemoed, jaag de vrede na, en de God der waarheid en des vredes zal met u zijn.

Ik voeg hier thans niets meer bij, dan mijn geringe smekingen en onderschrijf mijzelf,

de uwe in Hem,

W. HUNTINGTON.

TWAALFDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, in het nieuw Vicariaat nabij het Dekenhuis, Lewes, Sussex.

Aan Zijn Excellentie de Welschen Afgezant, zendt zijn vriend groetenis.

Afgezanten vertegenwoordigen hun soevereinen, en zijn hun tot mond aan de vreemde hoven; en zijn, of wel behoren geëerd te zijn overeenkomstig hunne wijsheid en getrouwheid, en overeenkomstig de grootheid, waardigheid en geduchtheid van hunne koninklijke lastgevers. Maar o, mijn geliefde, welk een eer is het, een afgezant te zijn van de Koning der Koningen! geroepen en een last ontvangen, geëgend en geëerd door Hem; en in een staat van vergiffenis en rechtvaardiging te zijn; in vereniging, in medegenootschap en in vrede met Hem; en daarom gezanten des vredes, dragers van goede tijdingen, verkondigers der behoudenis, en die tot Sion zeggen: "uw God is Koning". Zulken zijn de voertuigen van de Heere der Geesten, waarin Hij rijdt, en door welken Hij Zijnen naam draagt onder de Heidenen; waaruit Hij schijnt en door Wie Hij zijn ordeningen uitzendt over de gehele aarde, en Zijn woorden tot de einden der wereld. Dit is oneindige nederbuiging.

En, wanneer wij overwegen wat wij waren: hoe min! hoe laag! hoe arm, hoe verachtelijk! Maar Hij heeft het arme, het zwakke, het dwaze en het ondeugende verkozen, opdat Hij de hoogmoed van menselijke eer zou fnuiken, en de heerlijken der aarde tot versmading zou brengen. "Maar die ons met u bevestigt in Christus, en die ons gezalfd heeft, is God; die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand van de Geest in onze harten gegeven", 2 Kor. 1:21.

Omtrent dit verrukkelijk onderwerp zal ik nog voortgaan.

11e. De Heilige Geest is tot hulp en bijstand der ware aanbidders Gods, in al hetgene, waardoor zij God grootmaken; en de Heilige moeten "dienen in nieuweid des Geest, en niet in de oudheid der letter". De Heere wil aanbedding overeenkomstig Zijn natuur. "God is een geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid; want God zoekt dezulken, die Hem alzó aanbidden". Aanbidden in de Geest staat tegenover alle vleselijk aanbidden met een doden vorm, waarin alléén het lichaam werkzaam is; en daarom genoemd wordt "lichamelijke oefening tot weinig nut". God in waarheid aanbidden, staat tegenover alle valse, bedriegelijke en geveinsde aanbedding, waarin het hart en de ziel niet het minst betrokken zijn. "Zij naderen tot Mij met hunnen mond, en met hunne lippen eren zij Mij, maar hun hart is verre van Mij, daarom eren zij Mij te vergeefs". In opzicht tot deze ware aanbedding, moeten wij gezuiverd en gereinigd zijn, gerechtvaardigd en geheiligd, en onder de invloeden van de Heilige Geest Gods. God eist een zuiver offer, en een offer in gerechtigheid, of offeranden door personen in een gerechtvaardigde staat geofferd. "En hij zal zitten, louterende, en het zilver reinigende, en hij zal de kinderen van Levi reinigen, en hij zal ze doorlouteren als goud en als zilver: dan zullen zij de Heere spijsoffer toebrengen in gerechtigheid. Dan zal het spijsoffer van Juda en Jeruzalem de Heere zoet wezen, als in de oude dagen, en als in de vorige jaren", Mal 3:3,4.

De dagen vanouds, en de oude tijden waarvan hier gesproken wordt, zijn de dagen van Abel, Seth, Enoch, Noach, Abraham, Melchizédek, Izaäk en Jacob, etc., van wien en aan welker aanbedding, wij niet twijfelen kunnen, of zij verkregen een goeden "opgang door

geloof". Nu belooft God, dat onder het evangelie dezelfde Gode aangename aanbedding betracht zal worden, en daartoe belooft Hij in te vloeien en ons in ieder gedeelte daarvan in te leiden. "Want Ik, de Heere, heb het recht lief, Ik haat de roof in het brandoffer, en Ik zal geven dat hun werk, in der waarheid zal zijn; en Ik zal een eeuwig verbond met hen maken", Jesaja 61:8. En, de Heere bestuurt ons in al onze daden door Zijn Heilige Geest, en voornamelijk in het gebed. "En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen gelijk het behoort, maar de Geest zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen, En die de harten doorzoekt, weet welke de mening des Geestes is, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt", Rom. 8:26, 27. Hier zegt de apostel ons, dat wij niet weten waar wij om zullen bidden, gelijk het behoort, tenzij de Geest ons helpt.

Er zijn ook gebeden door gelovige mensen opgezonden, die niet beantwoord zijn. Elia bad, dat Zijn ziel stierve, en zeide: "Het is genoeg, neem nu, Heere, mijn ziel, want ik ben niet beter dan mijn vaderen", 1 Kon. 19: 4. De bede van de vrouw van Zebedeüs voor hare twee zonen, dat zij mochten zitten, de een aan de rechterhand en de andere aan de linkerhand, ontving geen beter gehoor dan dit: "Gijlieden weet niet wat gij begeert", Matth. 20:22; hetwelk ons de noodzakelijkheid aantoonde van een Geest der genade en der gebeden.

De Heilige Geest verlicht ons om onze behoeften te kennen, en verlevendigt ons om die te gevoelen, en scheidt een honger en dorst naar de spijzen der huisgenoten Gods, en leidt dan ons gemoed in het Woord, en toont ons aan, wat voorgesteld, beloofd, en vrijelijk ons gegeven is. "Doch wij hebben niet ontvangen de geest der wereld, maar de Geest die uit God is; opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn", 1 Kor. 2:12.

De Heilige Geest Die de diepten Gods onderzoekt, weet wat voor ons bewaard is, en de bepaalden tijd om te ontvangen, wat God voor ons heeft weggelegd; en Hij maakt ons biddende, wanneer die tijd komt. Zodat, toen de tijd genaakte van Israëls verlossing uit de Egyptische slavernij, de Geest der smekingen werd uitgestort en het geroep der kinderen Israëls ging op. "En God hoorde hun gekerm en God gedacht aan zijn verbond met Abraham, met Isaäk, en met Jakob; en God zag de kinderen Israëls aan, en God kende hen", Exodus 2: 24, 25. Alzo in Daniël. Juist toen de tijd naderde om naar hun eigen land weder te keren, verstond Daniël uit de profetieën van Jeremia, dat God zeventig jaren zoude vervullen van de verwoesting van Jeruzalem. "Toen stelde Daniël zijn aangezicht tot God de Heere, om Hem te zoeken met het gebed en smekingen, met vasten en zak, en as", Daniël 9: 3.

Alzo is er ook een tijd om Sion genadig te zijn, en ieder die verordineerd is tot hare gemeenschap; voor alles een gezette tijd; en als die tijd dáár is, waarmede de Heilige Geest volmaakte bekend is, dan is Hij zulk een krachtig Voorspreker, dat het Koninkrijk der hemelen, hetwelk geweld verduurt, door kracht genomen wordt.

De Heilige Geest voorziet de ziel met gepaste beloften om op te pleiten, met uitnodigende en aanmoedigende plaatsen der Schrift; deze brengt Hij op het gemoed en legt ze in de mond, de ziel bekwamende, om alle soorten van drangredenen, pleitingen, voorbiddingen, smekingen, belijdenissen en redenen te gebruiken; en terzelfder tijd ondersteunt Hij het arme schepsel tegen zijn ongeloof, twijfelingen van de harten, wanhopige gedachten, schaamte, vrees en gezichtsverwarring. Hij brengt het geloof voort tot een levende beoefening, en verwekt de hope en de verwachting, gehoord en beantwoord te zullen worden. Hij vervrijmoedigt de armen zondaar en versterkt zijn

gemoed; Hij sterkt zijn hart, stilt Zijn beschuldigers, en omkleedt zijn woord met kracht; hem in staat stellende Zijn ziel voor God uit te storten met ernstige roeping en tranen; tot Zijn zorgen en belangen, Zijn lasten, Zijn smarten', Zijn noden en zorgvuldigheden, Zijn twijfelingen en vreezen, alle met Zijn woorden uitvloeien; en hij gaat uit van Silo, niet meer droevig.

Hoe hielp Hij Manasse, die een afgodendienaar en duivelskunstenaar was, die Juda en Jeruzalem erger dan heidenen deed handelen, en die doof was voor alle waarschuwing en vermaning, tot God een heerschare tegen hem aanvoerde, welke hem in ketenen geboeid naar Babylon voerde? "En als Hij hem benauwde, bad hij het aangezicht des Heeren zijns Gods ernstiglijk aan, en vernederde zich zeer voor het aangezicht des Gods Zijner vaders, en bad Hem; en Hij liet zich van hem verbidden en hoorde Zijn smekingen, en Hij bracht hem weder te Jeruzalem in zijn koninkrijk. Toen erken de Manasse, dat de Heere God is". 2 Kron. 33: 12, 13. Hoe voorzag de Heilige Geest de Syrofenitische met een groot geloof en drievoudige pleitrede, tot zij al de begeerte haars harten verkreeg? Hij deed de armen verloren Zoon in een ververwijderd land aanspraak maken op zijn Zoonschap, daarbij nog gebukt onder de schuld van tegen de hemel en voor God gezondigd te hebben; als zijn eigen vader in het verbond; en ook Hiskia, toen beide hemel en aarde zich tegen hem schenen te verenigen.

Sommigen van Gods kinderen, die op een vuile wijze gevallen zijn, en over zichzelf, en over de zake Gods en Zijn kinderen openbare schande en lastering gebracht hebben, zoals Noach, David, Petrus enz. en dezulken, die op een geduchte wijze zijn afgeweken, en in zonde en wereld verward geraakt zijn, tot hunne harten bijna geheel door vreze verhard waren, en die van kwaad tot erger hadden gekomen, tot zij geheel verhard hadden geworden en niet waren wedergekeerd, indien de Heilige Geest, of door Zijn eigen onmiddellijk werk, of door middel van de een of anderen Nathan, hen niet had verontrust en opgewekt tot een gevoel van hunnen staat; en wanneer zij opgewekt en tot gevoel van hun zonden gebracht zijn, zo zijn hun misdaden met zulk een samenvoeging van omstandigheden verzwaaard, en vergezeld met zulke bittere overwegingen, dat zij er voor eeuwig onder zouden wegzinken, indien de kracht van de Geest niet in hen betuigd werd.

Zonden tegen licht en liefde, tegen vertroosting, vreugde en vrede, tegen een genadig en barmhartig Vader; tegen al de zegeningen van het betere Testament, tegen een God, vroeger gekend en genoten", en tegen een geopenbaarde Zaligmaker, en na vereniging, gemeenschap en medegenootschap met Hem; en na de vertroostingen, getuigenissen en verzegeling van de Heilige Geest der belofte. Terug ziende tot de heerlijke tijden, die voorbij zijn; tot de gezegende dagen van de Zoon des mensen; en naar de vreugde, vrede, rust, stilte, en het geluk toen genoten. Maar nu is alles voorbij. "Dwaas die ik ben", zegt het arme schepsel; voor een weinig vergankelijk goed, een luttel ingebeeld genot, en door de bedrieglijkheid der zonde, ben ik van al mijn kracht beroofd, en van alle waar geluk ontbloot. Ik heb de zwakke doen struikelen, ik heb de monden der vijanden mijns Gods geopend: zij, die mijn struikelingen bespied hebben, en die zich in mijn val verblijden, en die de zonden van Gods volk opeten, alsof zij brood eten, zij zullen nu zeggen: Dit is de dag dien wij verwacht hebben. Mijn vriendelijk toelachende God is van mij weggegaan, en alle zoet onderhoud schijnt afgesneden te zijn. De Heilige Geest is bedroefd; geen toegang tot de troon der genade, geen vrijheid in de Geest, geen vrijheid tot spreken. Een nare duisterheid ligt er in de Bijbel, niets dan verwijtingen en bestraffingen worden van de predikstoel gehoord, een dorheid van geest zelfs op de tuinbanken, een vervallen

aangezicht voor de wereld, en niets dan geheime boosheid, nijd en jaloersheid in mijn hart, wanneer ik mij bevind onder dezulken die de Heere liefhebben, hetwelk een nevel werpt over hun heilig vuur. O, mijn lage verachtelijke ondankbaarheid! "Zotten worden gekweld in de weg hunner overtredingen". Onder deze vaderlijke gestrengheid zal ik kreupel naar mijn graf gaan, en mogelijk wordt het nog erger dan dit. Wie weet of ik de onvergeeflijke zonde niet begaan heb, en Christus opnieuw gekruisigd, en de Geest der genade heb veracht? en daarom ben ik een verwerpene.

Een schaap, aldus beproefd, zou nimmer terugkeren, een ziel zo diep gevallen, zou nooit weder opstaan zonder de hulpe van de Heilige Geest. Dit wist David toen hij bad: "Verwerp mij niet van Uw aangezicht, en neem Uwen Heilige Geest niet van, mij", Psalm 51:13. Een ziel is onder zulke omstandigheden wachtende, opmerkzaam, en verwacht de ganse dag de Heilige Geest, om te zien, of zij niet enige verruiming des harten kan ontmoeten, enige opwekkingen van hoop en verwachting, enig voortgaan in geloof of toegenegenheid, enige ruimte der ziel of van het woord in het gebed, enige uitvloeiingen van Goddelijke droefheid, enige inwendige verlangens naar God, enig wezenlijk berouw, verslagenheid of godvruchtig treuren naar de Heere; of er enige uitgangen der liefde tot Hem zijn; of er enige kinderlijke vreze ontspringt, die de goedheid Gods tot voorwerp heeft; of zij in het gebed enige sterkte, hulp, of innerlijke ondersteuning en medehulp kan vinden; of er ook enig woord komt, om Zijn smart te verzachten, om zijn hart te vertederen, om te ondersteunen, te bemoedigen, of om onderwerping aan de wille Gods voort te brengen; of Zijn vreze en verschrikkingen zich een weinig verstrooien; of zij enige zelfverfoeiing of zelfwalging vindt; of ook satans beschuldigingen en vurige pijlen zijn kracht verliezen, of in verwoedheid verminderen; of ook de verwijtingen van het geweten minder gestreng worden. Aldus wacht de arme ellendige ziel op de Heilige Geest, en is wachtende opmerkzaam op iedere invloed, werking of verandering, die in het hart ontstaat; en vangt gretig iedere waarschuwing, voorlichting, beweging, aandoening, genegenheid, aanlokking of bemoediging op, welke in de ziel worden voortgebracht, en weegt die, beschouwt die, omhelst die, en legt die tot zijn eigen voordeel uit, zover als de omstandigheden, de waarheid en het geweten hem zal toelaten.

Soms ondervinden zielen onder zulke vallen, dat de wet met een nieuwe toorn en verbolgenheid tegen hen gewapend is, en dat er in dit handschrift bittere zaken zich tegen hun vertonen, dat het hun opnieuw aangrijpt en vastbindt. "De kracht der zonde is de wet", 1 Kor. 15: 56. De geest der slavernij grijpt hen en sluit hen op; hetwelk niets anders is dan de toorn Gods die in hun verbolgenheid werkt, slaafse vreze, verschrikking en pijniging; waaronder zij saamgetrokken, gebonden en ingesloten zijn; opgesloten in ongeloof, in hardheid des harten, en onder de bestraffingen Gods en in vreze dat het, nog erger zal worden; en aldus in de gevangenis zittende, durven noch geloof, noch liefde naar buiten komen. Hieruit klaagde David in zijn val. "Verlos mij, o God!, want de wateren zijn gekomen tot aan de ziel. Ik ben gezonken in grondeloze modder waar men niet kan staan, ik ben gekomen in de diepten der wateren, en de vloed overstroomt mij. Ik ben vermoeid van mijn roepen, mijn keel is ontstoken, mijn ogen zijn bezweken, daar ik ben hopende op mijn God", Psalm 69. "Was mij wel van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn zonde. Want ik ken mijn overtredingen en mijn zonde is steeds vóór mij.... Ontkondig mij met hysop, en ik zal rein zijn; was mij, en ik zal witter zijn als sneeuw.... Geef mij weder de vreugde Uws heils; en de vrijmoedige Geest ondersteune mij", Psalm 51. En weder: "O mijn God! mijn ziel buigt zich neder in mij, daarom gedenk ik Uwer uit

het land van de Jordaan en de Hermon, uit het klein gebergte. De afgrond roept tot de afgrond, bij het gedruis uwer watergoten; al uw baren en uw golven zijn over mij heengegaan". Psalm 42.

In het opgenoemde gevoelt de Psalmist de geest der slavernij, dat is verbolgenheid en vreze; en hij bidt om de vreugde van Gods heil en om de ondersteuning des vrijmoedigmakende Geest Gods; welke is de Heilige Geest, de Geest der liefde en der kracht. Hij klaagt dat "de afgrond roept tot de afgrond". Een ziel in die schrikkelijke put, hoort weinig meer, dan de roepstemmen om wraak der wet en gerechtigheid, die altijd weder beantwoord worden door de beschuldigingen van Satan en het geweten.

De stormen van Sinaï, als een waterhoos op zee, bedreigen het aarden vat met een overstelping van verbolgenheid, die het spoedig zouden overstromen in verwoesting en ondergang. Deze golven van wezenlijk en soms van ingebeeld misnoegen (niet minder verschrikkelijk dan de wezenlijke) over het arme schepsel heen brekende, dreigen en zijn gereed de bark ten gronde te doen gaan. Dit is de schrikkelijke weg, waarin sommigen gevallen en afgeweken zielen, worden gereinigd en op de rechten weg gebracht; en voornamelijk dezulken, die een openbare lastering over het evangelie en de kerk van Christus gebracht hebben, zoals de bloedschendige Korintiërs etc.

Anderen worden verlevendigd en hersteld door zachtere middelen. Een zachte tong breekt het gebeente". Spreuken 25: 15. Goddelijke vriendelijkheid zal hen vermurwen, vernederen en verzachten. Maar juist deze onverwachte vriendelijkheid, welke afkerig ontvangen wordt, en in vele zelfverfoeiing, dikwijls door hen afgewezen wordt, dewijl zij de minste bemoeienis Gods onwaardig zijn, en met enige gevoeligheid gemengd is, die de ziel op een afstand houdt, mengt Zijn vrees met beving; en wanneer nu enig kind Gods opgericht en in zijn weg hersteld wordt, zoals de arme verloren Zoon, toen een kus, het kleed, en de ring hem geheel deden serven, en als een genadige blik van de Heere Jezus Christus in Petrus de zonde, zichzelf en de wereld deed serven, toen hij naar buiten ging, en met een vloed van tranen van boete en liefde, de schuld ontlastte waarmede hij gedrenkt was, zijnde in de zeef van de Satan. Zulken hebben vergiffenis; maar het duurt lang, eer zij het zichzelf kunnen vergeven. Zij hebben de vrijspraak van God, maar zij kunnen niet dulden dat het geweten hun vrijspreekt. "Hoe grote naarstigheid heeft het in u gewrocht, ja verantwoording, ja onlust, ja vreze, ja verlangen, ja ijver, ja wrake", 2 Kor. 7:11.

Alzo mijn waarde en geliefde broeder! komt de Heilige Geest de zwakheden van Gods Heilige te hulp, door de tussenkomst van Jezus Christus; en deelt voortdurend uit Zijn volheid genade mede tot onze hulp in tijd van nood; wiens onuitputtelijke volheid van genade voldoende is om het hart van de stoutste tegenstander te veranderen, om de diepstgevallene op te richten, en de vreselijkst afvallige te herstellen. *"Maar dáárom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, alle Zijn lankmoedigheid zoude betonen, tot een voorbeeld dergenen die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven. de Koning nu der eeuwen de onverderfelijken, de onzienlijken, de alleen wijzen God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen".* 1 Timotheüs 1: 16 en 17.

En alzo spreekt,

Uw toegenegen dienaar, vriend en broeder,

W. HUNTINGTON.

DERTIENDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, in het Nieuw Vicariaat LeweS. Sussex.

De Kolendrager zendt groetenis aan de Welschen Afgezant, met woorden van vrede en liefde.

Geliefde, de stervende ziel verdroogt door de hitte van een vurige wet; die naar de fontein van levend water geleid wordt om te drinken, ontvangt een bron van levend water in zijn hart, welke springt tot in het eeuwige leven. Ik weet, dat Christus de hemelen gescheurd heeft en neder gekomen is; dat er een nieuw en levende weg geopend is tot in het heilige der heilige; en dat Hij onze harten en hopen, ons geloof en onze genegenheden toegelaten heeft aan de rechterhand Gods, waar Hij reeds zetelt; en waar ons hart is, daar is onze schat. Er is toch niets waarin de mensen zich meer verheugen, dan in hun schat, hierover roemen zij, en hierop zetten zij hun hart, en ook houdt die gewoonlijk hunne gedachten bezig; en daarom moet het u niet verwonderen, wanneer ik telkens wederkom, want wij hebben een hemelse schat zelfs in aarden vaten.

De volgende zaak waarover ik zal handelen is:

12e. De hulp en ondersteuning van de Geest tegen de Satan. *"Dan zullen zij de naam des Heeren vreezen van de nedergang, en Zijn heerlijkheid van de opgang der zon; als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des Heeren de banier tegen hem oprichten en daar zal een Verlosser tot Sion komen"*, Jesaja 59: 19 en 20. Telkens wanneer een nieuwgeboren ziel onder de verbergings Gods geraakt, of in de smeltoven der verdrukking, of geplaagd wordt door wettische slavernij of geestelijke verlating, dan voorzeker overweldigt hem de tegenstander, om twijfelingen en vreezen in hem op te wekken, door het gehele werk Gods aan de ziel in twijfel te trekken; en door angstvalligheden in het gemoed te doen opkomen, doet hij het ongeloof in het hart ontwaken; en dan handelt hij met de arme, ziel juist als de struikrover met de onbedachtzame reiziger; hij overvalt hem onverwacht, en overweldigt hem, en bezet hem met ontsteltenis, zodat hij gans bestolen is, aler hij zich kan bezinnen.

Zo ook de gelovige, wanneer Zijn vertroosting weg zijn, wordt hij eensklaps getroffen door de verschillende aanvallen van de Satan. *"Gelijk de vogelkens, die gevangen worden met de strik: gelijk die, alz worden de kinderen der mensen verstrikt ter bozer tijd, wanneer dezelve haastelijk over hen valt"*, Prediker 9: 12. De duivel werkt om de waarheid van het werk Gods in hunne harten te betwisten, door hun de dwaze maagden voor te stellen, en hoe ver zij kwamen; de gaven en bekwaamheden van Judas en wat van hem gewerd, en van zovelen in onze dagen, die een grote vertoning maakten en er velen bedrogen. En wat meer zegt, Satan blaast de jonggelovige in, dat de ware kinderen Gods een Trooster ontvangen, die voor eeuwig in hen woont, en daarom zijn zij altijd getroost; en dat zulke verzoeken nooit de ware Heilige Gods overkomen, want die uit God geboren is, bewaart zichzelf, en de boze vat hem niet", 1 Joh. 5: 18. Het bloed van Christus reinigt hen van alle zonden, en *"een iegelijk die uit God geboren is, die doet de zonde niet"*. 1 Joh. 3:9.

Nochtans, (zegt Satan) gij zijt vol van zonde en hardheid des harten, vol opstand en ongeloof, en alle soorten van begeerlijkheden. Neen, neen, bedrieg uzelf niet (zegt hij), Gods Heilige zijn gereinigd en daarom zuiver, zij zijn gewassen en zijn witter dan sneeuw; nochtans zijt gij zo zwart als de tenten Kedars, en gij zijt vervuld met geheime woede en

ijverzucht over dezulken, die wezenlijk God liefhebben en vreezen; en dit is een onfeilbaar teken van een geveinsde, want zij, die Sion haten zullen verwoest worden. Dit (zegt Satan) was het geval en de staat van Saul, koning van Israëel; hij haatte David, omdat God met hem was. En dit was over hem een blijkbaar teken des verderfs; want "die Zijnen broeder haat, is als Kaïn, die uit de boze was en zijn broeder dood sloeg. Ja, die Zijnen broeder haat is een moordenaar; en gij weet dat geen moordenaar het eeuwige leven heeft in hem blijvende". Behalve dit, gij haat hen wezenlijk, omdat zij gelukkig zijn, en omdat gij ziet en weet, dat de Heere met hen is; dit is ook de Heilige Trooster haten; en indien dit de Geest der genade geen smaadheid aandoet wat is het dan? Wat meer zegt, ware gelovigen worden door de almachtige kracht Gods bewaard door het geloof tot de zaligheid; maar waar is uw bewaring? Heb ik geen toegang tot u wanneer het mij gelust? Zijt gij nu niet in mijn handen? Gij hebt dikwijls, en (naar uw mening) met de diepste zelfverfoeiing uw eigene walgelijkheid beleden en aan God gezegd, dat, had hij u in het verderf gestort, Hij stipt rechtvaardig zou geweest zijn, want gij zijt een snode zondaar tegen Hem geweest. God heeft alleen uw hart een weinig vertederd, en gaf u een weinig vreugde, zoals die hoorders, die aan de weg gezaaid zijn, opdat deze belijdenissen u uit de mond zouden getogen worden, opdat hij er dit voordeel uit heb, en u uit uwen eigen mond zou veroordelen als een boze dienstknecht. En niet alleen dit, maar gij hebt God zelf uw Vader genoemd, zoals voorheen de Joden deden, terwijl de duivel zelf hun vader was; en gij hebt Jezus Christus uwen dierbaren Heere en Meester genoemd, terwijl gij thans weet, dat ik al de macht over u heb. Nooit, neen nooit, was er zulk een hardnekkig, stout, vermetel, Godonterend ellendeling als gij zijt. Gij een heilige! gij ziet er naar, is het niet zo? Neen, neen, bedrieg uzelf niet; al uw blijdschap en hopen, en al uw geneugten, zodat ge van huis tot huis daarheen snaterde, het kwam alles van mij. Ik kan mijzelf veranderen in de gelijkenis van een engel des lichts; ik kan al de blijdschap en vertroosting van de Heilige Geest nabootsen om daarmee te bedriegen. Het gehele werk in u was uit mij, en dit deed ik om u te verstrikken. Gij moet weder terugkomen tot mijn werk, want gij zijt nog mijn gevangene, en ik zal u al uwen verloren tijd doen inhalen, en dit verklaart de Schrift wanneer zij spreekt "en het laatste van dien mens is erger dan het eerste", verleidende en wordende verleid". Ik heb u bedrogen en gij hebt anderen bedrogen. Gij zijt naar uw leraar gegaan en hebt hem duizend leugens verteld, en gij hebt hem bedrogen, want hij denkt dat het een werk der genade is. En gij zijt bij de oude heer Eerlijkheid geweest en hebt hem uw ondervinding medegedeeld; gij hebt bij mevrouw Eenvoud geweest en haar hoofd opgevuld, en bij mejuffrouw Waarheidliefde en zij denkt dat gij een wonder zijt. Ga, ga! en ontnem allen dit wangevoelen, en zeg hun, wat ge wezenlijk zijt; dat gij een voorbarig, stout, vermetel verwaand opstandeling zijt, en dat gij uw bedriegelijke en geveinsde belijdenis gevoegd hebt bij al het overige, uwer ontelbare en ingewikkelde misdaden. Open nooit, nooit meer uw mond, noch laat u enig woord meer ontvallen over de godsdienst tot enig levende ziel ja, Indien uw hart in uw binnenste brandt houdt u stil zelfs van het goede; want gij zult tot een smaad zijn, een openbare aanstoot, een stopwoord en een ergernis, en wee dengene door wien de ergernis komt". Gij zult deze arme kleinen doen struikelen en gij hebt getracht hen te bemoedigen, door hen uw ondervindingen mede te delen, deze zullen bezwijken en alles opgeven, en gij weet wat Christus tot dezulken zegt: die een van deze kleinen, die in Hem geloven, ergert, het ware goed geweest dat gij nooit geboren waart. Ja, "het ware beter dat een molensteen aan uwen hals gehangen ware, en dat gij in de diepte der zee verdrongen waart, dan dat gij een van deze kleinen zoudt ergeren".

Geen ziel, die ooit op het toneel dezes tijds verscheen, geen letter, die gezet werd in het gedenkboek Gods, was, ooit zo wanhopig als uwe. Kaïn werd uit zijns vaders huis gebannen; Ezau's geroep en geweën, en zijn haat tegen Jakob, kwam voornamelijk door een zegen in tijdelijke zaken; en de haat van Saul tegen David was voornamelijk, omdat hij in hem een mededinger Zijner familie in een tijdelijk koninkrijk zag; maar uw misdaden zijn erger dan de hunne, al waren zij alle verenigd. Want gij haat het volk Gods, omdat de liefde Gods in hunne harten is uitgestort, en de vertroosting van de Heilige Geest in hunne zielen zijn; en om jaloers, nijdig en hatelijk te zijn, niet alleen jegens de kinderen Gods, maar zelfs tegen de vertroosting van de Heilige Geest, is een blijkbaar teken des verderfs. Ga, en zeg hun alles wat gij wezenlijk zijt, en neem dien verkeerden dunk weg; en zeg hun nooit over u te wenen of een gebed over u uit te storten. "Daar is een zonde tot de dood, voor dezelve zonde zeg ik niet dat hij zal bidden". Zeg hun, dat al uw geloof niets was dan vermetelheid, en dat al uw rechten op God onverantwoordelijk en een driest indringen zijn. En de ziel die vermetelijk indringt, die ziel zal uit zijn volk uitgeroeid worden. Gij zult tot een versmading gehouden worden en een openbaar voorbeeld om anderen af te schrikken; ja, gij zult een voortvluchtige en zwerveling zijn op aarde. En wat mij aangaat, ik zal u ontrusten, beoorlogen, en voortdrijven zoals ik de bezetenen Gadarenen in de woestijn dreef, Ik word nimmer moede of mat. Ik zal u vervolgen met onvergelykbare woede, tot krankzinnigheid en wanhopig wordens toe.

Zij die onder de wet zondigen en niets weten van de wille Gods in het Evangelie, zullen met weinige slagen geslagen worden; de heidenen, die zichzelf een wet zijn, zullen met nog mindere slagen geslagen worden. Maar gij zijt een bedrieger, een geveinsde in Sion, en een zondaar tegen de Heilige Geest; de heetste plaats in de hel is uw deel, en ik zal u straffen, (want ik ben de pijniger) meer dan al de slaven die ik heb, tenzij dan dat gij nedervallende mij zult aanbidden". Het is te vergeefs, dat hij tot God roept, want er is geen God; ook is het tot niets nut om op de beloften te pleiten, want de Bijbel is geen waarheid, ik heb die doen schrijven; hij werd samengesteld door listige en aangewezen mensen, welke ik gebruikte om de eenvoudigen te bedriegen. Daarom zijn er vele edellieden en ook van de geleerdsten uit alle natiën, die dezelve bespotten en geringschatten als een echte fabel en nietig vertelsel.

Met zulk een geweld breekt de duivel in bij een jonggelovige en ontrust hem, wanneer het God behaagt zich te verbergen om zijn geloof te beproeven, en opdat bij moge weten, wat in zijn hart is; en in dezen weg behaagde het de Heere gewoonlijk mij te verlossen. Wel mag de profeet zeggen: "de vijand komt aan als een stroom", want alles schijnt hierdoor weggedreven en voortgezweept te worden. Er schijnt dan niets overgebleven te zijn dan de naakte herinnering van hetgene dat voorbij is, en soms ook dat nog nauwelijks. Maar wanneer de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des Heeren de banier tegen hem oprichten. Deze banier is Jezus Christus. Zie, Ik zal Mijn hand opheffen tot de heidenen, en tot de volkeren zal Ik mijn banier opsteken", Jesaja 49: 22. Deze banier dient om al Gods uitverkorenen tot Christus te vergaderen, zoals uit de volgende tekst zal blijken. "Gaat door, gaat door, door de poorten, bereidt de weg des volks; verhoogt, verhoogt een baan, ruimt de stenen weg, steekt de banier omhoog tot de volkeren. Zie, de Heere heeft doen horen tot aan het einde der aarde: Zegt der dochter Sions: Zie, uw heil komt; zie, zijn loon is met hem" en zijn arbeidsloon is voor zijn aangezicht" Jesaja 62: 10 en 11.

Christus is het Rijsje uit de stam van Jesse; Hij is het veldteken en de vaandelstaf; Zijn eeuwige liefde is de banier; een dagelijks kruis en een heerlijke kroon is het motto op die

banier dienaars van Christus zijn, banierdragers; deze zijn gelast door de poorten te gaan, de baan te verhogen, de stenen weg te ruimen, en de banier omhoog te steken tot de volken. Maar wij kunnen slechts de banier opsteken tot de volken, niet in hen; terwijl er van de vijand gezegd wordt tot hen in te komen: "wanneer de vijand inkomt als een stroom", enz. Iedere inwendige werkzaamheid komt van de Heilige Geest. Wij kunnen slechts prediken tot het uitwendige oor, en hun de Heere Jezus Christus voorstellen, hetgeen genoemd wordt de banier tot hen op te heffen. Maar het is de Heilige Geest, die van Christus aan het hart getuigenis geeft, en die de banier tegen de Satan in de ziel opheft. En dit doet Hij door al de duisternis en verwarring te verstrooien, die de duivel over het gemoed gespreid heeft; en door onze inwonende verdorvenheden te overheren, welke de duivel opgerakeld had, en door het verstand bij vernieuwing te verlichten, en de Zaligmaker, nu in de ziel schijnende, voor te stellen, en zo voort te brengen, geloof, hoop, liefde, berouwen Goddelijke droefheid, voortgaande en tot Hem vliedende; en terzelfder tijd verheft en brengt Hij voor het gezicht van de gelovige het gehele werk der genade in Zijn ziel, door bij vernieuwing het rechtvaardigende vonnis in het gerechtshof van het geweten te vellen, iedere ondervinding verlichtende, die bij vernieuwing zijn eigen getuigenis draagt, daar het wederom in het hart de liefde Gods uitstort, en de ziel vervult met vreugde en vrede in de geloof.

Nu zegt de ziel: Laat mijn vijand komen! Neen, neen, de Satan weet beter, hij zal zich niet aan u vertonen, terwijl gij zo gewapend zijt. Hij ligt op de loer; hij haat de gelovige stem des gejuichs. Wanneer hij hoort, dat gij rouw bedrijft en eenzaam zit, dan zal hij u weder bijkomen met een "Waar is nu uw God?" Dit zijn Satan's tijden, en hij zal het ons doen ondervinden. Maar toch verheft de Geest de banier tegen hem, en ontplooit de standaard van Gods liefde telkens en telkens weder, ten goede van hen, die God vreezen, opdat Zijn geliefden mogen verlost wezen van de macht der zonde en van de Satan. "Maar nu hebt gij dengenen, die U vreezen een banier gegeven om die op te werpen vanwege de waarheid. Sela. Opdat Uw beminden zouden bevrijd worden, geef heil door Uw rechterhand en verhoor ons", Psalm 60: 6 en 7. Zo zeker als ooit Satan het genadewerk verduistert, en in des armen zondaars gemoed twijfelingen opwerpt omtrent de wezenlijkheid daarvan, zo zeker richt de Geest de banier tegen hem op, en verlevendigt het werk, en brengt het weder aan het licht, zodat wij de gerechtigheid Gods daarin mogen aanschouwen. Hij doet dit weder en wederom tot Hij ons versterkt, vastgezet en bevestigd heeft.

13e. Onze vruchtbaarheid wordt ook de inwoning en het werk van de Heilige Geest toegeëigend. "Maar de vrucht des Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de zodanigen is de wet niet", Gal. 5: 22 en 23. En weder: "Want de vrucht des Geest is in alle goedigheid en rechtvaardigheid en waarheid", Efeze 5:9.

Christus is onze levende wortel; de inwoning van de Heilige Geest maakt ons één met Christus, omdat de eeuwige liefde Gods des Vaders jegens ons in Hem, ons met Hem verenigt. Uit Zijn volheid vloeit de Heilige Geest ons gedurig toe. Wij ontvangen uit Zijn volheid genade voor genade. Tegenwoordige genade om ons van genade in het toekomstige te verzekeren, of heiligende genade in dit leven als een onderpand van verheerlijkende genade in de hemel. De Geest neemt de dingen van Christus, en vertoont ze aan, ons: Zijn borgtocht, zijn volbracht werk, Zijn waarheid, onderwijzing en beloften, Zijn gerechtigheid, vrede en voldoening, Zijn verborgenheden, zijn koninkrijk, en de

kracht en majesteit daarvan, Zijn verhoging, middelaarschap, tussentreding en verheerlijking in de hoogste hemelen. Dit is het werk van de gezegenden Geest, en deze vereniging met Christus Jezus onderhoudt de Heilige Geest; en wij hebben ons leven in Christus de wortel; de Heilige Geest deelt ieder ogenblik leven mede van de wortel naar de rank; want ons leven is met Christus verborgen in God. En Christus zegt: "En Ik leef, en gij zult leven". Daarom de belofte: "Hun loof zal groen zijn ook zullen zij nimmer ophouden vruchten te dragen".

En geen klein deel van de vruchten der heiligen worden in Gods bedehuis openbaar door het naarstig te bezoeken. "De Heere bemint de poorten Sions meer dan alle woningen Jacobs". "De rechtvaardige zal groeien als een palmboom, hij zal wassen als een cederboom op Libanon. Die in het huis des Heeren geplant zijn, dien zal gegeven worden te groeien in de voorhoven onzes Gods. In de grijzen ouder dom zullen zij nog vruchten dragen; zij zullen vet en groen zijn om te verkondigen dat de Heere recht is: Hij is mijn rotssteen en in Hem is geen onrecht", Psalm 92: 13-16. In Gods bedehuis wordt de verenigde vrucht der lippen geofferd; zoals eerlijke belijdenissen van zonden en nederige erkenning van ontvangene genade weldaden. Gebeden, smekingen en voorbiddingen worden opgeofferd in de vereniging van geloof en liefde.

God wordt groot gemaakt door de verheven lofzeggingen Sions, door dankoffers en door zegeningen, en de verheerlijking van de volkomenheden en eigenschappen Zijner natuur; zoals Zijn genade, goedheid, waarheid en heiligheid, liefde, medelijden en deernis jegens arme zondaren in Christus Jezus. "Maar die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat hij verstaat, en Mij kent, dat Ik de Heere ben, doende weldadigheid, recht en gerechtigheid op de aarde; want in die dingen heb Ik lust, spreekt de Heere", Jer. 9: 24.

Hier hebben de heiligen dikwijls ingewanden van barmhartigheid en wordt hun het hart verwijd jegens de armen der kudde om hun in hunne noden te verlichten.

Dezulken, die door Christus Jezus met goederen gezegend zijn, blijven hierin ook niet ten achter. Behalve dit alles worden er onder het woord Gods innerlijke vruchten voortgebracht, dewijl van dit Woord gezegd wordt, dat het vrucht voortbrengt. "Wij danken de God en Vader onzes Heeren Jezus Christus, altijd voor u biddende; also wij van uw geloof in Christus Jezus gehoord hebben, en van de liefde, die gij hebt tot alle Heilige om de hoop die u weggelegd is in de hemelen, van welke gij te voren gehoord hebt door het woord der waarheid, namelijk des Evangelies; hetwelk tot u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld; en het brengt vruchten voort, gelijk ook onder u, van dien dag af dat gij gehoord hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt", Coll. 1: 3-6.

Een woord van bestraffing brengt dikwijls zelfbeschuldiging en zelfvernedering.

Een gestreng woord met liefde gemengd, brengt nederigheid en zachtmoedigheid.

Een woord, dat de staat ener beproefde ziel beschrijft, gepaard met een bekrachtiging en moedgeving, brengt het geloof tot levende daden in oefening.

Een woord van vertroosting brengt voort liefde tot God en vreugde in Hem.

Een woord, dat een afwijker terecht brengt, gaat vergezeld met verslagenheid, en Goddelijke droefheid.

Een woord, dat vergiffenis aan een gevallen heilige verzegelt, vuurt zijn ijver aan, en wapent hem met verontwaardiging zowel tegen de zonde als tegen zichzelf.

Een woord van onderwijs, hetwelk een twijfelende ziel vastzet of een ziel bevestigt die hinkt op twee gedachten, hetwelk zijn verstand verlicht, hem dwaalleer en ketters openbaart, en nu zegeningen en dankzeggingen voortbrengt tot eer van God.

Een woord, dat de aangevochtenen bemoedigt en ondersteunt, wekt liefde tot Christus en haat jegens satan.

Een woord, dat de oprechten zoeker versterkt en verkwikt brengt voort geduld, onderwerping en overgave aan de wille Gods. En, ofschoon zij soms kort en voorbijgaande zijn, toch zijn het onvervalste vruchten, en zulke vruchten worden onder de invloed van de Heilige Geest voortgebracht, die het woord toepast, en daarmee, en onder werkt.

Deze alle en veel meer zulke vruchten, verstaan de harten van Gods kinderen door het woord, en onder de bewerking van de Heilige Geest Gods; hetwelk hunne ziel dikwijls vervult met een innige smart, Goddelijke droefheid of liefde tot God, of zelfbeschuldiging; zodat zij blijde zouden zijn, indien de prediking geëindigd kon worden, opdat zij zich in de eenzaamheid zouden mogen begeven, om Zijn goedheid te verstaan, hunne blijdschap uit te drukken, of hunne zielen voor God uit te storten; en is het hun dikwijls tot smart, wanneer zij naar huis gaande, ondervinden dat de gezegende zalving en de Goddelijke kracht vermindert en de hemelse dauw opdroogt.

Er is een voortdurende stroming der genade uit de fontein tot de heilige stad Sions. De rivier der verheuging, die uit de levensbron vloeit, drijft hare stromingen voort, hetwelk "de stad Gods verblijdt"; en van Sion vloeien al hare beekjes wederom terug in Godsvrucht, aanbiddingen eerbewijzing; daarom wordt de kerke Gods genoemd: "een gesloten bron en een verzegelde fontein". Gesloten en verzegeld in droevige beproevingen; geopend en ontzegeld in tijden van verlossingen; gesloten en verzegeld voor alle mededingers en vreemdelingen; geopend en ontzegeld voor de Heere en voor Zijn vrienden. Bij tijden, wanneer de gelovige in een pijnlijke strijd is, en de Geest de beproeving begint te heiligen, zo zijn de Goddelijke toestromingen wonderlijk, voornamelijk in het gebed; zaken en wijze, woorden en kracht zijn zo overvloedig, dat de ziel is als de wijn die niet geopend is; hij is als zoude hij barsten gelijk nieuw lederzakken, Job 32:19. Hij heeft niet zodra de gehele omvang Zijner zielsgebaar-wordingen uitgestort, of het hart ontvangt weder en hij wordt gedrongen te spreken, opdat hij lucht krije, Job 32: 20. Maar dan ook nog stijgt de vloed, totdat hij aan niets anders meer enige aandacht kan wijden. "Voor mijn liefde staan zij mij tegen; maar ik was steeds in het gebed", Psalm 109: 4.

Op zulke tijden is de Geest der genade en der gebeden op een wondervolle wijze werkzaam; de gelovige is, onder de invloed van de Geest, schrikkelijker dan slagorden met banieren; daar is in de hemel, de aarde of de hel niets, dat hem kan wederstaan, zoals aan Hiskia te zien was (Jes. 38) en in Daniël (Dan. 9: 21); de eerste drong de zon terug aan het uitspansel, en de laatste deed een engel van de hemel nederdalen.

Zo ook, ten andere, wanneer de Heilige Geest de ziel vervult met lofzeggingen en dankoffers bij tijden van zichtbare verlossingen uit smartelijke proefwegen, verzoeking, of geestelijke verlatingen, wordt de ziel zo onthaald, en is de olie zo overvloedig, dat het hart die moet uitstorten. "Gij richt de tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover mijn tegenpartijders; Gij maakt mijn hoofd vet met olie, mijn beker is overvloeiende" Psalm 23:5. Wanneer wij de Heere zegenen, zo houdt Hij ons in zegening: "Zegenende zal Ik u zegenen". Zijn liefde vloeit in en wij storten ze uit; de heilige vlam brandt, en het voortdurend brandoffer gaat op. Maar de eerste en de laatste dezer zegeningen worden genoten op onze plechtige feestdagen en bij de aanvang van de jubeljaren; want over het algemeen gaat het niet zo.

Mijn zoon, denk over deze dingen, en jaag naar liefde, gerechtigheid, vrede, geloof, zachtmoedigheid, geduld met allen die God aanroepen uit een rein hart; terwijl ik blijf, in de besten van alle schuldbrieven.

Met alle toewijding de uwe, W. HUNTINGTON.

VEERTIENDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, in het Nieuwe Vicariaat Lewes, Sussex.

Aan mijn vreugde, en de kroon mijner verheuging,

Geliefde! toen ik mijn laatsten eindigde, maakte ik het besluit op, dat de kruik bijna geledigd was; maar dezen morgen vroeg ontsprong zij opnieuw, en scheen in verschillende richtingen te vloeien, het zalfde mijn ogen, en ik bespeurde het met deze opmerking, "het juk zal verdorven worden, om des Gezalfden wille".

Dit ondervond ik ook, en daarom vervolgde ik met genoegen, bevindende in het dienen een volkomen vrijheid. "Mijn hoorn is verhoogd, gelijk eens eenhoorns en ik ben met verse olie overgoten", Psalm 92: 11. O, dat dit een weinig meer werd opgemerkt en gade geslagen! Maar de gelovige gelijkt te veel op een wereldse vrek, die nooit weet, wat hij bezit. Ik moet nu spreken van de dingen, waardoor ik de Koning en Zijner zalving mocht genieten; en ik hoop dat ik u een groot deel zal kunnen overdragen van hetgene mijn hart smaakt.

De zaak is:

14e. Belangende het oordeel (de uitspraak) van de Heilige Geest. In de rechtvaardigmaking onzer zielen brengt de Heilige Geest de gerechtigheid van Christus ons nader, en verlicht de zondaar om Christus te aanschouwen als het einde der wet; terwijl Hij het geloof in het hart werkt om voort te gaan, hem te omhelzen en aan te doen; daarom worden wij gezegd "gerechtvaardigd te zijn in de naam des Heere Jezus en door de Geest onzes Gods". De Heilige Geest, door de bediening der Apostelen, oordelende de twaalf stammen Israëls; dewelke, door hen de berispende en bestraffende woorden toe te passen, velen in schuld stelt voor het gericht, welke nederig om vergiffenis smeekten, en die ook verkregen; wanneer de gezegende Geest, welke de dingen die van Christus zijn neemt en ons dezelve toont, verwijzende deze arme veroordeelde zondaars naar de verzoening en voldoening van Christus en naar Zijn gerechtigheid, en verzoening met God door dezelve; en zij nu gelovende, zo vervult Hij ze met de vlammen van liefde en ijver; en heiligt hen, Hij zondert hen af, en wijdt hen als vaten ter eere, geschikt voor des Meesters gebruik.

Het werk en dit volk vindt ge aldus beschreven door de Profeet: "Te dien dage zal des Heeren SPRUITE zijn tot Sieraad en tot Heerlijkheid, en de Vrucht der aarde tot voortreffelijkheid en tot versiering dengenen die ontkomen zullen in Israël. En het zal geschieden dat de overgebleven in Sion en de overgelatene in Jeruzalem zal heilig geheten worden, een iegelijk die geschreven is ten leven te Jeruzalem, als de Heere zal afgewassen hebben de drek der dochteren Sions, en de bloedschulden Jeruzalems zal verdreven hebben uit het midden derzelve, door de Geest des oordeels en door de Geest der uitbranding", Jesaja 4:2 - 4.

Waar dit werk gedaan is, zo is er een gerechtshof van recht en gerechtigheid opgericht en gevestigd in het geweten van de gelovige, opdat hij niet meer het kwade goed en het goede kwaad zou heten; noch licht voor duisternis en duisternis voor licht zou plaatsen. De wet is in het hart gelegd, en in het gemoed of wat daarmede gelijk is, geschreven. Het geloof, zijnde een overtuiging in het gemoed, en de liefde Gods (welke liefde de vervulling is der

wet) in het hart; dit met de gerechtigheid van Christus op onze rekening gesteld, wordt door de apostel genoemd: "het recht der wet in ons vervuld, dewijl wij niet naar het vlees, maar naar de Geest wandelen". En nu, om deze dingen in de zielen van al Gods kinderen in orde te houden, zo richt God dit hof van recht en gerechtigheid op, opdat we ons zelf daar dagelijks vóór zouden dagen; en bij iedere dagvaardiging, wanneer ons hart ons niet veroordeelt, zo hebben wij vertrouwen op God. Onze dagelijkse blijdschap hangt af van de aandacht hieraan gewijd. "Hierin oefen ik mijzelf (zegt Paulus) om altijd een onergerlijke consciëntie te hebben"; want "gezegend is de man, die zichzelf niet oordeelt in hetgeen hij voor goed houdt". Hiertoe belooft God ons de Heilige Geest om ons te leiden en bij te staan in het oordelen. "Te dien dage zal de Heere der Heirscharen tot een heerlijke Kroon, en tot een sierlijke Krans zijn, de overgeblevenen zijns volks. En tot een Geest des oordeels dien die ten oordeel zit en tot een sterkte dergenen die de strijd afkeren tot de poort toe", Jes. 28:5, 6.

Mijn broeder! let vooral op de Persoonlijkheid van de Heilige Geest in deze tekst; op de Personele eigenschappen en onmededeelbare namen, die Hem worden toegeschreven, en op de reeks Goddelijke volkomenheden: de Heere der Heirscharen; een heerlijke Kroon; een sierlijke Krans; een Geest des oordeels; en sterkte dergenen die de strijd afkeren tot de poort toe. Ik weet, dat de tekst ook toegepast kan worden op bedienaren van de godsdienst, op personen in de kerk van Christus, oordelende hen, die binnen zijn; maar deze dingen worden dikwijls zeer wel geoefend, door mensen, die eigenlijk niets verstaan van die dingen waarover ik schrijf.

De Apostel, sommigen van de kerk te Korinthe berispande over hun onvoeglijk gedrag aan de tafel des Heeren, zegt hun, dat "indien wij onszelf oordelen, zo zouden wij niet geoordeeld worden. Maar, als wij geoordeeld worden, zo worden wij van de Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden", 1 Kor. 11:31 en 32. Gaf de gelovige hier meer acht op, wanneer het geweten hem verwijt of bedwingt, en ging hij onmiddellijk tot God door belijdenis en gebed, niet toestaande en afkeurende wat hij gedaan heeft, en Zijn zonden niet tot zijn gemoed of geweten toelatende, maar hem een last zijnde, smekende om vergiffenis en kwijtschelding, hij zou spoedig overwinnen, en zichzelf menige bitteren traan en rusteloos uur besparen. De Korinthiërs waren hierin nalatig, en daarom nam God het ter hand. "Daarom zijn onder u vele zwakken en zieken, en velen slapen", 1 Kor. 11: 30.

David verzuimde dit, tot zijn gemoed door de bedrieglijkheid der zonde verhard werd, tot Nathan hem plaatste waar hij zichzelf had moeten plaatsen, namelijk, op de stoel des gericht; en door Zijn wijze gelijkenis, deed hij hem zichzelf veroordelen, hetwelk hij vroeger had behoren te doen. Dezen oordeelt en tuchtigt God, opdat zij met de wereld niet zouden veroordeeld worden.

De Heere houdt niet alleen zijn gerechtshof in het hart van de gelovige en de geest des oordeels daarin, maar ook zijn verbeterhuis (tuchthuis). God reinigt de dochter Sions en Jeruzalems door de geest des oordeels en door de geest der uitbranding; daarom houdt Hij zijn "vuur in Sion, en Zijnen oven te Jeruzalem", Jesaja 31:9. Diegenen, welke God oordeelt, tuchtigt hij; en dit vuur en dien oven dienen om hem van schuim en tin te reinigen.

Menigvuldige malen ben ik dezen schrikkelijke smeltoven ontsnapt, door mijzelf te richten en te veroordelen. En ofschoon soms het rechtsgeding verscheidene dagen aanhield, toch volgde ik het op, en kon noch wilde niet rusten, totdat de vergiffenis ontvangen was, het geweten gestild en de vrede hersteld; en soms werd dit zelfs in de

predikstoel betracht (genoten), daar het woord kwam tot mijn genezing. Nademaal sommigen bijna het gehele jaar door in de smeltoven zijn, maken zij nauwelijks ooit rechte paden voor hunne voeten, maar het kreupele wordt verdraaid, in plaats dat het genezen wordt, Hebr. 12: 13. Ik zal u reinigen van al uw walgelijkheid en van al uw afgoden, zegt God. Dit doet Hij bij de bekering. Maar schuim en tin blijven achter, en hier is de smeltoven voor bereid. "Ik zal uw schuim op het allerreinste afzuiveren, en Ik zal al uw tin wegnemen" Jes. 1:25. De geest des oordeels en de oven der bedruktheid, zijn voortdurend aan het werk in Sion. Koude en levenloze vormen, ondankbaarheid voor genoten weldaden, toegeevende aan ongeloof en luisterende naar de Satan, murmurering en opstand tegen het dagelijks kruis, dodigheid in de godsdienst, dikwijls eigenzinnig en spoedig boos zijnde, haastig en onbedacht met onze lippen sprekende, boze en onreine gedachten toegeevende, stug en morrende onder de roede zijnde, met vele struikelingen en vallen in de zonde.

Hiervan de klachten: "Maar dit heb Ik tegen u, dat gij uw eerste liefde verlaten hebt: gij hebt de naam dat gij leeft, maar gij zijt dood". "Mijn volk is geneigd af te dwalen". Hiskia deed geen vergelding naar de weldaad aan hem geschied: doch Hiskia verootmoedigde zich om de verheffing zijns harten", 2 Kronieken 32:25 en 26. Hiskia oordeelde en vernederde zichzelf, en ontging zo de smeltoven. "Hiskia verootmoedigde zich om de verheffing zijns harten, hij en de inwoners van Jeruzalem, zodat de grote toornigheid des Heeren over hen niet kwam in de dagen van Hiskia", vers 26. Indien wij ons zelf wilden oordelen, zo zouden wij niet geoordeeld worden. Na iedere zondige vorm en misdrijving daagt God ons voor de rechtbank der rechtmatigheid. Komt dan, en laat ons samen richten, zegt de Heere: al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol", Jesaja 1: 18. Wanneer deze dingen nauwkeurig worden gadeslagen, dan wordt een gewisse blijdschap en voortdurende vertroosting in, de ziel gevestigd. "Want onze roem is deze, namelijk het getuigenis onzer consciëntie, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid Gods, niet in vleeselijke wijsheid, maar in de genade Gods in de wereld verkeerd hebben, en allermest bij ulieden", 2 Kor. 1: 12. Het getuigenis des gewetens en de genieting van vrede zijn onafscheidelijk; en door hierop acht te geven wandelt de mens met God. Hij wandelde met Mij in vrede en in rechtmatigheid, en hij bekeerde er velen van ongerechtigheid", Maleachi 2:6.

Sommige onvoorzichtige of onbezonnen mensen uit des Heeren huishouding zijn als sommige mensen, die in velerlei zaken gewikkeld zijn, en terwijl zij dikwijls neerslachtig zijn in hun eigen gemoed, vrezende dat zij achteruitgaan, verzuimen balans te maken, uit vrede, dat de rechte kennis hunner zaken hen nog lager zou doen dalen. Maar God brengt al Zijn kinderen bij het boek van ontvangst en uitgaaf; en indien zij de balie der rechtmatigheid ontwijken, zal hij hen voor de balie des oordeels brengen en weder toorn en verschrikking in de wet leggen, en dat handschrift hun voorhouden. "Ga niet in het gericht met Uwen knecht", zegt David. Gij schrijft bittere dingen tegen mij", zegt Job. Indien wij onszelf niet willen oordelen, zo zal de Heere ons oordelen; en indien wij met hem niet willen handelen, zo zal Hij ons de roede doen horen en wie ze besteld heeft; en dan komt de vraag: Hebt gij u deze dingen niet zelve op de hals gehaald? Dan gaan wij in de smeltoven, schoppende en stotende als een wilde stier in een net, vol van de toorn, en wrake onzes Gods; en hier houdt hij ons tot wij met het hart kunnen zeggen: Niet mijn wil, maar de Uwe geschiede. "Ik zal des Heeren gramschap dragen, want ik heb tegen Hem gezondigd, totdat Hij mijn twist twistte, en mijn recht uitvoere; Hij zal mij

uitbrengen aan het licht, en ik zal mijn lust zien aan Zijn gerechtigheid". Micha 7: 9. Door deze middelen wordt de ongerechtigheid in Jakob gereinigd en dit is de vrucht, dat het Zijn zonde wegneemt.

Het geloof krijgt een nieuw ontdekking van de genoegdoening van Christus, en een nieuw toepassing daarvan door de Heilige Geest. Indien dit het geval niet is, zo komen wij uit als een dwaas, gestampt in een mortier. Het is geen bevrijding, uit de smeltoven, maar dient om ons te verwarren, en ons in vrees en twijfel te houden; twijfelende of de oven nog niet heter zal gemaakt worden. Wanneer de Heere de hand aan ons legt, en ons oordeelt en kastijdt, kunnen we zeker zijn van dezen oven. "Ik zal hen in het vuur brengen, en Ik zal ze louteren gelijk men. zilver loutert, en Ik zal het beproeven gelijk men goud beproeft; en een man dierbaarder maken dan een staaf goud van Ofir".

Maar mijn geliefde broeder zal zeggen: "Indien al ons schuim en tin weggenomen wordt, hoe kan het wezen dat er zoveel nog achter blijft? Wanneer ik het goede wil doen, ligt het kwade mij (altijd) bij. Geen smeltoven, waar ik nog in geweest ben, heeft ooit de inkleving hiervan van mij weggenomen". Neen, indien de vaten der barmhartigheid ooit zo wezenlijk en volkomen gereinigd waren, zo kon er geen geweten meer zijn van inwonende zonde. Maar de wortel die gal en alsem draagt, blijft steeds, ook de smeltoven blijft. Ik ondervind dat de smeltoven mij reinigt van mijn kwade gewoonten; maar niet van de inwonende zonde, welke mij in deze kwade hebbelijkheden betrapt.

Wij hebben onszelf dagelijks tegen te staan: de strijd tussen de wet des gemoeds en de wet der leden blijft aanhoudend, en voorzeker, dit is meer of minder, direct of indirect, het dagelijks kruis dat het kind van God moet opnemen. Op grond dezer dingen blijft de Geest des oordeels in Sion. De zonde te onderwerpen, en de genade op de troon te verheffen, dit is de reden en oorzaak van dit vuur en dezen smeltoven in Jeruzalem. Zelfonderzoek is de dagelijkse bezigheid van de gelovige; en iedere schuldbrief, die het geweten tegen ons aanrijgt, dient om ons voor de balie te brengen; en, na onderzoeking, datgene, wat niet toegestaan, afgekeurd, beschreid en beweend wordt, en wat een reden van smart is, en wat ons doet zuchten om verlossing, is niet meer wij, het is niet ik (die het doe), "maar de zonde die in mij woont". Wij zijn in Hem volmaakt, zonder vlek voor de troon, en niettegenstaande deze dingen geheel gereinigd.

En nu mijn geliefde broeder! hebt acht op deze dingen: "al wat waarachtig is, al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wèl luidt, zo daar enige deugd is, en zo daar enige lof is, datzelve bedenkt". Fil. 4: 8. "En de God des vredes, die de groten Herder der schapen door het bloed des eeuwigen testaments uit de doden heeft wedergebracht, namelijk, onzen Heere Jezus Christus, die volmake u in alle goed werk, opdat gij Zijn wil moogt doen: werkende in u hetgeen voor Hem welbehagelijk is, door Jezus Christus, Denwelke zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen", Hebr. 13: 20 en 21.

Alzo zegt de uwe, in de enigheid des geloofs, en in de band der liefde,

W. HUNTINGTON S. S.

VIJFTIENDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, Lewes Sussex.

Aan de zoon mijner geloften!

Geliefde! "de zegeningen uws Vaders gaan te boven de zegeningen mijner voorvaderen tot aan het einde der eeuwige heuvelen"; en zij zullen rusten op het hoofd van mijn zoon en op de hoofdschedel van de afgezonderden Zijner broederen".

Maar zegt gij: "Wie zal klimmen op de berg des Heeren, en wie zal staan in de plaats Zijner heiligheid? Die rein van handen en zuiver van harte is, en die Zijn ziel niet opheft tot ijdelheid, en die niet bedriegelijk zweert", hij, "in wiens ogen de verworpene veracht is, maar hij eert degenen die de Heere vreezen". Een zuiver hart is een hart gezuiverd door het geloof, want het is met het hart, dat de mens gelooft tot rechtvaardigheid. Reine handen zijn handen gereinigd van omkoping en oneerlijke winsten en van leugenen; en die mild zijn jegens de armen der kudde. Geef aalmoes van hetgeen gij hebt en ziet, alles is u rein". Dit versmaden de kettters en huichelaars, maar zij zullen de getrouwen van des Heeren kinderen eren. Maar de einden dezer eeuwige heuvelen zijn moeilijk te beschrijven; want wie kan de perken of bewoners van het hemelse land beschrijven? Evenwel zullen hopende zielen in hun laatste die grenzen naderen.

De schriften geven deze getuigenis: "Zóó zegt de Heere. Daar is een stem gehoord in Rama, een klage, een zeer bitter gewezen: Rachel weent over hare kinderen, zij weigert zich te laten troosten over hare kinderen, omdat ze niet zijn. Zóó zegt de Heere: Bedwing uw stem van gewezen, en uw ogen van tranen; want daar is loon voor uw arbeid, spreekt de Heere, want zij, zullen uit des vijands land wederkomen (de laatste vijand is de dood); en daar is verwachting voor uw nakomelingen, spreekt de Heere, want uw kinderen zullen wederkomen tot hunne landpale", Jer. 31:15-17. Maar ik moet inhouden, want anders zal ik gevoerd worden, ik weet niet waarheen. Ik zal nu ten

15e. Handelen over de doding der zonde door de Geest. Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven", Romeinen 8: 13.

Er is veel doding onder de bijgelovige Papistén, Farizeeën en wettische werkmeesters, maar dit alles deugt niet, omdat het niet door de Geest gedaan is, en "zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt hem niet toe". Zoals: geseling, op de borst stompen, barvoets te gaan, vasten in de Lente, onthouding van dierlijk voedsel, en zich tot vis te bepalen, zijn menselijke uitvindingen; want "dat in de mens ingaat, ontreinigt hem niet". En het vasten is in onze eigene vrijheid gelaten; de Zoon des Mensen kwam etende en drinkende. Niet het wettig gebruik, maar het misbruik van tijdelijke zegeningen is het, wat de Schrift veroordeelt. Zoals het verbieden te huwen, en gebieden zich van vlees te onthouden, worden nadrukkelijk leringen der duivelen genoemd. 1 Timotheüs 4: 1-3. Het werk der doding van de daden van het lichaam wordt met verschillende namen in de Schrift genoemd.

Onze Heere noemt het zelfverloochening. "Die achter Mij wil komen verloochene zichzelf, en neme zijn kruisdagelijks op, en volge Mij".

Het wordt genoemd een afleggen. "Afleggende, aangaande de vorige wandeling, de oude mens".

Het wordt een kruisiging genoemd. "Zij die van Christus zijn hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden".

En het wordt ook genoemd een doding des vleses. "Doodt dan uw leden die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinheid, schandelijke bewegingen, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst. Legt af gramschap, toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil spreken uit uw mond, en liegt niet tegen malkanderen, dewijl gij uitgedaan hebt de oude mens met Zijn werken", Col. 3. Hier hebben wij een omschrijving van de oude mens en van Zijn leden of lidmaten, en dat is van een zeer verschrikkelijk monster. En er kan geen afleggen zijn van deze oude mens, dan door de nieuwe mens aan te doen. Zonder de wet Gods in het gemoed, kan er geen oorlog tegen de wet in de leden zijn, en zoals vanzelf spreekt geen dagelijks kruis. Wanneer er een zelfvernieuwing is, die Christus volgt in de wedergeboorte, zo zal er een wederstrevige, zondige zelfheid zijn, die ons tegenstaat in deze weg.

De Heilige Geest verwekt de nieuwe mens in ons, en helpt ons dan de oude mens te doden, opdat de nieuwe mens op de troon moge blijven; de zonde zal niet heersen, genade zal heerschappij hebben. Iedere poging om de zonde te doden zonder de Geest en de genade van God, is gelijk de Moorman die Zijn huid wil veranderen, of het luipaard Zijn vlekken.

De satan, is niet tegen zichzelf verdeeld. Geen bijgelovige vormen der doding, welke door de satan zijn uitgevonden, zullen ooit Zijn regering hinderlijk zijn, of zijn rijk verwoesten. Geseling kan de rug verwonden, barrevoets te gaan kan de voet verminken, en op de borst te slaan kan pijn doen. Dit is niet alléén "*het lichaam niet te sparen*", Col. 2: 23, maar dat te misbruiken; want de oude mens is nog onaangeraakt en vanzelf ongedeerd. Zulke doding is goddeloosheid; want niemand mag zijn eigen vlees haten, maar moet hetzelfde voeden en onderhouden, Ef. 5: 29. *Het lichaam* is het maaksel Gods, maar niet de zonde. Het lichaam was zeer goed, tot de mens de zonde er inliet. Zij kastijden het arme lichaam, maar betonen de oude mens goedertierenheid. Deze tedere barmhertigheden der goddelozen zijn wreed. Daarom moet niet het lichaam, maar de daden des lichaams, het bederf onzes harten, moeten door de Geest worden gedood.

1e. De Geest helpt ons in dit werk, door van Christus aan de ziel te getuigen. Telkens wanneer het geloof met een vernieuwd gezicht op Christus bevoorrecht is, is alle genade in oefening; het geloof ziet en verheugt zich, de liefde verblijdt zich in het gezegende Voorwerp; de hoop vloeit over bij de gedachten van toekomstige verheuging; het geduld voert de achterhoede aan in de verwachting tot de verandering komt; nederigheid en zachtmoedigheid doen de ziel versmelten tot minder dan niets, bij de gedachte dat een opstandeling een erfgenaam gemaakt is van de erfenis der heiligen in het licht. "Dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorigen wandeling de oude mens die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding, en dat gij zoudt vernieuwd worden in de geest uws gemoeds, en de nieuwe mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid" Ef. 4: 22-24.

2e. Door onze zwakheden in de gebede te hulp te komen, belooft God onze ongerechtigheden ten onder te brengen. "Hij zal Zich onzer weder ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden dempen, ja Gij zult alle hunne zonden in de diepten der zee werpen", Micha 7: 19. In dezen weg kwam de Geest Jabez te hulp: "Want Jabez riep de God Israëls

aan, zeggende: Indien gij mij rijkelijk zegenen en mijn landpalen vermeerderen zult, en Uw hand met mij zijn zal, en met het kwade also maakt dat liet mij niet smarte! En God liet komen dat hij begeerde", 1 Kron 4: 10. In deze weg overwon Paulus de doorn in zijn vlees, de bode van de satan die gezonden was om hem met de vuist te slaan.

3e. De daden des lichaams worden gedood door acht te geven op, en de vreugde der ziel te vinden in de invloeden en werkingen van de Heilige Geest. Wanneer wij gerechtigheid, vrede, liefdadigheid, goedheid geduld en geloof najagen, ons gemoed daarop zetten, en onze zielsverlustiging daarin vinden, wordt de oude mens verwaarloosd en hij verdort. "En ik zeg, wandelt door de Geest, en volbrengt de begeerlijkheid des vleses niet", Gal. 5: 16.

4e. Door ons te leiden in de liefde en ons vermaak te vinden in de lezing en overdenking van het Woord van God. "Welgelukzalig is de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, noch staat op de weg der zondaren, noch zit in het gestoelte der spotters; maar zijn lust is in des Heeren wet, en hij overdenkt Zijn weg dag en nacht. Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die Zijn vrucht geeft in Zijnen tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat hij doet, zal wèl gelukken" Psalm 1: 1-3. Hier worden wij onderricht, dat dit heugelijk werk strekt, om ons loof groen te houden, en ons vruchtbaar te maken, als een boom die te rechter tijd Zijn vrucht voortbrengt.

5e. De Geest helpt ons de daden des lichaams te doden door Zijn levendmakende invloeden in ons, hetwelk een scherpe eetlust doet behouden naar geestelijk voedsel; zulke zielen dorsten naar de levenden God, en verlangen naar de voorhoven van des Heeren Huis; zeggende: "wanneer zal ik voor Gods aangezicht verschijnen?" En dezulken hebben hun belofte: "Die in het Huis des Heeren geplant zijn, dien zal gegeven worden te groeien in de voorhoven onzes Gods. Zij zullen vet en groen zijn; zij zullen in de grijzen ouderdom nog vruchten dragen, om te verkondigen dat de Heere recht is". een scherpe eetlust en een hemelse maaltijd nemen alle vermogens der ziel in. "Ik heb grote lust in Zijn schaduw, en zit er onder, en Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet". En wanneer de vruchten van Christus zo zoet en heugelijk zijn aan ons gehemelte, kan de duivel Zijn waren niet kwijt worden; de oude mens met Zijn bedriegelijke lusten, worden eerder verfoeit en veracht, dan dat men er smaak in zoude hebben. Dit bedroefd gerecht wordt ons voorgezet, wanneer het betere ons onthouden is, wanneer er honger is en een gedwongen vasten. "Kunt gij de bruiloftskinderen, terwijl de bruidegom bij hen is, doen vasten? Maar de dagen zullen komen, wanneer de bruidegom van hen zal weggenomen zijn: dán zullen zij vasten in die dagen", Luc. 5:34-35.

Wanneer deze treurdagen komen, dat zeer dikwijls het geval is, dan vertoont ons de Satan al de koninkrijken dezer wereld en derzelve heerlijkheid en het ingebeeld geluk Zijner kinderen, die naar het vlees leven. Dit zijn de dagen van bedorven spijs en om de buik met oostenwind te vullen. Maar satan zegt ons nooit, wie de rekening zal betalen, noch maakt ons bekend met een eeuwig vasten en roepen om water in de hel, terwijl het Lam en zijn bruid zich zullen baden in een eindeloze vreugde in de hemel.

6e. De Geest helpt ons de daden des lichaams te doden, door ons op te wekken, Christus kort achterna te wandelen, en door ons te bemoedigen Hem aan te kleven met een volkomen geneigdheid van ons hart, naarstig arbeidende aan onze gevoelige inwoning in Hem, in Zijn gunst, in het licht Zijns aangezichts, in Zijn vrede, en in Zijn liefde; in de vreugde des Heeren, en in de gemeenschap en medegenootschap met Hem; en door Hem

gedurig te bezoeken, en overvloedig te zijn in Zijn werk. "Ik ben de wijnstok en gij de ranken: die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen gelijkerwijs de rank en is verdord; en men vergadert dezelve en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand", Joh. 15: 5 en 6. Dit is de zekerste weg om overvloedig te zijn in vruchtbaarheid; hoe meer wij met de Zaligmaker gemeenschap hebben, hoe meer wij Zijn dierbare zalving genieten, en te meer zijn wij geharnast tegen de satan en Zijn listen. Terwijl daarentegen, indien dit wordt verzuimd en niet opgelet, geraakt de rank op een afstand, totdat de zonde, schuld, vreze en schaamte de omgang belet, waarna dodigheid en onvruchtbaarheid volgt; magerheid komt in de ziel, het hart smelt, het gelaat vervalt; geestelijke gaven, bekwaamheden, ijver, zichtbare levendigheid, naarstigheid en alle vreugde, schijnt te bederven onder het vuur der inklevende lusten, en alles verdort tegelijk, tenzij de Geest Zijn macht in zulk een ziel ten toon spreidt.

7e. De daden des lichaams worden niet het minste gedood door een vurige beproeving. Wanneer de oude mens, met Zijn bedriegelijke lusten, de gelovige dreigen te overweldigen, in zoverre dat de genieting van vrede en gewone vertroosting niet voldoende zijn hem te houden, deze worden hem onttrokken; waarop de ziel beroerd wordt, Vaderlijke gramschap daalt neder, vrees en verschrikking volgt en vloeit in, en een geest van traagheid overwint. Twijfelingen en vreezen omtrent de grond van onzen staat, brengen ons in grote smart; God schijnt ons te verlaten; alles heeft een droevig aanzien; en de duivel verzoekt de arme ziel dat hij geen deel of lot heeft in een betere erfenis enz. Dit kruisigt soms de oude mens, met al zijn lusten en vermaken. Dit verschrikkelijk middel werd op de bloedschendige Korinthiërs toegepast. "In de naam onzes Heeren Jezus Christus, als gijlieden en mijn geest tezamen vergaderd zullen zijn, met de kracht onzes Heeren Jezus Christus, denzulken over te geven de satan tot verderf des vleses, opdat de geest behouden mag worden in de dag des Heeren Jezus", 1 Kor. 5:4 en 5. Menigmaal, maar in een minderen graad, en niet tot openbare schande, maar om de zonden des vleses te doden, welke de gelovigen in voorspoed zijnde te sterk zijn, komt de vurige beproeving ons over, enkel om zijn zonden ten onder te brengen en zijn droesem te reinigen.

Deze, mijn zeer geliefde zoon, zijn enige, der vriendelijke behulpzels, waarmede de Heilige en gezegende Geest Gods de gelovige bijstaat in het doden van de werken des lichaams. Een eeuwig leven zal voorzeker komen en volgen op dit lang en sukkelend zwoegen en arbeiden, hetwelk God de kinderen des mensen heeft opgelegd, om daardoor geoefend te worden.

Vaarwel. Genade en vrede zij met u. Amen, ja amen.

Zegt uw toegenegen Vader in Christus Jezus,

W. HUNTINGTON.

ZESTIENDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, Lewes, Sussex.

Mijn zeer geliefde zoon!

Ik heb u in mijn vorigen gezegd, dat de zegeningen, uws vaders de zegeningen mijner voorvaderen te boven gaan tot aan het einde der eeuwige heuvelen; en dat deze zegeningen op het hoofd van mijn zoon zullen rusten. En dit zal geschieden "van uws vaders God, die u zal helpen; en des Almachtigen, die u zal zegenen met zegeningen des hemels van boven, met zegeningen des afgronds die daar onder ligt, met zegeningen der borsten en der baarmoeder". Deze zegeningen des hemels zijn de zegeningen die ons tot het uiterste einde der eeuwige heuvelen zullen voeren. "Ik hef mijn ogen op naar de bergen, vanwaar mijn hulp komen zal. Mijn hulp is van den Heere, die hemel en aarde gemaakt heeft", Psalm 121:1 en 2. "Maar wie zal verkeren in uw tent? Wie zal wonen op de berg uwer heiligheid? Die oprecht wandelt en, gerechtigheid werkt, en die met zijn hart de waarheid spreekt", enz. Psalm 15. De beste zegening in de hemel, is vervuld te zijn met al de volheid Gods; de beste zegening des afgronds, is de overwinning van Christus over de Satan behaald, zonde, dood en hel, door zijn eigen dood en begrafenis; de beste van alle borsten zijn de vertroosting van de Heilige Geest die het Evangelie vergezellen, het wordt genoemd de onvervalste melk des woords; en de beste baarmoeder is de belofte van aanneming en leven, waarin al de kinderen der belofte liggen.

Maar ik moet vervolgen.

16e. Om de verzegeling van de Heilige Geest aan te tonen. Dit wordt aan allen beloofd die door God geleerd zijn. "En velen onder hen zullen struikelen, en vallen, en verbroken worden, en zullen verstrikt en gevangen worden. Bindt het getuigenis toe, verzegelt de wet onder mijn leerlingen", Jesaja 8:15, 16. Maar nu wat is het getuigenis? Het is het Evangelie. En wat is het Evangelie? De bediening van de Geest. "Maar indien de bediening des doods in heerlijkheid is geweest, hoe zal niet veel meer de bediening des Geest, in heerlijkheid zijn?" 2 Kor. 3:7, 8. Degene daarom, die de Geest ontvangt en door Hem wedergeboren is, ontvangt het getuigenis of de getuige onzes Heeren. "Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het koninkrijk Gods niet zien. Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees, en hetgeen dat uit de Geest geboren is, dat is geest. Verwondert u niet, dat ik u gezegd heb, gijlieden moet wederom geboren worden. Nicodémus antwoordde en zeide tot hem, hoe kunnen deze dingen geschieden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg ik u, wij spreken wat wij weten, en getuigen wat wij gezien hebben, en gijlieden neemt ons getuigenis niet aan", Joh. 3.

Deze lering verkondigde Jezus, en voegde er bij, "wij spreken wat wij weten"; en dit getuigde hij: "wij getuigen wat wij gezien hebben, en gijlieden neemt ons getuigenis niet aan". Deze lering der nieuw geboorte, in de ondervinding ontvangen, wordt nadrukkelijk "het getuigenis van Jezus" genoemd. "En ik viel neder voor zijn voeten om hem aan te bidden, en hij zeide tot mij: Zie dat gij dat niet doet; ik ben uw mededienstknecht en uwer broederen die de getuigenis van Jezus hebben: Aanbid God. Want de getuigenis van Jezus is de geest der profetie", Openb. 19: 10. Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie. Diensvolgens is het duidelijk, dat niemand in een onwedergeboren staat, een profeet des Heeren kan zijn, noch een dienaar van Christus, noch een getuigenisgever, noch een waar getuige, want bij is ontbloot van het getuigenis van Christus, hetwelk is de

geest der profetie. Christus zendt de Geest in onze harten, en Hij is de levende getuigenis en de getuige; en wij zijn getuige van hetgeen Hij in ons werkt door Christus. "Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, dien Ik u zenden zal des Vader, namelijk de Geest der waarheid, die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen. En gij zult ook getuigen, want gij zijt van den beginne met mij geweest", Joh. 15 :26, 27. Dit is het getuigenis. De band die het getuigenis verbindt, is de band des verbonds; en die band is de eeuwige liefde van God de Vader, welke in "onze harten is uitgestort door de Heilige Geest, die ons is gegeven", Rom. 5: 5. Alzo wordt Gods verbond, - waarin Hij belooft dat het woord des levens en de geest der waarheid nimmer van Christus noch van Zijn zaad zal wijken - in het hart van de uitverkorenen Gods ontvangen, en gaat vergezeld met de zoetste zegening van de eeuwige liefde Gods op onze zielen.

"Verzegelt de wet onder mijn leerlingen". Deze wet is niet de zedelijke wet; want die werd door Mozes gegeven, en Christus kwam om die te vervullen; het is een andere wet, die arme ellendige zondaren, die de plaag hunner harten kennen, bevolen wordt te verwachten ; want wat de zedelijke wet aangaat, zulke zondaren hebben daarvan reeds genoeg gehad in de vloeken en veroordelingen hunner ziel; en om hun te bemoedigen, wordt hun bevolen een andere te verwachten. - "Luistert naar Mij, Mijn volk, en Mijn lieden, neigt naar Mij het oor; want een wet zal van Mij uitgaan, en Ik zal mijn recht doen rusten tot een licht der volkeren. Mijn gerechtigheid is nabij, Mijn heil trekt uit, en Mijn armen zullen de volken richten; op Mij zullen de eilanden wachten, en op Mijn arm zullen zij hopen", Jesaja 51:4, 5.

Deze wet die uitgaat is vergezeld van behoudenis en rechtvaardigheid; want noch behoudenis van zonde, noch rechtvaardigheid tot rechtvaardigmaking, worden door de werken der zedelijke wet verkregen.

De arm des Heeren moet het volk oordelen. Het is de geopenbaarde arm des Heeren die een mens de verkondiging des Evangelies doet geloven; en hij die gelooft, wordt behouden door dit heil; en de gerechtigheid van Christus is tot en over allen die geloven; zij zijn gerechtvaardigd; en dat is hun oordeel hetwelk eerst van Gods huis begint. En dit oordeel over het volk wordt hun een licht in de toekomst; want iedere prediker, die de rechtvaardigmaking van Gods uitverkorenen door het geloof tegenspreekt of ontkent, spreekt het Evangelie en het werk van de Geest tegen; daarom zegt de Heere in hetzelfde kapittel: "Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn dat ze geen dageraad zullen hebben", Jesaja 8:20.

Aldus, mijn waarde broeder, komt de arm des Heeren het geloof te werken. Verlossing van zonde, en rechtvaardiging van alle dingen, gaat met het geloof gepaard. Zulke zielen hebben hunne beproeving gehad; hun oordeel is voorbij; hun zaak is beslist, en de beslissing is in hun voordeel: zij zijn rechtvaardig verklaard, en hetgeen van zelf volgt, zijn van de dood overgegaan in het leven, en zullen in de verdoemenis niet komen, Joh. 5: 24. Op deze arm des Heeren moeten wij vertrouwen en zeggen: "In de Heere hebben wij gerechtigheid en sterkte", Jesaja 45:24. En dit ons oordeel behoort vervolgens ons licht te zijn, waaraan wij de predikers en hunne leerlingen toetsen; dezen moeten bij deze wet gebracht worden, en bij het getuigenis dat wij ontvangen hebben; en indien zij niet overeenkomstig dit woord spreken, zo is er in hun geen licht; en dit is het oordeel, dat wij van hen moeten oordelen. En hoe weinig predikers hebben wij die dit oordeel kunnen doorstaan, of ook in een samenkomst van zulke gerechvaardigden?

Op het geloof worden wij verzegeld: "verzegelt de wet onder Mijn discipelen". Deze wet is de wet des geloofs; het zegel Gods vergezelt nimmer de prediking van enige andere wet. "Dit alleen wil ik van u leren, hebt gij de Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?" Gal. 3: 2. En weder: "Die u dan de Geest verleent en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet of uit de prediking des geloofs?" Gal. 3:5. Niet door de wet, want die werkt toorn; en alle bedienaars der wet zijn dode mensen. "Wij zijn geen bedienaars der letter, maar van de Geest, want de letter doodt, maar de Geest maakt levendig". De Heilige Geest der belofte behoort aan het Nieuw Verbond, en Hij is de gever van de wet de levens. "Want de wet des Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods", Rom. 8: 2. Gelovigen in de Zone Gods, wier harten gereinigd zijn, en wier zielen van schuld zijn vrijgesproken, dezen, en geen anderen zijn bedienaars van de Geest. Geen ander, hoe ook begaafd, kan de gouden olie overbrengen, want die vloeit altijd door gouden pijpen, Zach. 4: 2-12.

Geestelijke gaven, zoals de gaven der talen, of die om wonderen te werken, of die der profetie, of die om alle verborgenheden te verstaan, of om alle wetenschap te bezitten, of die om duivelen uit te werpen, welke de beste van alle is, zijn geen zaken waar de zaligheid mede gepaard gaat; een mens kan dat alles bezitten, en toch niets zijn, 1 Kor. 13: 1 en 2. "Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in uwen naam geprofeteerd, en in uwen naam duivelen uitgeworpen, en in uwen naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt", Matth. 7: 22, 23.

Bileam was een werker der ongerechtigheid terwijl hij profeteerde, en dit was ook Judas, toen hij predikte en wonderen verrichtte; de liefde tot het geld, de wortel van alle kwaad, was in het hart van die beiden; ook hadden zij nooit God lief, of bedoelden nooit Zijn eer; zij zochten hunne eigene eer, en daarom waren zij geen oprechte mensen en was er in hen geen gerechtigheid. Geestelijke gaven berusten slechts in het oordeel en in het verstand; en het Woord van God gaat nooit dieper dan in hun oordeel en hun mond, daar houden zij de waarheid, en het is in ongerechtigheid ten onder, Rom. 1:18. De edeler hoedanigheden der ziel worden door deze gaven nooit aangeraakt, ook oogst de ziel daar geen vruchten van. Daar is geen Goddelijke macht, die op de wil werkt en hen gewillig maakt. Hij, die God gewillig maakt heeft berouw, en gaat in de wijngaard en doet de wil des vaders. Ook is het geweten niet gezuiverd, noch het hart gereinigd door deze dingen. Er is geen wet in het gemoed ingeschreven, noch enig heilig vuur in de genegenheden ontstoken, om die te verheffen tot de rechterhand Gods, waar Christus zit. Indien zij enig vertrouwen of vrede bezitten; het eerste is slechts vermetelheid, en het laatste wordt bewaard door de sterkgewapende, die onverlet in de bezitting Zijner goederen blijft; en al hun verheugingen ontspringen aan de nieuwhed der leer en aan de werkingen der welsprekendheid op de natuurlijke hartstochten.

Vele van deze gaven werden in de apostolische tijd aan genadeloze mensen geschonken, om geruchten te verbreiden om een klank in de wereld te geven, om nieuwsgierigheid op te wekken, en volk te trekken om het woord te horen, en getuigen van de kracht Gods te zijn; hetwelk bestaat in de behoudenis van Gods uitverkorenen, en hetwelk tot een getuigenis was voor anderen. Matth. 24: 14. Maar toen de uitverkorenen Gods bijeenvergaderd werden, en kerken vormden, en met de Heilige Geest begiftigd werden, toen was het jubeljaar gekomen, en deze gaven keerden weder tot de Vorst des Vredes zoals voorzegd was door de Profeet; en de mensen die met hen gaven ontvingen, gingen òf

tot de wereld òf tot alle soorten van dwaalleer, en werden zo de pesten en dwazen te Sion; juist zoals wij dat sommige mensen thans zien doen.

"Alzó zegt de Heere, Heere: Wanneer de Vorst aan iemand van Zijn zonen een geschenk zal geven van Zijn erfenis, dat zullen Zijn zonen hebben, het zal hunne bezitting zijn in erfenis. Maar wanneer hij van Zijn erfenis een geschenk zal geven aan een van Zijn knechten, die zal dat hebben, tot het vrijjaar toe, dan zal het tot de Vorst wederkeren: het is immers Zijn erfenis; Zijn zonen die zullen het hebben", Ezech. 46: 16 en 17. Alzo zien wij, dat er aan de dienstknecht niets verzekerd is, wanneer het jubeljaar komt; maar de erfenis der zonen is rijk verzekerd. Al hetwelk nauwkeurig door Christus vervuld is. "Neemt dan van hem het talent weg, en geeft het dengene die de tien talenten heeft. Want een iegelijk die heeft, dien zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van dengene die niet heeft, van dien zal genomen worden ook wat hij heeft. En werpt de onnutten dienstknecht uit in de buitenste duisternis: dáár zal weinig zijn en knersing der tanden", Matth. 25: 28-30. Maar God schrijft de wet des geloofs in het gemoed, en de wet der liefde in de vleses tafelen des harten, en wanneer dit komt, daar is het jubeljaar uitgeroepen, en de wet der vrijheid is in de ziel geopenbaard; en om alle dingen hier zeker te maken en verzekerd te doen zijn, zo zet God het grootzegel van de hemel op het werk.

"In welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid, gehoord hebt; in welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte", Efeze 1: 13. Gelovigen zijn levende brieven, en als zodanig zijn zij verzegeld met een eeuwig levend zegel. Anderen kunnen deze brieven kennen en dezelve lezen; maar de verkoren inhoud, de verborgenheden en de schat, behoren Gode, en niemand anders. Zegels dienen om zaken verborgen te houden door de rechte eigenaars, die dezelve kunnen openen, lezen en zich verheugen met de inhoud, wanneer zij verkiezen en verzegelen die weder na zij gedaan hebben, en die gesloten houden voor ieder ander. "Mijn zuster, o bruid! gij zijt een besloten hof, een beslotene wel, een verzegelde fontein", Hooglied 4:12. De wateren dezer fontein zijn alle de hemelse Bruidegom en Zijn vrienden geheiligd; wanneer de Heere verkiest, dat zij zullen ontspringen in lof en dankzeggingen tot Hem of uitvloeien om Zijn vrienden te verkwikken, zo zijn zij geopend en zullen gaande blijven, uitspringende en overlopende zolang deze opening of verruiming duurt, en wanneer zij besloten en verzegeld worden, zo houden zij altijd op.

Een verzegeling dient om zaken te verzekeren. Alzo verzegelt de Geest de Heilige, opdat zij zeker zouden zijn, tot de uitverkorenen Gods te behoren. Verzekering daarom, vergezelt het zegel. "Wetende, geliefde broeders, uw verkiezing van God. Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in de Heilige Geest, en in vele verzekering, gelijk, gij weet hoedanigen wij onder u geweest zijn om uwentwil", 1 Thes. 1: 4 en 5. Daarom is de verzekering de gelovige een der gezegende werkingen van dit zegel; zoals geschreven is: "Totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte: dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden, en het vruchtbare veld zal als een woud geacht worden; en het recht zal in de woestijn wonen, en de gerechtigheid zal op het vruchtbare veld verblijven. En het werk der gerechtigheid zal vrede zijn, en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid; en mijn volk zal in een woonplaats des vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille geruste plaatsen", Jesaja 32:15-18.

De Joodse natie, een vruchtbaar veld genoemd, zou als een woud geacht worden, en de Heidenwereld, die vroeger een woestijn genoemd was, zou in een vruchtbaar veld herschapen worden, door de uitstorting van de Geest. Dan zal recht en gerechtigheid in dit veld verblijven: vrede, gerustheid en verzekering voor eeuwig, zullen de werkingen zijn van recht en gerechtigheid. Hun woning zal een woning des vredes zijn; en zo is het, want zij wonen in de kloof der rotsen, dat is hun verblijf. "Laat ze juichen die in de steenrotsen wonen, en van de top der bergen af schreeuwen", Jesaja 42:11. Zij moeten zekere woningen hebben: en dat is ook hun deel, want zij wonen in de Zoon en in de Vader. "Heere, Gij zijt ons geweest een toevlucht van geslacht tot geslacht", Psalm 90:1. En die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen", Psalm 91:1. Zij zullen vredige rustplaatsen hebben; zij rusten in de liefde Gods, en in Zijn volstreekte uitverkiezing van hun personen in Zijn verbond in de uitgewerkte zaligheid van Christus, en in het werk des Heilige Geest aan hun eigen zielen. En ik ken geen rustplaatsen zo kostelijk en zo vreedzaam als deze.

Paulus noemt de besnijdenis een zegel. "En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend", Rom. 4:11. Abraham geloofde God, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend vóór dat hij besneden was, opdat noch hij, noch zijn zaad ooit in het vlees zouden roemen. Zijn besnijdenis wordt niet meer geacht dan een teken van de wezenlijke besnijdenis; want een die waarlijk besneden is, is iemand wiens hart door God besneden is, opdat hij Hem met zijn ganse hart zou liefhebben, en met Zijn ganse ziel, opdat hij leve. Deut. 30:6. Dezulken, en dezulken alleen zijn waarlijk besneden. "Want wij zijn de besnijding, wij die God in de Geest dienen en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen", Fil. 3:3. Het wezenlijke zegel van ware en geestelijke besnijdenis is liefde, en de besnijdenis in het vlees was hiervan het teken en niets meer. Dit zegel in het hart Abrahams, en het teken er van in zijn vlees, diende om Abraham te verzekeren, dat God zijn natuurlijk zaad zoude aannemen, (door een nationale aanneming) en hun het land der belofte zou geven, hetwelk Hij deed, en er hun inleide door de hand van Mozes en Jozua. En liefde was een zegel aan het gehele geestelijke zaad Abrahams, dat Hij hun door Zijn genade zou aannemen, hun zegenen met geloof, gerechtigheid en leven; en dat Hij hen het land des hemels zoude geven, en hun daarin brengen door dat beroemde zaad Christus Jezus, in Wie alle natiën zouden gezegend zijn.

Bijna iedere zaak den gelovigen eigen, is hem verzegeld. Het fundament, waarop hij bouwt, is verzegeld. "Hymenéüs en Filétus, die van de waarheid zijn afgeweken, zeggende dat de opstanding alrede geschied is, en verkeren het geloof van sommigen. Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen die de Zijnen zijn", 2 Tim. 2: 18 en 19. Ik versta deze plaats niet zoals sommige goede mensen zulks doen; dat door zegel hier het verborgen raadsbesluit Gods of, Zijn voorwetenschap bedoeld is. Door dit fundament bedoelt de Apostel ontwijfelbaar de Heere Jezus Christus; zoals geschreven is: "Naar de genade Gods die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd, en een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie toe hoe hij daarop bouwt. Want niemand kan een ander fundament leggen dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus", 1 Kor. 3: 10 en 11. Dit fundament nu staat zeker, zoals de profeet Jesaja zegt: "Daarom alzóó zegt de Heere Heere: Zie, Ik leg een grondsteen in Sion, een beproefden steen, een kostelijken hoeksteen, die wel vast gegrondvest is: wie gelooft, die zal niet haasten", Jesaja 28: 16. Uit dezen tekst neemt Paulus het over, en zegt met de profeet: "Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere

kent degenen die de Zijnen zijn". Dit fundament nu, hetwelk is Christus Jezus, heeft het zegel van God er op verkregen. Werkt niet om de spijs die vergaat, maar om de spijs die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen ulieden geven zal; want dezen heeft God de Vader verzegeld" Joh. 6: 27.

Christus was verzegeld met de Heilige Geest, Hij was onderscheiden aangeduid, macht gegeven, gezalfd, lastgegeven, en gezonden om de beloofde en langverwachte Messias te zijn. Hij was vervuld met de Heilige Geest van de baarmoeder aan, en verzegeld door de openlijke nederdaling van de Heilige Geest op Hem toen Hij gedoopt werd, juist voor Hij Zijn openbare bediening aanvaardde. De wonderen welke Hij wrocht, en de zielen welke Hij bekeerde, waren alle schriftuurlijke bewijzen van zijn verzegeling en zending van God. Hierom besluit de Apostel, dat ofschoon sommigen, welke de naam van Christus belijden, zelve van het geloof zijn afgeweken en het geloof in anderen verkeren, nochtans de ware Messias, welke de alwetende God is, en die als mens verzegeld is met de Heilige Geest, moet weten wie Zijn eigen uitverkorenen zijn; Hij moet weten wiens zonden Hij droeg, voor wie Hij stierf, en wie Zijn eigene gekochte bezittingen zijn; en waarlijk, Hij zal nooit verliezen, wat zijn Vader Hem gegeven heeft, noch dulden dat er enigen uit Zijn hand zouden gerukt worden, die Hem zijn aanvertrouwd. De goede Herder kan toelaten, dat satan de wolven wegsteelt, maar geen schapen; want "de Heere (maar niemand anders) kent degenen die de Zijnen zijn".

Hieruit blijkt, dat het fundament van de gelovige verzegeld is, en zo ook de gelovige zelf; en Zijn verzegeling wordt gezegd te zijn, in Christus: "in welchen gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden". En dus verzegelt God zowel de Verlosser als de verlostte. "Maar die ons met u bevestigt in Christus, en die ons gezalfd heeft, is God; die ons ook heeft verzegeld", 2 Kor. 1: 21. Daarom, dezulken die de Heere zijn toegevoegd, zijn één geest, want het zegel Gods is op die beiden. zo ook de dierbare schatten des Verbonds, of de geestelijke zegeningen van het nieuwe Testament, zijn alle verzegeld en verborgen onder hetzelfde zegel voor de ogen van al wat leeft; noch kan ooit iemand die genieten, tot de Geest die de gelovige verzegelt, het Evangelie ontzegelt en het gelovig gemoed daarin leidt "de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geest Gods zijn, hij kan ze niet verstaan, omdat ze geestelijk onderscheiden worden", 1 Kor. 2:14. "Daarom is ulieden alle gezicht geworden als de woorden eens verzegelden boeks, hetwelk men geeft aan een die lezen kan, zeggende: Leest toch dit, en hij zegt, ik kan niet, want het is verzegeld. Daarom zegt God, zie Ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid Zijner wijzen zal vergaan, en het verstand Zijner verstandigen zal zich verbergen" Jesaja 29: 11, 14.

En dit gebeurde in de dagen van Christus. "Ik dank U Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve de kinderkens geopenbaard. Ja Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U, Matth. 11:25. Hoe dikwijls heb ik, voor ik nog één jaar na mijn nieuw geboorte oud was, mensen in de predikstoel in het duister zien werken, om in de rijken schat van een uitnemende tekst te komen, welke onder het zegel verborgen lag, maar alles te vergeefs. Het zoet gevoel der vergiffenis, van vrede, van onuitsprekelijke vreugde en volkomen heerlijkheid; de smeltende vlammen onder een genot van eeuwige liefde; de zoete zielversmeltende ondervindingen genoten onder de Goddelijke stromingen van Goddelijke droefheid en evangelisch berouw, welke voortgebracht worden onder het gerommel van Gods ingewanden jegens ons, en de herhaalde ontdekkingen van Zijn

liefde tot ons in Christus Jezus; de voorsmaak van de hemel en Goddelijke vrolijkheid, die door de Geest ontspringt onder de indrukken dat de Goddelijke tegenwoordigheid ons vergezelt op ons pad en op onze slaapstede; de zoete stralen, der Godheid, die dikwijls in het woord schijnen, de diepe verborgenheden opploegde en het verlichte gemoed door heerlijk stralende glans, leidende van de een verborgenheid in de andere, de ziel vastzettende in de heerlijke overeenstemming, die uit het woord tegenblijkt; wanneer gebogen dingen recht gemaakt worden, ruw plaatsen glad, en schijnbare tweedracht in overeenstemming gebracht wordt; de verblijdende en zielverrijkende gedachten, dat arme wormen toegelaten worden tot God te naderen en met vrijmoedigheid, vrijheid en gemeenzaamheid met Hem, en om gemeenzaamheid en medegenootschap beide met de Vader en de Zoon te houden, en te zelfder tijd te zien, dat het woord van God geheel overeen komt met al de Goddelijke onderwijzingen, invloeden en werkingen van de Heilige Geest Gods in ons; en om gevoeliglijk onder de Goddelijke toelachingen van de hemel te verkeren; om bekend te zijn met de verborgen gedachten van Gods hart, welke gedachten zijn van het goede en niet des kwaads, om ons het verwachte einde te geven.

Hoeveel ras voorbijgaande bezoeken, hoeveel van gedaante veranderde uitzichten, welk een medelijden ontdekt de God van alle genade ons in moeiten! Welk een bijstand verschaft Hij! Welk een onderstand gevoelt het hart in een uur van beproeving! Hoe gevoelig scheurt Hij de hemel en komt neder ons tot hulp! Jesaja 64:1. Hij laat onze hoop toe tot binnen het voorhangsel, en onze genegenheden tot zijn eigen rechterhand, waar Christus zit. Zijn gezegende tegenwoordigheid, wanneer die op de ziel schijnt, werpt een Goddelijken glans op het gehele werk Zijner handen; Zijn schitterende volkomenheden schijnen in beide bollen: "Zijn heerlijkheid bedekt de hemelen, en het aardrijk was vol van Zijn lof", Hab. 3:3. De verwonderlijke nederbuiging Gods, zo laag bukkende om ons te bezoeken, maakt ons minder dan niets. De afstand en onevenredigheid tussen God en zulke wormen schijnt, zo mogelijk, groter te zijn dan oneindigheid; en toch de liefde, die alle dingen gelooft, zegt te zelfder tijd, en dat met de getuige op aarde en het getuigenis des hemels: "Ik woon in God, en God woont in mij". De Goddelijke roerselen nederdalende voor het geloof te grijpen, de verborgene leidingen Zijner voorzienigheid, de goedheid, die dagelijks voorbij ons aangezicht gaat, en de genade en waarheid die ons volgen; het waakzame oog Gods over ons; de meest ogenblikkelijke omstandigheden, die zo teder door Hem worden gadeslagen; het dove oor dat Hij keert tot alle onze uitroepen tegen onszelf; de Goddelijke goedkeuring, de liefde, de Vaderlijke omhelzingen die ons overweldigen, welke wij in zelfvernederig afkerig ontwijken en trachten weg te doen, oordelende onszelf Zijner barmhartigheid onwaardig! Deze dingen, en duizenden meer, welke mijn arme ziel heeft genoten en waar het woord van God van overvloed, berusten allen onder het zegel; hetwelk geen natuurlijk mens, hoe schitterend zijn hoedanigheden mogen zijn, of, hoe diep zijn onderwijs ook gaat, kan aanraken, veel minder ontdekken en in het licht stellen.

Natuurlijke mensen in de bediening, zijn gebroken bakken, putten zonder water, wolven zonder regen, lampen zonder olie en een kruik zonder zout. Een dode redevoering van een bedienaar der letter is voldoende om de levendigste ziel in een diepen slaap te dompelen, om de meest verwijde ziel in ijzers te sluiten, en om een gewaterde hof als een naakte heide te maken. Geestelijke slaapzucht, wettische dienstbaarheid en zielsarmoede was alles, dat ik ooit van zulke bedienaars had; en ik heb vroeger genoeg gehad van dit

harde loon. Zij verkeren het huis des gebeds in een gevangenis, en maken van vrijgeboren burgers slaven.

De gelovige is een levende brief, heeft de gehelen inhoud van Gods wet in zijn hart geschreven, verzegeld en bedekt voor de wereld; want een werelds mens kan die noch zien noch geloven, ofschoon hij ze verklaart. Hij is verzegeld met de zekerheid des geloofs, hetwelk zijn hart vast zet. Hij is verzegeld met de liefde Gods in Christus Jezus, hetwelk Zijn besnijdenis is, en een zeker teken en zegel dat de gerechtigheid van Christus de Zijn is; want de liefde werpt de vrees uit en gelooft alle dingen. Christus, zijn fundament, is verzegeld; het verbond en zijn gehelen rijken inhoud, welke voor de wereld verborgen is, is ook verzegeld en hem verzekerd; maar niet verborgen noch voor hem bedekt. Iedere heilswaarheid, belofte of onderwijs van Christus, iedere onderwijzende berisping of bestraffing in vereniging met al de vermaningen, waarschuwingen en verborgen raadgevingen, welke door de groten Profeet der kerk gegeven worden, zijn omkleed met macht op de ziel ingedrukt en bevestigd op zijn hart als met een zegel. "Maar God spreekt eens of tweemaal, doch men let daar niet op. In de droom, door het gezicht des nachts, als een diepe slaap op de lieden valt, in de sluimering op het leger: dan openbaart Hij het voor het oor der lieden, en Hij verzegelt hunne kastijding; opdat Hij de mens afwende van zijn werk, en van de man de hoovaardij verberge", Job 33:14-17.

Zonder dit zegel, zou de Satan en Zijn kettters spoedig het zaad in hunne harten gezaaid wegstelen; zoals wij dat dikwijls zien in mensen van de grootste bekwaamheden, wanneer het woord alleen in het verstand en het oordeel is ontvangen. Deze zijn spoedig verleid, en gebracht om de grootste ongerijmdheden te geloven; en dit zou ook met de uitverkorenen het geval zijn, was er geen zegel, dat het woord vergezelt. Waarheid, wanneer die verzegeld wordt, maakt het geweten vrij; en zulke zielen bevestigen door hun zegel, dat God waarachtig is. Dan bereikt de waarheid de genegenheden; het wordt in de liefde daarvan ontvangen. Het is het woord der genezing, dat ons gezond maakt; het woord des geloofs, dat ons doet geloven; het woord der kracht, dat ons doet gehoorzamen; het woord der wijsheid, dat ons wijsmaakt tot zaligheid; het woord der gezondmaking, hetwelk al onze geestelijke ziekten geneest, gepaard met een overvloed van vrede; een woord des lichts om onzen voet in de weg, des vredes te geleiden.

Het is het woord der gerechtigheid, hetwelk ons rechtvaardigt; en het woord der verzoening, hetwelk ons vrienden maakt. Het is de belofte van aanneming hetwelk ons zonen maakt; de belofte des levens hetwelk ons erfgenamen maakt; en de belofte van overwinning door genade hetwelk ons meer dan overwinnaars doet zijn.

Dit alles en veel meer nog vergezelt de verzegeling van ons onderwijs. Daarom de onmogelijkheid, dat de uitverkorenen ten laatste nog bedrogen zouden uitkomen. Satan beproeft de jongbekeerde sterk, en zendt de wijste en slimste dienaars zijner belangen om hetzelfde te doen: maar de jonggelovige, zo pas uit zijn slavernij verlost, en zich verheugende in zijn vrijheid, en van weinig meer levende dan van zijn Goddelijke vertroostingen; en bevindende, dat deze kettters niets dan verwarring en slavernij over zijn gemoed brengen, welke hem zijn zoete bete beroven, zo wordt hij er spoedig bevreesd voor; hij schuwt hen en verdenkt hen dieven en rovers te zijn; en hij heeft het juist voor, want ze zijn niets anders.

En de Heilige Geest gaat voort het werk te verlevendigen en te vernieuwen; dit brengt de ziel telkens en telkens weder tot het licht. En telkenmale als de Heere in zijn hart schijnt wordt de bedrieger meer ontdekt; terwijl hij gevoelt, dat zijn eigen hart te meer wordt versterkt, gegrond en in de waarheid bevestigd. Door dit zegel wordt het beeld Gods ingedrukt; en dit wordt door de Geest gewrocht, terwijl Jezus Christus aan het verlicht

verstand en het oog des geloofs wordt geopenbaard, zoals geschreven is: "En wij allen met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest", 2 Kor. 3: 18. Zeer verscheiden zijn de aanblikken, die de gelovigen hebben op Christus Jezus, terwijl de Heilige Geest hen bewerkt en verandert, of dit beeld in de ziel indrukt. Abraham, Isaäk en Jacob, Mozes, Jozua, Gideon en Manóah zagen Hem allen; want Hij verscheen aan elk van hen en aan vele anderen. Sommigen zagen Hem als een Engel Gods, zeer schrikkelijk. Sommigen in een menselijke gedaante, als Jozua; en in de wolken, als Job. Sommigen als een vlamvend vuur, als Mozes. Sommigen in smartende omstandigheden, als Jesaja. Anderen in zijn priesterlijk gewaad als Ezechiël en Daniël. Anderen in een vertoon van oorlog, met klederen in bloed gedoopt, en op een rood paard, als Johannes en Zacharia. Sommigen als de oude van Dagen en eerbiedwaardige Rechter, met Zijn haar als zuiver wol. Sommigen op de rechterstoel, als Daniël. En anderen op Zijnen heerlijken troon als koning van Sion, en boven de cherubims, als Ezechiël. Hij werd ook zo gezien door Paulus; en sedert ook door Mr. Hart, en ook door mij, en door vele anderen in onze dagen, die Hem gezien hebben in Zijn eigen licht door het oog des geloofs, en met het verlichte verstand als de Man van smarten op het kruis, en terzelfder tijd schijnende in de fontein van eeuwig licht. O! allerheerlijkst, allerwonderlijkst en ziel herscheppend gezicht. Anderen zien Hem in het licht van het Woord. Het Woord is met licht en leven vergezeld.

De Geest getuigt van Christus aan de ziel, op welken tijd de Zon der gerechtigheid opgaat met genezing onder Zijn vleugelen; welk gezicht aan allen is beloofd die Zijn Naam vrezzen, Mal. 4: 2, en dat is een belofte van de blijde boodschap des heils. En dit gaat vergezeld met onuitsprekelijke vreugde en vol heerlijkheid. "Maak u op, wordt verlicht, want uw licht komt, en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken en de donkerheid de volkeren; doch over u zal de Heere opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden, en de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot de glans die u is opgegaan" Jesaja 60: 1-3. Welke belofte vervuld zal worden en bevonden waarheid te zijn, zolang er één uitverkoren vat onder de heidenen gevonden wordt, die geroepen moet worden.

En alhoewel wij vele predikers hebben, die alle gezicht ontkennen, en bijgevolg alle bovennatuurlijk licht, toch weten wij, dat dezulken geen brandende en schijnende lichten kunnen zijn, omdat zij het licht ontkennen, noch dienaars van Christus, want Hij maakt zijn dienaars tot een vlamvend vuur, Psalm 104:4. Ook zijn zij geen kinderen des lichts of des daags, maar des nachts en der duisternis; want, indien zij hetgeen zij beweren waarheid is, zo is er niets dan vervloeking in het gehele land, want God zegt: "Als er geen profetie is wordt het volk ontbloot", Spr. 29: 18.

Zulke blinde gidsen hebben niets dan het licht der natuur om hen te geleiden. "Zij spreken het gezicht huns harten". Alle gezicht te ontkennen is God te loochenen, Welke een Licht is, en alle kennis is uit Hem. God belooft dat Zijn kinderen Hem allen zullen kennen, maar hoe? God geeft ons het licht van de kennis der heerlijkheid van zichzelf in het aangezicht van Jezus. Het is alle verzekerd woord der profetie te ontkennen, want dit is "een licht, schijnende in een duistere plaats". Dezulken ontkennen het recht der heiligen, en al het goede werk binnen in hen; want zij worden genoemd "de kinderen des lichts en kinderen des daags". Zij ontkennen het pad van de rechtvaardigen hetwelk meer en meer, schijnt. Zij ontkennen de zaligheid van God, want dat is "een brandende lamp". Zij ontkennen de lampen en de olie der wijze maagden, ja, ook van de dwaze; want hoe kon hunne lamp uitgaan, indien zij generlei soort van licht hadden?

Zij ontkennen alle verheuging der rechtvaardigen, want het licht van de rechtvaardigen verheugt. Zulke mensen ontkennen de Schriften der waarheid, want die zijn een licht voor onzen voet en een lamp op ons pad". Zij ontkennen alle evangelie prediking, want "dat is licht gezaaid voor de rechtvaardige, en vrolijkheid voor de oprechte van harte". Zij ontkennen het wezen Gods in zijn kerk, want "uit Sion de volmaaktheid der schoonheid verschijnt God blinkende". Het berooft een ware dienstknecht Gods van iedere naam die God hem geeft. Hoe kan hij een "ziener" een "profeet" of een "wachter" zijn, indien hij stekeblind is? Hoe kan hij een brandend of schijnend licht zijn, een vlamvend vuur, een kaars of kandelaar, of een ster in des Heeren rechterhand, indien er in hem geen licht is? Zij moeten blinde wachters zijn en stomme honden, want welke honden zullen er blaffen, tenzij zij een vreemdeling zien of een gerucht horen? En juist zulke blinde wachters zijn alle predikers, die het gezicht (of openbaring) ontkennen; want alle bovennatuurlijk licht, hetwelk boven en buiten het licht der natuur is, is gezicht; hetzij het schijnt in het hart, als in Paulus, of in het hoofd, als in Bileam, hetzij het schijnt in het woord van God, of in het aangezicht van Jezus Christus.

Paulus noemt het *een hemels gezicht*. Zulke mensen ontkennen ook de behendigheid van Satan, want Paulus zegt dat hij zich verandert in een engel des lichts. Ja meer nog, zulke predikers ontkennen zelf hunne eigene misleiding en de invloed daar zij onder zijn, want Paulus zegt ons, dat zelfs bedriegers of dienaars van de Satan zich veranderen, als waren zij dienaars der gerechtigheid, 2 Kor. 11:14, 15. Daarom is het des Satans oogmerk om een Engel in zijn verschijning na te bootsen, en zijn dienaars om de bedienaars van Christus te gelijken door in het licht van hun eigen vuur te wandelen, en in de spranken die zij zelf ontstoken hebben.

Het beeld Gods, hetwelk de Geest op de ziel indrukt wanneer zij wordt verzegeld, bestaat in licht, kennis, heerlijkheid, liefde, gerechtigheid en ware heiligheid. En zulke zielen schijnen als lichten in de wereld, want zij zijn bekeerd; en ware bekering, is de mens te veranderen van duisternis tot licht, en van de macht des Satans tot God. Deze verzegeling wordt gezegd te bestaan tot op de dag der verlossing. "En bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door welchen gij verzegeld, zijt tot de dag der verlossing", Efeze 4:30. De dag der verlossing, waarvan hier gesproken wordt, blijkt de opstanding te zijn, welke bestaat in de verlossing des lichaams van het graf. Zoals geschreven is: "Maar ook wijzelve die de eerstelingen van de Geest hebben, wij ook zelve zeg ik zuchten in onszelf, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams", Rom. 8: 23. Onze verzegeling nu is hiervan het gewisse onderpand, "In welchen gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte, die het onderpand is van onze erfenis tot de verkregen verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid", Efeze 1:13, 14. In deze woorden wordt de kerk van God een bezitting genoemd, zoals het des Heeren deel is. Des Heeren deel is zijn volk, Jakob is het deel Zijner erfenis. Dit deel wordt genoemd de verkregen bezitting, omdat het met een prijs is gekocht. Om de gemeente Gods te weiden, welke hij verkregen heeft door zijn eigen bloed", Hand. 20: 28.

Deze gehele bezitting werd door de Vader aan de Zoon gegeven, en hij offerde er zijn leven voor op, en de prijs dien hij betaalde verwierf het volkomen, zowel het lichaam als de ziel; van al hetwelk hij niets zal verliezen, neen, niet zoveel als een enkel haartje. "Niet één haar uit uw hoofd zal verloren gaan", Luc. 21:18. En dit is de wil des Vaders Die Mij gezonden heeft, dat al wat Hij mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze, maar hetzelfde opwekke ten uitersten dage. "En dit is de wil desgenen die Mij gezonden heeft, dat een

iegeijk die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe, en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage", Joh. 6:39, 40.

Deze verkregen bezitting is thans wonderlijk verspreid. Vele zielen, de geesten der volmaakt rechtvaardigen genoemd, zijn nu in de hemel. Twee van de lichamen der heiligen zijn in de hemel, zowel als hun zielen. Henoch zowel als Elia. De lichamen van duizenden der Heilige liggen nu in het stof, hunne zielen hebben de lichamen in geloof achtergelaten om te rusten in hope. Een gedeelte der gekochten is in een strijdende staat; een ander deel ligt in de verderfenis van de val; sommigen in de baarmoeder der vrouw, sommigen in de lendenen van de man en sommigen in onbestaanlijkheid. Maar bij de eerste opstanding moeten zij allen bijeenvergaderd worden; allen wier namen in de hemelen zijn geschreven, de gehele kerk van de Eerstgeborene. En dit zal de grote samenroeping zijn, of "de algemene vergadering", Hebr. 12 :23. De Apostel nu zegt ons, dat wij verzegeld zijn door de Heilige Geest tot dezen dag der verlossing; hetwelk aantoon dat geen dan verzegelde personen zullen opstaan in de opstanding der rechtvaardigen. Geen dan dezulken, die uit de geloof zijn, en die, alzo gelovende, verzegeld zijn met de Heilige Geest der belofte, kunnen opstaan in de eerste opstanding, want zij, en zij alleen zijn zalige en heilige mensen. "Zalig en heilig is hij die deel heeft in de eerste opstanding, over deze heeft de tweede dood geen macht", Openb. 20:6. Uit de geloof zijnde, zijn zij zalig met de gelovige Abraham, en met de Heilige Geest verzegeld zijnde, zijn zij heilig. Daarom, deze onze verzegeling tot de dag der verlossing is om ons een deel en erve in deze eerste opstanding te verzekeren, het is daar een bewijs en onderpand van. Het is de heiliging en verzegeling van de Heilige Geest, die daarvan deelgenoot doet zijn.

En dit is een waarheid, dat de Heilige Geest nooit enig sterveling zal levend maken en veranderen, en hem het heerlijk lichaam van Christus gelijkvormig zal maken, tenzij Hij er in woont en hem tot zijn tempel maakt in dit leven. Weet gij niet" zegt de apostel, "dat uw lichamen tempelen van de Heilige Geest zijn? Gij zijt de tempel des levendigen Gods, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen en in hen wandelen." En deze tempel is heilig, en zalig en heilig zijnde, moet hij opstaan in de opstanding der rechtvaardigen, en waarlijk, zalig en heilig zal hij zijn wanneer hij verrijst. Christus deed de tempel van Zijn eigen lichaam weer opstaan, en de Heilige Geest zal de kerk doen opstaan, welke zijn tempel is, en haar 't heerlijk lichaam van Christus gelijkvormig maken. Wij moeten zien op deze onzienlijke dingen. Dit en wat daarop volgt, is de prijs der hoge roeping Gods in Christus Jezus. "Zo loopt dan, opdat gij moogt verwerven" in het pad der rechtvaardigen, dat ten leven is, en in dezen wedloop, die ons voorgesteld is en op hope van de prijs. Deze brief verlaat mij gans machteloos, toch voortgaande.

Altijd de uw in onvergelykbare liefde,

W. HUNTINGTON.

ZEVENTIENDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, in het nieuw Vicariaat, Lewes, Sussex.

Aan mijn eigen zoon in het geloof.

Geliefde, ik denk dat het betamelijk is, zo lang ik in dezen tabernakel ben, uw rein gemoed bij wijze van herinnering op te wekken, opdat ná mijn verscheiden deze dingen bij u mogen verblijven. Overpeins deze allerge wichtigste zaken; geef er u geheel aan over, zodat het nut dat gij er uit trekt aan allen mag bekend worden. "Doe het werk van een evangelist, opdat men van uw bediening ten volle verzekerd zij". Brengt hen van hun oude zandgrond af, van alle vertrouwen in het vlees, en van hun zure droesem van wettische gerechtigheid. Ontsluit de waarheid in deszelfs gehele naakte kracht en naakte eenvoudigheid; neem waar en let op deszelfs werkingen, vruchten en uitwerksels, en gij zult, het in de hand van de Geest voldoende vinden, om de halstarrigste te onderwerpen, de verstokste te veranderen, de tegenspreker te doen zwijgen en het kind van God tot alle goed woord en werk te vervullen.

Maar ik zal voortgaan.

17e. En handelen over de Heilige Geest, als een onderpand onzer erfenis. Want ook wij die in dezen tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nademaal wij niet willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde. Die ons nu tot dit zelve bereid heeft, is God, die ons ook het onderpand des Geest gegeven heeft", 2 Kor. 5:4 en 5.

De Apostel noemt hier onze aardse lichamen een "tabernakel", hetwelk een draagbare woning is, welke opgericht, neergelegd en verplaatst kan worden, juist zoals het de eigenaar behaagt dit te doen. Deze tabernakel, zoals die nu staat, is niet duurzaam, om redenen van de ellende, welke de inwoners in de tegenwoordige staat aankleeft, "wij, die er in zijn, zuchten, bezwaard zijnde". De plaag der melaatsheid is er in, en daarom moet hij neergeworpen worden. Er is een lichaam der zonde, een lichaam des doods in, en dit heeft het verderfelijk gemaakt, en verderfenis is het zaad de doods. Het is allen mensen gezet eenmaal te sterven, God heeft het der ijdelheid onderworpen doen zijn, niet gewilliglijk, want de dood, in het afgetrokken beschouwd, is ons niet welkom, "maar God heeft het op hope onderworpen". De dood, van zijn prikkel ontwapend, welke de zonde is, en van de kracht der zonde, welke de wet is, en van de vloek der wet, welke is toorn en verdoemenis, al hetwelk de dood vergezelt als een straoefenend kwaad; de dood hiervan ontwapend, is geen dood noch koning der verschrikking, maar de schaduw des doods en de poort tot het leven, want alles is het onze, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, 1 Kor. 3:22.

2e. De Apostel noemt deze onze aardse lichamen "klederen", welke een mens in de morgen aantrekt. zo komen wij in deze wereld met deze verderfelijke lichamen; en, zoals een mens Zijn klederen des avonds aflegt en te bed gaat, zo ook is er een nacht komende (waarin niemand werken kan) voor des Heeren knechten, wanneer zij zullen betaald worden; zij, die onder het kruis gewerkt hebben in geloof en liefde, en in zelfverloochening; te dier tijd zullen zij hunne klederen afleggen, te rusten gaan, of in slaap vallen in Jezus. Maar dit is nog niet alles waaromtrent de hope werkzaam is: "nademaal wij niet willen ontkleed maar, overkleed worden, opdat het sterfelijke van het

leven verslonden worde". In de morgen der opstanding, wanneer het huwelijk van het Lam zal voltrokken worden, dan zullen deze onze lichamen niet alleen met onze zielen verenigd worden, maar deze verderfelijke lichamen zelve zullen onverderfelijkheid aandoen; en dit zal plaats hebben wanneer Hij die alléén onverderfelijkheid heeft, verschijnen zal. Dit zal het eindwerk zijn in de nieuw schepping en het is de laatste verandering van gedaante, die wij verwachten. "Verwachtende de zalige hope en verschijning der heerlijkheid van de groten Gods en onzen Zaligmaker. Jezus Christus", Titus 2: 13. Wij hebben de Heere Jezus Christus reeds aangedaan, en in Hem gewandeld; namelijk door het aandoen Zijner gerechtigheid, de klederen des heils en de bedekking van des Heeren Geest. Maar te dier tijd zullen wij Hem nadrukkelijk aandoen en dat volkomen. De Heilige Geest zal onze sterfelijke lichamen opwekken en Goddelijk leven in ieder lid van hetzelfde instorten, "wanneer Christus die ons leven is verschijnen zal". De Geest zal ons niet alleen van al onze zonden reinigen, hetwelk "ons vernederd lichaam veranderen" genoemd wordt, Fil. 3: 2, maar zal alle verderfelijkheid met de wortel uitrukken, want de onverderfelijkheid zal aangedaan worden. Dan zullen wij "bekennen de liefde van Christus, welke (in dezen staat) de kennis te boven gaat en vervuld worden met al de volheid Gods", Efeze 3: 19. De kerk is het lichaam van Christus, de volheid van Hem, allen wonen in Hem; en Hij zal ze allen vervullen, hen alle volheid zijn, en allen in Hem zijn, Efeze 1:23. Onze lichamen zullen niet alleen gereinigd worden van al hunne grove en verderfelijke stoffen, hetwelk nu een kluister en een gewicht is, maar zij zullen geestelijk zijn.

Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam. Dit doodgewicht zal plaats maken voor een "eeuwig gewicht der heerlijkheid", 2 Kor. 4 :13. Het zal opgewekt worden in kracht, kracht om dit eeuwig gewicht der heerlijkheid te dragen en kracht om het gezicht te verdragen in het aanschouwen van God de Vader, want "de reinen van harte zullen God zien", Matth. 5:8. Te dien dage zal Hij ons de Vader tonen. In deze kracht zal het lichaam een bekwaam metgezel der ziel zijn; het zal zijn krachtig, gezwind, en door Zijn vlugheid "als de engelen Gods in de hemel", Matth. 22:30. Daarom zal er in de volzaligen dienst Gods geen bezwijking zijn, geen vermoeidheid, ofschoon wij tot in alle eeuwigheid de zaligheid Gods en des Lams zullen zingen, Openb. 5: 13. Wij zullen door het Lam geleid worden aan de fontein des levenden waters, Openb. 7: 11; en de ziel en lichaam beide geestelijk zijnde, zullen wij "drinken uit de beek van Gods wellusten", Psalm 36:8, hetwelk ons met een Goddelijke volheid zal vervullen, zo schielijk als wij het voort kunnen brengen in zegeningen, lofzeggingen en dankzeggingen; in vereniging met de toeëigeningen van kracht en rijkdom en wijsheid en sterkte en eer en heerlijkheid en dankzegging Gode en het Lam, Openb. 5:12.

Onze lichamen zullen opgewekt worden in heerlijkheid. Ik denk dat onze lichamen vurig zullen zijn, of een vurige gedaante zullen hebben. Hetwelk men kan opmaken uit de volgende plaats. "Onze lichamen" zegt Paulus "zullen het heerlijk lichaam van Christus gelijkvormig gemaakt worden". "Wij" zegt Johannes "zullen Hem gelijk zijn, wij zullen met Zijn beeld opwaken". En de verheerlijkte mensheid van Christus is dus beschreven. "En ik zag als de verve (kleur) van Hasmal, als de gedaante van vuur rondom daar binnen, van de gedaante Zijner lendenen en opwaarts; en van de gedaante Zijner lendenen en nederwaarts zag ik als de gedaante van vuur en glans aan hem rondom", Ez. 1: 27. Goddelijk licht zal hen doorschijnen, met zulk een straling van hemelse heerlijkheid gelijkvormig en in velerlei opzichten de hemellichten overtreffende. "Dan zullen de, rechtvaardigen blinken gelijk de Zoon, in 't Koninkrijk huns Vaders. Die oren heeft om te horen, die hore", Matth. 13: 43.

Alzo te dier stonde, en bij de voltrekking van het huwelijk des Lams, zal de bruid "berookt worden met allerlei poeder des kruideniers" Hoogl. 3:6. "Waakt op en juicht, gij die in het stof woont, want uw dauw zal zijn als een dauw der moeskruiden, en het land zal de overledenen uitwerpen", Jesaja 26: 19. De reuk van de offerande des Heeren, waarmede de kerk zal volmaakt zijn, de zoete geur van haar verheerlijkende genade, waarmede zij zal versierd zijn, zal wonderlijk zijn. Al de klederen van haren Heere rieken naar mirre en aloë en kassie uit de elpenbenen paleizen, Psalm 45:9. En met deze Goddelijke. welriekende geur zal zij geheel overspreid wezen. Nu zijn zij "een goede reuk Gode", 2 Kor. 2: 15, maar hoeveel meer dan? Al de priesters die in het heilige dienden nabij het Heilige der Heiligen, waren met welriekende kruiden gezalfd, Ex. 30: 35, 37, veel meer dus in het Heilige der Heiligen, eeuwig in de hemelen. Heiligende genade bereidt de kerk nu "een bed van specerijen", Hoogl. 6:2, wat zal dan verheerlijkende genade doen? Gebeden in de harten der gelovigen zijn "gouden fiolen vol reukwerks", Openb. 5:8, maar volmaakte lofzangen in de hemel moeten die overtreffen. God neemt ons aan in dit leven in Zijn geliefde Zoon, als Gezalfden, en in Christus zullen wij eeuwig een aangename reuk blijven. "Ik zal een welgevallen aan ulieden nemen om de lieflijken reuk, wanneer Ik u van de volkeren uitvoeren en u vergaderen zal uit de landen", Ezechiël 20:41, "Waakt op en juicht, gij die in het stof woont, want uw dauw zal zijn als een dauw der moeskruiden en het land zal de overledenen uitwerpen", Jesaja 26: 19.

Wij hebben reden te geloven, dat Adam zeer schoon was, dewijl hij "een voorbeeld was desgenen die komen zou", Rom. 5: 14, van Wie gezegd wordt "dat hij schoner is dan de mensenkinderen", Psalm 45: 2. Van David wordt gezegd, dat hij roodachtig was, en een schoon man en schoon van aanzien; verstandig in zaken, en dat de Heere met hem was" 1 Sam. 16: 12 en 18. En zonder twijfel was de persoon van Christus hem zeer gelijkende. Alle gebreken en mismaaktheid kwam met en door de zonde in de wereld, en wanneer dit kwaad is weggedaan zullen de onaangename gevolgen ophouden, "een iegelijk volmaakt discipel zal zijn gelijk zijn Meester", Luc. 6: 40. "Opdat Hij ze zichzelf zouden heerlijk voorstellen, een gemeente die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zoude heilig zijn en onberispelijk", Efeze 5: 27. Alle overtolligheid, mismaaktheid of gebrek maakte onder de wet een Leviet ongeschikt voor het priesterschap of de dienst van het heiligdom; het zal ook niet toegelaten worden in de waren tabernakel daar boven. Daar zal geen vlek of zonde zijn, geen rimpel des ouderdom, noch lidteken van oude wonden, noch enig ding dat wanstaltig is. Lea zal er zijn zonder tedere ogen, Jakob zonder hinken, en Paulus zonder gebrek of verzoeking, en Timotheüs was zonder Zijn maaggebreken. De kerk zal "volmaakt zijn in Een", Joh. 17: 23, en geen onvolkomenheid kan voor God bestaan. Christus was een Lam zonder vlek of rimpel, en "wij zullen Hem gelijk zijn", en "Hem zien gelijk Hij is".

Daar zal een volmaaktheid van gezicht zijn. De overblijfsels van het oude voorhangsel drukken in deze staat zwaar op ons, het is een donkerheid, die dikwijls wordt gevoeld; de droevige nevel op het gemoed weerhoudt ons, van op het einde der dingen te zien, en van die te zien, zoals die wezenlijk zijn. "Wij zien door een spiegel in een duistere rede", 1 Kor. 13:12, en zien door de spiegel des geloofs. Geloof is het gezichtsvermogen van een uit de hemel geboren ziel, welke als de maan, al haar licht van de zon ontvangt; want indien de Zon der gerechtigheid niet schijnt, indien van des Heeren aangezicht Zich niet ontdekt, zo wandelen wij in duisternis, en hebben geen licht; wij kunnen alleen in het duister op

de naam des Heeren vertrouwen, en steunen op een God Die zich verbergt. "Want bij U is de fontein des levens; in Uw licht zien wij het licht", Psalm 36: 10. "Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen gelijk ook ik gekend ben. Want wij kennen ten dele en profeteren ten dele; doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden", 1 Kor. 13:9-12. "Zalig zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien", Matth. 5:8. En dit lieflijk aanschouwen in het aangezicht van Jezus Christus is het uiterste einde der hoop, de volheid der verwachting, en de overvloedige maaltijd van alle heilige en hemelse begeerten, welke hen tot volkomen verzadiging zal vervullen. Daar zullen wij zien aangezicht tot aangezicht, en kennen gelijk als wij gekend zijn.

Wij zullen (de arme) Adam en Eva zien, onze eerste ouders, aan wie de eerste belofte geopenbaard werd; en Abel, de eerste martelaar, het eerste slachtoffer van satanische woede en wreedheid; en Noach, het tweede geslacht, de eerste scheepmaker en zeevarende, die een reis van twaalf maanden op een zee zonder strand maakte; en de eerbiedwaardige Abraham en Sara, onze zinnebeeldige ouders, welker lichamen gedurende zo vele jaren onvruchtbaar waren, en hun geloof zo vruchtbaar, om zelf vele natiën opeens te ontvangen en er zich in te verheugen. Daar zullen wij Izaäk zien, het grote afbeeldsel en de tekening van de verborgene geboorte van het gehele beloofde zaad; en Jakob, de machtige worstelaar, die beide hemel en aarde overwon, toen hij slechts één been had om op te staan. Daar zal de arme ontevreden Jona zijn, zeer vergenoegd en zich verheugende in Zijn God, na een sterke twisting zowel op zee als te land met Hem gevoerd te hebben. Daar zullen wij Melchizédék zien, die ons aangewezen is als een evangelisch priester, een lover Gods in de geest, en die wat een geslachtrekening aangaat, zo heeft hij noch vader noch moeder, noch geboorte, noch dood. Daar zullen wij Petrus zien, zonder zwaard; onder de getrouwe belijders; Maria Magdalena onder de wijze maagden, en David onder degenen, die met vrouwen niet bevlekt zijn; zo ook Paulus, dien onvergelykbare strijder en onvermoeide arbeider, Johannes de geliefde discipel, zo ook Maria, die de Heere zalfde; de gezegende moeder van de Tweede Adam, en Lazarus, die, ofschoon tweemaal opgewekt, toch deel heeft in de eerste opstanding. Adam kende Eva en haren oorsprong, zodra zij tot hem gebracht was; Petrus en Johannes kenden Mozes en Elia ofschoon in een verheerlijkten staat; maar de kennis zal in de hemel volmaakt zijn, en daarom alles wat in dit leven te bereiken is verre overtreffen.

Daar zal ook tot in alle eeuwigheid een einde zijn aan alle smart en verdriet, en aan alles wat daarvan de oorzaak was. "Dezen, die bekleed zijn met de lange witte klederen, wie zijn zij en van waar zijn ze gekomen? En ik sprak tot hem: Heere, Gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange klederen gewassen en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij vóór de troon Gods en dienen Hem dag en nacht in Zijnen Tempel; en die op de troon zit, zal hen overschaduwten. Zij zullen niet meer hongeren en zullen niet meer dorsten, en de Zoon zal op hen niet vallen noch enige hitte. Want het Lam dat in 't midden van den troon is, zal ze weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteynen der wateren; en God zal alle tranen van hunne ogen afwissen", Openbaringen 7: 13-17. Deze gelukkige schepsels kwamen uit grote verdrukking; alle soorten van beproevingen, moeiten, verzoeken en vervolgingen; hetwelk de gewone bedeling is van alle Gods kinderen. De klederen gewassen en wit gemaakt in het bloed des Lams waren

hunne lichamen waarmede hunne zielen bekleed waren. Hun gelukstaat is, dat God onder hen woont; dat zij voor Zijnen troon zijn, en in Zijn dienst gedurig bezig, vervuld zijnde met liefde tot Hem en verheuging in Hem. Zij hongeren niet meer naar gerechtigheid, naar het leven, noch naar het woord, als zijnde volmaakte vervuld. Zij dorsten niet meer naar troost, naar de nieuwe wijn des koninkrijks, noch naar de levenden God, zijnde met Zijn volheid vervuld. Noch zal de zon of enige hitte meer op hen vallen. De zon van vervolging en verzoeking, welke over hen komt om redenen des Woords, hetwelk zovele onrechtzinnige belijders beledigt en doet verdorren, die zal hun niet meer treffen noch enige hitte. Geen vurige pijlen van de satan, noch het vuur der lusten, noch een vurige wet, noch de vlammen van geestelijke en vleselijke jaloersheid, noch de wraak en toorn van wreedaards; want het Lam in het midden des troons zal hen voeden met zijn volheid van genade en hen leiden tot de levende fonteinen der wateren, namelijk tot God de Vader, zeggende: "Zie daar, ik en de kinderen die God mij gegeven heeft", Hebr. 2: 13.

En God, Vader, Zoon en Geest, zijn de levende fonteinen van levende wateren; de fontein van leven, liefde, blijdschap, vrede, goedheid, heerlijkheid en majesteit. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, zijnde door Christus de Vader voorgesteld; en, wordende door Hem hartelijk aangenomen, omhelsd en gezegend, alle vrees, smart en verdriet, en hunne oorzaken moeten voor eeuwig gebannen worden, en van zelve alle vrees en tranen omtrent het missen Zijner genade, het achterblijven van het beloofde overblijfsel en alle vreze omtrent een eeuwige scheiding van Hem zijn voor eeuwig weggevaagd. En zo moet het zijn, want "geen vervloeking zal er meer tegen iemand zijn. En de troon Gods en des Lams zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen, en zullen zijn aangezicht zien, en Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn", Openb. 22:3 en 4.

Deze, mijn teer geliefde zoon, zijn enige van de dingen, welke wij in vooruitzicht hebben. Geloof is de vaste grond van deze dingen, die men hoopt, en het bewijs der zaken, die men niet ziet. Die ons nu tot ditzelve bereid heeft, is God, die ons ook het onderpand des Geest gegeven heeft", 2 Kor. 5: 5. God heeft ons liefgehad, in Christus verkozen, ons ten leven verordineerd door Hem, ons voor aangenomen en ons voorbeschikt tot het toekomstig Zoonschap en erfgenaamschap, en tot het genot dezer erfenis: "opdat hij zoude bekend maken de rijkdom Zijner heerlijkheid over de vaten der barmhartigheid, die Hij te voren bereid heeft tot heerlijkheid", Rom. 2:23. Hij heeft ons ook verzoend en verlost door Christus; Hij heeft ons geroepen, ons levend gemaakt, ons gerechtvaardigd en ons geheiligd, ons wedergeboren en vernieuwd, ons beproefd en gereinigd; ons geloof geschonken, de zelfstandigheid dezer dingen en de blijkbaarheid daarvan, en ons voortgebracht tot een levende hoop en verwachting van die; en heeft ons het verborgen zegel gegeven, het zegel der zekerheid, het zegel van bekrachtiging en bevestiging; en ons geleid het zegel te onderschrijven met de hand des geloofs, welke die getast heeft; en om er van harte amen op te plaatsen, en onze berusting met God in dezelve, in welken wij geloven en belijden dat God waarachtig is. En, om de zaken al den zaden te verzekeren, heeft hij ons het onderpand des Geest gegeven. Deze ijver van de Geest wordt ook genoemd "de eerstelingen van de Geest", Rom. 8:23.

Het einde der wereld wordt de oogst genoemd, wanneer de engelen de wereld zullen maaien en de uitverkorenen Gods zullen verzamelen, en dezulken, die in dit leven in de

Geest gezaaid hebben, zullen uit de Geest het eeuwige leven maaien. De heerlijkheid des hemels is de grote doorluchtige oogst, wanneer de meester en Heere des oogstes zich zal omgorden, voortkomen en de maaiers zal dienen, Luc. 12: 37, "opdat zich tezamen verblijde beide die zaait en die maait", Joh. 4: 36. En nu, door het wederbarende en heiligende werk van de Heilige Geest, worden de eerste vruchten van deze gezegende oogst voortgebracht. Christus wordt door het verlichte verstand en door het oog des geloofs klaarlijk gezien; en dit, is ons een onderpand, dat wij Hem zullen gelijk wezen, en Hem zien gelijk Hij is. Wij zien het licht en de heerlijkheid Gods "in het aangezicht van Jezus Christus", en dit is ons een onderpand, dat allen die rein van harte zijn God zullen zien. Het geloof door de Geest gewrocht, is de vaste grond der dingen die men hoopt. In Christus gevonden te zijn, en in Zijn gerechtigheid, is hetgene wij in hope bezitten, en het geloof is hier de vaste grond van, want Christus, het voorwerp des geloofs, woont in de harten van alle gelovigen.

Geloof is het bewijs der zaken die men niet ziet, het is een helder en volmaakt bewijs beide van ons kindschap en erfgenaamschap. Wij zijn allen (geopenbaarde) kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus; en indien wij kinderen zijn, ook erfgenamen, erfgenamen Gods en mede-erfgenamen van Christus. Het geloof is een ontwijfelbare zekerheid, hetwelk alle twijfelingen des harten stilt; het is de verzekering zelve, die het gemoed overreedt, en rust op het voorwerp waarin men gelooft, het ontdekt de gelovige toekomstige dingen, brengt hem die nabij en omhelst die, en verwezenlijkt die aan de ziel. Het gelooft in Goddelijk leven, en past het toe; het gelooft in het verzoenend bloed en reinigt er het harte door; het gelooft in een toegerekende gerechtigheid, en doet die aan; het gelooft in de beloofde vertroosting van de Geest; en wij "ontvangen de belofte van de Geest door het geloof". Het gelooft in de liefde Gods, en ontvangt die in de genieting van dezelve, en werkt daardoor beide tot God en tot Zijn kinderen.

En wat zal ik, mijn zoon, meer zeggen? Want de tijd zou mij ontbreken om de helft te melden van wat ik heb mogen genieten.

De hemel is een plaats der rust; en wij, die geloven, gaan in de ruste in. De hemel is de plaats des vredes, en "zijnde gerechtvaardigd door het geloof, hebben wij vrede bij God door onzen Heere Jezus Christus". Met vreugde en blijdschap zal de kerk Christus toegebracht worden en zal in des Konings paleis ingaan, en God vervult ons nu met vreugde en vrede in het geloof. De hemel is de plaats van een nimmer eindigende dag; en het pad van de rechtvaardige, die door het geloof leeft, is meer en meer schijnende tot de volle middag. De gift Gods in de hemel beloofd is het eeuwige leven; en die gelooft heeft het eeuwige leven en komt niet in de verdoemenis. De erfenis daar boven is een eindeloze heerlijkheid, en die vangt reeds in dit leven aan. "Maak u op, wordt verlicht, want uw licht komt, en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op". Dit vervult de ziel met onuitsprekelijke en volheerlijke vreugde.

Dit alles, mijn geliefde zoon, zijn de voorsmaken van een eeuwige verzadiging, de stromen van genade (welke de stad Gods verblijden) vloeiende uit de rivier van Goddelijk welbehagen, waarvan de oorsprong God is, de Fontein des levens, want naar de plaats daar de beken henegaan, derwaarts gaande keren zij weder", Prediker 1:7. Dit alles werkt God de Heilige Geest door Christus de Middelaar, uit Wiens volheid alle genade ons medegedeeld wordt, en door Wie alle genade weder terugvloeit, zelf tot Zijn eigene Bron. Wat is dit een rijke verzekering, opdat de erfgenamen der belofte een sterke vertroosting

zouden hebben! God schrijft met zijn eigen vinger Zijn wetten op de vleses tafelen onzes harten en legt die in ons gemoed. Hij bindt ons het getuigenis op in de band Zijner liefde jegens ons, en Hij verzegelt de wet onder Zijn discipelen met een vertroostende verzekering; ja, nog meer, de Geest zelve is het zegel. Hij is de Goddelijke indruk van de hemel, Hij drukt, ons het Goddelijk beeld in, Hij hecht er de waarheid aan en de kracht daarvan, Hij geeft en onderhoudt een smeltende indruk op de ziel, Hij vormt en vestigt het hart, Hij is ons de Getuiger en Bekrachtiger van alles. In Zijn opwekkende, levendmakende en verheugende werkingen, is Hij de verzekering der eerste opstanding. In Zijn werkingen van liefde, blijdschap, licht en troost, is Hij de eerste vrucht van de heerlijke oogst, en in dit alles het onderpand der toekomstige erfenis. Wel mag Paulus zeggen: "het is uit het geloof, opdat ze zij naar genade, teneinde de belofte vast zij alle den zaden".

De stukken aldus vastgesteld tussen Vader, Zoon en Geest, geopenbaard en bekend gemaakt, bezegeld en bevestigd door de Drieënigen God aan Zijn verkorene en geliefde kinderen; getuigenisgevend door Gods hands, op onze harten verzegeld met het grootzegel van de hemel, en verzekering en onderpand gegeven; o, dit, staat vaster dan bergen van koper! O, de onbeweeglijkheid Zijns raads, de vastigheid van Zijn verbond, de zekerheid en veiligheid der heerlijke erfenis! Een onderpand verschilt niets van de gehele schat in hoedanigheid, enkel in hoeveelheid. De eerstelingen zijn dezelfde, als al het overige van de oogst, ze zijn alleen een zeer klein gedeelte van een overvloedige inzameling; of wij daarom een handvol (zoals Ruth) opzamelen of een schoof oogsten (zoals Jozef in zijn droom) het zal ten laatste eindigen in een volle schuur. "Brenge de tarwe tezamen in mijn schuur", Matth. 13: 30. *"O diepte des rijkdoms beide der wijsheid en der kennis Gods! Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en hoe onnaspeurlijk zijn Zijn wegen! Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, macht, majesteit, heerschappij en kracht, beide nu en in alle eeuwigheid"*. Zo zij het, zo zij het, zegt

De voornaamste van alle zondaren, W. HUNTINGTON.

ACHTTIENDE BRIEF

Aan de Eerwaarden J. JENKINS, in het nieuw Vicariaat, Lewes, Sussex.

Zeer geliefde en gewenste, mijn blijdschap, en kroon mijner verheuging! staat vast in de Heere, mijn zeer geliefde.

Mij dunkt ik hoor u uitroepen: "Hebt gij maar énen zegen, o mijn vader?" Ja, mijn zoon, ik heb vele zegeningen. Ik heb zovele geestelijke en tijdelijke zegeningen van mijn God, en zovele vloeken van de geveinsden in Sion, als enig levend mens; en het laatste is het noodzakelijk gevolg van de onderscheidende uitwerksels van het eerste. "Laat ze vloeken, maar zegen Gij; laat ze zich opmaken, maar dat zij beschaamd worden; doch dat zich uw knecht verblijde", Psalm 109: 28.

Ik zal nu voortgaan.

18e. Om acht te geven op de verschillende bedelingen en invloeden van de Heilige Geest. *"En daar is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest; en daar is verscheidenheid der bedieningen (of bedienaars), en het is dezelfde Heere; en daar is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, die alles in allen werkt"*, 1 Kor. 12: 4-6. Gij ziet hier de verschillende namen, welke de Heilige Geest Zich toeëigent. In de verdeling Zijner giften noemt Hij Zich de Geest; in Zijn verschillende bedieningen, de Heere, en in Zijn verschillende werkingen noemt Hij zich God. Deze bedienende gaven nu vermeldt de heilige Apostel. "Want dezen wordt door de Geest gegeven het woord der wijsheid, en aan een ander het woord der kennis, door denzelfde Geest; en aan een ander, het geloof, door de zelfden Geest; en aan een ander de gaven der gezondmakingen door denzelfde Geest; en aan een ander de werkingen der krachten; en aan een ander profetie; en aan een ander onderscheidingen der geesten; en aan een ander, ménigerlei talen; en aan een ander uitlegging der talen", 1 Kor. 12:8-10.

Er is in al deze gaven niets, dat de ontvangers onfeilbaar het eeuwige leven in de hemel zal verzekeren of bewaren. Het koninkrijk Gods bestaat niet in woorden, noch in het woord der wijsheid, noch in het woord der kennis. Wij zien er velen, welke zeer verstandig zijn in het woord, doch die nooit werden wijsgemaakt tot zaligheid, of die nooit de kennis der zaligheid hadden door de vergiffenis hunner zonde; en daarom, hoe wijs zij ook mogen zijn in het woord, ze zijn onbekend met eigen hart, en met alle overwinnende genade Gods in Christus Jezus.

Evenmin kan het woord der kennis of de grootste gaven der kennis in het woord, de hemelse erfenis zeker bewaren. "Kennis maakt opgeblazen". Satan weet en kent meer van God, van het gewrocht der schepping, van de uitwerkende kracht der Goddelijke genade in de harten der zondaren, doordat hij er zo dikwijls door uitgeworpen wordt; ja, en van de schriften der waarheid, de heerlijkheden van de hemel, en van de smarten der hel, dan alle natuurlijke mensen in de wereld, neemt ze allen bij elkander, en dan nog kent de zwakstgelovige uit de gehele kerke Gods meer dan hij. Een mens kan alle kennis hebben en alle verborgenheden weten, en toch niets zijn, 1 Kor. 13: 2 Ook is het geloof waarvan hier gesproken wordt, niet dat geloof hetwelk het hart reinigt en door de liefde werkzaam is, maar wondergeloof of het geloof der wonderen, hetwelk velen hebben gehad aan welker hart nooit de voldoening werd toegepast, noch een toegerekende gerechtigheid werd ingeplant; noch omhelsde het ooit de Zone Gods, veel minder Hem in het hart

ontvangen, en Hem daar een woonplaats gegeven. Het is als een geloof op het zien, hetwelk velen hadden, die, "wanneer zij Zijn tekenen zagen geloofden". Het is tijdelijk en voor een tijd; "dezen geloofden voor een tijd en werden afvallig". Dit geloof heeft zijn zitplaats in het oordeel en het verstand, maar niet in het hart. Het handelt met de macht Gods in Zijn werkingen, maar niet met de dierbare goedheid en het teder erbarmen van God in Christus Jezus. En: deze kracht openbaart zich in het werken van wonderen in anderen, terwijl het niets doet in betrekking tot de zaligheid van zulk belijder. En, dewijl het niet onderhandelt met de dierbare goedheid en het teder erbarmen van God in Christus, is het niets in de grote zaak der behoudenis; want al ware het dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets", 1 Kor. 13: 2.

Ook is er geen zaligheid in de gaven der gezondmaking, zoals de gezondmaking der zieken, der lammen, der blinden, der melaatsen of der maanzieken, en het uitwerpen van duivelen. "Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in uwen naam geprofeteerd, en in uwen naam duivelen uitgeworpen, en in uwen naam vele krachten gedaan? En Ik zal hun openlijk aanzeggen: "Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt", Matth. 7:22 en 23.

Noch is de gave der talen, of de uitlegging van die, iets van datgene, wat de zaligheid vergezelt. Deze gave heeft zijn zitplaats alleen in het verstand en het oordeel, en is een speling der tong; maar bereikt nooit het hart of de genegenheden. Ofschoon sommigen zich zeer hoog schatten door deze dingen, toch zal niemand toestaan, dat noch Latijn, Grieks of Hebreeuws het geweten kan reinigen van een schuldig en walgelijk zondaar. "Al ware het dat ik de talen der mensen en der engelen sprak en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal of luidende schel geworden", 1 Kor. 13:1. Al deze dingen hebben een neiging om de mens te verheffen, tenzij die door de inwoning van de Heilige Geest en door Zijn vernederende werkingen een tegenwicht hebben, zoals zij hadden in Paulus en anderen. "Het is goed dat het hart gesterkt worde door genade", Hebr. 13:9. "Daar is verscheidenheid der bedieningen en het is dezelfde Heere". God de Heilige Geest begiftigt de mensen niet alleen met verschillende gaven, maar met genade; Hij geeft krachten aan de zwakke in het geloof, vermenigvuldigt de sterkte dien, die geen krachten hebben, hunne kracht aan hunnen dag gelijkmakende. Hij geeft het woord aan de predikers van hetzelfde, en licht om er in te zien; de rechte wijsheid om het te verdelen; vrijmoedigheid om het getrouw te verklaren, zonder iemands aangezicht aan te nemen; ijver in het uitspreken van hetzelfde, met een levendige tekening om de zoetheid en voortreffelijkheid er van aan te tonen, en kracht om het aan te dringen; en dat met het grootste vertrouwen, uit een inwendig getuigenis van het aandeel, dat men er zelf in heeft. En zonder deze Goddelijke invloed van de Geest, zou de predikstoel niet veel beter zijn dan de plaats waar men iemand aan de kaak stelt, en het werk der bediening niets dan slavernij; zoals dat al te menigvuldig gezien wordt in zulken, die hun toevlucht moeten nemen tot vertellingen en oudwijfse fabelen om de gezette tijd bezig te zijn; of anders om enig verondersteld mededinger als een vogelverschrikker toe te takelen en hem een Antinomiaan te noemen, en hem af te rossen om er slechts mede geholpen te zijn; hetwelk gedaan wordt uit gebrek aan stof en uit gebrek aan de Goddelijke hulp van de Heilige Geest. Aan deze mensen heeft mijn persoon niet weinig toegebracht, door hun op deze wijze uit de nood te helpen.

De Heilige Geest geeft verschillende macht en waardigheid aan de mensen; gevende sommigen tot Apostelen, sommigen tot Profeten, sommigen tot Evangelisten, sommigen

tot Leraars en sommigen tot behulpzels; elk van die aan hun plaats in staat stellende van enig nut aan het lichaam te zijn, namelijk de kerk; opdat het geheel, door samenvoegselen van één geloof en van één en hetzelfde gevoelen en door de banden van liefde en vrede, moge verenigd zijn; en dat het gehele lichaam, het hoofd behoudende, voedsel moge ontvangen, medegedeeld van het hoofd van alle bezieling (door de Geest) aan ieder deel van het lichaam, het zo samenvoegende, dat het moge toenemen in genade en in aantal door de Goddelijke wasdom, zie Coll. 2: 19. Ieder dezer verschillende gaven zijn tot nut van het verborgen lichaam, wanneer ieder, met naarstigheid en toegenegenheid, Zijn plaats bezet. "Want gelijk wij in één lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet dezelfde werking hebben, alzóó zijn wij velen één lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden. Hebbende nu verscheidene gaven, naar de genade die ons gegeven is zo laat ons die gaven besteden, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij die leert in het leren; hetzij die vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een voorstander is, in naarstigheid; die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid. De liefde zij ongeveinsd. Hebt een afkeer van het boze, en hangt het goede aan", Rom. 12": 4-9.

Aldus begiftigt de Heilige Geest met verschillende gaven en bekwaamheden, en beschikt de mens tot onderscheiden werk in de kerk van God, tot opbouwning des lichaams, en om het verenigd te houden, opdat er geen scheuring in het lichaam zij, of geen scheuring en verdeling der genegenheden van het een lid tot het andere. En ieder van deze is op Zijn plaats nuttig; zodat "de hand tot de voet niet kan zeggen: Ik heb u niet van node, noch de voet tot de hand niet kan zeggen: Ik heb u niet van node". Welnu, dewijl dit verschillende bedieningen zijn, maar alle deze zijn door denzelfden Heere de Heilige Geest, zodat "daar is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God die alles in allen werkt", 1 Kor. 12:6.

De Goddelijke werkingen, waarvan hier gesproken wordt zijn niet dezulken, welke in personen voortgebracht zijn aan wie wonderen zijn gewrocht; want deze zijn over het algemeen slechts ontwikkelingen van Goddelijke macht; maar de werkingen van de Geest in de zielen van Gods uitverkorenen zijn verscheiden. De instorting der genade in ons, de nieuwe mens in ons scheppende, en om dien te behouden en te bewaren ná de baring, vereist verschillende werkingen. Ofschoon in de nieuwe mens het gehele werk der genade opeens wordt voortgebracht, bij de intrede van de Heilige Geest in het hart; (Hij komt als een Geest van alle genade en een Geest van alle smekingen); evenwel wordt het door ons niet bespeurd dan bij trappen; ik veronderstel ook niet, dat dit zo was, noch bij de moordenaar aan het kruis, die bijna zodra stierf als de nieuw mens geschapen was, noch bij het kind van Jerobeam, ofschoon het werk volkomen was in die beiden.

Het eerste, dat wij er van ontdekken, is *licht*; dit was het eerste dat zich openbaarde in de oude schepping en zo is het ook in de nieuwe. En dit geeft ons reeds aanspraak op het Zoonschap, ofschoon wij het ons niet kunnen toeëigenen; dezulken zijn kinderen des lichts, en God is de Vader der lichten.

De volgende zaak die gevoeld wordt, is *leven*; en wanneer deze levendmakende invloed zich door de ziel verspreidt, volgt een machtige honger; wij kunnen niet meer leven op onze vorige lusten en vermaken; deze zoete beten worden bitter, en de eer, die wij vroeger in onze vermaken stelden, wordt ons nu tot schaamte. De honger neemt in ons toe, en vroeger vermaak walgelijk wordende, zo gaan wij aan het werk om enig onderhoud (of voldoening) te hebben uit onze eigene werken, en werken hard om onzen buik met deze

schillen te vullen, hetwelk zwijnendraf is, maar de arme hongerige ziel kan hierin geen voldoening vinden. Ofschoon er nu en dan enige vreemde beweging in is, en enige verzachtende aandoening gevoeld wordt; enige ras voorbijgaande tijdingen worden op het gemoed gebracht door het plotseling voorkomen van verschillende plaatsen der Schrift; en dikwijls vluchtige stralen van licht, gepaard met een gevoel van zielversmeltende liefde; maar dezelve invloeden zijn zo ras voorbijgaande, dat zij weder weg zijn, aler wij die kunnen smaken, hetgeen de eetlust te meer opscherpt.

Maar wanneer de Heilige Geest ons Christus ontdekt met Zijn volbrachte werk, en de ziel voortleidt Hem in het geloof in Zijn stervende liefde te omhelzen en er zich in te verblijden, dan wordt het nieuw schepsel in al Zijn schoonheid openbaar. Maar wij zijn zo ingenomen met de liefde en de heerlijkheid van Christus en met de onuitsprekelijke blijdschap en vertroosting van de Heilige Geest, dat wij, maar weinig van de nieuwe mens begrijpen, ofschoon dit de enige tijd zou zijn hem te beschouwen, wanneer hij zo levendig is, en de oude mens zo geheel schijnt gebannen te zijn. Maar hier kan niets van gadeslagen worden, tenzij geestelijke verlatingen ons doet twifelen en vreezen; dan worden de zaken nagezien en uitgevorst, om daardoor ons zelf te ondersteunen en te wapenen tegen de aanvallen van de Satan. De droevige tegenstrevingen van de oude mens houden ons ook waakzaam en zoekende, om de nieuwe mens te ontdekken; maar het is zeer moeilijk hem te beschrijven, het hoofd van de nieuwe mens is kennis; hierin is hij vernieuwd, Col 3: 10. Zijn ogen zijn de verlichtende zalvingen van de Heilige Geest, ons verstand gevende, Openb. 3: 18 en 1 Joh. 2: 27. Zonder dit ziet hij niets. Zijn handen zijn geloof en de verzekering er van, hiermede houdt hij vast en wil Hem niet laten gaan, Hoogl. 3:4 en Gen. 32:26. Zijn voeten zijn de geloofsdaden onder de invloed van de Geest; indien deze voortduren, zo kan hij gaan, zowel op de baren der zee als op het droge land, maar indien deze ontbreken, zo zal hij òf struikelen òf zinken; en wie het ook zij, hij trekt terug, noch wil zich niet meer buiten wagen tenzij de zon schijnt; en òf barmhartigheid, òf liefde, òf Goddelijke kracht moet hem bezielen en trekken, aler hij zal beproeven weder voort te gaan. "Wij wandelen door geloof (en gevoel), niet door aanschouwen" 2 Kor. 5: 7. Ik zeg door gevoel; want geloof rust in de kracht Gods en beweegt er zich in; want wij worden staande gehouden en bewaard in de kracht Gods door het geloof; en zonder deze kracht is geen wandeling veilig. "Ondersteun mij, zo zal ik behouden zijn", Psalm 119: 117.

Gerechtigheid is het gewaad van deze nieuwe mens, en ware heiligheid Zijn heerlijke versiering. "En de nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid", Ef 4: 24. Deze nieuw mens, waar ik van spreek, is van Goddelijke oorsprong en van hemelse afkomst; hij is uit de Heilige Geest Gods geboren. "En hetgeen uit de Geest geboren is, dat is Geest", Joh. 3:6. Dit grondbeginsel der genade, hetwelk de nieuwe mens genoemd wordt en in het Oude Testament beloofd werd onder de namen van "een nieuw hart een nieuwe geest", is datgene waar Petrus op doelt, wanneer hij zegt: "Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der Goddelijke natuur deelachtig zoudt worden", 2 Petr. 1:4.

De Apostel zegt, dat deze nieuwe mens geschapen is naar het beeld van Hem, Die hem schiep; en daarom is het een schepsel en een waar heilig schepsel, geschapen zijnde in rechtvaardigheid. Het hart van deze nieuwe mens is liefde, want de liefde doorstroomt ieder lid van hetzelfde; daarom worden wij vermaand om "de liefde aan te doen, dewelke is de band der volmaaktheid" Col. 3: 14, hetwelk hetzelfde is als de nieuwe mens aan te

doen. En nu, dewijl de liefde de vervulling der wet is, beide van de eerste en tweede tafel, ja, ook het, evangelie, want "de liefde gelooft alle dingen"; zo zegt de Apostel, dat deze nieuw mens geschapen is in rechtvaardigheid; het hart van deze nieuwe mens liefde zijnde, en liefde beide de wet en de profeten vervullende, is liefde de rechtvaardigheid van deze nieuwe mens. Bovendien, dewijl een lid van deze nieuwe mens geloof is, zo moet bijgevolg deze nieuwe mens ook geloven.

Let op de volgende tekst. "Maar nu geopenbaard is en door de profetische Schriften, naar het bevel van de eeuwige Gods tot gehoorzaamheid des geloofs onder alle de heidenen bekend is gemaakt", Rom. 16: 26. Let hierop: het wordt niet genoemd de gehoorzaamheid der mensen, noch het wordt niet genoemd onze gehoorzaamheid door geloof of gehoorzaamheid in geloof, ofschoon dit waar moge zijn, maar de gehoorzamer, waarvan hier gesproken wordt, is het geloof zelve; het is de gehoorzaamheid des geloofs, en dit is de gehoorzaamheid van de nieuwe mens; en bijgevolg is hij geschapen in rechtvaardigheid, bezittende geloof en liefde beide, hetwelk beide de wetten des geloofs en der werken vervult, en daarom is er geen ongerechtigheid in deze nieuwe mens.

En dit is een waarheid, dat, dewijl in de rechtvaardigmaking onzer personen de gerechtigheid van Christus wordt toegerekend, zo wordt in de heiliging onzer zielen een rechtvaardige natuur medegedeeld. Hij is geschapen in ware heiligheid in tegenstelling van alle ceremoniële, ontkennde, vervalste, nagemaakte, of geveinsde heiligheid, hetwelk niets is dan een uitwendige vertoning in het vlees. Ieder lid van deze nieuwe mens is heilig, er is een ware heiligheid in ieder deel van hem; iedere genade in de ziel voortgebracht onder de bewerking van de Heilige Geest is heilig; daarom wordt deze nieuw mens de heiligheid Gods genoemd. "God kastijdt ons, opdat wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden", Hebr. 12: 10. Dat is, nadat, onze kastijdingen voorbij zijn, dewelke dienen om ons te vernederen, geeft God ons meerdere genade; want "Hij wederstaat de hoovaardigen, maar de nederigen geeft Hij genade", Jac. 4:6. Daarom doen de beproevingen deze genade te heerlijker blinken, en meer duidelijk schijnen; want deze dienen om onze inklevende verdorvenheden, welke tegen de geest begeren, te verzwakken en te onderwerpen.

De versieringen van deze nieuwe mens, of datgene waarmede hij bedekt is, voornamelijk wanneer de gelovige die aandoet en ten hove verschijnt, zijn zachtmoedigheid en stilheid. "Welker versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te trekken, maar de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest, die kostelijk is voor God", 1 Petr. 3:3 en 4. Deze versieringen worden gezegd onvergankelijk te zijn. Zachtmoedigheid is een vrucht des Geest (Gal. 5: 22), en oefent zich in God, nadat wij onder Zijn kastijdende hand geweest en verootmoedigd zijn, en de droefheid ons begint te Heilige. Deze versiersels worden gedurende vele dagen gedragen, wanneer de ziel eerst aan Christus verloofd is; en daarna gewoonlijk nog meer of minder, zolang de bruiloft duurt en de bruidegom voortgaat Zijn stervende liefde aan de bruid te ontdekken. "Ik ben zeer vrolijk in de Heere, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan gelijk een bruidegom zich met priesterlijk sieraad versiert, en als een bruid haar versiert met haar gereedschap", Jesaja 61:10. Aldus zien wij, dat de kerk al haren opschik en Goddelijke versiersels haren Heere toeschrijft. Hij verschaft haar huwelijkskleed en haar hemels tooisel beide. Hij heeft ons gekleed, Hij heeft ons bedekt en ons versiert als een bruid met haar gereedschap.

Zachtmoedigheid wordt gewoonlijk aangedaan bij ieder onverdiend bezoek, dat de Heere ons brengt, voornamelijk, wanneer Hij onze ziel van hare afwijkingen herstelt, of ons van onze misgrepen aftrekt, of ten onzen nutte verschijnt in tijden van zwaarigheid, of wanneer Hij ons een nieuw gezicht en gevoel geeft van ons aandeel na enige droevige dagen van twijfelingen en vreeze. Neen, neen, wij geloven nooit dat wij bij zulke gelegenheden betamelijk bekleed zijn zonder deze juwelen; deze gaan gewoonlijk de omhelzingen gepaard, die alles afdoen, want zij zijn ons een afdoend bewijs van vernieuwde liefde. Daarenboven, pijnlijke beproevingen trekken het hart samen, en onder deze samentrekkingen wordt een pak van droefheid ontvangen, en het hart geraakt vol, en moet lucht hebben. Wanneer onder zulke omstandigheden, wettische dienstbaarheid en een gevoel van toorn werkende is, zo verwekken zij slaafse vrees; op zulke tijden verlichten de lippen dikwijls het hart door morrende stugheid, hetwelk alleen verhard en de breuk verwijdt; maar wanneer de zachtmoedigheid haar werk doet, wordt al de as aan de voet van het altaar uitgestort.

Het andere juweel is stilheid; dit komt voort uit volheid, en alle volheid van voldoening in ons, komt overeen met geloof. "In stilheid en vertrouwen zal uw sterkte zijn". Het geloof doet een volkomen en algenoegzame gerechtigheid aan, en vervult de ziel met blijdschap en vrede, daar in gelovende: "en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid", Jesaja 32: 17. En hoe sterker het geloof is, hoe krachtiger de blijdschap; volkomen verzekering des geloofs is volkomen voldoening, en volkomen voldoening geeft stilheid, en zet ons in tevredenheid neder, dankbaar in hetgeen wij bezitten, en niemand benijdende. Maar dit kostelijk gesteente wordt alleen door de bruid gedragen, terwijl zij haren Bruidegom bijwoont. "Mijn volk zal in een woonplaats des vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille geruste plaatsen", Jesaja 32: 18. Onze stille geruste plaatsen zijn in de verkiezende liefde Gods des Vaders, de volbrachte zaligheid van Christus, en in het werk en getuigenis van de Heilige Geest. De ziel, die hier onkundig van is, "is als een beroerde zee, die niet rusten kan". Maar mijn broeder zal zeggen: kan de Heilige Drieëenheid, met enigen graad van juistheid, een plaats en een rustplaats genoemd worden? Ja, "Heere, Gij zijt ons geweest een toevlucht van geslacht tot geslacht", Psalm 90:1. En ik ken geen rust of rustplaatsen voor vermoeide zielen dan deze.

De ingewanden van deze nieuwe mens zijn door de Apostel beschreven; want, wanneer ook de oude mens wordt afgelegd en de nieuw aangedaan, vertonen zich sommige van de volgende dingen. "Zo doet dan aan als uitverkorene Gods, heilige, en beminde, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid", Kol. 3:12. Innerlijke bewegingen der barmhartigheid worden voornamelijk betracht jegens de kinderen Gods, wanneer die in moeite verkeren, en zijn afvloeiende van de invloed van liefde en medegevoel, en worden alléén geoeffend door die zulken die weten wat zielsbenauwdheden zijn. Goedertierenheid is een genade die uit tederheid ontspringt en tederheid is de bron van het leven. Zielen door de Geest levend gemaakt hebben scherpe gewaarwordingen en tedere gevoeligheden, welke een kind Gods in nood zijnde gemakkelijk zal gaande maken; want genade in een ziel eist verwantschap met genade in een andere, en zal zich in deelgenootschap betonen. Indien één onderwerp der genade lijdt, lijdt de andere; indien één geërgerd wordt, zal de andere zich verblijden; door dien aandrang zullen wij wenen met hun die bedroefd zijn, en ons verblijden met hen die blijde zijn. Deze ootmoedigheid van het gemoed, lankmoedigheid

enz. schrijft de Apostel al tezamen toe aan de liefde, dewelke eigenlijk het hart en de ziel is van de nieuwe mens, en het heerlijkste beginsel in hem, "de liefde is lankmoedig zij is goedertieren, de liefde is niet afgunstig, de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen, zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zich zelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad, zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid", 1 Kor. 13:4-6.

De dagelijkse bezigheid van deze nieuwe mens is hopende en verwachtende om tot zijn eigen geboorteland weder te keren. "Genade zal heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere", Rom. 5:21. En in deze hoop, en verwachting oefent hij veel geduld en lankmoedigheid tot het verkregen zij; want "indien wij hopen hetgene wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid", Rom. 8: 25.

De oren van de nieuwe mens zijn zeer wonderlijk en kunnen niet beschreven worden. Maar dit is een waarheid: God spreekt vele woorden door de Geest tot de ziel, of spreekt vriendelijk tot het hart der kerk, Hos. 2: 14. En wat de Heere spreekt wordt niet alleen gevoeld, maar gehoord en verstaan, ofschoon geen klank het oor van de lichaams bereikt. Toen Paulus opgetrokken was in het Paradijs, hoorde hij onuitsprekelijke woorden, welke onmogelijk waren om uit te spreken, en toch wist hij niet of het in of buiten het lichaam geschied was, 2 Kor. 12.

Dezen nieuwe mens in de ziel in te storten en te vormen is het werk van de Heilige Geest, en zo is ook iedere vernieuwing en iedere opwekking van Hem, van de eerste scheppende daad, tot het volmaakte einde in heerlijkheid plaats heeft. "De Heere zal het voor mij voleinden; uw goedertierenheid, Heere, is in eeuwigheid; laat niet varen de werken uwer handen", Psalm 138:8. Hoe aandoenlijk worden de opwekkingen van dit goede werk gevoeld onder de bewerking van de Heilige Geest! Soms door eensklaps vernieuwde kracht mede te delen, wanneer alles in verval schijnt te geraken, en de armen gelovige op het punt staat om alle vertrouwen weg te werpen, en vermeent in zijn gemoed als een slachtoffer der zonde en van de satan te zullen vallen, besluitende, dat alles voor eeuwig verloren is; dan openbaart zich de Goddelijke kracht van de Geest, in dit nieuw schepsel. "Opdat Hij u geve naar de rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijnen Geest in de inwendigen mens", Efeze 3: 16. Soms versterken grote mededelingen van licht en nieuw ontdekkingen van de liefde Gods in Christus de nieuwe mens wonderlijk en zetten hem in vlam: "Maar Gij zult mijn hoorn verhogen gelijk eens eenhoorns; ik ben met verse olie overgoten". Psalm 92:11. Op andere tijden openbaren zich in deze nieuwe mens de ongewone worstelingen der hoop, gepaard met wakkerheid, ernst, naarstigheid, levendigheid, werkzaamheid en ongewone gejaagdheid naar de heerlijkheid die geopenbaard zal worden. De God nu der hope vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hope, door de kracht van de Heilige Geest ", Rom. 15: 13.

Iedere dag gedurende de gehele pelgrimsreis van de gelovige, verlevendigt of vernieuwt de Heilige Geest deze nieuwe mens der genade hem in het een of andere lid, zoals geschreven is: "Want alle deze dingen zijn om uwentwil, opdat de vermenigvuldigde genade door de dankzegging van velen overvloedig worde ter heerlijkheid Gods. Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag", 2 Kor. 4: 15, 16. "Hetgeen uit de Geest geboren is, dat is Geest", Joh. 3:6. Het is nu, tegen de Heilige Geest, in Zijn

bewerking en bewaring van deze nieuwe mens die uit de Geest geboren is, dat het vlees begeert. "Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, also dat gij niet doet, hetgeen gij wildet. Maar indien gij door de Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet", Gal. 5:17 en 18.

De weg en wijze waarop de Geest ons leidt, is invloeiende, en verse kracht, leven, liefde en ijver in de nieuwe mens leggende. Deze nieuw mens der genade is een krachtig arbeider dewijl de Geest hem gedurig vernieuwt. "Ik heb" zegt Paulus "overvloediger gearbeid dan zij allen; doch niet ik, maar de genade Gods die met mij is", 1 Kor. 15: 10. Soms worden edele werkzaamheden aan de verschillende leden van deze nieuwe mens toegeschreven. Wij lezen van "het werk uws geloofs, en de arbeid der liefde en de verdraagzaamheid der hope op onzen Heere Jezus Christus", 1 Thes. 1:3. Soms openbaart zich het geloof zeer sterk, en verricht wonderen, voornamelijk in tijden van groten nood; zoals we dat in David zien, toen hij de reus van Gath tegemoet ging. Op andere tijden werkt de liefde krachtig en tot de Heere en tot zijn volk; het eerste kan gezien worden in Maria aan de voeten des Heeren, en het tweede in Paulus tot de Korinthiërs. Op andere tijden is de verdraagzaamheid der hope zeer zichtbaar in een wachten op datgene, waarop gehoopt wordt. Daarom zal ik de Heere verbeiden die zijn aangezicht verbergt voor de huize Jacobs, en ik zal Hem verwachten" Jesaja 8: 17. Deze nieuw mens der genade vloeit af uit de volheid van Christus, in Wie alle volheid woont, en uit wiens volheid wij alles ontvangen, ook genade voor genade. En het is de Geest, die het in ons werkt door Zijn wondervolle werkingen, en Hij is het die het de nieuwe mens dagelijks toebrengt; daarom lezen wij van "een toebrenging des Geest van Jezus Christus", Filipp. 1: 19; dat is, de Geest van Christus brengt ons meerdere genade van Christus het gezegende hoofd van allen invloed toe.

Nu zegt de Apostel: "Indien gij door de Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet". Zij die onder de wet zijn, hebben niets anders in hen werkende dan begeerlijkheid en verderfenis, zij mogen van nagemaakte heiligheid zoveel spreken als zij willen. "De wet was gegeven", zegt Milton, "om de mens Zijn natuurlijke snoodheid te bewijzen, daar zij de zonde aandrijft, tot de strijd tegen de wet". "De bewegingen der zonde die door de wet zijn (in beweging gebracht), wrochten in onze leden, om de dood vruchten te dragen", Rom. 7: 5. Zodat hij die onder de wet is, ontbloot is van de nieuwe mens, en vanzelf niets dan zonde in zich heeft. Hij mag bijwijlen bestraffingen, intomingen en zweepslagen van binnen gevoelen; en dit dan, zoals velen doen, de oude mens der zonde noemen, doch dit is zo niet; het is geen vijand, maar een vriend; niet de oude mens der zonde, maar een eerlijk geweten, dat zijn werk doet, de zondaar voor zijn huichelarij met de vuist slaande. zo kan aan de andere zijde een geveinsde, bij tijden, een weinig rust met vrede en stilheid in zijn gemoed vinden, hetwelk hij dan de nieuwe mens noemt, en ik geloof dat duizenden dit doen; maar dewijl de eerste niets is dan het beschuldigende natuurlijk geweten, zo is de laatste niets dan het ontschuldigende natuurlijk geweten, overeenkomende met het licht der natuur. Want zelfs onder deze stilte van vrede en gerustheid, zo is er geen Goddelijke droefheid uit God vloeiende aanwezig; geen veroordeling, haten en zelfverfoeiing; noch enige rechte tranen van berouw, rouwdragende over een lijdenden Zaligmaker; geen wederkeren met berouw tot de Heere, noch hartelijke dankbaarheid tot Hem, noch wezenlijke dank en lofzeggingen voor Zijn verdraagzaamheid, onverdiende en onverwachte barmhartigheid.

De vrede van zulke mensen komt voort door een stilstand van wapenen met de Satan; zij hebben enige dagen uitstel, in welke de duivel hen niet in de modder heeft doen wentelen, en gedurende deze tussentijd hebben zij iets voor God gedaan, en bijgevolg, nu moet Hij behagen in hen hebben. Dit alles ontspringt van zichzelf, en daarvan is het eigen Ik het middelpunt en daar berust zulk geloof, want hij heeft geen vertrouwen dan in zijn eigen hart; tot Jezus zien, dit kan hij niet, omdat er niets goeds in hem is, dat de Heere de God van Israël gehoorzaam is; terwijl de gelovige naar Jezus ziet, op Zijnen arm leunt, en zijn eigen hart bevindt erger te zijn, dan de Satan zelve; zijnde arglistig, meer dan enig ding, ja dodelijk", Jer. 17:9.

De gelovige weet, dat hij niet langer kan staan dan zolang de Heere hem vasthoudt; indien Hij Zijn ondersteunende hand terugtrekt is hij verzekerd te zullen zinken, en is hij gezonken, dan wanhoopt hij aan alle hulp uit zichzelf; hij weet, dat niets hem kan herstellen dan een genadige blik van Zijnen dierbaren Heere, of een wederoprichtend bezoek van Hem, of een nieuwe ontdekking, door het geloof van Zijn stervende liefde, gepaard met de opwekkende en vernieuwende werkingen van de Heilige Geest der belofte. "Het vlees begeert tegen de Geest", terwille van, en om beloond te worden door zijn eigene vermakelijke vruchten; hetwelk de Apostel vermeldt: "welke zijn overspel, hoererij, onreinheid, ontuchtigheid, afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen enz.", Gal. 5: 19-21. Sommigen van deze zijn zonden die een kind van God lichtelijk omringen; zij dringen dikwijls in zijn gemoed in; ja, zelfs wanneer hij het goede wil betrachten zijn sommigen van deze hem bij; ook is de gelovige niet zonder Zijn struikelingen en vallen op een of andere wijze. Maar toch is hij geen dienstknecht der zonde; want dezulken, die de dienstknechten zijn der zonde, zijn "vrij der gerechtigheid", Rom. 6: 20. Zulken zijn vrij tot de zonde en vrij van alle gerechtigheid; hetwelk de gelovige nooit is. Hij is een dienstknecht der gerechtigheid, en dient beide in geloof en liefde. En ofschoon hij niet zonder zonde leeft, zijnde voor één deel nog in het vlees, toch is de zonde zijn element niet, noch dat, wat hij dient. "Want wandelende in het vlees, voeren wij de krijg niet naar het vlees", 2 Kor. 10: 3, maar krijgen tegen hetzelve.

De zonden der gelovigen worden ook geen dienstbaarheid genoemd, want zij genieten er geen beloning voor, noch tegenwoordig genoeg, noch eeuwige dood, hetwelk het enige loon is, dat de dienstknecht der zonde ontvangt. Hij kan gevangen genomen worden onder de wet der zonde, die in Zijn leden is, Rom. 7: 23. Maar een gevangene en een dienstknecht in deze zaak verschilt zeer veel. De Apostel, de gehele klomp van inwonend bederf, de vruchten des vleses en een lichaam der zonde genoemd hebbende, zo duidt hij ook verschillende zonden aan als zovele verschillende leden van dit monsterachtige lichaam, zinspelende op het lichaam van een mens. "Doodt dan uw leden die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst", Col. 3: 5

Zo noemt hij ook ten andere, het beginsel van ingestorte genade, de nieuwe mens. En dewijl deze nieuw mens door de Heilige Geest geformeerd is en uit verschillende genadeweldaden bestaat, zo noemt de Apostel deze de vruchten van de Geest, in tegenstelling van de andere, welke hij de vruchten des vleses noemt. "Maar de vrucht des Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de zodanigen is de wet niet", Gal. 5: 22 en 23. Deze alle, zijn nu eigenlijk gesproken, geen genaden van de Geest, maar vruchten en uitwerkselen van Zijn werkingen, want goedertierenheid, lankmoedigheid en matigheid

kan geoefend worden, en worden dikwijls geoefend door mensen in de staat der natuur. Sommigen, welke aan lijden gewend zijn, kunnen, en lijden ook met veel geduld; anderen zijn gematigd van natuur; en anderen zijn vriendelijk inschikkelijk en onbewogen, die geen vreze Gods voor hunne ogen hebben. Maar zij, die van dit alles het tegenovergestelde zijn, worden zo door genade gemaakt. Wanneer de wolf geleerd wordt om met het lam te wonen, en de leeuw zich bij het geitje nederlegt, dan worden deze dingen gezien, en de mens oefent zich hierin in de vreze Gods.

De genadegaven of vruchten van de Geest zijn ook in deze opsomming niet allen genoemd. Vreze, geduld, ijver en hoop zijn vruchten van de Geest, zo ook verslagenheid, Goddelijke droefheid, ootmoedigheid, berouw enz. En nu, dewijl de nieuw mens uit deze menigvuldige genade is samengesteld, zo is het de Heilige Geest, die door Zijn krachtige werkingen, verlevendigt, bekrachtigt en tot de oefening voortbrengt, eerst de een en dan de andere, zoals Hem goeddunkt.

Soms versterkt Hij het geloof en bekrachtigt het gemoed met zulk een macht en kracht, dat de uitnemendheid en de kracht zo zichtbaarlijk van God zijn, dat de mens geheel buiten zich zelf is. "Maar waarlijk, ik ben vol kracht van de Geest des Heeren, en vol van gericht en dapperheid, om Jakob te verkondigen Zijn overtreding en Israël Zijn zonde", Micha 3:8.

En weder, wanneer wij geleid worden om enige waarheid te verdedigen die tegengestaan wordt, en het behaagt de Heilige Geest te onderwijzen, te gronden en de kinderen van God er in vast te stellen, geeft Hij u niet alleen licht in de waarheid en brengt u tekst op tekst op het gemoed om het te steunen en te bevestigen, maar vuurt de ziel aan met zulken ijver, dat we er mede omkleed zijn als met een mantel. "Mijn ijver heeft mij doen vergaan, omdat mijn wederpartijders uw woorden vergeten hebben. Uw Woord is zeer gelouterd, en Uw knecht heeft het lief", Psalm 119:139 en 140.

Op andere tijden zal het geloof met zulk een kracht en werkzaamheid invloeien, dat de ziel reeds iets vooruit kan zeggen van de voorspoed die het Woord zal vergezellen. "Als ik dan dit volbracht, en hun deze vrucht verzegeld zal hebben, zo zal ik door ulieder land naar Spanje afkomen. En ik weet, dat ik tot u komende, met vollen zegen des Evangelies van Christus komen zal", Rom. 15: 28 en 29.

Soms zal het schijnen, dat een genade de overhand heeft, en soms een andere, zoals het geduld in Job, zachtmoedigheid als in Mozes, Goddelijke droefheid als in Hanna, heilige jaloersheid voor Gods eer als in Elia, verslagenheid als in David, en soms liefde als in Paulus. "Ik ben niet alleen bereid om gebonden te worden te Jeruzalem, maar ook te sterven voor de Naam des Heere Jezus". Deze allen bewegen en handelen, zoals de Heilige Geest in hen werkt, maar zonder een Goddelijke Wind, zo is er noch beweging noch uitlating van geur. "Ontwaak, Noordenwind, en kom, gij Zuidenwind; doorwaai mijn hof, dat Zijn specerijen uitvloeien. O dat mijn liefste tot Zijnen hof kwame en ate Zijn edele vruchten!" Hooglied 4: 16.

Indien mijn zeer geliefde broeder op deze dingen wil acht geven, hij zal veel meer ontdekken dan ik kan beschrijven, en hij zal de verschillende vormen vinden waar hij ingebracht wordt om wondervol bekleed te zijn voor het werk, waarin hij bezig is. Voor de Thessalonicenzen was Paulus een voedster; voor Timotheüs een tederlievend vader; voor de Korinthiërs maakte God hem nederig en zachtmoedig; voor de valse apostelen een onoverwinnelijke kampvechter; voor de zwakke was hij een zuigeling in genade; voor de Joden in banden, benauwd als onder de wet; voor de heidenen als een, alléén door het geweten voorgelicht; voor de wijze en verstandige de voornaamste Apostel, en voor

Alexander en Elymas de tovenaars waren hij een leeuw. "Allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zoude", 1 Korinthe 9:22. Wel mag daarom de Apostel zeggen: "daar is verscheidenheid der werkingen", want zij zijn verscheiden en ontelbaar ook; ja, en dikwijls verschillend op een dag. Leven, verslagenheid en droefheid bij het morgengebed; en spoedig daarna een zoete vloed van dankbaarheid tot een dankoffer; daarop komt een belofte te rechter tijd het geloof vermeerderen; dan doet zich een glimlachende Voorzienigheid voor, dat doet het ingewand rommelen; vervolgens komt er een brief die goede tijding brengt, en God dankende voor het werktuig en voor de macht der voortbrengende Goddelijke genade, vuurt het de ziel aan met nieuwe ijver voor het werk. Dan komt een arme ziel het droevige nieuws melden, dat de plaag der melaatsheid in het huis uitgebroken is; dit raakt uw liefde en medegevoel. Vervolgens komt er een woord, en dit opent een wijd veld van verborgene schatten, paarden en juwelen voor Sion. En ten laatste van allen komt er een aartshuichelaar in, vertonende iets voornaams te zijn, terwijl hij niets is, met alle bedenkelijke kunst en loosheid om uw oordeel te bedriegen; en bij Zijn verschijning - "Wat heb ik met u te doen? Ga henen tot de profeten uws vaders en tot de profeten uwer moeder. Nu dan, brengt mij een speelman", 2 Koningen 3: 13 en 15.

Laat mijn waarde broeder deze dingen gadeslaan, en hij zal enig inzicht hebben in deze gezegende belofte. "Ik de Heere behoed dien, alle ogenblik zal Ik hem bevochtigen; opdat de vijand hem niet bezoeke, zal Ik hem bewaren nacht en dag", Jesaja 27:3. De nieuwe mens wordt gevoed door gebed, door lezen, door overdenken, door het woord te horen, en door samenspreking met de levendige vrienden van de Bruidegom. Hij is zeer keurig in zijn voedsel. Hieruit blijkt, dat onder droge redevoeringen, welke uit de letter geput zijn, en die verwarde menssels over de vrijen wil, aangedrongen door dezulken, die niet ontledigd zijn van zichzelf, maar op hunnen droesem gerust zijn, en dat luide gejuich van de top van de berg, niet van Sion, maar van Sinaï, niets van dit kan de nieuwe mens bezighouden; zulke tijdingen als deze kunnen hem niet opvoeden, het gaat niet van de Geest uit, die hem schiep, en vergezelt zulks ook niet. God geeft "getuigenis aan het woord Zijner genade". De nieuwe mens wordt gevoed door kracht. Gij leest van sterkte door de kracht van de Geest in de inwendige mens; gij leest van Zijn vernieuwing van dag tot dag, en van Zijn vernieuwing in kennis naar het evenbeeld desgenen, die hem geschapen heeft. Licht, vergezelt met liefde, voedt hem; het verlevendigt hem, verkwikt hem en vernieuwt hem. Hij verzamelt zijn mirre en zijn specerijen. Mirre is een bittere drank voor de oude mens, maar zij doet de nieuwe mens nooit enig leed. De specerijen komen nadat de mirre de gewenste uitwerking gehad heeft. Maar deze zoete geur is de oude mens zo min aangenaam als de mirre; de bitterheid der beproevingen doodt de oude mens, en dit doet ook de zoete geur van vernederende genade. Hij eet Zijn honigraten met Zijnen honig, en drinkt zijn wijn mitsgaders Zijn melk, Hooglied 5: 1. De beloften en de zoetigheden die er in verborgen liggen; Goddelijke liefde en de vertroosting die zij vergezelt, zijn de zoete spijs van de nieuwe mens.

De oude mens met al zijn leden, beschrijft Paulus; en die zeer boze dingen, waaruit hij is samengesteld, zijn de dingen die hem voeden, onderhouden en hem voldoen. Wanneer hij gevoed wordt, zieltoogt de nieuwe mens en magerheid treedt in de ziel. zo ook uit de vermenigvuldigde genaden ingestort of gewrocht in de ziel door de Heilige Geest is de nieuwe mens samengesteld en door dezelfde dingen, waaruit hij bestaat, wordt hij gevoed. Zijn Goddelijke oorsprong is God, en wordt daarom de Goddelijke natuur genoemd. Zijn woonstede is Christus Jezus, in Wie alle volheid van genade woont, en uit wiens volheid

alle genade wordt genoten. Nieuw onderhoud uit dezelfde volheid door de Heilige Geest voedt hem en houdt hem in het leven; en onder geen andere prediking, dan die, waar Christus gepredikt wordt; en Christus moet zich geopenbaard en bekend gemaakt hebben in de ziel van de prediker. Onder dezulke, en onder geen andere kan deze nieuw mens gevoed en gedrenkt worden; en dit weten velen door droevige ondervinding, die water zoeken en daar is geen, en hunne tong versmacht van dorst. *"Hem nu, die machtig is u van struikelen te bewaren, en onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid in vreugde, de alleen wijzen God onzen Zaligmaker, zij heerlijkheid en majesteit, kracht en macht, beide nu en in alle eeuwigheid. Amen"*.

En alzo zegt uw medegenoot in de arbeid,

W. HUNTINGTON.

NEGENTIENDE BRIEF

Aan de Eerw. J. JENKINS, in het nieuw Vicariaat, Lewes, Sussex.

Aan mijn teder geliefden zoon, groetenis, wensende, dat genade en vrede hem moge vermenigvuldigd worden door onzen Heere Jezus Christus.

Ik heb de uwen ontvangen en ben dankbaar voor het goede nieuws. Ga voort! God zal ons begiftigen met een goeden bruidschat, door ons nog vele zonen toe te voegen; dezen zijn een soort van eerstelingen van Gods maaksel, en deze vruchten zijn blijvende.

Maar ik zal voortgaan met mijn aangenaam onderwerp, hetwelk is om aan te tonen:

19e. Dat de Heilige Geest in het evangelie moet gehoorzaamd worden; want achtervolgens de gehoorzaamheid van de mens wordt de beloning verkregen, hetzij der zonde tot de dood, of der gehoorzaamheid tot rechtvaardigheid. "Dwaalt niet, God laat zich niet bespotten. Want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien. Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven maaien. Doch laat ons goed doende, niet vertragen; want te Zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen. zo dan terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs", Galaten 6:7-10. In de geest te zaaien is Hem te gehoorzamen en door Hem geleid te worden. Onze Heere noemt zichzelf een zaaier, en het woord des levens hetwelk Hij zaaide noemt Hij zaad; en zaaierende het goede zaad des woords, was Hij Hem gehoorzaam die Hem gezonden had. "Mijn Vader heeft mij een gebod gegeven wat ik zeggen zal, en wat ik spreken zal. En ik weet, dat Zijn gebod het eeuwige leven is. Hetgeen ik dan spreek, dat spreek ik alzo, gelijk mij de Vader gezegd heeft", Joh. 12:49, 50.

Er is een tweeledige zaaiing in de Geest: inwendig en uitwendig. Inwendig, wanneer wij acht geven op Zijn werkingen en gehoorzaam zijn aan Zijn bewegingen en vermaningen; bijvoorbeeld, wanneer Hij het woord met kracht toepast, en ons met het woord bestraft, ons daardoor van onze zonden overtuigende; en daarna kwaad te spreken van de prediker, door wie de Geest spreekt, hem en de waarheid te lasteren, dit is het licht te haten en daartegen wederspanning te zijn, en tegen onze eigene overtuiging van de waarheid van dien; en deze wederspanning is tegen de Heilige Geest zelve.

Van Israël wordt gezegd, dat zij in de woestijn "wederspanning zijn geworden, en zij hebben Zijnen Heiligen Geest smarten aangedaan; daarom is Hij haar in een vijand verkeerd, Hij zelf heeft tegen haar gestreden", Jesaja 63: 10. Mozes en Aäron waren de mond Gods tot het volk; de Heilige Geest sprak in hen tot de kinderen Israëls; maar zij "benijden Mozes in het leger, en Aäron de heilige des Heeren", Psalm 106: 16. En door hunne wederspanning tegen deze mensen waren zij wederspanning tegen de Heilige Geest, welke hen bewerkte en door hen sprak. "Zij maakten Hem ook zeer toornig aan het twistwater, en het ging Mozes kwalijk om hunnentwil; want zij verbitterden Zijnen geest, zodat hij wat onbedachtelijk voortbracht met Zijn lippen", Psalm 106:32. Door de Heilige Geest bestrafte en overtuigde zondaars behoorden niet alleen tot het licht te komen en naarstig op het Woord acht te geven; maar God roept, om voor Hem belijdenis te doen, en zich Zijn wil te onderwerpen; hetwelk genoemd wordt ons te vernederen onder de krachtige hand Gods, opdat Hij ons verhoge te Zijner tijd. Ons betaamt de bestraffing onzer zonden over te nemen, verkiezende de kastijding Gods boven onzen eigen wil en onzen eigen weg; zeggende, zoals anderen gedaan hebben: "Doorzoek mij en beproef mij, en zie of er een schadelijke weg bij mij is, en leid mij op de eeuwigen weg".

En weder: "Ik zal des Heeren gramschap dragen, want ik heb tegen Hem gezondigd; totdat Hij mijn twist twiste, en mijn recht uitvoere; Hij zal mij uitbrengen aan het licht, ik zal mijn lust zien aan Zijn gerechtigheid". Komende tot het licht, opdat onze daden mogen openbaar gemaakt worden; ons geweten aan de kracht en invloed des woords blootstellende, hoe scherp en doordringend het moge zijn; alle onze misdaden belijdende, welke het licht des woords ons ontdekt en voor bestraft; dit is onze bestraffing aan te nemen, en de kastijdingen Gods te verkiezen voor vleselijk gemak en het vermaak der zonde, en is een zich overgevende gehoorzaamheid aan de Heilige Geest; en hieruit blijkt het, dat het hart oprecht gemaakt is.

2e. De Geest is een Geest der smeking. Hij doet de uitverkorenen Gods dag en nacht roepen, tot God hun recht verschaft tegen hunne bestrijders. "Roep Mij aan in de dag der benauwdheid:" zegt God, "Ik zal er u uithelpen en gij zult Mij eren". En wederom: "En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen, en Ik zal het louteren gelijk men zilver loutert, en Ik zal het beproeven gelijk men goud beproeft; het zal mijn naam aanroepen, en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Het is mijn volk, en het zal zeggen: de Heere is mijn God", Zacharia 13:9

Hier behoorde men zorgvuldig en naarstig op acht te geven, wanneer de Heilige Geest de zondaar verlicht, verlevendigt, bestraft en overtuigt; en indien dit verzuimd wordt, zo neemt de Geest het kwalijk, en beschuldigt het geweten de zondaar van dit zijn verzuim, en hij is dikwijls met schaamte en verwarring overdekt, wanneer hij weder voor de troon der genade komt. Het is ook niet zelden, dat onder deze zonde van nalatigheid de gevoelige zondaar enige ramp of omstandigheid overkomt, wanneer het gebed verzuimd is; en menigmaal wordt dit de zondaar bekend, wanneer hij zichzelf onderzoekt. Het gebed ten tijde van het Evangelie, was onder de wet afgeschaduwde door het wierookoffer, hetwelk voortdurend des morgens en des avonds geschiedde; en het gebed behoudt dezelfde naam onder het Evangelie. "Maar van den opgang der zon tot haren ondergang zal Mijn Naam groot zijn onder de heidenen en aan alle plaats zal Mijn Naam reukwerk toegebracht worden en een rein spijsoffer, want mijn naam zal groot zijn onder de heidenen, zegt de Heere der heirscharen", Maleachi 1: 11.

Bovendien, God eist van ons dankoffers voor genoten weldaden. "Hij zal hare woestijn maken als Eden, en hare wildernis als de hof des Heeren; vreugde en blijdschap zal daarin gevonden worden, dankzegging en een stemgezang", Jesaja 51:3. De zielen van Gods Heilige zijn dikwijls vervuld met vreugd en blijdschap, zodat dankzeggingen en de stem des gezangs tot Gods eer overvloeien door ootmoedige erkentissen Zijner genade en het zingen van Zijn lof. Daarenboven betaamt het ons de volkomenheden Gods groot te maken, welke zo heerlijk uitblinken in Zijn verordining van Christus Jezus tot een Zaligmakermensen; hetwelk betracht wordt door van Zijn Heilige Naam wel te spreken of die met eerbiediging te vermelden; en door de volheerlijke volkomenheden Zijner natuur te verkondigen, die vermaard en groot makende onder de mensen; de heilige eigenschappen Zijner natuur prijzende en lovende; die optellende en verheffende, door van Zijn menigvuldige en wondervolle werken te spreken, en van de talloze genadeblijken en zegeningen Zijner voorzienigheid en genade jegens ons in Christus Jezus. De schriften vloeien over van zulke toeschrijvingen, toejuichingen en grootmakingen in de verheven triomfzangen der Heilige. David is hierdoor vermaard; en er is nauwelijks één geopenbaarde eigenschap Gods, of hij maakt er een lofwaardige melding van.

Zoals heiligheid. "God heeft gezworen bij Zijn heiligheid, dies zal ik van vreugde opspringen".

Kracht. "Zingt de Heere een nieuw lied, want Zijn rechterhand en arm heeft Hem heil gegeven".

Zijn macht en heerschappij, Zijn heerlijkheid en majesteit. "De Heere is groot en zeer te prijzen, en Zijn grootheid is ondoorgrondelijk. Geslacht aan geslacht zal Uw werken roemen en zij zullen Uw mogendheden verkondigen. Ik zal uitspreken de heerlijkheid der eer Uwer majesteit, en Uw wonderlijke daden. En zij zullen vermelden de kracht Uwer vreselijke daden; en Uw grootheid, die zal ik vertellen. Zij zullen de gedachtenis der grootheid Uwer goedheid overvloediglijk uitstorten, en zij zullen Uw gerechtigheid met gejuich verkondigen. Al Uw werken, Heere, zullen U loven, en Uw gunstgenoten zullen U zegenen. Zij zullen de heerlijkheid Uws koninkrijks vermelden, en Uw mogendheden zullen zij uitspreken: om de mensen kinderen bekend te maken Zijn mogendheden, en de eer der heerlijkheid zijns koninkrijks", Psalm 145 :3-7 en 10-12.

Bijna iedere volkomenheid van het Goddelijk Wezen wordt in de heilige lofzangen van de koninklijken psalmist vermeld, gerechtigheid en gericht niet uitgezonderd. "Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheden zijns troons; goedertierenheid en waarheid gaan voor uw aanschijn henen". David zingt een gehele psalm door van tedere barmhartigheid; van getrouwheid en waarheid; van goedheid, medelijden en mededogen; en dat de goedertierenheid des Heeren in der eeuwigheid is.

Verschillende gestalten en verschillende bedelingen vorderen verschillende offeranden en oefeningen. Is iemand in lijden, dat hij bidde. Tijden van moeite en tijden van droefheid in de smeltoven zijn tijden voor buitengewone gebeden; de gewone morgen- en avondoffers zijn op zulke tijden niet voldoende; wij moeten ons aan het gebed wijden, en er ons geheel aan overgeven, en hier iedere zaak mede doen gepaard gaan. Noch de oude algemene regel, neen, zelfs de gewone wijze van uitdrukking is niet voldoende. Vurige beproevingen vorderen nieuw kracht om de kamp te strijden; nieuw woorden, nieuw beweegredenen en ongewone smekingen en beden moeten gebruikt worden; onze beweegredenen en zielroerende pleitingen moeten overeenkomen met onze schrikkelijke gewaarwordingen. Zielen, die verschrikkende aanvallen overwegen, moeten hunne woorden uit hunne gevoelens voortbrengen, of anders zullen de woorden hunner lippen in strijd zijn met de overdenkingen hunner harten.

"Tot U, Heere, riep ik, en ik smeekte tot de Heere: Wat gewin is er in mijn bloed, in mijn nederdalen tot de groeve? Zal U het stof loven, zal het uw waarheid verkondigen?" Psalm 30:9, 10. "Zal dan de Heere in eeuwigheden verstoten, en voortaan niet meer goedgunstig zijn? Houdt Zijn goedertierenheid in eeuwigheid op? Heeft de toezegging een einde, van geslacht tot geslacht? Heeft God vergeten genadig te zijn, heeft Hij Zijn barmhartigheden door toorn toegesloten?" Psalm 77: 8-10. Want het graf zal U niet loven, de dood zal U niet prijzen; die in de kuil nederdalen, zullen op Uw waarheid niet hopen". Jesaja 38:18. Evenals tijden van droefenis tijdengebeds zijn, of tijden om steeds in het gebed te verkeren, zo zijn tijden van voorspoed ook tijden van lofzegging, van dankzegging en van gezang met aangenaamheid des harten, makende een lieflijk geklank den Heere.

Indien wij in de Geest willen zaaien, moeten wij op deze dingen acht geven; en ook alle vervloekte ketterijen vermijden, welke de minste strekking hebben om de Zone Gods te onderschatten, of Zijn eer te verduisteren, of Hem in onze achting of genegenheden minder maken. De Heilige Geest is zowel de Getuigenisgever als de Verheerlijker van Christus, en Hij zal nooit enige lage, nietige, onwaardige of onbetamelijke bevattingen

van Hem aanzien. Ik spreek niet van de boze inwerpsels of vurige pijlen van de Satan, welke wij niet kunnen verhinderen, en welke Satans zonden zijn en niet de onze; maar van zulke verdoemelijke grondbeginsels en gevoelens, welke sommige mensen vasthouden, en welke de Zaligmaker van alle heerlijkheid en majesteit der aanbidding beroven en Hem vernederen tot de gelijkheid van een bloot schepsel, hetwelk God de Heilige Geest altijd zal tegenstaan en afwijzen.

Inwendig in de Geest te zaaien, is te wandelen zoals de Geest ons leidt; Hij moet ons in alle waarheid leiden, en wij moeten niet van onszelf spreken. Dit heeft voornamelijk betrekking op onze beginselen, het voorwerp van ons geloof en aanbidding, en de ware en geestelijke aanbidding en verering, welke God van ons vordert; hetwelk geheel saamgevat wordt in hetgeen de Schrift noemt: "de heilige weg", Jesaja 35: 8; hetwelk bestaat in de Heere "te volgen in de wedergeboorte". Matth. 19: 28. In welk volgen alle dingen nieuw worden, niet alleen een nieuw geboorte, maar wij worden in de band van een nieuw verbond gebracht, worden gemaakt te dienen in de nieuwhed des Geestes, met nieuw inzichten en nieuw grondbeginselen en om in een nieuwe en levenden weg te wandelen.

De Geest leidt ons om met God te wandelen in vrede en rechtmatigheid. Deze beide, vrede en rechtmatigheid gaan altijd te samen. Wanneer de gelovige een geweten houdt zonder bedrog, zo verheugt hij zich in overvloedige vrede; hij maakt dan rechte wegen voor Zijn voeten, en hij vindt Zijn wegen vermakelijk en Zijn paden vrede te zijn. Maar indien hij een krommen weg gaat, (en al de wegen der zonden zijn krom, omdat zij is strijd zijn met de wil en het woord van God), zo zal hij, die daar in wandelt, de vrede niet kennen. Maar,

2e. Er is een uitwendige zaaing in de Geest. En des Apostels uitlegging van dit zaaien in de Geest wordt ook door hem gegeven. "Doch laat ons goed doende, niet vertragen; want te Zijner tijd zullen wij maaïen, zo wij niet verslappen". En dan zegt hij ons, wat hij bedoelt met goed doen. "Zo dan terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs", Gal. 6: 9 en 10. Hen goed te doen, die nog niet in het geloof zijn, is te arbeiden, om Christus en zijn Evangelie, hen aan te prijzen door een betamelijk leven en omgang, om een woord van bestraffing en onderricht te laten vallen, wanneer de gelegenheid zich aanbiedt, of al onze invloed te gebruiken om hen onder het woord te brengen. "En de Geest en de Bruid zeggen: Kom. En die het hoort, zegge: Kom. En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het waterlevens om niet", Openb. 22: 17

Nadat onzen Heere twee of drie van Zijn eerste volgelingen geroepen had, gebruikte hij deze om anderen te boodschappen. Andreas, horende en ziende Johannes op Christus wijzen, volgde hem; daarna vond hij zijn broeder Petrus, en leidde hem tot Jezus; de volgenden dag vond Jezus Filippus; en toen vond Filippus Nathanaël en boodschapte hem; en de Heere zij dank, dit werk gaat nog steeds voort.

Daarenboven, de Apostel doelt op milddadigheid door allen mensen wel te doen. Arme mensen hebben meer verheffende bewegingen van liefde daden dan van enig ander goed werk, wat het ook zij. Gij kunt tegen hen spreken van het geloof en van liefde tot de broederschap en van de lijdzaamheid der hope, en van droefenis te lijden, van het kruis te dragen, en van zelfverfoeiing, maar deze zijn allen buiten hun gezicht en buiten hun bereik; maar een bedachtzame wandel, en een liefdadig hart is allen duidelijk, en stopt aller mond, of het moest de duivel zelve zijn. En hierin heeft het kind van God een dubbel voorrecht.

De wereld heeft het hare lief; zondaars hebben zondaars lief, en willen aan zondaars geven en lenen; maar zondaars kunnen de Heilige als Heilige niet liefhebben, en ook omdat zij Christus toebehoren; evenmin kunnen zij hen ondersteunen, of hen liefdadigheid bewijzen, om reden van de liefde Gods tot hen in Christus Jezus. "Wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of een vreemdeling, of naakt, of krank, of in de gevangenis, en hebben U niet gediend?" Het antwoord is: "Voor zoveel gij dit aan deze mijn broederen niet gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij óók niet gedaan". Niet een van allen dezen ondersteunden ooit een kind van God als zodanig; nochtans zijn er duizenden zondaars, vervolgers en zelfs vijanden beide van God en Zijn Kerk, welke een ruim aandeel hebben in de liefdadigheid van Gods volk; en dit is Gode aangenaam, zoals gezien kan worden uit de gebeden en aalmoezen van de hoofdman Cornelius, Handelingen 10; en aan de edelmoedigheid welke Abraham de koning van Sodom bewees. Door deze middelen zijn sommigen getrokken of gewonnen om het woord van God te horen, en dat wel met vrucht. De monden van anderen zijn gestopt geworden, omdat de gelovige kennelijk openbaart dat het koninkrijk (waarvan hij een onderwerp is) niet van deze wereld is. En in al deze dingen wordt God verheerlijkt; en de kinderen Gods zijn Hem een welriekende reuk, zowel in degenen die verloren gaan als in hen, die behouden worden. "Laat uw licht alzó schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uwen Vader die in de hemelen is, verheerlijken", Matth. 5:16.

Maar de Apostel voegt er bij: "meest aan de huisgenoten des geloofs". De banden der natuur geven ons een gevoeligheid voor dezulken die in het vlees zijn en vervullen ons met verwondering bij de onderscheidende genade, doch de band van alle volmaaktheid bindt ons sterker aan de edelen der aarde; want wij kunnen alléén medelijden hebben met de eersten, maar wij kunnen ons verheugen met de laatsten. Wanneer wij onder de huisgenoten des geloofs spaarzaamelijk zaaien, zo zullen wij ook spaarzaamelijk maaien, en indien wij overvloedig zaaien, zullen wij ook overvloedig maaien. Een profeet te ontvangen in de naam eens profeten, heeft de belofte van het loon eens profeten. Een rechtvaardige in de naam eens rechtvaardige te ontvangen, heeft de belofte van het loon eens rechtvaardigen. En die een van de minsten die Christus toebehoren, ontvangt, zal nooit zijn loon verliezen. Alléén een bete broods, of een beker koud water, aan iemand gegeven in de naam eens discipels, zal zekerlijk in de opstanding der rechtvaardigen beloond worden; want "die in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven maaien". Wij moeten gebeden zaaien om hunnentwil, wij moeten het zaad van onderwijs in hunne oren zaaien, brood en water in hunne ingewanden, klederen voor hunne lichamen, en ondersteuning in hunne behoeften; om viervoudig in dit leven te maaien en in de toekomstige wereld het eeuwige leven. Het woord van God wijst ons op al deze dingen, en de Heilige Geest leidt ons in al deze dingen. "Want de vruchtGeest is in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid", Efeze 5: 9.

Nog eens, mijn geliefde zoon, de beste der mensen hebben niets meer dan hun eigen aangewezen tijd op aarde; en de kracht, de natuurlijke en geestelijke bekwaamheden, de genade, en die tijdelijke goederen, welke het Gode behaagt hun te geven. Welnu, dewijl al deze dingen van God door Christus geschonken worden, zo verwacht Christus uit alle deze dingen iets terug, want wanneer Hij komt zal het bekend worden wat ieder met handelen gewonnen heeft. Sommigen kopen de tijd uit, dewijl de dagen boos zijn. Paulus was gewillig alles uit te geven en zichzelf te geven voor de Kerk, hij besteedde Zijn bezitting en Zijn krachten in de dienst van Christus; met de genade, die hij ontvangen had door de Geest bereidde hij er velen; en door Zijn natuurlijke en geestelijke

bekwaamheden werd hij alles voor alle mensen; hij onderrichtte er velen, hij stilde vele tegensprekers, en liet een heerlijk getuigenis achter van zijn vruchtbaarheid in de Kerk, van de goedheid Gods over hem, van de zaligheid van zijn staat, en van zijn heerlijk en triomfantelijk einde: en in alle deze dingen zaaide hij in de Geest; en zij die zulks betrachten zullen "uit de Geest het eeuwige leven maaien". En deze maaiing heeft zowel betrekking op dit als op het toekomstige leven. Gods zegen op de berg Sions is het leven tot in alle eeuwigheid. En het heeft Gode behaagd om de zegenlevens in iedere geestelijke weldaad te leggen, welke de gelovige geniet. Door het geloof gaat hij over van de dood in het leven; zijn berouw is ten leven; de beloften die hij verkrijgt zijn woordenlevens; Zijn rechtvaardigmaking is ten leven; God besnijdt zijn hart om God lief te hebben, opdat hij leve; Zijn hoop is een levende hoop; en de rechte weg, waarin hij wandelt, is de nieuw en levende weg.

In het kort, de liefde en het eeuwig voornemen Gods, de stem van de Zoon en de werking van de Geest, zijn allen leven in de gelovige; en hoe meer wij zaaien zoveel meer zullen wij maaien; hoe meer wij God en de broeders liefhebben, te levendiger zullen wij zijn; hoe sterker ons geloof en hoe vaster onze hoop is, te overvloediger is ons leven. In al deze zaken ligt onze zaaiing en oogst.

Laat ons, mijn waarde broeder! volstandig, onbewegelijk en altijd overvloedig zijn in dit werk des Heeren, wetende dat onze arbeid niet ijdel is, noch zijn zal in den Heere. Moede te worden en te bezwijken in goed te doen, is droevig werk. "Ziet toe voor uzelve", zegt Johannes, "dat wij niet verliezen, hetgeen wij gearbeid hebben, maar een vol loon mogen ontvangen", 2 Joh.: 8.

En nu, mijn geliefde zoon, ziende, dat wij niet onbekend zijn met de listen van de Satan, en zijn wanhopige en ingewortelde vijandschap beide tegen Christus en Zijn Kerk kennende, duld niet dat hij u overbluffe en verwarre door enige ingebeelde gelijkenissen der Goddelijke Personen in uw gemoed te doen oprijzen, wanneer gij tot God nadert; oneindigheid en onmetelijkheid kan niet beperkt of omschreven worden! De Heere is aan alle plaatsen. Duld ook niet, dat de duivel u verwart, door in te blazen dat u de een Persoon zult mishagen door de andere aan te spreken. Wat ook waarheid en betamelijk zijn moge, God is het Voorwerp van Goddelijke aanbidding. En dat Jezus Christus de Zoon Gods, en de Heilige Geest de Geest Gods, waarlijk, wezenlijk en eigenlijk God zijn, is zo duidelijk in de Schriften geopenbaard als de Vader zelve God is. *"De genade van onze Heere Jezus Christus, de liefde van God onze hemelse Vader, en de gemeenschap van de Geest van alle genade, zij met u, en met allen, die onzen Heere Jezus Christus in oprechtheid en in waarheid liefhebben, beide nu en tot in alle eeuwigheid."* Dit is de bede, geliefde zoon, van

Uwe in Christus Jezus,

W. HUNTINGTON, S. S.

EINDE

